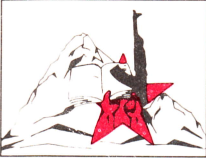

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 11 / Sayı: 123 / Mart 1992 / 4.- DM

Newroz ateşi sönmeyecek!

Sömürgecilik Kürdistan'da döktüğü kanda boğulacaktır!

YAZISI 2. SAYFADA

1992 Newroz'u halkımızın birlik, beraberlik ve ulusal direnişinde bir atılım, herşeye rağmen yaşamı yeniden filizlendirmenin ve direnme kararlılığının bir ifadesidir

Halkımızın birlik, dayanışma ve isyan günü olan Newroz'un her yıldönümünü ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizde yeni hamlelerin başlatılması vesilesi yapan partimiz, 1992 Newroz'una da Kürdistan halkının ulusal birliğinin ve kendi kendisini yönetmesinin organı olan Ulusal Meclisi'ni oluşturma, halk ordulaşmasını ve ulusal ayaklanma ruhunu toplumun her alanına yayarak, ulus çapında direnişi güçlendirme yolunda güçlü bir adıma dönüştürme ve 1992 Newroz atılımıyla sağlanacak kazanımları, giderek tüm bir yıla yayma hedefiyle girdi.

Bu amaçla partimiz, güçlerini ulusal ordulaşma ve ulusal ayaklanma hedefi doğrultusunda eğiterek hazırlamış ve örgütlü bir güç olarak savaşın her cephesinde savaşabilecek bir konuma getirmiştir. Öncü, geçmişin olumsuzluklarından ve yetmezliklerinden önemli oranda arındırılarak, doğru taktiklerle döneme cevap verebilecek bir düzeye ulaştırılmıştır.

Devamı 3. sayfada

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın kadın sorunu üzerine bir değerlendirmesini yayınlıyoruz.

Kadın sorununda da özgürlükçü çözümü kendimizden başlatarak topluma yayalım ve hakim kılalım!

Ulusal kurtuluş sürecinde baştan beri karşımıza çıkan, sosyal görünümlü ama, siyasallaşma veya eylemliliğe yönelmede özünde çok engelleyici, en tutucu ve hatta karşı-devrimci rollerden birini de oynayan; üzerinde yaratıcı ve devrimci düşünceyi zorunlu kılan; hem toplumsal düzeyde ve hem de sıradan ilişkiler düzeyinde her ne kadar en çok duyguların konuşturulduğu bir alan olsa da, aslında en çok düşünceyle karşılık verilmesi gereken, kesinlikle duyguların egemenliğine değil siyasi düşüncenin egemenliğine verilmesi gereken aile ve kadın-erkek ilişkisi konusu, bu tanımıyla çözümü için azami çabanın gösterilmesi gereken ciddi bir sorundur.

Üzerinde çok şey söylenen ve uğrunda çok şey yapılan, belki de bilinç altınıza, tutkular dünyanızın temeline yerleşmiş bulunan ve neredeyse davranışların temel belirleyicisi durumunda olan, oldukça tehlikeli sapmalara yol veren ve hatta birçok düşünür tarafından temel bir felsefe ve ahlak konusu olarak işlenen, her bakımdan yaşamı güçlendirmesi ve bütün yönleriyle yaşamaya değer hale getirebilmesi için çözümlenmesi ve düzenlenmesi gereken bu toplumsal sorun, bizdeki somut durumuyla, sadece köleliğimizin en temel halkalarından birisi olmayıp, aynı zamanda partileşme çabalarında ve hatta eyleme yönelik savaş faaliyetlerimizde engelleyici yanı ağır basan bir duruma yol açması itibariyle, bizi somut yaklaşımlara zorluyor.

Konuyu mutlaka tarihsel ve toplumsal gerçekliği içinde genel olarak ele almak ve daha da önemlisi, Kürdistan somutunda ele almayı bilmek

Devamı 6. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

"Eskisinden daha az kayıpla, çok büyük başarılarla dönemi kazanmak, hatta ucunda bir parça özgür vatan olan halkın iktidarını kurmak mümkündür..."

Silahlı mücadele, gerilla sorunu üzerinde durmaya çalışırken, günlerdir yaptığımız tartışmalardan çıkarmamız gereken sonuç, geçmişin gerçekten hiç bir biçimde kabul edilmediği, mutlaka aşılması gerektiği, her türlü yanlış, eksik ve yanılgılı yaklaşımların koşulsuz bir tarafa atılmasının zorunlu olduğudur. Kendimizi gerçeklerimiz temelinde yeniden gözden geçirerek, ucunda zaferi barındıran önümüzdeki dönemin görevlerini gerçekleştirme gücüne sahip olmak istiyoruz. Kendinizi buna göre şekillendireceksiniz. Bu artık istemi de aşan, dönemin emredercesine üzerimize yüklediği bir görevdir. Bunu kabul etmek demek, şimdiye kadarki eksiklik ve yetmezliklerde inat etmemek demektir. Bunları aşmak, kişilik sorunlarınıza karşı köklü bir yönelim içine girmek, ancak partinin sunduğu olanaklardan yararlanmakla mümkündür. Yoksa, eski çocuksu, basit, inatçı yapınızda direnmenizle hiçbir sorununuzu halledemezsiniz. Bu tip kişilikler böylesine tarihi aşamaları kazanmak bir yana, bela olmaktan öteye gidemezler.

Çoğunuz iki şeyin etkisinde kaldınız. Birincisi, bizim etkimiz; ikincisi ise, düşmanın etkisinde kaldınız. Düşmanın etkilerini devrimci bir tarzda kırmaya güç getiremediniz. Bizim etkimiz altında da, önderliğe geleneksel yaklaşımlarla baba pozisyonu, aşiret reisi pozisyonu, dinallah pozisyonu biçiminde, o geleneksel kültürünüzden de aldığınız çeşitli etkilerle yaşamaya çalıştınız. Bu tipik bir geleneksel küçük-burjuva, ara tabaka, köylü yaşam tarzıdır. Ne düşman böyle karşılanarak geriletilebilir ve ne de önderlik bu temelde doğru korunabilir. Biz buna köylü kurnazlığı dedik, küçük-burjuva gözacıklığı dedik. Siz yeteneklerinizi gizli tuttunuz, yeteneklerinizi açığa vurmadınız, halkın ve partinin emrine sunmadınız. Gerilla mücadelesine doğru yol aldığı-

Devamı 14. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Newroz mesajı:

"Tarihimizin en büyük özgürlük hamlesini gerçekleştirme şansını elde etmiş bulunuyoruz"

- Her ailemiz gerilla ordumuzun, ARGK'nin iyi bir destekleyicisi durumuna gelebilmelidir, faşist Türk ordusuna asker yollamamalıdır.
- Temsilcilerinizi seçin yollayın; böylece tarihi meclisiniz şekillensin, bu mecliste tarihi özgürlük iradeniz kanun haline gelsin.

24. SAYFADA

Newroz ateşi sönmeyecek!

Sömürgecilik Kürdistan'da döktüğü kanda boğulacaktır!

Şubat ayı **Serxwebûn** sayısında Türk sömürgeciliğinin uluslararası emperyalizm ve gericilik ile yerli işbirlikçilerinin de desteğini alarak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ile öncüsü PKK'yi boğma yolunda kapsamlı saldırılara hazırlandığını, buna karşılık Kürdistan halkı ve öncüsünün de Kürdistan tarihinin en görkemli kalkışına hazırlandığını belirtmiştik. Mart ayı içinde yaşanan gelişmeler, bu belirlemenin doğruluğunu çarpıcı bir biçimde ve pratikte gözler önüne serdi.

Sömürgeci Türk devleti, özellikle 1992 yılı başından bu yana daha da yoğun bir biçimde geliştirdiği Kürdistan halkına yönelik saldırılarını, bu ay içinde doruğa tırmandırdı. Bu saldırıda gerek sivil ve gerekse askeri tüm yetkililer bütün güçlerini ortaya koydular. Basın-yayın organlarından devletin tüm kurum ve kuruluşlarına kadar hepsi belli bir iş bölümü temelinde saldırı harekatının bir parçasını oluşturdular. Burjuva basın-yayın organları gerçekleri saptırma ve Kürdistan halkının meşru mücadelesine karşı kamuoyunu kışkırtma yolunda azami bir çaba gösterdiler. Toplumun gerçek sorunlarını ve düşmanlarını görmemesi için ellerinden geleni yaptılar. Kürt-Türk düşmanlığını körüklemek, Kürdistan sorununun siyasi yollarla çözümü yolunu tıkamak ve gerek Kürdistan halkında, gerekse Türkiye halkında "Bahar Sendromu" denilen korku furyasını yaratarak, devletin her türlü saldırısına zemin hazırlamak için kampanyalar yürüttüler. Tüm basın-yayın kurallarını ayaklar altına alan ve dünya basını için yüzkarası olan Türkiye basınının bu savaş kışkırtıcı şoven yayınları bile Türk sömürgecilerinin amaçları için yeterli görülmedi. Çeşitli sömürgeci yetkililer, basının TC'nin katliam politikasına daha fazla katkı sunması taleplerini dile getirdiler. Eski sömürgeci vali Kozakçıoğlu bir toplantıda, *"Basın altı ay sussa, bu sorunu* (Kürdistan sorunu bn.) *çözeriz"* derken, TC başbakanı Demirel de daha az bir süreye ihtiyaç duyduğunu şu sözlerle dile getiriyordu: *"Basın bize üç gün destek olsa, bu sorunu kökten hallederiz."*

Bütün bu sözlerde dile getirilen "hal" yolunun, soykırım olduğu açıktır. TC, basından, Kürdistan'da girişeceği katliamlara karşı tamamen kör-sağır-dilsiz politikasını gütmesini istemektedir. Kürdistan sorununu, Saddam'ın Halepçe'de uyguladığı yöntemle, yine kendilerinin geçmiş Kürt isyanlarında uyguladıkları yöntemlerle "çözmek" istemektedirler. Nitekim bunu daha başka yetkililerin ağzından da açıkça ifade etmişlerdir.

İşte, MİT Müsteşarı Korgeneral Teoman Koman'ın Newroz'un hemen öngününde Milliyet gazetesinde yayınlanan söyleşisinde çizilen senaryo: *"Önümüzde çok büyük bir tehlike var. Kürt halkı açısından büyük bir tehlike... PKK eyleme başladığında, biz de silahla karşılık vereceğiz ve PKK'nin üzerine gideceğiz. PKK ve PKK'ye güvenen halk Kuzey Irak'a kaçacak, oradan da güneye inmeye başlayacak.*

Öte yandan, şu sıralarda Saddam'ın başlattığı bir harekat var. Saddam'daki eğilim, halkı Kuzey Irak'tan, 36. enlemden 35. enleme doğru çekmek... Bunu başlattı. Yani, petrol merkezlerinde petrol üretim araçlarını ve halkı güneye çekiyor. Kuzey Irak'a da ambargo uyguluyor. Türkiye'den kaçan Kürtler Saddam'ın boşalttığı bölgelere girecek. Kürtler bu boş bölgeye girdiğinde, Saddam da bu sefer kuzeye doğru harekat başlatacak ve Kürtlere saldıracak. Gerekçesini de hazırlıyor. Kendini korumak amacıyla yapacağını söylüyor.

Bizden kaçan Kürtler Kuzey Irak'tan güneye doğru inerken Saddam'ın kuvvetleri ile karşılaşacak... Çünkü Saddam'ın Kürtlerin üzerine yürüyeceği kesin... Ve işte burada büyük tehlike bekliyor tüm bölgeyi... Bir Kürt soykırımı..." (10 Mart 1992)

Bu sözlerde Kürdistan halkına karşı hazırlanan soykırımın planı tüm açıklığıyla ortaya konuyor. Kuzeyden TC'nin, güneyden Irak'ın sıkıştıracağı Kürdistan halkı, uluslararası emperyalizm ve gericiliğin de onayı alınarak ezilmek, soykırımdan geçirilmek isteniyor. Gerillaya karşı çeşitli çatışmalarda başvurulan örs-çekiç taktiği, bu kez tüm bir halka uygulanmak isteniyor.

Kürdistan halkına yönelik soykırım tehditini TC'nin Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş de geçmiş isyanların bastırılma tarzına atıfta bulunarak şu sözlerle dile getiriyor: *"Devlet, terörün üstesinden gelecektir. Eğer bu uygulamayla netice alınamazsa, Anayasa'ya göre sıkıyönetim imkanı var. Bununla da netice alınamazsa, bu işin çözülemeyeceği söylenemez. Ben çözerim. Lütfen tarihi iyi okuyun."* (2000'e Doğru, 22 Mart 1992)

Türkiye ve Kürdistan halklarının kanı ve acıları üzerinde hayat bulan bu insanlık düşmanlarının suç ortakları, canhıraş feryatlarla katliam çığlıklarına eşlik ediyor, herkes bir yandan daha etkili olacağı iddiasıyla kendi kanlı önerilerini sıralıyor. 12 Eylül faşizminin başı Kenan Evren de kendi köşesinden şu önerilerle ortaya çıkıyor: *"Nevruz nedeniyle çıkan olaylar bir isyandır, bir başkaldırmadır. Anladıkları dilden konuşmak lazım. Öyle insan hakları deyip, idamı kaldırıp, cezaevlerini yumuşatmakla bir sonuç alınmaz. Silahlı başkaldırıya silahla karşılık verilir. Bunun lamı cimi yok. Olay bir isyandır ve isyanın nasıl bastırılacağı bellidir.*

Artık bir tugayı, kamu kuruluşlarını kuşatıp roketle saldırıyorlar. İş bu aşamaya gelmiş. Artık bunun tartışılacak tarafı yok. Silahlı başkaldırı silahtan başka neyle bertaraf edilir?

Hükümet bunu anlamış görünüyor. Sayın Demirel de sanıyorum bu yönde hareket ediyor. Gelişmeler onu gösteriyor. Müsamaha etmemek lazım." (Milliyet, 26 Mart 1992)

12 Eylül cuntası tarafından alaşağı edilince yeniden iktidara gelebilmek için, cuntanın hedefi haline gelen kitlelerin desteğini yedeğine alma çabasına giren ve bu nedenle demokrasi maskesine bürünen ve kurduğu yeni hükümetin de bu temelde icraat yapacağı vaadinde bulunan Demirel de, artık yüzündeki sahte maskeyi bir yana itip, tüm gerçekliğiyle ortaya çıkmış bulunuyor. Newroz'da Kürdistan halkına karşı girişilen katliam, mevcut hükümetin de Kürdistan sorununa TC'nin geleneksel "çözüm" yöntemleri dışında bir yöntemle yanaşamayacağını netçe göstermiştir. Böylece TC, yeni bir umutla sarıldığı sahte Demirel hükümetinin de iflasıyla yüzyüze gelmiş, mevcut gerçekliğiyle devlet terörizmi ve katliamcılığa mahkum olduğunu gözler önüne sermiştir. Devletin, dolayısıyla hükümetin politikasını Demirel şu sözlerle dile getiriyor: *"... Bunlar, devletin bütünlüğüne saldırmaktadır. Orası ya onların olacaktır, ya devletin olacaktır. Onların olamayacağına göre, devletin olacaktır. Başka alternatifi yok. Devlet bu işi bitirmeye kararlıdır. Hava şartları düzelir düzelmez, şimdi rahatça girip çıkılan 250 kilometrelik sınır boyu, duvar gibi olacaktır. Kuş uçmayacaktır.*

Eğer teslim olmazlarsa, ***'Biz sonuna kadar savaşacağız'*** *derlerse bizden günah gitti. Bundan sonra bize kimse,* ***'Devleti roketatar ve havan topu ateşine tutanların sırtını sıvazlayın'*** *diyemez. Şunu herkes bilmeli ki, önümüzdeki günlerde, birtakım densizlikler olmaya devam edebilir. Ama, Türkiye Cumhuriyeti devleti, bu işi bitirmeye kararlıdır, azimlidir. Ortam da o ortamdır, devlet işlemeye başlamıştır, bizim istediğimiz, herkesten destektir."* (Milliyet, 26 Mart 1992)

Newroz öncesinde ve sonrasında peşpeşe geliştirilen bu demeçler, TC'nin Kürdistan sorununa ilişkin olarak önüne koyduğu plan çerçevesinde geliştirilmiştir. Bu plana göre, Kürdistan halkı geçmiş isyanlarda olduğu gibi zamanından önce toplu bir ayaklanmaya çekilecek, çeşitli oyunlarla içten parçalanıp öncüden koparılarak kırımdan geçirilecektir. Bunun içindir ki, bizzat TC Genelkurmay Başkanı'nın itiraf ettiği gibi, on aydır sistemli hazırlıklar yürütülmektedir. Bu hazırlıklar çerçevesinde Kürdistan'a yeni askeri güçler ve araçlar sevkedilmiş, mücadelemizin yoğun olduğu alanlar askeri ablukaya alınmıştır. Önce kontrgerilla, ardından onun bir kolu olarak Hizbullah adı altında örgütlendirilen cinayet şebekeleriyle çok sayıda yurtsever katledilip, bir yandan halkta korku ve sinme yaratılmaya çalışılırken, diğer yandan da dini çelişkiler körüklenip, halk birbirine kırdırılmaya çalışılmıştır. Kış aylarının zor koşullarından yararlanılarak Kürdistan'da bombardıman harekatı başlatılmış, bu harekatlar Güney Kürdistan'a yönelik olarak da yoğunca gerçekleştirilmiştir. Mart ayı içinde ise bu bombardımanlar daha da yoğunlaştırılmıştır. Kürt-Türk düşmanlığı yaratmak için yoğun bir kampanya yürütülerek, Türkiye halkı katliamlara destek verecek şekilde şovenizmle zehirlenmeye çalışılmıştır. Bazı işbirlikçi Türk ve Kürt çevreleri çeşitli isimler altında PKK'ye karşı harekete geçirilerek TC'nin saldırılarına meşruiyet kazandırılmak istenmiş, aynı şekilde, "Halka şefkat, PKK'ye imha" politikası çerçevesinde öncü ile halk birbirinden koparılmaya çalışılmıştır. Bütün bu politikalar geliştirilirken de uluslararası alanda çeşitli güçlerden onay alınmış, destek sağlanmıştır.

TC, bu hazırlıklar temelinde Newroz'da Kürdistan halkına karşı kanlı katliamlarını başlatmıştır. Halkın kendi öz bayramını geleneklerine uygun olarak kutlamasını engellemek için binbir türlü oyun tezgahlamış, tehditler savurmuş; tüm bu oyun ve tehditler boşa çıkarılıp halkımız öncüsüne ve isyan geleneğine sahip çıkınca da ezme taktiğini gündeme koymuştur. TC, gelişmelerin bu seyirde olacağını önceden biliyordu. Bu nedenledir ki, aylar öncesinden başlayarak PKK'nin Newroz'da isyan çıkartacağı propagandalarını yoğunca geliştirmiş, katliamları için kamuoyu yaratmaya çalışmıştır.

TC'nin planlarını çok iyi bilen partimiz, bu oyunları boşa çıkarmak için yoğun çaba sarfetmiştir. PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, Newroz öncesinde çeşitli basın organlarının kendisiyle yaptığı röportajlarda dikkatleri sömürgecilerin katliam planlarına çekmiş, TC'nin iddia ettiği nitelikte bir ayaklanma planının olmadığını ifade etmiştir. 2000'e Doğru dergisinin yaptığı röportajda şu görüşlere yer vermiştir: *"Hemen belirtelim ki, PKK'nin salt 92 için çok özel, beklenmedik, yansıtılmak istendiği gibi bir taarruz veya Türkiye'yi kırıp geçirecek bir özel çabası yoktur. Olmamakla birlikte, planlı yürüttüğümüz faaliyetlerin -ki bu 20 yıla yakındır- 92'ye özgü ivme kazanması, ulusal ordulaşma, ulusal ayağa kalkma, ulusal iradesini en özgür belirleme gibi -ki bazıları buna ayaklanma diyebilir, taarruz da diyebilir, ama ben en geniş anlamıyla değerlendiriyorum- bir şansı yakaladığını ve 92'de bu şansını iyi kullanabileceğini, buna önderlik eden PKK'nin hazırlıklarını oldukça güçlü yürüttüğünü, çok sert bir kışa rağmen bu hazırlıkların hiçbir darbe yemeden, baharı, Newroz'u yakalayabilecek aşamaya geldiğini ve bu yüzden 92'nin yalnızca Kürdistan halkının kurtuluşu için değil, Türkiye'nin de demokratik kurtuluşunda ve bağımsızlığında görkemli bir yıl olarak karşılanması gerektiğini vurguluyorum."* (15 Mart 1992)

Partimiz ve önderliğimizin Kürdistan sorununun siyasi çözümü için sonuna kadar zemin açma, Demirel-İnönü hükümetini bu çözüme çekme çabalarına rağmen, TC'nin geleneksel politikası bir kez daha yürürlüğe konmuş bulunuyor. Kürdistan halkının bir ulus olarak inkar ve imhasına dayanan, askeri araç ve yöntemlerden başka hiçbir araç ve yönteme yer bırakmayan bu kanlı ve insanlıkdışı yöntem bugüne kadar nasıl hiçbir şeyi çözemediyse, bundan sonra da çözemeyecektir. Hatta bugün sonuç alma şansı, geçmiş dönemlerde olduğu kadar bile yoktur. Uluslararası emperyalizmin tüm desteğine ve TC'nin milyonluk ordusunun tüm donanımına rağmen bu böyledir.

Kaldı ki, TC'nin son Newroz katliamında görüldüğü gibi, artık dünya kamuoyu nezdinde suçlarını gizleme şansı da fazla yoktur. Her ne kadar bazı emperyalist ve gerici çevreler "terörizme karşı mücadele" safsatası altında TC'nin katliamları için yeşil ışık yakma çabasında bulunuyorlarsa da, artık emperyalist kesim içinden de bu kanlı politikaya karşı hoşnutsuzluk gösterenler çıkmaktadır. Sovyetler Birliği'nin dağılması ile birlikte daha da kızışan emperyalistler arası çıkar çekişmeleri, yansımasını bu sorunda da göstermektedir. Eski Sovyet cumhuriyetleri ve Ortadoğu üzerinde nüfuz kurma çabaları, emperyalistler ile işbirlikçilerini zaman zaman karşı karşıya getirebilmektedir. Bunun en çarpıcı örneklerinden biri de Kürdistan'da yaşanan Newroz katliamıyla birlikte ortaya çıktı. Almanya, TC'nin Kürt halkına karşı kendisinden aldığı eski Doğu Almanya ordusuna ait silah ve tankları Newroz katliamında kullanmasına sert tepki gösterdi. Silahların satış anlaşmasında, bu silahların yalnızca Türkiye'ye yönelik dış tehditler karşısında kullanılabileceği koşulu olmasına karşın, TC'nin bunları Kürt halkına karşı kullanması, Almanya'nın TC'ye silah ambargosu uygulama kararı almasına yol açtı. Bu kararla birlikte Almanya-TC ilişkilerinde bugüne kadar görülmedik boyutlarda bir gerginlik ortaya çıktı. Almanya, TC'yi imzalanan anlaşmayı ihlal etmek ve silahları "kendi" halkını katletmekte kullanmakla suçlarken, çeşitli TC çevreleri de Almanya'ya veryansın ederek, onun Nazi yöntemlerini yeniden hortlatmakta olduğundan dem vurup, halkı Alman mallarını boykot etmeye çağırdılar. Karşılıklı söz düellosu hala sürmektedir.

Diğer yandan Newroz katliamı Almanya'nın iç siyasi yaşamında da ciddi bir bunalım doğurdu. Daha önce TC'nin Güney Kürdistan'a yönelik askeri harekatını protesto için, satışı durdurulan 15 Leopard tankın gizlice Türkiye'ye verildiğinin ortaya çıkması, yoğun tartışmalara ve ardından da Almanya Savunma Bakanı Gerhard Stoltenberg'in ve müsteşarının istifasına yol açtı.

Almanya'nın bu tutumu alması ve Savunma Bakanı'nın istifasında belirleyici rollerden birini de, Alman basın-yayın organları ve kamuoyunun gerçeklerin üzerine ısrarla gitmesi oynamıştır. Kürdistan'da bulunan Alman gazeteci ve bazı politikacıların katliama kendi gözleriyle tanık olmaları, Alman silahları ve tanklarının halkın katliamında kullanıldığını görüntüleyerek belgelemeleri ve bu görüntü ve gözlemlerin basın-yayın organlarına yansıması, Almanya hükümetini zor durumda bırakmış ve tavır almaya zorlamıştır. Türkiye'ye uyguladığı silah ambargosunun yanısıra, Almanya, Avrupa Topluluğu nezdinde de girişimde bulunarak Türkiye'nin Kürt halkına karşı silah kullanmasının mahkum edilmesini talep etmiş, ancak bu talep henüz somut sonuçlar elde edememiştir.

Diğer yandan TC'nin Kürdistan'daki Newroz katliamı, aralarında Danimarka, Avusturya, Yunanistan gibi ülkelerin de bulunduğu birçok Avrupa ülkesinde de önemli bir gündem maddesi olmuş, çeşitli tepkilerle karşılanmıştır. Avusturya, Türkiye'ye bir nota vererek, AGİK kararları çerçevesinde Newroz olaylarına ilişkin bilgi istemiş; Norveç, Kürt halkına karşı kullanılabileceği endişesiyle, daha önce Türkiye'yle yaptığı bir silah satış anlaşmasını durdurduğunu açıklamıştır.

TC'nin Newroz katliamı, Kürdistan zemininde olduğu gibi, Avrupa'da da Kürdistanlı kitleler tarafından yoğun eylemliliklerle protesto edilmiş, Türk sömürgeciliğinin kanlı yüzü teşhir edilmiştir. Kürdistanlı kitleler, bu eylemlilikleriyle, TC'nin suçlarının gizli ve cevapsız kalmayacağını ve mutlaka hesap sorulacağını bir kez daha ortaya koymuşlardır.

Newroz katliamı, TC'nin Kürdistan halkına yönelik kanlı yüzünü teşhir ettiği gibi, onun suç ortaklarını da açık bir biçimde gözler önüne sermiştir. Katliam ardından ABD yaptığı açıklamada, TC'nin tutumunu "alkışlanacak" bir tutum olarak değerlendirmiş, TC'nin, "terörizm" olarak nitelendirdiği Kürdistan halkının kurtuluş mücadelesine karşı, iç güvenliğini sağlamak amacıyla ABD silahlarını kullanabileceğini açıklamıştır. Bu açıklamayla ABD, Kürdistan halkına düşmanlığını bir kez daha gözler önüne sererken, Türkiye'nin Almanya ile çelişkisini kullanarak, onu kendine daha sadık bir bende haline getirmeyi de amaçlamaktadır. Diğer taraftan, Hollanda hükümeti de yaptığı açıklamayla, TC'nin Newroz'daki tutumunu anlayışla karşıladığını ifade etmiştir. Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesine düşman bu açıklamalara yerli işbirlikçi, I-KDP lideri Mesut Barzani de eşlik etmiş, katliamın hemen ardından yeniden Ankara'ya giderek, "Hükümetin politikalarını umut verici bulduğunu" açıklamıştır. Güney Kürdistan'a peşpeşe saldırıların gerçekleştirildiği, Kürdistan halkının soykırımdan geçirildiği bir dönemde yaptığı bu açıklamayla Barzani, varlığının koşulu olarak Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin ezilmesini gördüğünü netçe gözler önüne sermiştir.

1992 Newroz'u Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesinde yeni bir dönüm noktası olmuştur. Newroz öncesinde yaptığı tespitlerle gelişmelerin nabzını eline alan PKK, Kürdistan halkının Newroz direnişindeki kararlılığıyla da yeni dönemde mücadeleyi daha da yüksek boyutlara çıkaracağını ortaya koymuştur. Kürdistan sorunu bugün her zamankinden daha fazla uluslararası gündemi işgal etmekte, dost-düşman ayrımını netleştirmekte ve haklılığını her geçen gün daha fazla kabul ettirmektedir. Kanlı yüzü iyice teşhir olan TC, son kozu olan katliam politikasında da daha ilk adımda köşeye sıkışmıştır. Tanklardan, panzerlerden, otomatik silahlardan yağan kurşun yağmuru altında şehitlerini bağrına basarak PKK'ye, Başkan APO'ya ve direnişe bağlılığını dile getiren Kürdistan halkı, bu savaşı kazanmada kararlı olduğunu ve bu gücü bağrında taşıdığını tüm dünyaya haykırmıştır. Kitlelerin böylesine devreye girdiği bir devrim hareketi, zafere ulaşmaya muktedirdir. Kürdistan kazanacaktır.

1992 Newroz'u halkımızın birlik, beraberlik ve ulusal direnişinde bir atılım, herşeye rağmen yaşamı yeniden filizlendirmenin ve direnme kararlılığının bir ifadesidir

Baştarafı 1. sayfada

Halk ordumuz ARGK güçleri Kürdistan'ın hemen her alanında kök salarak halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinin silahlı savaş cephesinde rolünü oynayabilecek düzeye gelmiş, savaş kapasitesini ve tecrübesini büyütmüş, düşmana sonuç alıcı darbeler vurarak topraklarımızdan adım adım söküp atma yoluna girmiştir. 1992 yılına ARGK düşmana daha geniş alanlarda ve daha etkili darbeler vurma, ulusal ordulaşma yolunda tüm güçlerini seferber etme ve savaşı giderek daha fazla halklaştırma hedefleriyle girmiştir.

Yine, 1992 yılı, ERNK çatısı altında Kürdistan halkının ulusal örgütlenmesinin daha da güçleneceği, halkımızın bağımsızlık savaşında daha da belirleyici bir rol oynayacağı bir dönüm noktası olma özelliğini taşıyor. 1990 Newroz serihildanıyla ayağa kalkan, giderek bilinçlenen, örgütlenen ve savaşan bir güç haline gelen halkımız, bu yıl da geliştireceği serihildanlarla adım adım öz iktidarını inşa edecek, bunun için küçük yerleşim birimlerinden başlayarak kendi öz temsilcilerini seçecek ve bunu Ulusal Meclis'ini kurmayla doruklandıracaktır. Ulusal Meclis'ine ulaşan halkımız, bu meclis bünyesinde Savaş Hükümeti'ne yürüyecek ve kuracağı Savaş Hükümeti'yle kendi öz yürütme gücünü ortaya çıkaracaktır. Böylece devletleşmeye giden yolda önemli bir mevzi daha kazanılmış olacaktır. Ulusal Meclis ve Savaş Hükümeti'ne ulaşan halkımız uluslararası çapta sesini daha gür duyuracak, artık kendi adına konuşan, kendi ulusal ve demokratik haklarını savunacak bir güç haline gelecektir. Kürdistan'ın kuzey parçasında yaşanacak ve sağlanacak olan bu gelişmeler, sadece bu parçayla da sınırlı kalmayacak, Kürdistan'ın diğer parçaları ve Türkiye başta olmak üzere, Ortadoğu'nun diğer halklarını etkileyecek, bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi mücadelelerinin de yolunu açacaktır.

Bu hedefler ve amaçlar doğrultusunda Kürdistan halkı ulusal bayramımız Newroz'u tarihi geleneğine uygun bir biçimde kutlamak ve Newroz'u ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizde tarihi bir hamlenin çıkışı haline getirmek için, partimizin hazırlıklarına kendi cephesinden güçlü bir cevap verme temelinde pratik hazırlıklarını yaptı. Yürüyüş, gösteri, toplantı, şehitlerimizin mezarlarını ziyaret etme, miting, işgal, şenlik düzenleme, boykot, kepenk ve kontak kapatma vb. kitlesel etkinliklerle Newroz'u kutlayarak, böylece Newroz'u ulusal çapta bir eylemliliğe dönüştürme yolunda partimizin yaptığı çağrılara güçlü bir cevap vermek için bütün gücünü seferber etti.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı aşamada artık siyasi ve askeri ordulaşmanın gündeme girmesine paralel olarak, ikili iktidara ulaşma ve bu yolda halkımızın kendi öz kurumlaşmasını yaratmanın yoğun hazırlıklarının partimiz öncülüğünde gerilla ve halk cephesinde yoğunlaştırılması, düşmanı büyük bir korku ve tedirginliğe sürüklemiştir. Düşman, halkımızın bahar hamlesini ve bunun için sürdürdüğü bütün hazırlıklarını ne pahasına olursa olsun boşa çıkarma çabasıyla Kürdistan'a yaptığı askeri sevkiyata hız vermiş ve daha da yoğunlaştırmaya başlamıştır. Halkımızın geçmiş isyan denemelerini kanla bastırma pratiğine güvenen TC, bu kez de önüne böyle bir hedefi koymuş ve bunu gerçekleştirmenin yoğun hazırlıklarına girmiştir. Askeri düzeyde emperyalist destekçilerinden aldığı silahları, Kürdistan'da mücadelenin en kızgın olduğu yerleşim alanlarının çevresine yığar ve tankların, topların ağızlarını halka yöneltirken, diğer yandan da hükümet yetkililerinin demeçleri ve basın-yayın organları aracılığıyla, halkın Newroz ile birlikte silahlı bir ayaklanmaya girişeceğini ve bunu kanla bastıracağını propaganda ederek ve buna paralel olarak kontr-gerilla terörünü tırmandırarak halkı sindirme, korkutma, devrimci azmini kırma çabasına girmiştir.

Bu yaygaraları koparmayla, halkı, 1925'lerdeki gibi öne alınmış bir isyanın içine çekme ve bu temelde kendisine saldırıldığını öne sürerek bir katliama zemin hazırlamayı hedefleyen TC, bu amaçla tüm güçlerini gözü dönmüş bir şovenizmle doldurmaya yönelmiştir. TC'nin MİT Müsteşarı'ndan Cumhurbaşkanı'na, Genelkurmay Başkanı'ndan İçişleri Bakanı'na kadar tüm yetkilileri bir yandan halka tehdit üzerine tehdit savururken, diğer yandan da halkı pasifize edecek demeç ve yöntemlere hız verdiler. Hatta halktan duyulan korkunun bir ifadesi olarak TC'nin başı Özal ve Demirel tarafından Newroz kutlamalarının serbest olduğu belirtildi ve 70 yıllık kemalist-inkarcı politikaya ters düşülerek, 70 yıldır yasaklanan Newroz bayramı en yetkili ağızlarca kutlandı. Ancak bununla hedeflenen en önemli olgu, halkın devrimci kararlılığının pasifize edilmeye ve reformist ortama kaydırılmaya çalışılmasıydı. Sömürgeci rejim, özünden boşaltılmış bir tarzda geliştirilecek Newroz kutlamalarına onay vereceğini, bunun dışındaki tarzlara ise katliamla karşılık vereceğini belirtirken, hiç şüphesiz devrimci özü boşaltmayı önüne hedef olarak koymuştu.

Oysa Kürdistan halkı, PKK ile yakaladığı tarihi önemdeki özgürlük ve bağımsızlık fırsatını bir daha kaçırmak istemiyor ve ulaştığı devrimci kararlılıktan tek adım dahi gerilemeye niyetinin olmadığını, başta Lice ve Pasûr (Kulp)'daki katliamlara karşı olmak üzere, kış süreci boyunca düşmanın tüm yönelimlerine karşı serihildanlar geliştirerek açığa vuruyordu. Düşmanın tüm tehditlerine rağmen partiye bağlılığını ve gerillaya güvenini yitirmeyen Kürdistan halkı, kendi öz ulusal meclisini ve kurumlaşmasını yaratma hazırlıklarının yanısıra, Newroz kutlamalarını da görkemlice yapmanın çabalarını sergiledi.

1982'lerde **Mazlum**'larla başlayan ve **Ferhat**'larla alevlenen Newroz ateşi, 1985'de ulusal birliğimizin ve örgütlenmemizin temel taşı olan **Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan / Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi - ERNK**'nin kuruluşuyla daha da gürleşmiş, 1990'larda Newroz'a yeni bir anlam daha kazandırılarak serîhildana dönüşmüş, **Zekiye**'lerin bedeniyle Newroz ateşi Amed surlarına taşırılmış ve 1992 Newroz'unda ülkenin dört-bir yanında daha da gürleştirilmesi azmiyle hazırlıklar tamamlanmıştı bile.

Şehit Rahşan DEMİREL

Nitekim düşmanın tüm yüklenmelerine, korkutma ve sindirme çabalarına karşın, Kürdistan halkı büyük bir kararlılıkla bağlı olduğu önderliğinin çağrısına anlamlı cevabını vermiş ve bu temelde 1992 Newroz'unu ulusal ayaklanma ruhuyla görkemli ve kahramanca kutlamıştır. Newroz, **Cizîra Botan (Cizre), Şirnex (Şırnak), Nisêbîn (Nusaybin), Wan, Erxenî (Ergani), Gever (Yüksekova), Gercews (Gercüş), Adana, İstanbul** başta olmak üzere **Êlih (Batman), Sêrt (Siirt), Misric (Kurtalan), Girgê Amo (Silopi), Riha (Urfa), Girê Sor (Siverek), Wêranşar (Viranşehir), Pirsûs (Suruç), Heweng (Bozova), Xelfetî (Halfeti), Serê Kehnî (Ceylanpınar), Çolamerg (Hakkari), Hezex (İdil), Amed (Diyarbakır), Licê, Pasûr (Kulp), Bismil, Çinar, Mêrdîn, Kosar (Kızıltepe), Derika Çiyayê Mazî (Derik), Kerboran (Dargeçit), Stewr (Savur), Midyad, Mehsert (Ömerli), Çiyayê Mazî (Mazıdağı), Maden, Çermûk (Çermik), Tûx (Tatvan), Bazîd (Doğubeyazıt), Serhedan (Kars), Norşîn (Güroymak), Xêlat (Ahlat), Xîzan (Hizan), Milazgir (Malazgirt), Gumgum (Varto), Çewlik (Bingöl), Dersim, Meledî (Malatya), Grîdax (Ararat, Ağrı), Qagizman (Kağızman), Qamûşan (Sarıkamış), Diluk (Antep), Erzirom (Erzurum), Xinûs (Hınıs), Tatos (Tekman), Gogsî (Karayazı), Antalya, Ceyhan, Mersin, İskenderun, Tarsus, Ankara, İzmir** gibi il ve ilçeler ile binlerce köyde milyonlarca insanımız tarafından kutlandı. Yurtdışındaki halkımız da Newroz'u çeşitli eylemlilikle kutladı. Halkımız, özgürlük ve bağımsızlık yolunda gerektiğinde son ferdine kadar canını feda edeceğini kanıtlayarak, özgürlük ve bağımsızlık istemindeki kararlılığını ulusal düzeyde ve dünyanın her alanında, bulunduğu her yerde geniş çaplı ve kararlı eylemlilikleriyle ispatladı. Gelinen bu nokta artık zafere yürüme noktasıdır ve Başkan APO'nun da belirttiği gibi, halkımız için bundan böyle artık her gün Newroz'dur.

"PKK halktır, halk biziz!"

1992 Newroz'unda Kürdistan halkı, bin yılların suskunluğuna, sindirilmişliğine, korkutulmuşluğuna başkaldırırcasına büyük bir azim ve kararlılıkla sokaklara dökülmüş ve kendisini yeniden yaşama döndüren PKK'yle bütünleşmesini, "PKK halktır, halk biziz!" sloganıyla dile getirmiştir.

Yıllardır süren kararlı mücadelesiyle Kürdistan halkının yoğun desteğini ve beraberliğini yaratmanın ve zafere kararlı yürüyüşün pratik ürünlerini bu görkemli 1992 Newroz'unda görmenin sevincini yaşarken, özgürlüğü PKK ile tatmaya başlayan halkımız da yakaladığı bu tarihi fırsatı en iyi bir şekilde değerlendirme çabasıyla 21 Mart günü başta Cizîra Botan, Şirnex, Wan, Nisêbîn, Çolamerg, Riha, Gercews, Gever, Adana olmak üzere, Kürdistan'ın ve Türkiye'nin birçok kentinde ve köylerinde ulusal renklerini giyerek ve ellerinde Parti-Cephe-Ordu bayrak ve flamaları ile şehitlerimizin ve Başkan APO'nun posterlerini taşıyarak sokaklara ve meydanlara dökülmüş, özgürlük ve bağımsızlık sloganları haykırarak Newroz kutlamalarına başlamış ve bazı yerlerde de devrim şehitlerimizin mezarlarını ziyaret amacıyla yürüyüşe geçerek şehitlere ve mücadeleye olan bağlılığını dile getirmek istemiştir.

Newroz kutlamalarına TC katliamla karşılık verdi

Cizîra Botan: 21 Mart Newroz sabahı Cizîra Botanlılar büyük bir coşkuyla Newroz'u kutlamak üzere, ulusal giysilerini giyerek dışarı çıktılar. İlçenin beş değişik noktasında biraraya gelen 30 bin kişi, davul-zurna ve direnişçi halk türküleri ile sloganlar eşliğinde Newroz'u kutlarken, Cûdî mahallesinde yürüyüşe geçen halk, şehitlerin mezarına gitmek istedi. Ancak düşman barikatıyla karşılaşan halk, direnişe geçti. Aynı anda Nusaybin Caddesi'nde yürüyüşe geçen kitle, polis, özel tim, asker ve panzerlerden oluşan düşman engelini karşısında gördü. Oturma eylemine geçen ve "Biz şehitlerimizin mezarına gitmek istiyoruz" diyen halka karşı gözyaşartıcı bombalar kullanıldı. Kadın-çocuk, genç-ihtiyar denilmeden ve hiçbir hedef gözetilmeksizin düşman panzerleri, zırhlı araçları, özel tim ve polisleri halkı taradı. Bu arada Cûdî mahalle-

sinden şehitliğe doğru yürümek isteyen halk da aynı biçimde taramadan geçirildi. İlçe, düşman güçleri ve araçları tarafından ablukaya alındı, evler yağmalandı, halkın değerli eşyaları talan edildi. Yaralıları hastaneye götürmek isteyen taksi şoförleri kurşuna dizildi, araçları tahrip edildi, yaralıların hastaneye bile götürülmesine tahammül edemeyen düşman, bilerek yaralıları ölüme terketti. Camiden çıkan 70-80'lik insanlar görüldüğü yerde infaz edildi. Tam bir vahşet örneği sergileyen faşist-sömürgeci Türk güçleri, sokağa çıkma yasağı ilan ettikten sonra bile, alçakça saldırılarını sürdürdüler. Dükkanları yağmalarken, daha önce hedef olarak belirledikleri evleri ve dükkanları top ateşine tuttular. Şehir merkezi dışındaki köylerde de Newroz'u kutlayan halk aynı tarzda katliamdan geçirildi.

Diğer gün de kana doymayan TC'nin katil sürüleri, sokağa çıkanları kurşunladılar. Bu arada ilçede bulunan 50'ye yakın yerli ve yabancı basın mensubu ile çeşitli heyet mensuplarına da tahammül gösteremeyen sömürgeci caniler, bir Türk gazetecisini de öldürecek kadar çılgınlaştılar. Korku ve tehdit altında bırakılan yerli ve yabancı heyetler ve basın mensupları ilçeden çıkarıldılar. Sömürgeciler böylece, cinayetlerini dünyanın gözlerinden gizli işlemeyi hedefliyorlardı. Cizîra Botan'da durum hala gerginliğini koruyor.

Cizîra Botan'daki katliamda **Yusuf Ergin, Lokman Erzen, Hüseyin Sönmez** ve **Hüseyin Ertanal** ile birlikte, adlarını tespit edemediklerimiz de dahil toplam 29 yurtsever şehit düştü, 100'ye yakın insan yaralandı.

Şırnex: 21 Mart Newroz, sabahın erken saatlerinde Şırnex'te de kutlanmaya başlandı. Çevre köylerden ve kent semtlerinden biraraya gelerek, kent merkezindeki Cumhuriyet Alanı'na doğru yürüyen onbinlerce insan, kent merkezinin çeşitli yerlerinde caddeleri tutan özel tim, polis, asker ve korucuların barikatıyla karşılaştı. Yüzleri puşilerle kapalı onlarca kontr-gerilla elemanı şehrin değişik yerlerinde saldırıya hazır halde mevzilendirilmişti.

Topteppe köyünden gelerek Ziraat Bankası önünde toplanan, çoğu kadın ve çocuklardan oluşan grubun içindeki 10 çocuğun taranmasıyla katliam sinyali verildi. Şırnex'taki İl Merkez Jandarma Alayı'ndan başçavuş Aydın Gürşen ve yanındaki iki subayın emriyle taranan çocuklardan 4'ü anında şehit oluren, 6'sı yaralandı.

İlk ateşin ardından şehrin değişik yerlerinde mevzilenen düşman güçleri halkı taramaya başladı. Panzerlerin de rastgele taramasıyla en az 50 kişi vurularak düştü. Bunun üzerine kitle oturma eylemine geçti. Alanda mevzilendirilen panzerler İsmetpaşa ve Cumhuriyet mahallelerindeki evleri taramaya başladı. Onlarca ev ya yıkıldı ya da hasar gördü. Bu arada özel timler ve yüzlerini puşilerle kapatan kontralar da doğrudan insanlara nişan alarak ateş açtılar. Yaralıları hastaneye götüren ve hastane önünde birikmeye başlayan halka da ateş açıldı. Bu saldırıda da 6 yurtsever vurularak şehit düştü. "Evlerinize kaçmazsanız hepinizi öldürürüz" diyen özel timler, halkı aralıksız taradılar. Panzerlerin açtığı ateş sonucunda **Birsen Özcan** ve **Belkıs Yumak** adlı iki ev kadını vurularak öldürüldü. Yaralıları hastaneye götüren **Abdullah Saran** adlı taksi şoförü özel timler tarafından kurşuna dizildi. Camiden çıkan 80 yaşındaki **Ramazan Kayar** özel timlerin kurşunlarıyla katledildi.

Düşmanın bu katliamını protesto etmek için, PKK ve ERNK bayrakları ile ARGK flamalarını taşıyan binlerce kişi yürüyüşe geçti. Yürüyüşe kurşunla karşılık veren düşman, birçok yurtseveri katlederken, onlarca yurtsever de ağır yaralandı.

Sokağa çıkma yasağı ilan edildikten sonra, panzerler, özel timler ve askerlerden oluşan saldırgan düşman güçleri, şehir merkezindeki dükkanları ateşe vererek yaktılar.

1925'te Şeyh Sait isyanı döneminde uyguladığı senaryoları tekerrür etmek isteyen düşman, akşam da yeni bir oyuna başvurarak halk katliamını tamamlamak istedi. Daha önceden planlanarak hazırlanan senaryo akşam saatlerinde hayata geçirildi. Önceden belirlenmiş tarzda şehrin dışında mevzilendirilen askerler, kontr-gerillalar, özel timler ve korucular, gerilla saldırısı yapılıyormuş gibi bir sahtekarlığa başvurarak halka yönelik bir katliam harekeTine giriştiler. "Şehir gerillaların ablukası altındadır, vali kaçıp canını zor kurtardı, emniyet müdürü imdat istedi" propagandalarıyla sahtekarca bir oyun sergileyen düşman, şehre giriş ve çıkışları yasakladı, panzerler ve zırhlı araçlarla şehri ablukaya aldı.

1925'te de Şeyh Sait'e bağlı güçler Amed (Diyarbakır)'e doğru ilerlerken, düşman kuvvetleri Şeyh Sait birliklerinin kılığına girerek Amed'i yağmalar, yakar, yıkar ve bununla Şeyh Sait birliklerine karşı halkın tepkisini geliştirerek, bir yandan halkı birbirine kırdırır, öte yandan kendisi vurur ve böylece tam bir katliam gerçekleştirebilecek hareketi ezer. Şırnex'te de böyle bir mantıkla hareket eden düşman, bu kez umduğunu bulamadı. Bu oyun partimizce deşifre edildi.

Bu olaylarda **Zeynep Uysal** (40), **Hatice ...** (5), **Emine Acar** (16), **Halil Baysal** (35), **Şeyhmus Kabul** (33), **Halil Değer** (23), **Nebahat Kakuç** (17), **Hediye Sağıç** (65), **Ramazan Kayar** (80), **Nezir Sezek** (24), **Belkıs Yumak** (20), **Hasan Özden** (40), **Abdullah Sidar** (35), **M. Nezir ...**, **Bülent Zeyrek** (16), **Birsen Özcan** (20), **Ömer Dayan** (60), **Bilal Zeyrek** (18), **Hacer Şen, Hasan Cavlak, Emin Tekin, Methi Gürgen** ile adlarını tespit edemediğimiz de dahil toplam 47 yurtsever şehit düştü, yüzlercesi ise yaralandı.

Daha sonraki günlerde de Şırnex'te devlet terörü devam etti. Tüm evler aramadan geçirildi, halk silahlarını teslim etmeye çağrıldı. Ancak tüm bu saldırı ve çağrılar boşa çıktı.

Wan: 21 Mart günü, öğle saatlerine doğru HEP binası önünde başlayan Newroz kutlamaları, daha sonra halkın sokağa dökülmesiyle devam etti. Yaklaşık 25-30 bin kişilik kitle, şehir merkezine doğru sloganlar atarak yürüyüşe geti. PKK ve ERNK bayrakları ile ARGK flamaları taşıyan kitle, kepenk kapatma eylemine rağmen açık olan birkaç dükkanı ve SHP binasını taşladı. Yürüyüşe devam eden kitle, bir süre sonra düşman barikatıyla karşılaştı. Polis, korucu, özel tim ve askerlerden oluşan düşman güçleri, panzer desteğiyle halkın üzerine ateş açmaya başladı. Halkın taş atarak karşılık verdiği saldırı yaklaşık altı saat devam etti. Saldırılar sonucu 5 yurtsever şehit düşerken, 30'dan fazla kişi de yaralandı.

Bu arada 17 yaşındaki bir genç, Namık Kemal İlkokulu önündeki göndere ERNK bayrağını çekmek isterken, polis tarafından vurularak öldürüldü.

Gever: Newroz kutlamalarına katılan binlerce kişi, burada da düşman saldırısına uğradı. Davul-zurna ile direnişçi türküler ve sloganlar eşliğinde Newroz'u kutlayan kitleler üzerine panzerlerden ve özel timler tarafından ateş açıldı. Olayda 6 yurtsever yaşamını yitirirken, onlarca insan da yaralandı.

Adana: 21 Mart günü Adana'da 25 bin kişi yağmur altında saatlerce yürüyerek, ulusal giysiler içinde ve büyük bir coşkuyla Newroz'u kutladı. Adana'daki Newroz'u da kana bulayan düşman, daha sonraki günlerde de halk üzerindeki baskılarını artırdı. Adana'daki Newroz ve sonrasında 3 yurtsever şehit düşerken, yüzlerce insan gözaltına alındı.

Gercews, Erxenî ve İstanbul'daki Newroz kutlamalarında da düşman kan döktü. Gercews'te 2, Erxenî'de 2, İstanbul'da ise 1 yurtsever şehit düştü.

Katliamları protesto etmek için Nisêbîn halkı ayağa kalktı

Newroz günü ayağa kalkan tüm Nisêbîn halkı coşku içinde Newroz'u kutlarken, 22 Mart günü ise Şırnex ve Cizîra Botan'daki katliamları protesto etmek amacıyla ayağa kalktı ve topluca yürüdü. Nisêbîn şehir merkezinden şehitliğe doğru 5 biner kişilik gruplar halinde ve birkaç koldan ilerleyen halk, sloganlar atarak tank ve panzerlerle kurulan düşman barikatlarını aşmak istedi. Aynı anda henüz toplanmayan binlerce insan da semt aralarında birleşmek için yürüyordu. Bu esnada düşman barikatını aşmak ve yürümek isteyen halka panzerlerden açılan ateşle düşman saldırısı başladı. Otomatik silahlarla halkı tarayan özel tim, polis ve askerler daha sonra evleri, dükkanları, işyerlerini tarayarak tahrip ettiler; evler ve dükkanlar talan edildi. Olayda en az 15 yurtsever şehit olurken, 100'e yakın insan yaralandı, çok sayıda insan da tutuklandı.

Nisêbîn direnişinde şehit düşenlerden isimlerini öğrenebildiklerimiz şunlardır: **Halil Bebek, Ahmet Kaya** (Agit oğlu), **Ahmet Kaya** (Abdullah oğlu), **Mahmut Çiftçi, Osman Duman, Semire Acar, Abdülbaki Gündüz, M. Şerif Akgüç, Abdullah Ateşçi, Abdullah ..., Hediye Ayten, Hikmet Aslan, Aliye ...** ve **Kadir Dirin.** Nisêbîn'de de olağanüstü durum birkaç gün devam etti.

Evet, halkımızın en doğal hakkı olan ulusal bayramını özüne uygun tarzda kutlanmasını ve sömürgecilik cenderesindeki halkımızın çok haklı temellerde özgürlük ve bağımsızlık istemini dile getirmesini içine sindiremeyen faşist Türk sömürgeciliği ve onun emperyalist destekli özel savaş canileri, masum ve silahsız halkın üzerine, kadın-çocuk, genç-yaşlı, kadın-erkek demeden tank, top ve panzerlerle ateş açmış, yüzden fazla insanımızı katletmiş, yüzlercesini de yaralamıştır. Sömürgeci-faşist rejim bu katliamını örtbas etmek ve kamuoyu nezdinde haklı gerekçeler bulmak amacıyla özel savaşın yayın organı niteliğindeki Türk burjuva basınını ve TRT'yi devreye koyarak, katledilen yurtseverlerin TC askerlerine silahla saldırdıklarını, gerillaların şehirlere inerek Türk askeri-siyasi kurum ve kuruluşlarına karşı ağır silahlarla saldırıya geçtiğini ve devletin kendini koruma amacıyla ateş açtığını duyurmuş; bununla dünya kamuoyunu da yanıltmaya çalışmıştır.

Ancak çeşitli yerli ve yabancı basın mensuplarının ve heyetlerin gözleri önünde gerçekleştirilen kitlesel halk katliamı, sömürgeci TC devletinin tüm çabalarına rağmen, dünya kamuoyuna yansıtılmış ve Avrupa'da yaşayan Kürdistanlı halk kitlelerinin yoğun tepkisiyle de karşılaşınca dünya kamuoyunun gündemine oturmaya başlamıştır.

Mücadelemizin yoğun olarak yaşandığı ve halk kitlelerinin tamamına yakınının partimize ve cephemizin öncülüğünde mücadeleye aktif olarak katıldığı Botan alanında başta Cizîra Botan ve Şırnex olmak üzere birçok alanda, yine mücadelemizin etkisindeki Nisêbîn, Wan, Gever, Gercews ve Sêrt gibi alanlarda halkın devrimci direnişinin kırılması ve sindirilmesini amaçlayan TC devletinin halk katliamını önceden planlayarak ve yoğun hazırlıklarını günler, aylar, öncesinden yaparak, bunun için iç ve dış kamuoyunu hazırladığı, emperyalist ve gerici ittifaklarının desteğini sağladığı gerçeği gözler önündedir. Newroz kutlamaları esnasında öncelikle Cizîra Botan, Şırnex, Nisêbîn ve Wan gibi, katliamın yoğunca yaşandığı şehir merkezlerine hiçbir gerilla saldırısı söz konusu değilken, faşist Türk devletinin, bu provokasyonu karakterine yaraşırcasına sergilemesi, onun ne denli sahtekar, ikiyüzlü ve sinsice hareket ettiğini, sahte temellerde, "Kürt realitesini tanıyorum" diyerek, özünde iç ve dış kamuoyunu yanıltıp dikkatleri

Kürdistan üzerinden çekerek gerçek yüzünü sergilemeye ve bu temelde Kürdistan halkına bir katliam ve soykırım dayatmaya yönelik heves ve arzularından zerre kadar geri adım atmadığını göstermektedir.

Katliamcı Türk devletinin Kürdistan halkına bir ulusal bayramını bile dileğince kutlama hakkı tanımadığı, temsilcilerinin Türk parlamentosunda ana diliyle konuşmasını bile idam fermanıyla karşıladığı, hiçbir ulusal hak ve gelişmeye zerre kadar fırsat vermediği, halkın en temel hakkı olan yaşam hakkına bile tank ve panzerlerle saldırarak kadın, çocuk demeden katliamı dayattığı, özgürlük savaşçılarının üzerine en modern savaş uçaklarını salarak napalm ve fosfor bombaları yağdırdığı, Kürdistan'ın doğasının dahi özgür gelişiminden duyduğu rahatsızlığı ormanlarını ateşe vermeyle dile getirdiği ve demokrasi adına, insanlık adına, özgürlük ve bağımsızlık adına en küçük bir talep hakkını bile tanımadığı, bu yolda tüm uluslararası yasaları, insan haklarını ve savaş kurallarını alabildiğine çiğneyerek Kürdistan halkına tam bir soykırımı dayattığı bir ortamda ne Türk devletinin, ne onun kemalist zihniyetli aydınlarının ve ne de işbirlikçi reformist kesimlerin tek taraflı ateşkes çağrıları ve PKK'den savaşı durdurması taleplerinin itibar görmeyeceği ve insanlık adına en utanç verici çağrı ve talepler olduğu ortadadır.

Halkımız artık düşmanını iyi tanımış ve öncüsüne olan güveniyle tarihinin en görkemli kazanma dönemine girmiştir. Bu uğurda kanını ve canını ortaya koyarak, mutlaka zafere ulaşmanın azmine ulaşmış bir halk olarak tüm korku duvarlarını yıkmış, sinmişliği başkaldırıya, ürkekliği ise cesarete dönüştürmüş olmanın güven ve kararlılığıyla Newroz bayramını özüne uygun ve dönemin emrettiği tarzda kutlamış ve bunda geri adım atmadığını, atmayacağını peşpeşe verdiği canlarla kanıtlamıştır.

Kürdistan halkının düşmanın tanklı, panzerli saldırıları karşısında asla bir yılgınlığa düşmeyerek, mücadelesini düşmana daha da büyük bir kin ve nefretle yöneltip, kararlılığını daha da pekiştirerek sürdürdüğünü, düşmanın katliamına tanık olan bir İHD yetkilisi şu sözlerle dile getiriyordu: *"Düşman halkı taramaya ve panzerlerle üzerlerine yürümeye başlarken, halk kaçmıyor, korkmuyor ve özgürlük sloganları atmaktan vazgeçmiyordu. Hayır, halkta ne korku ne de panik vardı; aksine, daha bir kararlılıkla biraraya toplanıyor ve yaralılarını, şehitlerini panzerlerin paletlerinin altından çekiştirerek eyleme devam ediyordu."*

Düşmanın yaptığı bu kitlesel katliamlara rağmen, halkın PKK önderliğindeki örgütlü ve bilinçli davranışı ve planlı harekete geçişi sayesinde, 1925'lerin düşman eliyle tekerrürüne izin verilmedi. Düşmanın halkı erkenden bir toplu ayaklanmaya çekip, kıyımdan geçirme planı boşa çıkarıldı. Aslında düşman, katliam girişiminde 1925'lerde olduğu gibi halkı sindirebilse, tüm direniş ögelerini yakalayarak idam sehpalarına dizebilse ve en önemlisi de kamuoyuna Şeyh Sait isyanında olduğu gibi, "Gericilerin isyanı, bölücülerin devleti parçalama çabası" olarak lanse edebilse ve bunda, TKP örneğinde olduğu gibi, kendi solcularını da arkasına alabilseydi, arzuladığı başarıya ulaşarak geleceğini güvence altına almış olacaktı. Ancak PKK'nin hiçbir zaman tek yönlü olarak mücadele vermeme, aksine binbir çeşit mücadele yöntemlerini içiçe hayata geçirme ve bunların başarıya ulaşması için önceden çok yoğun pratik hazırlıklar geliştirme gibi bir mücadele tarzı izlemesi sonucu, Türk devleti istediği sonuca ulaşamamış; mücadelemiz bu son saldırılardan zarar görme bir yana, daha da bilenmiş bir halk zeminine dayalı olarak ve dünya kamuoyunda da geniş ilgi uyandırarak gelişeceği bir döneme girmiştir.

"Newroz ateşi sönmesin, mücadeleye devam edin!"

Newroz günü Şirnex ve Cizira Botan'da düşmanın gerçekleştirdiği katliam ardından, düşmanın Kürdistan'daki bu katliamlarını protesto etmek amacıyla, **"Newroz'u kanımla, canımla kutluyorum"** diyen yiğit Kürt kızı 18 yaşındaki **Rahşan Demirel**, İzmir-Kadifekale'de 22 Mart günü saat 05.00'te üzerine benzin dökerek kendini ateşe verdi. Eyleme gitmeden önce bir kaset dolduran ve bir de mektup yazan **Rahşan Demirel**, kasette ve mektubunda ulusal bağımsızlığa olan inancını ve kararlılığını dile getirerek, sömürgeci Türk devletinin barbarlığına karşı eylem yapacağını ifade etti.

"Sevgili ana ve babacığım, sevgili halkım!

... Evet, ölmek istemiyoruz, öldürmeyi de istemiyoruz; ama bizi zorlayan TC'dir. Ben bir yurtsever olarak aranızdan ayrılmadan evvel sizin beraberce birlik olmanızı istiyorum. Halkınıza ihanet etmeyin, başkaldırın ve mücadelenize devam edin ki, Kürdistan'ı çabuk kurun... Kürt halkının ve vahşi barbar düşmanın önünde kendi canımla halkımın Newroz'unu kutlar, daha dirençli ve daha inançlı olmalarını dilerim. Yaşasın PKK, yaşasın ERNK, yaşasın ARGK, yaşasın Serok APO!" diye mektubunu tamamlayarak, **"Newroz ateşi sönmesin, mücadeleye devam edin!"** çağrısıyla tüm Kürdistan halkına zafere dek mücadele etmesi vasiyetini bıraktı.

Olayın duyulmasının hemen ardından, halk Kadifekale Camisi'nin önünde toplanmaya başladı. Binlerce insanın katıldığı bir yürüyüşle şehit **Rahşan**'ın ERNK bayrağına sarılı olan naaşı Kadifekale Camisi'nden alınarak, **"Bijî Kurdistan"**, **"Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"**, **"Kürdistan faşizme mezar olacak"**, **"Bijî Serok APO"**, **"Şehîdên me nemirin"** sloganlarıyla evinin önüne getirildi.

23 Mart günü yapılan cenaze törenine ise 50 bin kişi katıldı. ERNK bayrağına sarılı olan tabut, yurtseverlerin omuzları üzerinde taşınarak yürüyüş yapıldı. **Rahşan Demirel**'in bıraktığı kaset, törene katılan halka dinletildi. Törenden sonra cenaze **Rahşan Demirel**'in memleketi olan Nisêbîn'e gönderildi.

Şehit **Rahşan Demirel**'in kahramanca eylemi, **Mazlum** ve **Zekiye**'lerin direniş ateşini yeni nesillere taşırarak, mücadelenin zaferi yolunda daha da bilenmiş bir Kürdistan halkı ve gençliğinin doğuşunu bir kez daha müjdeledi.

Ulusal yas ilan edildi

Cizîra Botan, Şirnex, Wan, Gercews, Erxenî, Gever ve Nisêbîn'de düşmanın gerçekleştirdiği katliamla sayıları 100'ü aşan yurtsever insanımızın şehit düşmeleri nedeniyle, PKK Genel Sekreteri **Abdullah ÖCALAN** yoldaş, "Kahraman Kürdistan halkına" başlığıyla yaptığı çağrıda, 28 Mart 1992 gününü ulusal yas günü olarak ilan etti. Yapılan çağrıda, özetle şu düşüncelere yer verilmektedir:

"Halkımızın büyük özveri, kararlılık ve dirençle geliştirdiği ulusal kurtuluş mücadelemizin gelmiş olduğu bugünkü tarihi ve anlamlı aşamasında halkımız 1992 Newroz'unu büyük bir görkemlilikle kutlamış ve tüm Kürdistan halkı yediden yetmişe bayram coşkusu, binyıllardır özgürlüğe duyduğu derin özlemle birleştirerek tarihinin en şanlı geçen bu Newroz'unda ulusal birlik ve beraberlik ruhunu doruklandırarak ölmediğini, ölmeyeceğini ve mutlaka kazanma doğrultusunda gerekirse son ferdine kadar tüm varlığını bu yola hasredeceğini bir kez daha sergilemiş ve bu anlamda önderliğin çağrısına en anlamlı bir şekilde karşılık vermiştir.

Halkımız, en doğal hakkı olan ulusal bayramını gayet serinkanlı, barışçıl ve gerçekten elinde silah adına tek bir sopa bile olmadan, sadece kitlesel gösteri, yürüyüş, halay, slogan ve bayrak taşıma gibi çok doğal bir şekilde kutlamasına karşın, Türk özel savaş kurmayları ve hükümet yetkililerinin elbirliği ederek ve günler öncesinden planlayarak bir provokasyon ortamı hazırlayıp Şeyh Sait isyanını tekerrür etme çabasıyla kadın, çocuk, yaşlı, genç demeden masum insanların üzerine tank ve panzerleri sürmesi, helikopterler ve makinalı tüfeklerle halka bir katliamın dayatılması gerçekten kendisine insanım diyen, hele hele demokrat, aydın ya da ilericiyim diyen hiçbir sağduyu sahibi insanın kabul edemeyeceği, asla tahammül gösteremeyeceği ve şiddetle, nefretle kınayacağı çok çirkin bir tutum ve davranıştır.

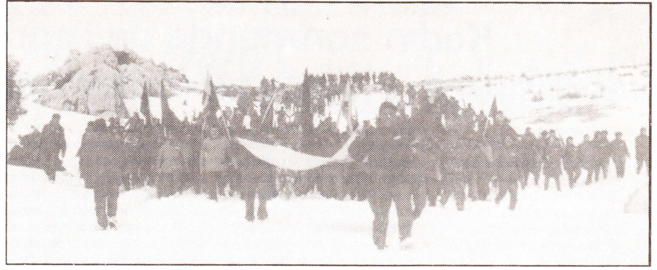
...

En doğal hakkı olan ulusal Newroz bayramı kutlamalarını gerçekleştirmek amacıyla sokaklara dökülen silahsız ve masum halkın üzerine tüm insanlık ve savaş kurallarını çiğneyerek ateş açan Türk devletinin katlettiği yurtsever ve kahraman şehitlerimizin anısına bağlılığın bir gereği olarak mücadeleyi daha da geliştireceğiz ve yine anılarına verdiğimiz büyük değerin bir gereği olarak tüm halkımızı bir günlük ulusal bir yas ile, devletin bu katliamını protesto etmeye çağırıyoruz..."

Partimizin ulusal yas çağrısını boşa çıkarmak ve sözde silahlı kuvvetlerin ve sivil idari yönetimlerin egemen olduğunu, halkın kendileriyle birlikte hareket ettiğini, tüm denetimi her alanda sağladıklarını yansıtarak, pasifikasyonu geliştirmek için, Türk devleti bütün basın-yayın kuruluşlarını devreye koyarak, yoğun tarzda karşı bir çaba harcadı; özel savaş güdümündeki radyo ve televizyon yayınlarında halkı ulusal yas çağrısına uymamaya çağırdı. Düşmanın harcadığı çabalar, Kürdistan halkının kararlı ve inançlı tutumuyla boşa çıkarıldı.

28 Mart ulusal yas gününde esnaflar dükkanlarını açmadı, şoförler araçlarını çalıştırmadı, halk evinden çıkmadı. Amed'in bazı semtlerinde katılım oranı yüzde 100 olurken, bazı semtlerde ise birkaç dükkanın açık olduğu, ama genelde halkın büyük bir katılımla çağrıya cevap verdiği ortaya çıktı. Êlih'te halkın yüzde 75'i, Botan alanında da genelde bütün halkın çağrıya doğru tarzda cevap verdiği ve düşmanın hesaplarının boşa çıkarıldığı görüldü.

Gridax (Ağrı), Wan, Nisêbîn, Cizîra Botan, Amed, Êlih, Girgê Amo, Midyad, Hezex, Kerboran, Patnos, Bazîd, Qagizman, Qamûşan (Sarıkamış), Kosar, Gercews, Derîka Çiyayê Mazî, Basan (Güçlükonak), Çiyayê Mazî, Misric, Çolamerg, Gever, Şemzînan, Qilaban (Uludere), Adana il ve ilçelerinin tümünde halk ulusal yas kararına uyarak evlerinden çıkmadılar. Diyarbakır Üniversitesi öğrencileri de bir haftalık ulusal yas ilan ederek, uygulamaya geçirdiler.

Türk devletinin gerçekleştirdiği katliamlar cevapsız kalmadı, kalmayacak

Düşmanın Kürdistan halkına yönelttiği katliamın ardından, başta Botan, Mêrdîn, Serhed, Amed olmak üzere, tüm eyaletlerimiz ile Türkiye metropollerinde ARGK gerillaları ve Türkiyeli devrimci militanların gerçekleştirdiği eylemlerle düşmana ağır ve yaygın darbeler indirildi. Bu eylemler, halkın akıtılan kanlarının hesapsız bırakılmayacağını, Halk Kurtuluş Ordumuz'un ne bombardımanla ne de katliamla mücadeleyi durduracağını, Türkiye ve Kürdistan halkının kardeşliğinin mutlaka yaşatılacağını ve TC'ye hak ettiği dersin verileceğini bir kez daha gösterirken, iç ve dış kamuoyu da sesini yükselterek, Türk faşizmine, öyle istediği gibi Kürdistan'ı tecrit edemeyeceğini, kamuoyunun gündeminden soyutlayamayacağını göstermişti. Nitekim bu amaçla Türkiyeli ve Kürdistanlı demokratların ve ilericilerin, TC'nin tüm bölücü çabalarına inat biraraya gelerek, Türk özel savaş güçlerinin Cenevre Sözleşmesi'ne uyması çağrısında bulunmaları, Türk devletinin katliamlarının suskunlukla geçiştirilmeyeceğini ortaya koymuştur.

Aynı şekilde Kürdistanlı insanlarımız Türk devletinin sömürgeci politikalarının bir ürünü olarak sürüldükleri Avrupa ülkelerinde Türk sömürgeciliğine ve onun katliamcı özelliğine duydukları kin ve nefreti yürüyüşler ve gösterilerle dile getirmiş, dökülen kanların hesabının TC'den sorulacağını, buralardaki Türk kurum ve kuruluşlarına karşı geliştirdikleri eylemlerle ortaya koymuşlardır. Böylece, aynı zamanda, TC'nin halkımızı bölme ve vatansızlaştırma politikasına karşı da en anlamlı cevabı vererek, ulusal birlik ve beraberlik temelinde yaratılan mücadele ruhunun ERNK çatısı altında ve PKK önderliğindeki temsilini en açık bir şekilde sergilemişlerdir.

Nitekim tüm bu girişimlerin ve halkımızın mücadele kararlılığından geri adım atmamasının yarattığı yankılar sonucu, içeride ve dışarıda büyük kamuoyunun oluşmasına ve haklı Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin belli oranda desteklenerek Türk sömürgeciliğinin haksız özel savaşının teşhirine ve katliamının lanetlenmesine ulaşılmış ve bu gelişmeler TC'yi daha da sıkıştırmıştır.

Böylelikle Kürdistan halkının tarihindeki en görkemli bir Newroz'u kan ve katliam çemberinde halkın kararlı ve inançlı direnişiyle kutlanırken, **Mazlum**'ların üç kibrit çöpüyle yaktığı, **Ferhat**'ların bedenlerini tutuşturarak alevlendirdiği, **Zekiye**'lerin canlarını ateşe vererek Amed surlarına taşırdığı Newroz ateşi bu yıl da yiğit Kürt kızı **Rahşan**'ın İzmir'de körpe canını ateşe vererek, **"Newroz ateşi sönmesin, mücadeleye devam edin"** haykırışıyla daha bir kutsanıyor ve asla sönmeyeceği bir kez daha tüm dünyaya ilan edilmiş oluyordu.

Son gelişmeler bir kez daha göstermiştir ki, düşmanın hiçbir yönelimi, halkımızı içine girmiş olduğu bağımsızlık sürecinden ve özlemini canı pahasına dile getirdiği özgürlük tutkusundan alıkoyamaz. Dolayısıyla burada yapılması gereken, mücadele bayrağını daha da yükseltmek, ulusal kurtuluş savaşını daha da kızıştırmak ve mutlaka zafere ulaştıracak hazırlıkları yoğunlaştırarak, bu doğrultuda ulusun tüm diri güçleriyle düşmana yüklenmek ve başarıyı mümkün kılmanın yegane yolu olan PKK çizgisinde ordulaşıp, ERNK çatısı altında kenetlenerek kararlı ve inançlı adımlarla yürüyüşü doruklandırmaktır.

Halkımız Newroz sürecinin kazanımları temelinde, düşmana karşı daha bir kinlenerek ve artık kesinlikle onunla hiçbir siyasi, askeri, ekonomik bağının kalmadığının bilincine vararak, ancak Türkiye halkının da bu faşist devletin pençesinden kurtulmasını **Haki**'lerin ve **Kemal**'lerin anısına bağlılığın bir gereği olarak görüp, Türkiye halkıyla eşit ve özgür temellerde bir birliği sürekli gündeminde tutmayı ve bunun pratik hazırlıklarını aksatmadan sürdürmeyi hedef bilerek, kendi öz kurumlaşmasını, devletleşmesini yaratma azim ve kararlılığını bileyecek ve bu uğurda hiçbir geri adım atmaya mahal vermeden gerektiğinde en son insanının canı pahasına da olsa, bu insanlık mücadelesini ve onur kavgasını yükselterek sürdürecek, ama boş yere tek damla kanın akıtılmasına da fırsat tanımadan nihai zaferin bu öngününde öncüsüne duyduğu büyük güven ve önderliğine duyduğu sarsılmaz bağlılıkla ilerleyecek, yürüyecek ve mutlaka kazanarak insanlık alemine özgür ve bağımsız bir Kürdistan'ı armağan etmeyi başaracaktır.

İşte tüm bu gelişmeler çok açık bir şekilde göstermektedir ki, Kürdistan halkı özgürlük ve bağımsızlık yolunda, nihai zafere ulaşacağı önemli ve tarihi bir sürecin içerisine bu görkemli 1992 Newroz'uyla girmiştir. Bundan böyle yaşanacak olan, mücadeleyi daha da yükseltmek ve her insanımızı bir gerilla, her evi bir gerilla mevzisi haline getirmektir. Bu kutsal dava uğruna akacak kanlar binyılların kirini, pasını silip süpürerek yepyeni, taptaze ve özgür bir yaşamı halkımıza sunacak, Kürdistan insanına da, artık ilerici dünya insanlığı arasında onurla karşılanacağı, bir avuç özgür ve bağımsız toprağa kavuştuğu günleri armağan edecektir.

Dolayısıyla bir kez daha çok açık bir şekilde ortaya çıkmıştır ki, bize düşman meclisinde, düşman kürsüsünde ve düşmanın egemenliği altında hiçbir yaşam hakkı yoktur. Bu bilinçle Kürdistan halkının kendi öz ulusal meclisini inşa etmek, öz ordulaşmasını hem askeri düzeyde, hem de siyasi düzeyde geliştirmek, yani bir yandan gerilla ordulaşmasını onbinlere tırmandırarak TC karşısında yenilmez bir askeri güce ulaştırmak, diğer yandan da ERNK çatısı altında örgütlenmemiş, mücadeleye seferber edilmemiş bir tek insanımızı bırakmayarak, Türk egemenlik sisteminin Kürdistan'daki tüm kurum ve kuruluşlarını işlevsiz bırakmak, bunların yerine halkın hizmetindeki Kürdistan'ın öz kurum ve kuruluşlarını devreye sokmak, bunların inşasında söz ve pratik sahibi olmak, önümüzdeki dönemin temel görevlerinin başında gelmektedir.

Yurt içinde bu ulusal kurumlaşma ve devletleşme çabalarını geliştirip bu doğrultuda uzun süreli halk savaşımızı tüm ulusça yaygınlaştırıp yükseltirken, yurt dışında önemli bir potansiyele sahip halk kitlelerimizin de önünde tüm imkan ve becerilerini bu yola hasretmesi, bulundukları her yeri, TC'nin uygulamalarının ve içyüzünün teşhir edildiği, dünya kamuoyuna kirli savaşının, katliamcı ve haksız özelliğinin tanıtıldığı, bu doğrultuda Kürdistan halkının haklı ve meşru savaşının sesinin dış kamuoyuna yansıtılarak sempati ve destek bulmasının sağlandığı ve birer cephe gerisi mevzileri haline getirilen alanlar olarak değerlendirmesi gibi önemli ve başarılması kaçınılmaz değerde görevleri vardır. Yine buna bağlı olarak, halkımızın tarihinde yakaladığı bu anlamlı ve önemli özgürlük fırsatını iyi değerlendirmek ve bir daha elden bırakmamak için, halkımızın büyük özveri ve kararlılıkla sürdürdüğü bu kutsal var olma ve ulusallaşma savaşında her günü bir Newroz bayramı coşkusuyla yaşayarak, mücadele azmini sürekli dorukta tutmak, ülke ruhunu kendinde ve yöresinde sürekli yaşatmak; şehitlerin intikamını alma arzusuyla, binyılların özgürlük ve bağımsızlık özlemiyle, düşmanın kahredici yaşam ve sürgününe duyulan büyük kin ve nefretle artık adım adım kutsal vatan topraklarına dönüşü gerçekleştirmek; bu tarihi günlerin arifesinde halkımızla omuz omuza mücadelede yerini alarak düşmana hak ettiği dersi vermek ve özgür, bağımsız, birleşik bir Kürdistan'a ulaşıncaya dek, silahı susturmadan mücadeleyi boyutlandırmak, her Kürdistanlı insanın kaçınılmaz, mutlaka gerçekleştirmesi ve başarması gereken bir görevi, mutlaka kazanması gereken bir yaşam biçimi olmaktadır.

Bu inançla ve kararlılıkla içine girmiş bulunduğumuz bu tarihi süreçte, PKK önderliğinde ve Başkan APO'nun komutası altında halkımızın davaya büyük bir bağlılık, inanç ve savaşım arzusu göstererek, ulusal kurtuluş mücadelesinde dönemin emrettiği tarzda rolünü oynayarak kurtuluşa ulaşacağı ve başaracağı kesindir.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın kadın sorunu üzerine bir değerlendirmesini yayınlıyoruz.

Kadın sorununda da özgürlükçü çözümü kendimizden başlatarak topluma yayalım ve hakim kılalım!

Baştarafı 1. sayfada

büyük önem taşır. Bu konudaki tehlikeli çözümsüzlüğü daha da derinleştiren ve oldukça bunalımlı bir yapıya hızla yol açan bu olgu, devrimin neşteriyle ameliyat masasına yatırılmaz ve operasyona tabi tutulmazsa, geleneklerin ağır etkisi ve hatta baskısı altında bu dönemin duygularıyla yaklaşırsak, kendi başına en büyük karşı-devrimci rollerden birisini oynar. Bu durumda, hiç de sıcak savaşım cephesine gerek olmadan bu cephede savaşı kaybedeceğimiz ve farkında olmadan çoğunlukla da bu durumların yaşandığı bilinmektedir. Bu konu ne dervişane-papazvari dıştalamayla sağlıklı bir çözüme götürülebilir, ne de duyguların ve geleneklerin yön verişiyle. Çoğunlukla kör, sınır tanımaz ve hiç eğitilmemiş duygularla, önüne nasıl çıktıysa öyle kabul etmekle, öylesine oldu-bitti biçimde yaklaşmakla sorun çözümlenemez.

Toplumsal yaşamın hemen her alanını oldukça etkileyen ve etkilenen, aynı etkiyi siyasal yaşama da taşıran, yürütmekte olduğumuz toplumsal özgürlük-sınıfsal ve toplumsal kurtuluş mücadelesinde kendini için için dayatan bu sorunu, sadece kaba anlamıyla siyasal ve sosyal bir sorun olarak görmeyip, onu sanatsal yönüne kadar indirgemek ve güzel yaşamın geliştirilmesi meselesi olarak görmek gerekir. Özgür yaşamın temel bir ögesi olan temel insan problemini, bizde özellikle kötü işleyen bir konu olmaktan çıkarmak, bunu yaşam sorunu olarak görmek, dini ve felsefi boyutu kadar siyasi, sanatsal ve ahlaki boyutunu da hesaba katarak ele almak, bir yaşam biçimi olarak çözümlemek ve yeniden düzenlenmek isteniyorsa böyle yaklaşım göstermek köklü bir çıkış ve çözüm yolu oluyor.

Günümüz dünyasında oldukça gelişmiş ulusal ve toplumsal koşullarda yaşayan uluslarda çözümlerin değişik düzeylerde yaşanmaya çalışıldığını bilmekte ve görmekteyiz. Yine, kurum olarak bizim yaşamımızdan oldukça farklı, günlük ilişki düzeyinde çok farklı yaklaşımların olduğunu biliyoruz. Kendi devrimci topluluğumuzda bile, yaşamaya cesaret edemeyeceğimiz doğru veya yanlış birçok çözümün yaşandığını biliyor ve görüyoruz. Ezilen kesim olarak değerlendirilen kadının maddi-manevi ve fiziki yönleriyle biraz daha ilerlediğini görmekle birlikte, tam bir çözüme ulaşıldığı söylenemez. Bu sorun, halen önemli bir sorun olarak her ülkede varlığını etkili olarak sürdürmekte, temel bir toplumsal akımın tartışma, örgütlenme ve eylem zemini olmaktadır. Soruna, bütün ulusal ve toplumsal gerçeğe oldukça köklü bir yaklaşım getiren devrimci bir parti hareketi olmamızı esas alarak yaklaştığımız için, buraya da ilkeli yaklaşımın büyük önem taşıdığını, bireysel çözümleri -gerek adına liberal dediğimiz toplumsal gerçeğimizin oldukça dışındaki çözümleri ve gerekse sonuçları hiç düşünülmeyen tutucu, muhafazakar yaklaşımları- kabul edemeyeceğimizi, bunları kabul etmemiz halinde partimizin yüceliğini düşüreceğini, çarpıtacağını, üzerinde iyi durulmazsa farkedilmeyeceği için zamanla önemli aşındırmalara giderek parti içi yaşamı çürümeye, ilkesizleştirmeye, yozlaştırmaya, sonuçta kaçışa ve ihanete götüreceğini yakın örnekleriyle iyi bilmekteyiz.

Bu sorun, baştan beri büyük hassasiyetle ele almaya çalıştığımız bir konudur. Hatta sıkça belirtildiği gibi, sömürgecilik kördüğümü kadar bir kördüğüm olarak, tehlikeli bir ilişki konusu, bir karşı-devrim halkası olmaya her an aday bir olgu olarak görmekteyiz.

Genelde Kürdistan toplumunun objektif ajanlık durumuna düşürüldüğü sıkça belirtilir. Fakat objektif ajanlığın en temel malzemelerinden birisinin, bu kurum ve bu kurumun nesneleri olduğunu ve özüne bunu oturtmanın doğru olduğunu da bilmek gerekiyor. Aile kurumu ve bu kurumda biçimlenen kadın-erkek ilişkileri en tehlikeli objektif ajanlık konumundadır. Birçok karşı-devrimci olgunun ve egemen dünyanın -eğer bu sömürgecilikse, onun; bir aile ise, onun; bir kişiyse, onun; bu bir ekonomik ve siyasi kurum da olabilir- rahatlıkla kullanılabileceği bir araçtır. Bu üst kurumların ilk elde geliştirdiği ve daha çok da ajanvari yaklaştığı, bu ilişki ve olgular olmaktadır. İçimizde düşmanın kaç tane bilinçli ajanı olduğunu ve faaliyet yürüttüğünü bir tarafa bırakalım. İçimizde bunlar belki de çok az etkilidir. Fakat bu ilişki etrafında gelişen objektif ajanlık, başlı başına birçok şeyi ele vermeye ve bitirmeye yeterlidir. Tarihte ve günümüzde bu kurum etrafında siyasal ittifak ve sosyal dayanışmaların sıkça geliştirilmesi boşuna değildir. İlk başvurulan bir yakınlaşma ifadesi olarak bu kurum, sizleri de yakından etkilemekte ve çoğu kez gafil avlanmanız dolayısıyla bunun bedeli ni dayanılmaz hale gelen kahırlı bir yaşamla ödemek zorunda bırakmaktadır.

"Bir toplumun düşürülmüşlük derecesi, aile ve ondaki kadının düşürülmüşlük derecesiyle belirlenir" denir. Bu ailenin ulusal ve siyasal gelişmişlik düzeyi itibariyle de böyledir. Ulus ve siyasal gerçeklik açısından kurum olarak düşürülmüşlük ne ölçüdeyse, kurum olarak ailenin ve kadının düşürülmesi ve köleleştirilmesi de o ölçüdedir. Tabii ki, erkeğin de aynı ölçüde batmış ve tükenmiş olduğunu görebilmekteyiz. O halde şu saptamayı yapmak yerindedir. Mevcut siyasal düzeyimizin ve onun gerek askerleşmesi gerekse örgütlenmesi düzeyinin bu kadar geri olmasının altında yatan temel bir neden de, bu ilişkiden dolayı içinde bulunduğumuz düşürülmüşlük düzeyidir. Bu anlamda yaşadığımız muazzam yoksunluk, körlük, karanlık, biçimsizlik, çirkinlik çok çeşitli yansımalar biçiminde siyasal düzeyinizin çarpıklığına, eylem kapasitenizin gelişmeyişine ve örgülenmemenize götürüyor. Nereden bakarsak bakalım, sizleri bu yönüyle değerlendirmemek mümkün değil. Halkın durumu bir yana, burada parti toplumundan bahsediyoruz.

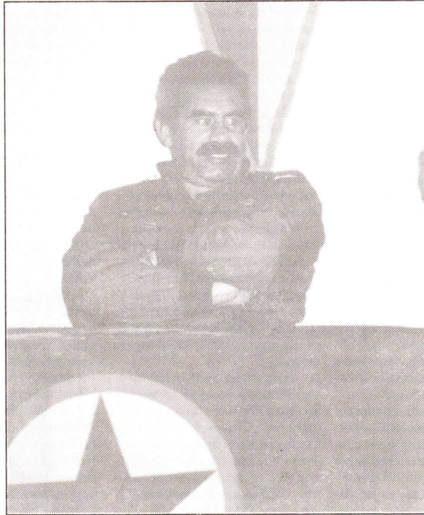
Kendi deneyimimi sıkça örnek olarak gösterdim. Ulusal-toplumsal düzenlerle, mantıkla ve uygulamalarla, teorik ve somut ifadeleriyle karşılaştığımızda zorlandığımız en temel konulardan birisinin de, bu konu etrafında karşı karşıya kaldığımız durumlar olduğunu belirtebilirim. Karşı cinsten olanların yoğunlaştığı aile kurumunu, onun gelenekleri ve kanunlarını, yaşam içinde bunun ifade ettiği durumu, özellikle toplumsal hareketi ve onun öncü ifadesini geliştirmek durumunda olduğumuzda, siyaseti ve örgütlenmeyi nasıl yakından etkilediğini görerek daha derinden kavramaya; ne oranda çözüm gücü olunacağını düşünerek, özellikle karşı-devrimin etkisini kırarken devrimin hizmetine ne denli alınabileceğini sıkı bir irdelemeyle çözmeye; hiç olmazsa zararını sınırlandırıp, devrimin lehine kazanılacak şeyler varsa onları kazandırmayı esas alan bir tutumu ilke düzeyine vardırarak belli çözümler yaratmaya çalıştık.

Bu kapsamda yaptığımız çözümlemeleri tekrarlamaya gerek yok. Mücadelemizin somut ifadesi olduğundan dikkatle incelemeyi gerektirir ve tartışmaya açık düşüncelerdir. Öyle hiç yanlışı yok veya derinleştirilmesi gereken formüller değildir, diyemeyiz. Bu değerlendirmeler, taslak düzeyinde ve daha çok da sağlıklı bir tartışmaya yol açmak için geliştirilmiştir. Mümkünse daha da ayrıntılı, daha da uygulamaya yönelik yanlarını geliştirmek ve daha çok da uygulama tutumuna yol açmak amacındadır. Bu çalışma, değerlendirme ve çözümler, partililerin ve giderek ulusal kurtuluş güçlerinin yeni yaşamının gelişimine yol açmak için sunuluyor ve az çok ilkeli yaşamın bizde nasıl geliştirilmesi gerektiği gösterilmeye çalışılıyor. Biz de sık sık belli çözümlerin sonuçlarını gözden geçirdiğimizde, söylenmesi gereken ek yanlar varsa söylüyoruz. İşte şimdi de yaptığım biraz budur; hep ilave, katkı olarak görmek gerekir. Belli pratik gelişmelerin ürününü tekrar gözden geçirip analiz etmeye çalışarak, daha olumlu sonuçlara yol açma amaçlanmaktadır. Önderliksel çıkış, hiç şüphesiz bu konuda da kendini sorgulamalı ve yargılamalıdır. Gerek tarihi ve gerek güncel örnekleriyle bayat, sığ ve yüzeysel bir yaklaşıma kendini mahkum ederse, o önderlik, çok ciddi bir yara almış demektir. Dolayısıyla çıkışımız, bu soruna yönelik tarihi örnekler ne kadar çekici olursa olsun ve güncel bireysel çözümler kendini ne kadar dayatırsa dayatsın kendi somutuna her düzeyde olduğu gibi yaratıcı yaklaşmayı bilmezse, kendini tarih taklitçiliği ve güncel sığlığı yaşamaya mahkum ederse devrimin önemli bir açılma sorununu sakatlamış olur. O halde önderlik, bunun bir ulusun kaderini çok kötü etkileyeceğini, yaşamı özlenen ve uğrunda savaşılan amaçlar dışına taşırabileceğini ve bu yönüyle de zararın sadece bir kişiyle sınırlı kalamayacağını, yaşanan kadar geleceği de kötü etkileyeceğini iyi bilerek çıkış olayını bu yönüyle özenle ele alacak, oldukça yaratıcı ve özgürleştirici kılmak için tüm gücünü ortaya koyacaktır.

Hiç şüphesiz, sizlerin düzeyinin de aynen benim düzeyim gibi ele alınmasını bekleyemem. Yol gösteririz, ilke belirleriz, belki örnek olmaya çalışırız; ama, aynı düzeyi yakalayabilmeniz bir dayatma, bir politika ve hele hele bir emir olarak ileri sürülemez. Lakin, yine de esas alınması gerektiği çok açıktır. Önderliksel çıkış, öncü için de bir çıkış tarzıdır. Aynı tempo ve yoğunlukta yaşanmasa da, kesinlikle dikkate alınması ve uygulamaya güç getirildiği oranda çaba sarfedilerek katkıda bulunulması gereken bir ölçüdür.

Bu alanı, üzerinde çok ciddi savaşılan bir alan olarak değerlendiriyoruz. Bunu, bu tanımda anlamalısınız. Kürdistan toplumunda uğruna neredeyse her şeyin yaptırıldığı temel kavga ve geçim konusu olan, bu yüzden dostu-düşmanı bir tarafa ittiğiniz, vatanı ve özgürlüğü bir çırpıda çiğnemekten çekinmediğiniz veya kendinizi çok yüzsüz bir biçimde ele verdiğiniz, kadınlık ve erkeklik adı altında kendinizi iliklerinize kadar batırdığınız bu konuya çok sığ ve düz, keyfimin istediği gibi yaklaşsaydım veya bütün yönleriyle çok irdeleyici ve sorgulayıcı ele almasaydım, herhalde bugünkü PKK gelişiminin sağlanacağını söylemek çok zor olurdu. Karşınıza çıkan bütün olumsuzluğu, çoğunuzun halen de benimseyip yaşadığı gibi, yaşasaydım sömürgecilik çözümlemelerine kesinlikle ulaşamazdım. Dolayısıyla, anti-sömürgeci savaşıma ne başlar ne de geliştirebilirdik. Yine ağır din etkilerini, ağır burjuva-liberal etkilerini -bence liberal de değil, çünkü liberalizm bizde yoktur, burjuva anlayışların kemalist lehçesini- bir yaşam şekli olarak benimseseydik, bırakalım PKK gerçekliğine ulaşmayı, bir memur bile olamazdık. Böylece kendini ulusal-toplumsal gerçeğe kapatmış birisi olarak, sonumuzu kendimiz belirlemiş olabilirdik.

Bazı olguları, olumsuzlukları eleştirisiz, olduğu gibi kabullenmenin sonuçları böyledir. İşte bu konuya da, bize sunulduğu gibi yaklaşsaydık, hiç şüphesiz yaşayacağımız gerçeklik bu olumsuz örneği aşmayacaktı. Sizlerin kendinizi çok yönlü eğitmemeniz ve bu temelde gözden geçirmemeniz gelişmeyişinizin önemli bir nedeni olmaktadır. Ortaçağ kalıntılarıyla, kapitalist ve onun burjuva gelişiminin kemalist yöntemleriyle hesaplaşmamanız ve bir de olumlu olarak algılamanız gereken demokratik-bağımsızlıkçı, demokratik-sosyalist yaklaşımla hesaplaşmayı ve onunla bütünleşmeyi çok ciddi olarak geliştirmeyişiniz, sizin bugünkü çok eleştirilen yapınızla karşı karşıya gelmenize yol açmıştır. Kesinlikle düzeyinizi etkileyen etmenler bunlardır. Bu etmenler yüzünden ne kadar taktik dışılığı yaşadığınızı, yaşamı ne kadar mahvettiğinizi, çözüm gücü olmakta ne kadar zorlandığınızı biliyorsunuz. Kendi somut koşullarımızın dayandığı tarihsel çerçeve içinde, toplumsal etkilenmemizin sizi ne hallere düşürdüğünü görüyorsunuz. Kendi devrimci çabalarınızı da kısıt-

Bu alanı, üzerinde çok ciddi savaşılan bir alan olarak değerlendiriyoruz. Bunu, bu tanımda anlamalısınız. Kürdistan toplumunda uğruna neredeyse her şeyin yaptırıldığı temel kavga ve geçim konusu olan, bu yüzden dostu-düşmanı bir tarafa ittiğiniz, vatanı ve özgürlüğü bir çırpıda çiğnemekten çekinmediğiniz veya kendinizi çok yüzsüz bir biçimde ele verdiğiniz, kadınlık ve erkeklik adı altında kendinizi iliklerinize kadar batırdığınız bu konuya çok sığ ve düz, keyfimin istediği gibi yaklaşsaydım veya bütün yönleriyle çok irdeleyici ve sorgulayıcı ele almasaydım, herhalde bugünkü PKK gelişiminin sağlanacağını söylemek çok zor olurdu. Karşınıza çıkan bütün olumsuzluğu, çoğunuzun halen de benimseyip yaşadığı gibi, yaşasaydım sömürgecilik çözümlemelerine kesinlikle ulaşamazdım.

lamanız ve fazla iddialı olmamanız nedeniyle, çokça reformist yaklaşımlarınız sizleri bugün devrimsel gelişmeye karşı oldukça zayıf bırakmaktadır. Gerçekten bizim hayret ettiğimiz en basit durumlara düşmekten kendinizi kurtaramıyorsunuz. Bu halinizle, halkın da bugün çok iyi gördüğü devrimin bir engeli haline geliyorsunuz. Eğitimin zamanında yapılmaması ve tecrübeden gerekli derslerin çıkarılmaması, sizi, bugün objektif olarak karşı-devrime hizmet eden bir tutum içinde bırakmıştır.

Ciddi bir toplumsal kurum olarak bundan oldukça etkilenen, hiç de iyi bir devrimsel çıkışı başarmamış, çarpık etkileri körce yaşayan, hiç eleştirmeyen, eleştirip de doğruyu bulmayan bir konumu yaşıyorsunuz. Hatta bazılarınız sorunun kenarına bile yaklaşmadığından, cüceliğe bir cücelik daha eklemek, tutuculuğa bir tutucu halka daha eklemek kaçınılmaz oluyor. Bu anlamda kendi örneğimizi değerlendiriyoruz.

Sorunun varlığını kabul edip devrimin bir sorunu olarak görerek, bundan kendimi dıştalamamam gerektiğini, oldukça çok düşünüp özgün biçimler yaratmaya veya böyle ilişkilere yol açmaya görevli olduğumu ve bu görevleri belirlemeye çalışmam gerektiğini biliyorum, duyuyorum, yükleniyorum. Bütün sorunları ele alış tarzında olduğu gibi, hiç şüphesiz bu sorunda da sancılar, hatalar, ayıplar olabilir. Dikkat edilirse, PKK önderlikli mücadele çok zorlu geçmektedir, büyük acılara yol açmaktadır. Zaten Kürdistan devriminde zorun ebelik rolünü gözönüne getirdiğimizde, sağlıklı doğumlara yol açmanın çok sancılı ve işkenceli olacağı beklenir. Hatta bizde her şey biraz da kan-ter ve yarabere içindedir. Sağlıklı, hele hele evrimsel barışçıl gelişme şansı hiç verilmemiştir. Gerçeklerimizin yakından tanınmasıyla, bunun ne kadar doğru olduğu rahatlıkla görülebilir. Dolayısıyla, önderliksel çıkışın hayli tartışmalar yaratması, çok soru işaretleri kadar çözümleri de devreye sokması kaçınılmaz oluyor.

Kolay çözüm -sığ ve yüzeysel çözüm-, sorunun yadsınmasına götürür ki, bu devrim için ciddi bir kayıp olacaktır. Ailesi için gözünü kırpmadan kaçan veya basit bir tutkusu için en büyük değerlere ihanette tereddüt etmeden yaşayanlar ve bunalımlıyım diyenlerin belki de %90'ının bunalım kaynağı olarak için için bunu yaşadıklarını gözönüne getirirsek, kendimizi hiç de hayale kaptırmamamız ve çok ciddi bir durumla karşı karşıya olduğumuzu bilmemiz gerekir. "Yaptım da bitti!" denilemeyecek en temel meselelerden biri budur. Bu anlamıyla bazen şöyle düşünüyorum: Bu sorunda siz, acaba tanımlama safhasına bile gelebilmiş misiniz? Devrimci bir tanımlama, devrimci bir tanışmayı geliştirebiliyor musunuz? PKK'nin bu konudaki çözüm durumunu anlamaya çalışıyorum, diyorsunuz. Buna ne demek gerekir? Kocaman bir parti sorunu ancak tanımlayabiliyor, ancak tartışabiliyor. Hiç şüphesiz bunun da anlaşılır nedenleri vardır. İyi bir tanışma yoldaşlık için önemli bir adımdır. Çünkü, tanımadan ne idüğü belirsizlerle hemen yoldaşlık da yapılabiliyor.

Dolayısıyla, çok ciddi bir ilişkilenmeyi çok basit ele almak ve bu temelde son çözüme götürmek bizim için sağlıklı bir yol olabilir mi? Burada biraz daha somuta indirgersek; dört dörtlük doğrulara ulaşılmıştır diyemem ama, sağlıklı bir tartışmaya zemin sunma açısından, özgürlüksel yaklaşımın olası biçimlenişine durumları açık tutmaya, PKK gerçekliğini açık tutmaya büyük özen gösteriyorum. Daha da somut olarak çabamız, özgür bir kurumu ve bu kuruma girişte tarafların özgür, gönüllü, eşit ve temelde bağımsızlık -toplumsal özgürlük- olgusuna bağlı, bunu "olmazsa olmaz" kabilinden vazgeçilmez bir ilke olarak gözönüne getiren, bütün uygulamayı oraya bağlayan ve bu anlamıyla Kürdistan'daki kurumlaşmanın tam bir antitezi olan, onu yadsıyan ve aşan, önemli bir mücadele ile bunu gerçekleştiren bir tutumun ifadesidir.

Biz ilişki ve kurumlaşmanın neresindeyiz? Çözüm için neler yapıyoruz? Açık ki, buna yol açmanın çabası içindeyiz. Eğiticilik ve tecrübe itibariyle bunu yapıyoruz. Bu anlamda bir deneme ve tekrar gibi gözükse de, sık sık gözden geçirme büyük önem taşıyor.

Nasıl ki, bir laboratuarda çok sayıda denemeler bir kanıtlamaya ve bir çözüme götürüyorsa, bu alan da biraz öyle ele alınmayı gerektiriyor. Tanrı emri gibi bir doğruyu peşinen yakalamak çok zor; ki, toplumda bu tip emirlerle gelişmeler de yoktur. Öyle baştan çok iyi düşünülmüş, "ol demekle olan" durumlar ve gelişmeler söz konusu değildir. İhtiyaçlar, onların dayatıcı etkisi altında oluşumları ortaya çıkarır. Gerçek budur. İşte tam da bu ihtiyaçların kendini oldukça dayattığı dönemlerde, ilke dediğimiz olgu ortaya çıkar. Yani daha sağlıklı uygulama esasları; buna ahlak, buna bilimsellik derecesine varan saptamalar denir ve bir üst yapı kurumu olarak ihtiyaca cevap veren düşünce ve kurumlar ortaya çıkarır. İşte aile kurumumuz ve onun gelenekleri bu temelde ortaya çıkmıştır. Ama eğer bunlar artık mevcut özgürlükle, büyük özgürlüksel atılımla büyük bir çelişki içindeyse, hiç şüphesiz bunun sert eleştirisi, çözümlenmesi ve aşılması giderek vazgeçilmezdir. Bu noktada ihtiyaç gittikçe şiddetlidir. Dolayısıyla ilke ve yeni ahlak kendini kaçınılmaz kılar.

Hz. Muhammed'in putlarla savaşımında bu konudaki ilgisi ve vardığı sonuçlar hayli ilginçtir. Günümüzde üzerinde her ne kadar çok önemli bir laiklik konusu olarak tartışılıyor ve bazı kanlı uygulamalara bile tanık olabiliyorsak; yine bir yandan laiklik savunucuları, diğer yandan laikliğe karşı duran kesimler halen varlığını sürdürüyorsa ve hatta günümüzde ciddi bir siyasal soruna yol açıyorsa, bu, konunun üzerinde önemle durmamızın faydasını ortaya koyar. İşte Türkiye'de şimdi en çok tartışılan konulardan birisi de, peçe-türban meselesidir. Bir kadın bu konuda kendine göre laiklik adı altında bir tutum aldığı için bir bombayla paramparça oldu. "Kuran üzerinde kaynağa iniyorum, gerçekleri gösteriyorum" diyen birisi de kurşunlandı. Yani, halen için için gündemleştirilen çatışmalı bir sorun oluyor.

Peki, Hz. Muhammed'in çözümü nedir? İslamiyette ve onun saltanat süreçlerinde kendine has hayli gelişmeler vardır. Tarih, başlangıçta kız çocuklarının diri diri gömüldüğünü söyler. Burada Hz. Muhammed'in çok kadınla evliliği ve çok sayıda cariyeyle yaşaması, acaba bugünkü aile kurumunu gözönüne getirdiğimizde çok mu kötü? Ahlaka uymayan bir durum mu oluyor? Hayır! Kendi içinde gözönüne getirdiğimizde, o zamanın toplumsal gelişmesinde bir ileri safhayı oluşturabiliyor. Kendine göre peygamberane bir çözümdür, ama yine de bir çözümdür. Daha sonra bu saptırılmışsa, haremlik-selamlık kurumuna dönüştürülmüşse, o her devrimin başına geldiği gibi bir sol saptırılmışlıktır, bir çarpıtılmışlıktır. Fakat başlangıçta, özellikle diri diri gömülmenin bir insanlık suçu olarak görüldüğü ve bunun önlenmeye çalışıldığını Kuran söylemektedir. Bir kadın siması olarak kendi yakınlarının, zevcelerinin yüceltilmeye çalışılması, Hz. Fatma, Hz. Zeynep, Hz. Ayşe vb. adların bugün bile hepinize takılması bu dönemin ürünüdür. Evet daha sonra Emevi, Abbasi ve Osmanlı saraylarında kadın tutsaklığı geliştirildi ve günümüze kadar bu feodal ölçüler özellikle kadın aleyhine çok kötü işletildi.

Bugün, İslam bunu söylüyor -ilkesi böyledir- adı altında günümüz toplumunda bile kadın cinsinin özgürlüğe kapalı tutulmasını, tek taraflı iradeye tabi tutulmasını ve hemen hepinizin bu kültürün içinden gelen ögeler olarak bunun ağır etkisi altında yaşadığınızı, böylesine tarihi bir kültürün yaşamınızda etkisinin çok somut olduğunu gözönüne getirirsek, mevcut çatışmanın durumunu ve bazı özelliklerini daha iyi hatırlamış oluruz. Diğer yandan feodal topluma karşı gelişen kapitalizmin, feodal toplumdaki kadını ve aileyi nereden alıp nereye getirdiğini, bunun da uzunca bir tarihinin olduğunu, günümüze doğru geldiğimizde kadın ve aileyi ve onunla birlikte erkeği değişik bir tutuma yönelttiğini, toplumda metalaştırmayı en çok geliştiren sistem olması itibarıyla bu kurumu da metalaşmaya çok açık hale getirdiğini bilmekteyiz. Daha çok mülkiyete damgasını vuranın erkek olması ve kendisinin halen zayıf konumda bulunması nedeniyle mülkiyet konusu olan kadının, önemli bir metalaşma konusu olarak işlem gördüğünü, sosyal yaşamda, çok çeşitli reklam aygıtlarında temel bir sunuş malzemesi olarak hizmet ettirildiğini biliyoruz.

Bu kapitalist-emperyalist yaklaşımın Türkiye toplumuna ve yavaş yavaş bize de yansıdığını; belki de feodal dönemin mülkiyet konusu olmaktan daha da iki yüzlü ve oldukça iğrenç bir pazarlama konusunun burada geliştirildiğini, kadını ve kendini sunmayı çok çeşitli görünümler altında ortaya serdiğini, özgürlüğü bu temelde kavradığını; her ne kadar burjuva liberal de desek aslında oldukça bayat bir pazarlama malzemesi olarak işlev gördüğünü, gördürüldüğünü, yaklaşımların temeline böylesine bir etkilenmenin yansıtıldığını görmemek mümkün değil. Paraya ve kaba güce bağlı bir ilişki alışverişinin egemen olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Reel sosyalist çözümler her ne kadar bunu daha ileri bir düzeyde yakalamışsa da, son tahlilde ilkede kendini tam kurtaramadığını ve tam bir çözüme ulaşamadığını belirtebiliriz. Hiç şüphesiz reel sosyalizmde kaba kapitalist-emperyalist çözümler aşılmaya çalışılmış ve feodal etkiler oldukça sınırlandırılmıştır ama, yine de kapitalizmin bugün çok hızlı bir biçimde ve neredeyse bir kurtuluş yöntemi olarak pazara dönüşünü gözönüne getirirsek ve bunun kadına yansıyışını, iyi pazar konusu olmaya çalışmasını örnek verip değerlendirirsek, bu ilkeden reel sosyalizmin de kendini kurtaramadığını, hatta kapitalizmin daha değişik-etkili türevi olduğunu söylemek mümkündür.

Gerçekliğimizi bu tarihi ve güncel gelişmelerin ışığında ele alırsak, özgürlüksel yaklaşımlarımızın neleri kabul-neleri red etmesi ve gerçekçi değerlendirmesi gerektiği anlaşılıyor. Burada bizim ilkemizi bir kez daha vurgulayalım. Birincisi; tarafların geçmişi ve güncelliği anlatılan çerçeve ile sıkı bir eleştiriye ve mücadeleye dayandırılmalıdır. İkincisi; bunun yerine inşa edilmesi gerekenin eşitliği geçerlilik ölçüleri içinde esas alması, kaba kuvvete dayanmayan bir yaklaşımı -gönüllülüğü- içermesi gerektiğidir. Demek ki, temeli özgürce olacak, kaba zora dayanmayacak. Gönüllülük ve yeni bir yaklaşım içinde ilişkinin geliştirilmesi gerektiğini görüyoruz. PKK'nin yol açmaya çalıştığı yaklaşımların kendini böyle ortaya çıkarmasına ve ilke düzeyinde ifade edilmesine çalışılıyor. Altında çözüm için neler olduğuna dikkat edin! Başta, tarihin çarpıtılmış yaklaşımlarının reddi gerekiyor. Bunlar, çoğunuza biraz daha rahat gibi gelen, oysa bizi en az tarihsel etkiler-gelenekler kadar olumsuzluğa götüren, düzenin resmi ölçüleri olarak geliştirilen liberal de demeyeceğimiz birer düşürülme biçimi olan yaklaşımlardır ve eleştirilip reddediliyor. Peki geriye kalan nedir? PKK ailesi içinde vücut bulacak ilişki, kaba güce ve yetkiye dayanamaz. Hiç şüphesiz kişi yetkilerini hakkıyla kullanıyorsa, bu güce hakkıyla ulaşmışsa, burada pekiştirici olumlu özellikler yatar. Ama bunu saptıran -toplumda çokça saptırılan ve çarpıtılan bir husustur-, emir dağıtan, yetkisine dayanarak rahat yaşam örgütleyen, bu konuda bütünüyle egemenlerin bir karikatürü olmaya çalışanlar bizde de çok etkilidir. Yetki ve gücü egemenlerin karikatürü olma anlamında değil, olumlu bir katkı anlamında kullanarak tam bir özgür birey yeteneklerine dayanan, karşısındakinin etkisini gözönüne getiren, bütün yaşamın tabi özellikler dışında toplumsal alanı ilgilendirmesi itibarıyla eşitliği her düzeyde gözeten, buna ve bunun da doğal bir sonucu olarak kişinin beğeni-gönüllülük kabiliyetine dikkat eden, bunu esas alan bir ilişki ve kurumlaşma geliştirilmeye çalışılıyor. Tanım bu. Şüphesiz bu tanımın çözümlenmesi, uygulamaya dönüştürülmesi büyük mücadele, büyük çaba ister. İddialı çözümler, bu gerçekleri kabul etme temelinde gelişir. Partinin ileri düzey öncülerinin, sıradan üye ve sempatizanlardan daha da büyük bir özveriyle, çözümleri bu temelde zorlaması gerektiği açıktır. Aksi halde bir çarpıtma ve sapma içinde olacağını, bunun zincirleme etkisinin diğer ilkelerin çarpıtılmasına götüreceğini, mesela örgütlenmeye, siyasallaşmaya, savaşmaya bu etkisini taşıracağını belirtmek zor değildir. Bazı örnekleri ve bu örneklerden çıkarılması gereken sonuçları böylelikle bağlayalım.

Düşüncenizi geliştirmeyi bilmiyorsunuz. Bunu burada bir kez daha eleştirelim. Bu yaklaşımlardan çok sonuç çıkarmak, düşünce ve davranış düzeyinde büyük gelişmelere yol açmak sorun olmaması gerekirken; sizi alabildiğine bir tutuculuk ve bu tutuculukla birlikte sinsi, ikiyüzlü ve objektif ajanlığa varan bir tartışmanın, bir eğilim ve tutkunun içinde görmek zor değildir. Ne hakkınız var buna? Hele bir partili olarak bunu nasıl yapabiliyorsunuz? Bu, sizin ne kadar partileştiğinizin de bir ölçütü oluyor. Geliştirilmeye çalışılan kavranmayacak ve anlaşılmayacak, ama bol bol dedikodusu yapılacak; bunu da siz yapacaksınız! Bu, tek kelime ile suçtur, objektif olarak ajanlıktır ve bazen de düşman ajanlığından daha tehlikelidir. Özgürlük ilkesi ve konuya bir bütün olarak yaklaşım çerçevesi bellidir. Uygulama esaslarına dek indirgenmiştir. Biraz kendisini bu konuda yoklayanın, bizde çokça ortaya çıktığı gibi kaçış, ihanet ve bunalım nedeni olması bir yana, tam tersine güçlü yoldaşlık ve mücadele değerleri ortaya çıkaracağı kesindir. Neden buna yönelmeye cesaret edemiyorsunuz? Neden yönelimi kendi çarpık tutku dünyanızda geliştirmeye çalışıyorsunuz? Evet, mevcut eğitici çabalarımız eğer şimdiye kadar değer konusu olsaydı, bu konularda sizi çok ileri noktalara ulaştırabilirdi. Demek ki, açmaya çalıştığımız nedenlerden dolayı parti politikasına gelememek, bu konuda kendi sınırlarını, yaşam biçimini esas almak hiç de iyi bir partili olarak kendinizi çözümleyemediğinizi gösteriyor. Bu da tabii ki üzerinde birçok saptırmanın boy verdiği bir saplantı haline geliyor. Hiç şüphesiz çözümü Hz. Muhammed'in zamanında olduğu gibi yapmayacağız. Çünkü, toplumun alt ve üst yapısı o zamanla kıyaslanmayacak bir biçimde değişiklikler göstermiştir. Ama o dönemin bile büyük hassasiyetini, büyük inceliğini yaşayamama, bizim o dönemden daha kötü durumda olmamıza yol açar. Kör tutkuların, saygısız yaklaşımların diri diri toprağa gömmekten daha kötü sonuçlar yarattığını bilmek gerekir. Dolayısıyla güncelliğe aldanmamak ve kendimizi doğru ele almak, her yüce devrimin olduğu gibi bizim de yüceleştirici ilkemizdir. Oysa ilişkilerde tanınmaz haldesiniz. İlişkilerde yaşanan düşürülme ve düşme, tutuculuk ve örtbas etme, inkar ve gasptır. Yaşamı birbiriniz için ne kadar çekici kılıyorsunuz? Daha somut ifade edersek, birbirinizde gönüllülüğe ve beğeniye dayanması gereken yaklaşım ve özellikleri ne kadar arıyor ve geliştiriyorsunuz? Bu anlamda devrimin bir ögesi olmak, bu sonuçların sizde gelişmesini zorunlu kılmıyor mu? Kılıyorsa, siz ne kadar geliştiriyorsunuz?

Hemen şunu söyleyeyim; partimiz -benim sorumluluğum altındaki parti-, çoğunuzun sandığı gibi, ne kadın ne erkek varlığını kabul edip meşrulaştırır. Bir PKK ailesinin geliştirildiğinden bahsederiz. En azından geçerli toplumsal aileler kadar, PKK'nin büyük ailesinin geliştiğini söylemek abartmalı değildir. Ailenin çok ciddi bir ihtiyacın ürünü olduğu, hem tarihi hem toplumsal ve hem de alt-üst yapısıyla toplumun yaşadığı büyük bir dar boğazın vaz geçilmez bir aracı olduğu, dolayısıyla ilke ve uygulamasının çok ciddi ele alınması

Bir PKK ailesinin geliştirildiğinden bahsederiz. En azından geçerli toplumsal aileler kadar, PKK'nin büyük ailesinin geliştiğini söylemek abartmalı değildir. Ailenin çok ciddi bir ihtiyacın ürünü olduğu, hem tarihi hem toplumsal ve hem de alt-üst yapısıyla toplumun yaşadığı büyük bir dar boğazın vaz geçilmez bir aracı olduğu, dolayısıyla ilke ve uygulamasının çok ciddi ele alınması gerektiği tartışma götürmez. Nasıl ki yaşadığınız aileleriniz, "Bizim oğullarımız ve kızlarımız şöyle büyümeli, şöyle iş sahibi olmalı, şöyle evlenmeli, evlendirilmelidir!" diyorsa, bizim de en yüce ve kutsal ailemizin bazı normları var ve bunları öz ve biçimde geliştireceğimiz açıktır.

gerektiği tartışma götürmez. Nasıl ki yaşadığınız aileleriniz, "Bizim oğullarımız ve kızlarımız şöyle büyümeli, şöyle iş sahibi olmalı, şöyle evlenmeli, evlendirilmelidir!" diyorsa, bizim de en yüce ve kutsal ailemizin bazı normları var ve bunları öz ve biçimde geliştireceğimiz açıktır. O halde tanımını verdiğimiz gibi bu ilişkilerde ne egemenler düyasındaki baskı ve güce, ne kaba erkek gücüne, ne kadın kurnazlığına -ki, bu da yüzyıllardan beri şekillenmiştir- dayanarak ve ne de kendini alıp satmaya dayanan zor dönemlerin ucuz bunalımsal yaklaşımlarıyla sonuç almak ve hele böylesi yaklaşımlarla ne de PKK ailesinde değer bulmak mümkündür. Yalnız bu kurum için geçerli olan ilkelerden ve yine ilişkiye hakim olması gereken ilke ve uygulama esaslarından bahsetmiyorum. Daha da önemlisi, bu ilke ve uygulamalarda mutlaka tabi olunması gereken, ailenizin uğrunda bu kadar şehit verdiği -bütün çağdaş ulusların ve hatta ilkel kabile ve klan topluluklarının bile bağlı olduğu ilke- bağımsız ve özgür yaşama ilkesine cevap vermeyen, onunla mutlak uyum içinde olmayan, kesinlikle onu güçlendirmeyen bir ilişki ve kurumlaşma düzeyini asla kabul etmiyoruz. Aldanmayalım ve aldatmayalım! Bu, ne ucuz ve basit günlük yaklaşımımızdır, ne de kör geleneklerdir. Ne kadar etkili olursanız olun; size, bunları uygulama ve yaşama imkanı vermeyeceğiz. Neye malolursa olsun devrim ilkesine bağlı kalacağız.

Erkek kadını yenik düşürmüştür veya oldukça problemli bir durumda bırakmıştır. Mademki toplumsal sorumluluk esasta erkeklerindir, bütün ilişkiler erkeklerin sorumluluğu altında yönlendiriliyor, önderlik eden erkektir; o halde bu sorumluluğu da kaldırır. Niye düşmana ucuz askerlik yapıldı? Niye ajanlık temelinde çalışılıyor? Niye ülke ucuza terkediliyor? Niye kaçılıyor? Velhasıl, bütün toplumsal etkinlikte erkek kendini niçin suça batırıyor? Burada sorumluluğu görmek ve kesinlikle hesap vermeyi de bilmek gerekiyor. Madem aile reisisin, madem aile adına asıp-kesiyorsun, o halde seni ulusal ve toplumsal sorunda da en çok hesap vermesi gereken bir öge olarak ele alacağız. Dolayısıyla bizim savaşımımız önemli oranda erkeklerle olacak.

Sonuçta kurtaracak olanı esas almalıyız. Zaten şehitlere bağlı kalmak tamamen böyle yaklaşmakla mümkündür. İşte, sizler için önemli bir savaş konusu daha! Fırsat buldukça mücadele ile kazanmanız gerekir. PKK'de bunun dışında bir yaşama, kolay ilişkilere yer bulamazsınız. Ne kadar aldanmış olursanız olun, size göre ne kadar gerekçe sunulursa sunulsun; ister sorunu yadsımaya götürün, ister ucuz çözümlere götürün, tüm bu yaklaşımları mahkum edeceğiz. Bu konuda partinin yaşam düzeyini ilkelerle netleştirmek öncü örgütün görevidir ve de çıkış halindedir. Halkımız ve hatta sizler için yaşama yeni göz açtırılmaktadır. Böyle olunca da ilkelerin aydınlatıcılığı çok önemlidir. Körlük içinde, karanlık içinde el yordamıyla kurulan ilişkilerin çok tehlikeli olacağı açıktır. Bazı örnekler var; ne kadar subjektif ajanlık olduğu bilinmez ama, objektif ajanlık olduğu kesindir ve birçoğu ölümle cezalandırıldı. Bu durumlara düşmek, elbette arzu edilir bir durum değildir. Sıkışık bir bunalım anını kurtarmak için, hiç de ilkeye dayanmayan ve hızla devrim karşıtı duruma götüren bu örnekler açık ki tercih edilemez. Kişi eğer yöneticilik yetkisine dayanarak zaaflarını konuşturmaya kalkışıyorsa, düşmanla ilişkisinin olup olmaması hiç önemli değildir. Yani eğer ya ben, ya devrim diyecek bir ikilemle bizi karşı karşıya bırakmışsa, bu, en kötüsünden bir karşı-devrimle karşı karşıya olduğumuzu gösterir ve illa bir tavır konulacaksa, karşı-devrime dayatılan tavır neyse buraya da dayatılacak olan odur. Evet karşı-devrim kaçıştır, teslim olmadır, devrime saldırıdır. Bildiğimiz olumsuz örneklerin ortaya çıkmasıdır. Peki ama doğru çözüm çok mu zor, başaramayacak kadar kötürüm müsünüz? Kendine güvenen öğeler halinde kendinizi işleyemiyor musunuz?

Gelişmiş kapitalist ve reel sosyalist ölçülerin de eleştirisi temelinde geliştirmeye çalıştığımız çözümleri esas alıyoruz. Bizde biraz radikal bir çözüm, kökü temel kurtuluş amacına ve savaşımına bağlı olarak gelişiyor. Orada ise barışçıl ortam içinde gelişiyor ve sonuçları fazla etkileyici olmayabilir. Bizde çok çarpıcı ve etkileyicidir. Bunu ailecilik yaparak çözümleyemezsiniz. Geleneksel aileciliği konuşturarak ancak parti karşıtı konuma gelirsiniz. Sorunu, gelmiş olduğunuz ortamın tam objektif ajanlık yüklenimleri biçiminde dayatarak da çözemezsiniz. Oldukça tutkulu, oldukça bireysel, kendi dünyasında hayaller kuran biçimlerle de çözüm biraz zor. Peki, mücadeleci-özgürlükçü çözüm nedir? Tanım gereği, temelde vatanı kazanma arayışına, mücadelesine ve savaşına bağlı, toplumun her düzeyde özgürleştirici ve emeğe dayalı eşitliğine bağlı olandır. Sorunun bir de kendine özgü yanları vardır ve bunun Kürdistan'a indirgenmesini de ekleyelim. Geriye sizin için sorunun çözümü kalıyor. Böyle militanlar olabilir misiniz? Bu soruya, "ayıptır!" veya "bireysel fırsat bulduk mu çözeriz!" biçiminde cevap veremeyeceğimiz açıktır. Her şeyden önce kişiye burada değer veriliyor ve bir o kadar da kendine özlü yaklaşması, karşısındakine yaklaşımda ise gönüllü, beğenili ve eşitlikte temel değerlere bağlı kalması isteniyor. Tabi ki bizim asla vazgeçmeyeceğimiz savaş değerlerimiz var. Onu yüreğinizin ana ekseni yapar, düşüncenizin temel uğraşısı haline getirir, onunla dopdolu ve bu temelde yaklaşırsanız, eminim ki, karşınızda boy verecek ilişki ve kurumlaşmalar saygıdeğer olacaktır, meşru görülmesi gereken tutumlar olarak kendini belirtecek ve yansıtacaktır.

Kendinizi böyle yapmaya, ilişkilerinizi ve aileyi böyle kazanmaya, bu temelde yüceltmeye ne kadar varsınız? İşte parti çizgisine güç getirmek, parti politikasına uzun ve kısa vadeli çözümler getirmek bu temelde mümkün olur. Eğer kendinizi çabayla biraz ilerletirseniz, sizlerden hepinizin beğeneceği iyi bay ve bayanlar çıkar. Sizi görücü usulüyle birbirinize bağlayamayız. En ucuz ve bugün piyasada tam bir karşı-devrimci yöntem olarak dayatılan daha soysuzca alıp vermeleri, bu temelde ortaya çıkan yaklaşımları onaylamak ve kabul etmek durumunda olamayız. Ana hatlarıyla sorunun konuluşunu ve çözüm yolunu böyle veriyorum. Kendine güvenen bu parti politikasını esas alır. Geçmişte neydiniz, ne kadar özeleştirisel konumdasınız, suçlarınız nedir; bunu her birinize dek indirgeyemem ama, bundan sonrasında partisel çözümü ısrarla böyle vurguluyorum.

Eleştiriye oldukça açık tutuyoruz. Parti ortamında asla zorlama yoktur. Bu konuda işlediğiniz hatalarla karşı-devrime tam hizmet etmedikçe, bir cezalandırma ve baskı yoktur. Tartışma özgürlüğü içinde zengin düşünün ve kendinizi çok ciddi bir özgürlük tutumu içinde ifade edecek çaba sahibi kılmaya zorlayın. Bu güzel ve iyi bir şeydir. Eşitlik ve gönüllülük ilkemizi ulusal düzeyde olduğu gibi, cinsler arasında da geliştirmeye çalışıyoruz. Fırsat buldukça tartışabilirsiniz. Derin düşünün ve tartışın. Birbirinizi kandırmaya ve dedikodu yapmaya götürmeyin. Beni de bu konuda kendi tutkularınız önünde ne bir engel olarak, ne de kullanılacak bir malzeme olarak görün. Bu konuda kendimi bol sorular ortaya çıkaran ve çözüm zenginliğini sunan platformda tutuyorum. Tutucu olmamaya ve de ucuz çözüm yollarına gitmemeye, kendimi zinde ve hazır tutmaya çalışıyorum. Bu da benim özgürlük anlayışımın gereğidir, sanırım çok da açıktır. Hiç birinize karşı herhangi bir zorlama söz konusu değil. Önderlik avantajlarımı kullanarak da bir çözüme gitmiyorum. Sizden daha fazla, önderlik sorumluluğu beni zorluyor. Kişi ve önderlik sorumluluğu bu kadar olmasaydı, belki de bu kadar zorlanmazdım. Hatta oldukça özgül ve biraz da bireysel özgürlük yanı ağır basan bir yaklaşımı gerektirmesi itibariyle bu şansımı bile doğru dürüst kullanamadığımı belirtebilirim. Önderlik gelişiminin toplum içinde kök salışı nedeniyle, bu konuda önderliksel çıkışa mahkum etme vardır. Bunun bir bireyin özgürlüğü açısından doğru bir tutum olmaması gerektiğini bilerek, bu fedakarlığı gösteriyorum. Bazı arkadaşların da bu fedakarlığı yaptığını biliyorum. Bu, PKK'nin fedakarlık düzeyinin en az şahadet kadar önemli bir yönüdür. Kendi bireysel özgürlüğünden-özgür yaşamından fedakarlık yapıp, partiye yaşamını adamak çelişik de olsa fedakarlığın vardığı düzeyi gösteriyor.

Çoğunuzun bağlı olduğu kalıplar kaynağını bir yandan eski çağlardan diğer yandan kapitalist gelişmenin en çarpık biçimlerinden alıyor. Onları esas alma hatasına düşmemek oldukça önemlidir.

Türkiye somutunda bir cumhuriyet dönemi vardır. Onun kuruluş aşaması ve önderliğinin durumunu biraz açmak, günümüze kadarki oluşumları daha iyi anlamayı mümkün kılacaktır. M. Kemal'in bu konudaki hastalıklı örneği ve bunun Türkiye toplumunun günümüzdeki aile buhranlarının temel bir nedeni olması söz konusudur. O dönemdeki çözümsüzlük bugünkü buhranların temel nedenlerinden birisi olmaktadır. M. Kemal önderliğinin bu konuda yaptıkları hepimizde çokça yaşatılmıştır. Aile-kadın ilişkilerinde Batı taklitçisidir, biçimle uğraşır; kadının başını açtır, salonlarda dans ettir, çözüm bu kadardır. Bu çözümün ciddi bir ilkesi, bir kültür mayalanması bile yoktur. Karşımıza halen çözüm diye çıkarılanlar ve ailenin içine düştüğü ağır bunalım kendi kaynağını biraz da buradan alır. Bu, ikiyüzlülük, ihanet ve saygısızlıktır.

Bugün en ileri düzeye varan kendini pazarlama ve sunuş malzemesi olarak görmenin önderliksel çıkışla da bağlantısı vardır. Sadece peçeyi attırmakla, Batı dans taklitçiliğiyle böylesine temel bir sorun halledilseydi, uğruna bu kadar düşünme gereği duyulmaz, bu kadar tartışma geliştirilmez ve bu kadar mücadele verilmezdi. Ailenizde bellediğiniz usul de fazla anlamlı değil, bu daha acıklıdır. İyi biliyorsunuz ki, her şey dışta kararlaştırılır, en temel gönüllülük alanı en kaba bir müdahale ile başınıza çorap örülmesine yol açar. Bunun sonuçlarının ne kadar ölümcül olduğunu biliyorsunuz. Oldukça yakın dönemde ve halen etkili olan yaklaşımları önderliksel düzeyde-aile reisliği düzeyinde aşmanız ve bunların etkisiyle savaşmanız gerekir.

Bu ilkeleri sadece bir buyruk gibi sunmadığımızı, önemli bir devrim ihtiyacı olarak ele aldığımızı, kendi özgüllüğü içinde anlam vermeye çalıştığımızı, sınıflı topluma özgü en ufak bir baskı ve zora dayalı yaklaşımlarla yaklaşmak istemediğimizi biliyorsunuz. Bu, gücüm olmadığı için değil, bilakis ilke olarak benimsediğim içindir. Yaklaşımımız özgündür. Eğer yaklaşım böyleyse, o zaman bunu anlamayı, tartışmayı, bununla kendinizi ve partiyi geliştirmeyi bileceksiniz. İyi bir tartışma çözüm için gereklidir, hatta ön koşuldur. Tutkuların aldatıcılığını, çoğunlukla da etki-yetkiye dayanan zayıflık anlarının çözümlerini yaşamanın pek de sağlıklı olmadığını görebilmelisiniz. Kendinizi oldukça saygıdeğer öğeler haline getirmeli, bunun için birbirinizi kazanmalı ve daha da geliştirmelisiniz. Yani, bir taştan heykel yontar gibi kişilik yontmalısınız. Benim en dehşetle karşıladığım ilişki kaba-saba bir erkek veya kadınla evlendirilmektir. Dünyada en dehşetle kaçacağım olgu da budur. Sanıyorum, çoğunuz bunu çok normal görüyorsunuz. Dehşetle kaçınılması gereken allayıp pullasam, ben bile bu temelde sizi aldatabilirim. Bunu, ruh boşluğunuzun ne kadar derin olduğunu görmeniz için belirtiyorum. Tek kelime ile korkunç bir durum! Özde birbirinizi ne kadar beğenebilirsiniz? Sevginizin neye dayandığını bana açıklayabilir misiniz? Söyleyeceğiniz tek bir söz bile yok. Bu, ne kadar zayıf kaldığınızı, mücadelede ve yaratmada fazla iddialı olmadığınızı gösteriyor. Sadece biçime bağlanmak kesinlikle sonuç vermez. Tutkuya ve güce dayanarak kendini konuşturma daha da anlamsızdır. Ayrıca birey olarak kendini allayıp pullayıp sunma da fazla anlamlı değildir. Bu konudaki örneğiniz bütün toplum tarafından meşru görülmeli, partiye meşru görünmeli ve güç verebilmelidir. Bu tip gelişmeler var mı desem; yine oldukça yoksun olduğunuzu, gelişmekten uzak olduğunuzu söyleyeceksiniz. Peki, nerede kaldı devrimcilik?

Benim kendimle savaşımım kesinlikle çok şiddetlidir. Bu konu üzerinde de çok uğraştığımı biliyorsunuz . Bir erkek olarak kadınları harekete geçirdim. Savaşarak çektim. Bugün bana evli ve bekar çok sayıda bağlı kadın var. Birçoğu ölümüne bağlıdır. İstesem daha da sınırsız bağlayabilirim. Bunun nedenini düşüneceksiniz. Bunu sadece önderliğe borçlu olduğumu söyleyemezsiniz. Hayır, yılların savaşımı ile bu durumu yaşıyorum. Kaldı ki bu, bireysel özgül ihtiyaçtan kaynaklanmıyor. Kadın çıkışı tam bir toplumsal hareket düzeyine gelmiştir. Şüphesiz, benim de özgürlük emellerimle yakından bağlantılıdır. Oldukça yoğun düşünceyi ve çabayı gerekli kıldığı açıktır. Eğer kadınlar uğruna ben bazı önemli çalışmaları yapmasaydım, bu kadınların bir tekinin bile yanımıza gelmesi, ailelerinin kapısından adım atması mümkün değildi. Toplumda şimdi birçok evli kadın bile rahatlıkla kocasını terkedebilecek durumdadır. Çünkü, sahte evliliğin yıkıcı sonuçlarını görmeye başlıyorlar. Çünkü özgürleşmek istiyor, ailenin köleliğinden kurtulmak istiyor, zincirlerinden boşanmak istiyor, partide ve önderlikte bir çıkış yolu görüyor. Biraz daha çağrı yapsak, zincirler belki paramparça olur. Bu, özgürlük ilkesine biraz işlerlik kazandırdığımızı gösteriyor. Çözümün halen de ne kadar zor olduğunu, kendi açımdan ve partide büyük çaba sarfedildiğini gösterdim.

Ezilen cins kadın olduğu için çoğunlukla onlar üzerinde durduk. Fakat, erkek kesimi de en az kadın kadar kurtarılmaya muhtaçtır. Bizim çözümlemelerimizin bu ilişkide önemli oranda erkek çözümlemesini de içerdiğini, en az kadın tipini çözümlediğimiz kadar erkek tipini de sorunun diğer kutbunda çözümlediğimizi biliyorsunuz. Hatta ulusal kölelikte ve toplumsal düşürülmüşlükte erkeğin payının kadından daha fazla olması gerektiğini, daha fazla suçlu görülüp sorumlu tutulması gerektiğini bu çözümlemelerin bir sonucu olarak söylüyoruz. Kadın sorumluluk duymayacak kadar işlevsiz ve güçsüz bırakılmıştır, iradesiz bırakılmıştır. Yani bir yerde, tam yenilgi ve teslimiyet konumundadır. Dolayısıyla kölelik söz konusu olduğunda bir tarafa bırakacağız. Daha başat olan, sömürgeci kurumlarla ilişkide bulunan, dolayısıyla köleleşmemizle daha fazla bağlantılı olan erkektir. O ilişki kuruyor, o ajanlaşıyor, o kendini bir hiçe-bir maaşa satıyor, olası gelişmeleri ilk ele alan odur, sömürgeci partilere ve sömürgeci orduya koşan erkektir. Yalan mı? Hayır! Dolayısıyla en çok sorumlu tutulması gereken öge durumundadır.

Beynini aç, mantığı esas al, düşünceyi egemen kıl ve varsa tutkularına saygın onları buna hizmet temelinde yücelt! Bizim için, ölüm-kalım bağlılıkları için kullan. Öfken, kinin, sevgin vatan denilen-özgürlük denilen tanrıça için çalışmalı, onu ele geçirmeli. Zaten sizin tanrıça diye belirlediğiniz "güzel kız- güzel oğlan" benim yanımda metelik etmez, dalga geçerim. Büyük tanrı ve tanrıçaya göz dikeceksiniz. Aslında, tanrı ve tanrıça kavramlarının altında toplumları yüceltmek ve özgürleştirmek yatar. Onları böyle kavramlar olarak değerlendirmek gerekir.

İşin bu yönüne şimdiye kadar dikkat edilmemiştir. Hep kadın hep kadın; şimdi biz, hep erkek hep erkek diyeceğiz. Erkekleri sorumlu tutacağız. Erkek kadını yenik düşürmüştür veya oldukça problemli bir durumda bırakmıştır. Mademki toplumsal sorumluluk esasta erkeklerindir, bütün ilişkiler erkeklerin sorumluluğu altında yönlendiriliyor, önderlik eden erkektir, o halde bu sorumluluğu da kaldırır. Niye düşmana ucuz askerlik yapıldı? Niye ajanlık temelinde çalışılıyor? Niye ülke

ucuza terkediliyor? Niye kaçılıyor? Velhasıl, bütün toplumsal etkinlikte erkek kendini niçin suça batırıyor? Burada sorumluluğu görmek ve kesinlikle hesap vermeyi de bilmek gerekiyor. Mademki aile reisisin, madem aile adına asıp-kesiyorsun, o halde seni ulusal ve toplumsal sorunda da en çok hesap vermesi gereken bir öge olarak ele alacağız. Dolayısıyla bizim savaşımımız önemli oranda erkeklerle olacak.

Kürdistan'da en çok korktuğum özelliklerden birisi de ucuz erkeklik anlayışlarıdır. Ben bunun tehlikesini biraz yetişkinleştiğimde görmeye başladım. Erkeğin konumunun pek fazla olumlu olmadığını veya anlamlı olmayacağını ve tehlikelerle yüz yüze olduğunu görmüştüm. Yapılan erkekliğin pek hoşa gidici olmadığını biliyordum. Kadınları bilmem, ama bir erkek olarak ben bunu görüyordum. Erkeklik özellikleri ile oldukça güç gösterisinde bulunuyordu, sövüp-sayıyordu, dayak atıyordu, etkiliydi. Cemaatı onlar oluşturuyordu. Bu tek taraflılık bana yadırgatıcı gelirdi. Bu işte bir dengesizlik var diyordum. Sorumluluğun onlarda olması gerektiğini düşünüyordum. Fakat sizin bırakalım böyle eleştirisel yaklaşmanızı, kendinizi dört dörtlük erkek olarak gördüğünüzü biliyorum. Bu, bir çoğunuz açısından halen böyledir. Belki de kendinize toz kondurtmuyorsunuz. Çok ciddi bir yanılgıdır. Bayanları bilmem ama, kendim bu tip erkeklerden çekiniyorum, fazla erkeklik yapıyorlar. Aslında yiğitlik anlamında o kadar erkek de değiller diye düşünüyorum. Kaba geliyor bana. Bu konuda kadınları iyi konuşturmak gerekir. Çünkü yaşadıkları somut durumlar var. Bu kişilikler onlar için baskı ve çirkinlikler doğurur; dolayısıyla, erkeklerin düzeltilme hamlesine güçlü katılmak gerekiyor.

Çoğunuzun ne kadar sevilip sayılacağını ben anlayamıyorum. Bazı arkadaşların ne kadar sevilip sayılacağını zaman zaman düşünüyorum. Çok az umut ışığı görebiliyorum. Ben bile bu durumları zor görebildiğime göre, kızlar nasıl görecek sizleri? Eğer saflarsa -zaten çoğu aldatılmaya uygun bir durumdadır-, aldatabilirsiniz. Fakat kendini biraz yitirmemiş birisinin kolay kolay adam beğeneceğini tahmin etmiyorum. Neden? Çünkü, ölçüleriniz çok tehlikeli, çok az saygıya, çok az eşitliğe, çok az gönüllülüğe yer veriyor, ortamı çok az özgürlüğe açık bırakıyor. Kendinizi bu temelde hiç gözden geçirdiniz mi? Ne kadar beğeniliyorsunuz, ilişkileriniz ne kadar gönüllüdür, siyasi-ekonomik ve fiziki anlamda baskı ve güç ögesinden ne kadar arındırılmıştır, temel ilkelere bağlı olarak kendinizi ne kadar hazırlamışsınız? Evet, alıştırılmıştır; genelde kadın kendini sunar - haydi buna beğendirme diyelim-; siz kendinizi ne kadar sunuyor, ne kadar beğendiriyorsunuz? Eğer özgürlük ve ilişkilerde gönüllülük söz konusu ise, bu ilişkilere cevap vermeniz gerekiyor.

Bizim sorumluluğumuz altındasınız. Bazıları diyor ki, "Devrimci evlilik yapacağız!" Devrimci evlilik deyince şaşıp kalıyorum. Bizim bay ve bayanlar ne kadar açık! Görüyorsunuz ki konu öyle kolay ele alınacak durumda değil. Çoğunuz erkek yönü itibarıyla beğenme özgürlüğünü kendinize tanırsınız. Fakat beğenilme durumunuza hiç değiniyor musunuz? Bence işin bu yönü daha fazla önem taşıyor. Erkek kısmının günümüze kadarki -yanlız bizde değil- beğeni ölçüleri güç içeriyor, yanıltma içeriyor, üstünlük içeriyor, erkek şovenizmi dediğimiz özelliği konuşturuyor. Kadının buna verdiği cevap fazla gelişkin değildir, sunma özelliğini daha çok geliştirmedir, kendini biraz daha pahalıya satmadır, biraz daha kurnazcadır. Yani işte, "böyle başa böyle tarak" veya erkekliğin kendini bu biçimde göstermesi kadının da karşı gösterisine yol açıyor. İşte halen çok tehlikeli ve günümüzde ahlakın alabildiğine yerle bir edilmesine varan duruma da bu tutum yol açmıştır. Sanatın bile bu konuda baştan çıkarma özelliği daha ağır basıyor. Bir düzeltme aracı olarak geliştirilmesi gereken sanat, maalesef baştan çıkarıyor. Dolayısıyla, sorunun bu diğer ilişki kutbunu daha dikkatlice ele almamız gerektiği açıktır.

temel araçlarına -bağımsızlık ve özgürlüğüne-, onun aracı olan silaha geliştireceksiniz. Aşk ve bağlılık bu derecede geliştikçe, cinsler arası ilgi, istek ve bağlılık da anlam ifade edebilir. Bu konuda saptırmalara gitmeyelim. Çok ölçülü ve güçlü hareket edelim. Bu anlamda bir ilişki kazanmanın vatan ve özgürlük kazanmaya bağlı olduğunu unutmayalım. Bunun içeriğinde örgüt kazanma, silah kazanma, savaş kazanma vardır. Savaşı kazanamayanların, örgütü kazanamayanların, örgüt ve savaştan kaçanların cins olarak birbirlerini kazanacaklarına inanmıyorum ve karşıyım. Tam tersine, birbirini kazanmayı partiden ve onun amaçla-

evinden ne kadar vurdular bizi ve en kutsal değerlerimizi? İşte, büyük canavarlık budur. Tutku adı altında bunlar yapıldı. Bu büyük düşünmenin değil, o gelişmemiş yaratıkların ve kör güdülerin egemenlik kazanmasıdır. Ve bu, insanlık tarihi kadar eski bir çarpışma ilkesidir. Hep ilerleyenler düşüncenin egemenliğine ve yol göstericiliğine ağırlık verenlerdir. Hep gerileyenler ise, tutkularına, kör güdülerine esir olanlardır; bireyselliğini toplumun yüceliğine ve yücetilmesine dayatanlardır. Toplumsallaşmada eğer biz çok körkütük isek, bunun nedeni, bizim bu ilişkiye kör duyguları, tutucu gelenekleri egemen kılmamızdır.

melde filizlendirecek çaba ve onun özü mevcuttur. Dolayısıyla, en yüce emek devrimin emeğidir. İşte böylesine devrimci bir emekle bu konuda çaba sarfedersek, o çokça özlemini duyduğunuz, hayalini kurduğunuz, oldukça saygı duyulması gereken duygularınız, sevgileriniz, aşklarınız gelişir.

Her zaman söylediğimiz gibi, tanrıya-tanrıçaya ulaşmak zordur. Emekçiyiz biz, çalışmasını bilmeliyiz, sahteliklere sapmamalıyız. İnanıyorum ve biliyorum ki, bu temeldeki çabalarımız doğrudur. Sizleri bu çabalar içinde tutmak, insana saygının en anlamlısıdır. Bu anlamda yurtseverlik enternasyonalizmdir derken hemen her insan toplumuna, her halk topluluğuna ve yine kendi halkımıza verebileceğimiz böylesine bir özgürlük çabası içinde bulunmaktan bahsediliyor. Bunun dışında hiçbirimizin insanlığa bakmaya yüzü yoktur. Bu anlamda yurtseverliğimiz, en anlamlı enternasyonalizm ve hümanizmdir. Çok düşürülmüş bir halk soyu ve onunla çok düşürülmüş bir cinselliğin bu anlamda çözüme kavuşturulması, özgürleştirilmesi derin bir enternasyonal öze, insanlığı sevmeye, insanı esas almaya bağlıdır.

Bizim çözümümüzde bu vardır. Alabildiğine tutkuyu, düşüncesizliği,tutucu geleneği, son derece bireyselliği esas alma, bizi insanlığa, halk gerçekliğine ve saygınlığa kapatmaya, şimdiye kadar olduğu gibi insanlığın içinde artık yok sayılmaya kadar götürür.

Dolayısıyla, ilke çok önemlidir. Uygulama ne kadar zor da olsa, onun için çaba sarfedilmeye değer. Bu biçimiyle konuyu yeterince koydum. Ben, her zaman özgür ve açık tartışmaktan yanayım. Bu konuda da özgür ve açık tartışmayı her düzeyde esas almaya çalışıyoruz. Benimle ilgili şeyleri bana açmalısınız. Çekinirseniz haksız bir konumu yaşadığınız anlaşılır. Bir yoldaş olarak tartışıyoruz. Görüyorsunuz ki, herhangi bir endişe ile örtbas edilemeyecek kadar önemli bir konudur. Kendimizi yenilemek, hatalı yönler varsa karşılıklı desteğimizle aşmak hep kabulümüzdür. Hepimiz bunu kaldıracak seviyelerdeyiz. Ne kadar hatalı tutumlara batmış olursanız olun, bunun imkan dahilinde olduğuna inanıyorum. Gözden kaçırdığımız noktalarda eleştirileriniz bize güç verir. Yine temelde, sizi mahkum etmekten ziyade, kişi olarak bazı hatalarınızı mahkum etmeye; sizi cesaretsiz kılmaktan ziyade, cesaretli kılmaya çalışıyoruz. Konunun kapalı-gizli bırakılması yerine, açığa vurulmasının gerektiğine inanıyorum. Hatta kendimi riskleri de olsa bu konuda oldukça zorluyorum. Çünkü, çözüm giderek devrim için dayatıcı oluyor.

Sorunun ve çözümünün Kürdistan somutuna indirgenmesi ana hatlarıyla yapılmıştır. Parti ilkesini bu temelde işletmek, yoldaşlıkta iddialı olanlar açısından sanırım mümkündür. Beni de, bu konuda fazla zorlamamalısınız. Parti ilkesine işlerlik kazandırma durumuyla yüz yüze olduğum, bunun en az siyasal-örgütsel cephe kadar önemli olduğu ve bu cepheyi de iyi işleyen bir cephe olarak yürütme görevi açıktır. Hatalar yapılabilir. Fakat doğrultuyu ısrarla takip edeceğiz. Takipte kendimizi konuşturmayacağız, fakat kendi özgürlüğümüzden de taviz vermeksizin özgürlükçü bir çözümün partide vücut bulmasına ve giderek topluma yansımasına çok dikkat edeceğiz. Karşımızdaki gelenekler ne kadar tutucu, sizlerdeki tutuculuk tutkuları ve hatta objektif ajanlık konumları ne kadar ağır olursa olsun hesaplaşacağımız açıktır. Kendimden başlayarak hepiniz için ilişkileri doğru ele almaya elimden geleni yapacağım ve yapıyorum da. Öncelikle birbirimizi doğru anlayacağız. Bence, bu konuda adı çok söylenen duygu, sevgi ve hatta aşk dediğimiz olgu eğer gelişecekse bu temelde sağlam bir anlayışa ve düşünceye dayanmalı. Zaten bilim de ispat etmiştir ki, eğer adına aşk denilen şey varsa düşünceye bağlıdır. Bunun çarpıtılması, yozlaştırılması beyni gelişmeyen bir duruma girmek biçiminde ifade buluyor. Düşünce yanını dıştaladın mı, geriye insandan bir şey kalmaz. Bu da bizde kurtuluş sorunlarına bağlıdır. Kurtuluşu düşüneceğiz, kurtuluşu savaşla yaşamaya çalışacağız. Bu, düşüncesiz ve teorisiz olmaz. Büyük bağlılık kurtuluş değerlerimizedir. Evlilik önce kurtuluş değerlerine hizmet etmelidir. Daha da somutlaştırırsak, bazı yerlerde "Silahımla evliyim, partiyle evliyim, halkımla evliyim" diye bağlılık anlatılmaya çalışılır; bizim de yaşadığımız bu dönemde bağlılıkların öncelikle bu değerlere olması gerektiği tartışmasızdır. Aşkınızı öncelikle partiye, onun öncülük ettiği halka, onun rından kaçmaya, onun silahlarını terketmeye bağlayanların çok alçakça bir tutum içinde olduklarını, tutkuları ne kadar gelişmişse bu tutkularının o kadar alçak ve iğrenç olduğunu söylemeliyim. Eğer Kürdün hani o adı çok geçen aşkı gelişecekse ve buna saygı duyulacaksa, tamamen bu tanım içinde ifadesini bulması gerektiği açıktır. Bu da lafla ve hele kendini kandırmakla hiç mi hiç olmaz.

Kendi yaşamımdan örnek vereyim size. Bu konuda büyük çabaların sahibiyim. Kadın olgusuna ben de çok değer biçerim. Öyle sanıldığı gibi ilgisizce bir yaklaşım içinde değilim. Tersine, baştan beri düşüncemi ve ilgimi uğraştıran bir konu olmuştur. Dolayısıyla, her insan gibi bizim de oldukça aşağı evrelerdeki tutkulara bağlanmaktan tutalım, ileri evredeki bir yaratığın düşünce gücüne bağlı olarak ortaya çıkan bütün durumlarla yüz yüze gelebileceğimiz açıktır. Bunu biz, çok tutucu ve bizi oldukça insanlığın gerisine iten kendi ahlaki ölçülerimizin biraz da dışında ele alırsak, sahtekarca ölçülerden sıyrılırsak nasıl bir gerçek olduğunu, durumun netliği ve çıplaklığıyla kendini dayattığını görürüz. Her kişide olduğu gibi bizde de bu konuda ne kadar ilgi-istek uyansa da, işte o diğer güzel yanlarımız olan partimiz, savaşımız ve daha da esas almamız gereken amaçlarımız bizi kendine bağlamıştır. İşte bu, tam bir savaş durumudur. Tabii ki, özgürlük ilkesini de dayattığımız için daha da boyutlanır.

Kendi durumunuzu fazla parlak görmeyin. Bu konuda düşünceye ne kadar egemenlik tanıdığınızı bilemiyorum. Ama, için için duygularınızın egemenliği altına girmeniz her an olasıdır. Bastırılmış duygular söz konusudur. Bu duygularınız yaşama fırsatı bulunca, karşıma bir canavar gibi çıkıyor. Ben kendim için de söyledim, bu ayıp değil. Fakat ben savaştım, canavarı bastırdım, ezdim. Ama sizin içinizden çıkanlar sizi yutuyor. Ne kadar ihanet çıktı? Can

Basit bir aile kurumu için, acaba ailelerimizin satmayacağı, çiğnemeyeceği bir vatan ve özgürlük değeri var mıdır? Hatta sizlerden birinizi bile özgürlük ortamına çekerken, düşmandan daha çok bunlarla şiddetli savaş yürütülmedi mi? Halen hepinizi, tutkularınızı değil beyinlerinizi esas alan, ona önceliği veren bir tutuma getirmek için oldukça anlamlı bir savaş yürütmüyor muyuz? Eğer bunlar gerçekse, eğer kazanacaksak bunun bu tutumla çok sıkı sıkıya bağlantılı olduğunu görmeliyiz.

Beynini aç, mantığı esas al, düşünceyi egemen kıl ve varsa tutkularına saygın onları buna hizmet temelinde yücelt! Bizim için, ölüm-kalım bağlılıkları için kullan. Öfken, kinin, sevgin vatan denilen-özgürlük denilen tanrıça için çalışmalı, onu ele geçirmeli. Zaten sizin tanrıça diye belirlediğiniz "güzel kız- güzel oğlan" benim yanımda metelik etmez, dalga geçerim. Büyük tanrı ve tanrıçaya göz dikeceksiniz. Aslında, tanrı ve tanrıça kavramlarının altında toplumları yüceltmek ve özgürleştirmek yatar. Onları böyle kavramlar olarak değerlendirmek gerekir. Bunun karikatürü kendi kendinizi küçük tanrılar-putlar haline getirmektir. İşte Kürdün aşkı, savaşı bence böyle ele alınmak durumundadır. Biz, savaşa kendimizle başlayalım. Bu savaşın şehitlerine bu anlamda büyük saygımız, büyük bağlılığımız vardır. Onlar büyük tanrı ve tanrıçalar uğruna savaştılar, putlarını kırmayı bildiler.

Görülüyor ki, savaşımızın bu cephesini böyle açmak doğrudur. Teorimizin bilimsel bir temele dayandığını sıkça söyleriz. Bu yönüyle de yaklaşımların bilimsel bir ifadeye dayandırılmak istendiğini rahatlıkla belirtebilirim. Yani ulusal ve toplumsal gerçeği aydınlatıyor, ilerlemeyi mümkün kılıyor. Her emek çabası üretimdir. Bu, bilimsel çabadır, en sancılısı da devrim için harcanan emektir. Bu emeğin zorlu geçeceği açıktır. Devrim emeğinin altında ekonomiyi, bilimi ve sanatı bir tohum halinde üretecek, onu yeniden ve daha özgür te-

Son zamanlarda benim burada biraz daha bilince çıkardığım bir ilke var. Önderlik çıkışına bu alanı bağlamak, bağlılıktan da öteye bunu bir üst düzeye çıkarmak düşüncesindeyim. Çünkü sizin birey olarak görevlerinizi tam yapmayışınız yüzünden, kayıpların ne kadar büyük olduğu biliniyor. Eğer önderliksel hamleler olmaz ve bununla önderlik olayı tamamlanmazsa, o zaman her türlü yıkma, yıpratma, düşürme ve hatta ajanlığa açık kapı bırakılmış olur. O açından şunu ısrarla geliştiriyorum: Bugün ben bir önderliği bir kurumlaşma olayı olarak temsil ediyorsam, bu, Kürdistan halkının -erkeğinin ve kadınının- bağlılığının doruk noktasını önderlikle temsil etmektir. Bu nedenle, sizin en büyük sevginiz önderliğe olmalıdır. Şunu önemle vurgulayayım ki, aslında ben birey olarak aşırı derecedeki bağlılıktan hoşlanmıyorum. Fakat hareketi tehlikelerden koruyabilmek için, başta

kadrolar olmak üzere sizi mutlaka ölümüne önderlik olayına bağlamalıyım. Yani, gözünüzü kırpmadan bütün kapsamınızla PKK önderlik gerçeği için yaşayabilmelisiniz. Hemen şunu da belirteyim, görünüşte ben temsil etsem bile, bu Kürtler ve Kürdistan için gereklidir. Özgürleşmek isteyen bir insan kesiminin doğru önderliğe kavuşması açısından gereklidir. Önderlik ilkesi dayatılmalı ve tamamen bir doruk olarak gerçekleştirilmelidir.

Gerçekten önderlik bir doruktur. Türkiye'nin bugünkü fügüran önderlerine bakmayın, onların hepsi sahtedir. Gerçek önderlik Türklerde de vardır. Önderliğin askeri niteliği, kolektif niteliği, kişisel niteliği oldukça belli ve nettir. Onların kendi somut koşullarına göre somut şekillenişi vardır. Başka toplumlarda daha başkadır ve gelişme aşamaları farklıdır. Bizde ise, bu birçok yönden yeni oluşuyor ve yeniden temelleri atılıyor. Hemen hemen geçmişi yırtacak aşamaya gelmiştir. Geleceğin bütün yönleri ile inşası söz konusudur. Bu temelde tarihin bu durağında ortaya çıkması ve çıkarılması gereken önderlik, bir bireyde de şekillense, giderek bir partide de vücut bulsa ve bu bir aşamadan belli bir aşamaya -tam bağımsızlık, özgürlük, eşit-özgür birleşme iradesi ortaya çıkıncaya- kadar sürse de anlamlıdır.

Ben bunu kolektif gerçekleştirmek istedim , ama kolektivizme parti fazla gelemedi. Mesela sıkça söylediğiniz gibi, bu konuda da partileşemiyoruz, diyorsunuz. O halde, bu tehlikeyi benim bertaraf etmem gerekiyor. Partiyi önderlik çizgisine tam çekemiyorsam, kendime yüklenmeliyim. Merkezileşmeyi tam arzulanan seviyeye getiremiyorsam, kendimi bu konuda boşluğu dolduracak kadar büyütmeliyim. Boşluk affetmez. Sen dolduramazsan düşman doldurur, oportünizm doldurur, herhangi bir sapma doldurur. Dolayısıyla şu çok açık: Kürdistan halkının önderlik kavgasında-yücelik kavgasında, zirve mükemmel, oldukça etkin, yetkili ve kapsamlı gerçekleştirilmek durumundadır. En ufacık bir yanı açık bırakılırsa, oraya eski dolar, düşman burayı işgal eder, çürük yan varsa o doldurur.

Burada mesele benim kişisel durumum değildir. Şahsımda önderlik kurumlaşıyorsa, bütün duygu, tutku, düşünce, büyüme, çalışma, azim, irade, olumluluk adına ne varsa hepsini kendinize bağlayacaksınız. Ben ne kadar bundan kaçıyorsam, siz o kadar bağlanacaksınız. Aslında ben hem temsil ediyorum, hem de kaçıyorum. Durum şudur: Kurum olarak geliştirirken, kişi olarak kaçmak zorundayım. Bu konuda diyalektiği iyi görmeniz gerekiyor. Kişisel diktatörleşme tam da bu noktada başlar. Eğer kendime sevdalansam ve bu bağlılıklar şahsımadır desem, diktatörleşmeye ve giderek birçok sosyalist ülkede ortaya çıktığı gibi altından çıkılamaz sorunların doğuşuna yol açarım. Fakat zirveleşme ve doruk noktasını oluşturma çok gereklidir. Peki, nerede doruğa ulaşılması gerekiyor? Nerede gerekiyorsa oraya kadar doruğu yaşatmak; nerede doruğu şahsı ile bir ihtiyaç olmaktan çıkarıp halkın üzerinde bir baskı aracına dönüştürmek varsa, onu bu noktada yaşatmamak gerekir. Bir liderlik nereye kadar vazgeçilmezdir? Siz, buna hangi çaba ile ulaşacaksınız? İşin bir bu yönü var; bir de ulaştıktan sonra giderek birim ve halk topluluğu üzerinde bir tasarrufa dönüştürme durumunuz var. Bu ayrım çok önemli ve sizin için ağır basan yan budur. Size bir önderlik fırsatı sunuluyor, desteği, yetkisi veriliyor; siz ikinci gün bu parti yetkisini bireysel tasarrufunuza alarak, çalıpçırpmaya, dayatmaya, emretmeye, dağıtmaya kadar götürüyorsunuz. Dolayısıyla önderlik olayı, sizin ve partinin başına böylece büyük felaket haline getiriliyor. İşte sosyalist ülkelerde ne durumlara getirildiğini görüyoruz. Ben eğer bu konuda kendimi sık sık gözden geçirip dönüşüme uğratmasaydım, PKK'yi böyle geliştirmek ne büyüme -nicelik- anlamında ve ne de muhteva -nitelik- anlamında mümkündü. Çok güzel bir ayarlama yapıyorum. Partiyi ve halkı doruğa çekiyorum, biraz da çalıştırıyorum. Bunlar bir adımdır, bir kurumlaşma düzeyidir. Ancak bu nokta kendi içinde bir çelişkiyi de taşıyor. Herkes her şeyi benden bekleme durumuna geliyor. İşte burada sakat tanrı anlayışları, dini ve siyaseti birbirine karıştırma, bütün zayıflıklarınızı kapatma, hiç çalışmadan ve hatta önderlik adına değerlere el koyma başlıyor. Ben de bununla şiddetle savaşıyorum. Aslında benim başarımın birisi de budur. Çoğunuzun sandığı gibi olmak ve birçok hatanın kurbanı haline gelmek yerine; emeği esas alarak, buna dayanan demokrasi ve önderliği muhteva ve biçimde sürece dayatarak bir adım daha ilerlemeye yol açıyoruz. Genelde önderliğe bağlılık olayını geliştirirken, aslında sizin size bağlılığınızı geliştiriyoruz. Önderliğe bağlılık her düzeyde ölümüne savaşımla ve buna bağlı olarak bir emirle bütün bir halkı ayağa kaldırmaktır. Düşünün: Büyük önderlik sevgisi nelere yol açar? Eğer bu tam oturmuşsa, özde ve biçimde tam yakalanmışsa bütün bir halk bizde sevgi ve saygıyı yakalar. Nitekim eskiden iki kişi bir araya gelmezdi. Düşman gibiydiler, birbirlerine hiç saygıları yoktu. Kardeşin kardeşe , eşin eşe karşı durumu bile böyleydi. Ama şimdi bu konuda biraz cesaret var. Kavga etmiyorsunuz, birlikte yürüme gücünü kendinizde buluyorsunuz. Bunun, çabalarımızla çok yakından bağı vardır. Bunun kendiliğinden olduğunu, doğal PKK'lilik olarak geliştiğini sanıyorsanız yanılıyorsunuz. Zaten sizin en büyük yanılgılarınızdan biri de budur. Gelişme büyük bir çabanın ürünü olarak ortaya çıkıyor. Doruğu ancak bu temelde hazırlamak mümkündür. Bir de diğer önderlikler var. Sanırım bunların adını vermeye gerek yok. Bunlar doruk değildirler, sevgi-saygı kaynağı değildirler. Dolayısıyla toplulukları ve halk üzerinde etkileri yoktur. Etkileri altındakiler ise, birbirlerine her türlü ikiyüzlülüğü göstermeyi, kazık atmayı siyaset bilirler. Tabii ki bunlar düşmana rahatlıkla boyun eğerler. Bizde bu yok. Şehitlerin bu konudaki son sözleri -önderlikle bağlantılı olarak- çok önemli. Yine sizin savaş iradenizi belirlemede, fedakarlık düzeyinizi ortaya koymada bu husus oldukça önemlidir. Şimdi biz bunu daha da geliştiriyor, partileştiriyor, ulusallaştırıyor ve insanlığın iyi bir ailesi haline getirmeye çalışıyoruz. Kendi örneğimi çözümlemeye çalışırken, burada önemli bir mesaj da veriyorum. Bizim adımıza şu veya bu düzeyde, uzaktan veya yakından, daha çok da gelecekte olabilecek önderlik sapıtmalarına karşı parti ve halk olarak doğru durmak gerekir. Gereği kadar lüzumsuzluğu da zamanında tespit edilebilmeli, ihtiyaca cevap verdiği oranda esas alınmalı ve desteklenmelidir. Esas olmaktan çıktı mı, bu temelde kendini dayattı mı, sağladığı ve yol açtığı doğru önderliksel gelişme ile çelişti mi, gasp etmeye başladı mı, baskı ve sömürü unsuru oldu mu, siz onu alaşağı edeceksiniz. Diktatörlük-demokrasi olgusuna yaklaşımımız kesinlikle bu temelde ve oldukça gelişkin olmalıdır.

Bugün reel sosyalizmin başına ne gelmişse, bu noktadaki ayrımı beceremediğindendir. Proletarya diktatörlüğü denildi, proletarya diktatörlüğünde de kişi diktatörlüğü denildi ve ölçü kaçırıldı. Sonuç reel sosyalizmin bugünkü çözülüşüdür. Aslında proletarya diktatörlüğü gereksiz değil, bilakis gereklidir. Aynı biçimde proletarya diktatörlüğünde kişi diktatörlüğü de çok gereksiz bir kavram değildir ve zamanında gereklidir. Ama nereye kadar ve hangi biçimler altında? İşte bu tespit edilemedi. Adam nefes alamıyor, adım atamıyor ve ölümüne dek doğal bir önder gibidir. Bu gerekli miydi veya zorunlu muydu? Hiç sanmıyorum. İşte diktatörlüğün bozuluşu da bu biçimde başlamıştır. Sosyalizmin görevi insanı kapitalizmden daha fazla özgürleştirmektir. Ama böyle olmaz da, kapitalizmden daha fazla bir devlet ağırlığına yol açarsa, daha ezici üzerine giderse diktatörlüğün bozulacağı açıktır. Sonuç, kendi yıkılış emarelerinin hepsini kendi içinde oluşturmaktır. İşte bu tarihi hata, bugün çözülüşle, tasfiye ile sonuç buluyor. Her hata bünyesinde bir yıkılış taşır. Reel sosyalizmin de bu hatası, bugün çözülüşünü açığa çıkartıyor.

Biz, reel sosyalizmdeki hatayı temel noktalarda görüyor ve önlüyoruz. Bu hatayı bir doğru ile ikame ediyoruz. PKK gibi oldukça az büyüme olanaklarına sahip olan bir hareketin eşsiz büyütülmesi, demokrasi kadar, yaratıcı sosyalizme de bir örnek teşkil etmektedir. Mevcut çözümlemeler biraz da daha önceki sosyalizm deneyimlerinin ve görülmek istenmeyen sorunların görülmesi ve üzerine gidilmesi ile mümkün olmuştur. Ele aldığımız sorunların, gerek Ekim Devrimi sürecinde ve gerekse reel sosyalizmin olgunluk aşamalarında hiç dikkate alınmayan sorunlar olduğunu biliyoruz. Sosyalist uygulamaları yadsımıyoruz ama, deneyimlerinden oldukça ders çıkarılması ve kopye edilmemesi gerektiğini de biliyoruz. Başarılarımızın ana esaslarından birisi de bu oluyor. Bu sürdürülmek ve açılmak istenirse, bahsedilen yaklaşımın geliştirilmesi ile bağlantılı olacağı açıktır.

Bu konuda en temel bir ilke, halk bağlılığı ve halk sevgisidir. Bu, bir sistemde koptu mu o sistem bitmiştir. Zaten, o sistem kendi sonunu hazırlamıştır. Yaşanan da bu oluyor. Bizde ise bugün bu ilke gelişiyor. Demek ki, doğru cevap veriliyor. Biz kimseye maddi mükafat vaadetmedik. Tamamen fedakarlığın ve cesaretin azamisi isteniyor ve hepsi de yerine getiriliyor. İdeolojik doğrultu demek mükemmel ve güzel işliyor ki, buna yol açıyor. Bizim bu konuda insanları para ile, rahat yaşamla doyurma imkanımız yok. Peki ne ile doyuruyoruz? Yüce özgürlük ilkeleri ile doyuruyoruz. Onların her şeylerini uğruna feda edebilecekleri değerlerimizin olduğunu göstermekle ve ona önderlik etmekle durumu ortaya çıkarıyoruz. Görülüyor ki, önderlikte vücut bulması gereken bağlılığın altında bir halkın kendisi var. Birey olarak kendiniz varsınız. Yükselen önderlik gerçeğinde yerinizi doğru tutacaksınız. Bu sizin için sanıldığından daha fazla bir yücelme olayıdır. Örneğin, ben bir önderlik olayında tatmin olacaksam, o zaman tatmin olmanın bütün olanakları var. Ama bu beni çok rahatsız ediyor ve zorluyor. Halkın beklentilerine cevap vermek ve saygısızlık etmemek için fedakarlık düzeyini geliştirmenin gerektiği açık. Kaldı ki, bağlılığınız daha çok özlemleriniz temelindedir. Zor durumdasınız, biraz özgürlük istiyorsunuz ve bu noktada haksız bir biçimde bana yükleniyorsunuz. Burada haksızlık veya yetersizlik şudur: Önderliksel bir birleşmeyi, önderliksel gelişmeyi zamanında ve yerinde yapamıyorsunuz. Bu bir yetersizlik hususudur ve tabii ki zorluk yaratır. Halk bile bugün bunu aşmaya çalışırken, kadroların halka göre sağduyularının gelişmediğini görüyoruz. Bu ise zorluğu daha da artırır. Önderliksel gelişmeyi kavrama, kadro yapısı ve öncü için çok daha önem taşıyor. Bunu doğru kavramak ve özellikle de sakat bireysel tasarrufçu tutumlardan uzak durmak çok büyük öneme sahiptir. Mevcut kalıntılar sizi hızla bireysel tasarrufa ve bu da diktatörlük eğiliminizin gelişmesine götürüyor. Nitekim düşman da bu zayıf yanı bildiği için, en çok ajanlaştırılacak bir alan olarak yükleniyor veya objektif ajanlık en çok bu alanda sonuç almaya çalışıyor.

Demek ki hepinizin, önderliği bir doruk olarak görmeniz, bütün benliğinizle buna ulaşmanız, uğrunda her an en ateşli kavgaya girecek tutku, sevgi ve saygıyı geliştirmeniz, bunun önüne başka başat bağlılıklar koymayacak bir büyümeyi kendinizde görmeniz ve başarmanız zorunludur. Doğru önderliksel kurumlaşmaya kesinlikle bu temelde katkı sunacak ve uğruna çaba sarfedeceksiniz. Biz bu aşamada buna somut bir ifade vermeye çalışırken, tarihsel bir ihtiyacı giderdiğimizi biliyoruz. Bugün bu bir şahısla idare edilir, yarın yüksek bir kolektivizmi, meclisi, hükümeti, devleti oluşur. Alttan demokrasi, üstten merkeziyetçilik ölçüleriyle ifadesini bulabilir. Ama, şu anda gözümüzü kırpmadan temsil etmemiz gereken önderliksel tutumlar söz konusudur. Bu zamanın özelliklerine göre de biçimlenmeyi bileceksiniz. Bu aşamanın biçimlenmeleri geçmiştekilerden olduğu gibi, gelecektekilerinden de farklıdır. Rolümüzü oynamaktan kaçmıyoruz, tersine daha da boyutlanarak karşılık vermeye çalışıyoruz. Konuya özgü olarak da sizlere bazı yüklenimlerde bulunduk. Dedik ki, kadınlar da harekete bağlanıyor ve kadınların bağlanmasının temel nedeni, tahammül edilemez yaşam koşulları içinde tutulmalarıdır. Buna ihanet etmemek veya egemen sınıfın egemen erkek lehçesi ile karşılık vermemek demek, erkeğin düzeltilmesine ve önderliğin bu temelde de sonuç almasına çalışmak demektir. Eğer birçok ülkede sosyalizm bu konuda başarılı olamamışsa diyoruz ki, bu yönlü somut görevine gereken ağırlığı vermemesindendir. Bizim bir de bu yönlü sosyalizmi zenginleştirmeyi esas almamız vardır. Ne kadar başarır ne kadar başaramayız, bu biraz da gelecekte belli olur; önemli olan sorunu çözmek için çaba harcamaktır. Yoksa ben kişilik ve ruhi şekillenme olarak gerek kendim için gerekse partide kişiye sevdalanmayı kabul etmediğim gibi, bu bağlılık türünün sınıfsal-ulusal düzeyde küçükburjuva sınıf temeline dayalı bir kara sevdalılık olduğunu, bunun ise sıkışınca rahatlıkla işbirlikçiliğe yöneleceğini belirtiyor ve eleştiriyorum.

Denildi ki, tehlike, partililerin kendilerini bu konuda partilileştirememesidir. Bunun doğruluk yanı vardır. Kendinizi partilileştirememeniz birçok yönüyle çabalarımızın boşa çıkmasına yol açabiliyor. O halde, sizin bugünkü en temel sorununuz, partileşmek oluyor. Parti yaşamını bu temelde zenginleştirmek, bunu önderliksel seviyenin gereklerine dönüştürmek çok ciddi bir parti görevi olarak önümüzde duruyor.

Sunduğumuz çözümler kadına tarihi bir fırsat yaratıyor. Ama daha da anlamlısı, biz kadını sadece çağırmıyoruz, niteliği de çok zenginleştiriyoruz. Biraz sonuç çıkarırlarsa, kadın arkadaşlarımız kendilerini daha çekici ögeler haline getirebileceklerdir. Yarış bu temelde geliştiriliyor. Siz de bütünüyle kadın köleliğinin, kadın düşürülmüşlüğünün çıkış yollarını göreceksiniz. Bu temelde kendinizi düzeltip yetkinleştirdikçe, kadın kitleleri de bu doğrultuya daha çok girecek, kadın kendisini çekip çevirecek ve bir mal gibi sunamayacaktır. Artık bu imkan da yok. Erkeklere bazı yüklenimler dayatılırken, kadına da dayatılmıştır. Parti, kadının kendisini oldukça denenmiş yöntemlerle dayatmasının olanaklarını oldukça daraltı. Eğer erkek kendini dayatamazsa, kadın da zaaflarını karşısındaki PKK erkeğine dayatamaz. Bu anlamda bazı kapılar kapatılırken, bazı kapılar açıktır. Eskiye, düşürülmüşlüğe, hep çürümüşlüğe götüren kapılar bir daha açılmamacasına kapanmıştır. Bu anlamda, rastgele kolay ilişki bulunamaz.

Mücadele deneyimimizde yaşadığımız trajedi, aslında sakat ve kolay bir ilişki tarzından kaynaklanıyordu. "Bizim komutan fazla inceleme-araştırma yapmadan ilişkiye kapıldı", diyorsunuz. Sonuç: Devrimden vazgeç, silahından vazgeç ve düzene dört nala koş, teslim et kendini! Eski ilişki tarzı bu tutuma götürdü. Bir deneyim olarak söylüyorum. Haksızlık yapmayalım; öyle miydi değil miydi? PKK ailesi ne kolay erkek hazırlar, ne de kolay kadın. Yani kızlar için de, evli erkek ve kadınlar için de bu böyledir. PKK'de derinleştikçe, bunu daha iyi göreceksiniz. PKK aşkına hemen ilişki geliştirilemez. Düşünün; bir PKK'li her an bir ölüm-kalım savaşı içindedir. Hele bir komutansa, düşman onun kellesine milyonlar veriyorsa, bunun bir küçük sunuş malzemesi de kadındır. Nitekim diyorsunuz ki, bu tip örnekler gelişiyor. Bu ilişki kaçışın temel bir kararı haline getirilmiş. Bu, ciddi bir durumdur. Peki nereden kaynaklanıyor? İşte, sizin mücadeleye, savaşa, uğrunda çok şeyler yapılması gereken değerlere karşı ciddiyetsiz ilişki anlayışınızdan kaynaklanıyor. Kimin nesi olduğu bilinmeyen birini, kısa zaman içinde sen nasıl sevebildin de o kadar yakınlık kurabildin! Önce bir tanışsaydın, birlikte çok çaba harcasaydınız, doğrusu o değil miydi? Savaşım çabası gerekiyordu. Niye bu denenmedi? Savaşa, özgürlüğe ne kadar bağlısınız? "Ya ben-ya parti!" denildi, bu dayatıldı diyorsunuz. Ama bu ihanetten daha kötüdür ve kökünde de ucuz ilişki tarzı yatıyor.

İşte, küçük-burjuvazinin sevgi-tutku anlayışı! Ayıplamıyorum. Kendimi de ele alırken, çocukluktan beri tutkuluyum dedim. Fakat kesinlikle yaşama bu konuda saygısızlık etmeyeceğiz. Elbette ki kimse kendisini evliya gibi, melek gibi, rahip ve rahibe gibi -aslında en soysuz güdüler buradan ortaya çıkar- görmesin; fakat, ucuz bir kapılanma, bayın bayanı-bayanın bayı kandırması da olmasın. Çünkü burada da sonuç, kaçma-kaçırma ve ölümdür. Kaç tane komutanımız kaçtı ve gerçekten düşman ordularının veremediği zararı verdiler. Neymiş, sevmişler birbirlerini alıp gitmişler! Başımıza gelenlere bakın! Düşmanın bize yapamadığını, bizzat bu durumlar başımıza getirdi.

Görüyorsunuz ki, savaşa ve ilkelere kadar temel değerlere bağlanmayan kişilik, bu konuda kolay avlanmaya, kolay ilişkilere kapılmaya açıktır. İkiyüzlülüğe, kendini kandırmaya dayanan tutkularınızı öldüreceksiniz. Bu, çok önemli bir ilkedir. Mantığa ve mücadele çıkarına

Devamı 22. sayfada

M. Emin yoldaşın şahadeti, mücadelede zafer yeminimizdir

Adı Soyadı: **Öner TÜMEN**
Kod adı: **M. Emin**
Doğum yeri ve yılı:
Pirrîn, 1.2.1971
Mücadeleye katılış tarihi:
5.5.1991, Cûdî
Şahadet tarihi ve yeri:
Şubat 1992, Belkis

Öner TÜMEN (M. Emin) yoldaş Pirrîn (Adıyaman)'de orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. İlkokul mezunudur. Diğer insanlardan farklı olmamakla birlikte, **M. Emin** yoldaşın özgün yanları yoğun olan bir yaşantısı vardır. Esasen küçüklüğünden beri yaşamı tüm zorluklarıyla iyice tanımıştır. İlk olarak kaynakçı çıraklığı ile başladığı emekçi yaşamını, duvar sıvacısı olarak değişik yörelerde sürdürmüştür. Bu dönem **M. Emin** yoldaşın yaşamı tanıma dönemidir. Bu süreçte çalıştığı yerlerde emek ve sömürü ilişkisini tanıması da söz konusudur. Ulusal boyutlu bir bilinçlenme olmasa bile, haksızlık ve eziyetlere karşı kin duyar ve bunun için hep arayış içindedir.

Esasen **M. Emin** yoldaş içine kapanık, sessiz ve çok saygılı bir yaşam sürdürmekle birlikte, kendisini ifade edeceği gelişmelerin beklentisi içindedir. Özellikle 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra eylemin yarattığı coşku kendisini de hayli etkilemiştir. Bunun yanında yiğit komutan **Sabri GÖZÜBÜYÜK** yoldaşın 1985'teki şahadeti kendisini daha duyarlı kılmıştır. Daha sonra 1988'de Pirrîn'de **Zeki (M. Emin TAŞTAN)** yoldaşın şahadeti üzerine, olaylara ilgi duyan biri olmaktan kendini kurtararak, mücadeleye sempati duymaya başlamıştır. Ve o günden sonra ilişki arar; ayrıca yörede boş durmaz, gücü ve yetenekleri oranında faaliyet yürütür.

M. Emin yoldaş sıradan bir yurtsever olarak faaliyette kendini sınırlamak istemez. Aradığını bulmuştur; çocukluğundan beri biriken, zulme, işkenceye karşı oluşan kinini, nefretini faşist sömürgecilere karşı bir an önce boşaltmak için sabırsızlanır. Özgür Kürdistan'ın yaratıcısı PKK'nin bir savaşçısı olmak için ARGK saflarına katılmak ister. **M. Emin** yoldaşın bu isteği gerçekleşir ve parti kanalıyla 5 Mayıs 1991 tarihinde ağabeyiyle birlikte Cûdî'de gerillaya katılır.

M. Emin yoldaş, gerillanın bir türkü kadar güzel ve o kadar da zorlu olduğunu biliyordu. Kürdistan devriminin çok kanlı ve sancılı geçeceğini de bir o kadar bilince çıkarmıştı. Bunun, ancak yiğit bir militan kişilikle üstesinden gelinecek bir görev olduğunu da biliyordu. Bunun için katılımındaki özlülüğü kadar, Cûdî'de kaldığı üç aylık süre içinde de hiçbir zorluğa karşı çaresiz kalmadan, sürekli moral kaynağı olan, güven veren bir yoldaş oldu. Her türden pratik göreve bizzat katılarak hiçbir görevden geri kalmadı. O'nun bu özellikleri kendisinin iyi bir komutan olacağını gösteriyordu. Bunun üzerine, siyasi ve askeri eğitimini tamamlayıp dönemin görevlerini kaldıracak, sorunlara çözüm olacak bir formasyona ulaşması için 21 Temmuz 1991'de merkezi eğitim okulu Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderildi.

Her türden geriliğin mahkum edildiği, özgür-demokratik militan tipin yaratıldığı Akademi'de **M. Emin** yoldaş Şehit Ahmet Güler Eğitim Devresi'ne katıldı. Her yönüyle disiplinli ve askerileşmeye yönelik, PKK militan kişiliğine ulaşmanın alanı olan Akademi sahasında hiç zorlanmadan yaşama katıldı. Bu süre içinde de hiçbir sorun çıkarmadan, yapıya gücü oranında katkı sundu, aynı zamanda yetmezliklerini aşmak için de verilen siyasi ve askeri eğitimden sonuç çıkarıcı bir şekilde yararlandı. Toplu yaşam ortamlarında çok daha kısa sürelerde ortaya çıkan kişilik özellikleri insanı olumlu ve olumsuz yönleriyle ortaya koyar. **M. Emin** yoldaş, bu süre içinde olumlu özellikleriyle kendini gösteren bir yoldaş oldu.

En belirgin özellikleri ağırbaşlılığı, olgunluğu, ahlakı, saygılı oluşu ve devrimci üslubu oldu. Bu yönleri dikkat çektiğinden dolayı, devre sonunda ülkeye yönelecek planlama grubunda, Güney-Batı eyalet planlamasında yer aldı.

Parti Önderliği, **M. Emin** yoldaşla yaptığı konuşmada, yörede yiğitliği ve kahramanlığıyla tanınan komutan M. Emin TAŞTAN yoldaşın anısını yaşatıp yaşatamayacağını, yerini doldurup dolduramayacağını sordu. **M. Emin** yoldaş saygılı ve ölçülü üslubuyla, layık olacağı ve Parti Önderliği'nin emeklerini boşa çıkarmayacağı üzerine söz verdi.

M. Emin yoldaş, ülkeye hazırlık çalışmaları yürüten planlama grubunun takım temsilciliğini de yaptı. Aralık ayının ortalarında bir grup arkadaşla Güney-Batı alanına gitti.

Ülkeye yönelim, **M. Emin** yoldaşın uzun süreden beridir beklediği hesaplaşma günü için olduğu kadar, Akademi ortamında aldıklarını pratikte somuta çıkarması için de beklentisiydi. Ve bu beklentisi gerçekleşmiş, bir grup yoldaşıyla birlikte ülkeye yönelmişti. Her zaman, birçok şey söylemek, pratikte düşmana karşı kahramanca yaratacağı destanları dile getirmek istemiş, ancak olgun ve ağırbaşlı kişiliği, O'nu, söylemek yerine, "en iyi söz pratiktir" gerçeğiyle görevlere yönelerek sonuç almaya yöneltmiştir. Her yönüyle bir başka güzel olan Kürdistan dağlarının doruklarında, Akademi'de yoldaşların yanında Başkan APO'ya verdiği sözleri, daima **M. Emin** yoldaş için görevlerinin bilinci ve sorumluluğunu oluşturmuştur. Tüm varlığı ve gücüyle bulunduğu alana parti otoritesini egemen kılmak için çaba sarfeder. Bulunduğu alan birçok yönüyle henüz partiye açılmamıştı. Bu, grubun önünde ciddi bir engel olarak durmaktaydı. **M. Emin** yoldaş ülkeye girişlerinin hemen ardından, komutan özelliklerinden dolayı manga komutanlığına getirildi. Ancak, Şubat 1992'de Belkis (Nizip) yakınlarında, bir arkadaşıyla randevuya giderken faşist TC güçleriyle girdiği çatışmada kahramanca direnerek şehit düştü.

M. Emin yoldaş, daima verdiği sözün takipçisi olduğunu bütün pratiğinde ortaya koyduğu gibi, PKK şehitler kervanının onurlu bir üyesi olma gerçekliğinde de göstermiştir.

M. Emin yoldaş, seninle atan yürek, fiziki olarak aramızdan ayrılsan bile, geride bize bıraktığın görev ve sorumluluklarla daha da güçlü atacaktır. Ülkeye yönelmemizin öngününde şahadetini öğrendik, ancak üzülmedik; aksine gururlandık. Senin yiğit, olgun kişiliğini andık ve and içtik; faşist TC ordusundan, sana sıkılan alçak kurşunları sıkanlardan senin adına, milyonlarca Kürdistanlı ve tüm insanlık adına hesap soracağız. Yolun yolumuz, sözün sözümüz, andın andımızdır.

Zafer, ancak onun uğrunda ölmesini bilenlerin olacaktır!

Mücadele arkadaşları

Ferhan BULUT yoldaşın yaşamı ve mücadelesi, ulusal bağımsızlık savaşımızda güç kaynağımızdır

Adı, Soyadı: **Ferhan BULUT**
Doğum yeri ve tarihi:
Hilal köyü, Qilaban, 1944
Şahadet tarihi ve yeri:
7 Ocak 1992, Doğu Kürdistan

1944 yılında Qilaban'ın Hilal köyünde dünyaya gelen **Ferhan BULUT** yoldaş, Botan'ın bağrında koruduğu derin yurtseverlik ve Kürt kültürünün zengin ortamında büyüdü. Yüzyıllar boyu dış istilacı güçlere karşı Kürt direnişçiliğinin kalesi olan Botan dağlarının düşmana geçit vermez enginlikleri ve yücelikleriyle içiçe yaşadı. Küçük yaşlardan itibaren genelde Kürdistan'da, özgülde Botan'da yaşanan direniş destanlarını dinledi. Çocukluğunda sömürgecilerin çıplak zorunu yaşamasa da, sömürgecilerin Kürdistan'daki dayanakları olan feodal işbirlikçilerinin zorbalıklarını gördü, talanlarına ve insanlık değerlerine düşmanlıklarına tanık oldu.

Ferhan yoldaş, yurtseverliğin köklü olduğu bir aile ortamında büyüdüğü için, Kürdistan gerçeğine yabancı değildi. Ancak kapasitesi Kürdistan'ın bütün sorunlarını kavramaya ve doğrunun arayışı içine girmeye yeterli değildi. Yine de Kürdistan için kendi çapında birşeyler yapmaya çalışıyordu. Yurtsever özünden dolayı, 1980'ler öncesi aşiretçi-feodal yapıyı temsil eden, Kürdistan'ın kurtuluşu için değil, dar ailesel-aşiretsel çıkarları için Kürdistan halkını kendi emellerine kurban etmek isteyen KDP ile ilişki içerisindeydi. O, KDP içerisine girdikten sonra bunların amaç ve niteliklerini daha yakından tanıdı ve Kürdistan halkına yaptıkları kötülüklerin pratik uygulamalarını yakından gördü. Bunun içindir ki, bu gücün halk için birşey yapacağına inanmıyordu. O dönemlerde partimizin faaliyetleri de bu alanda gelişmediği için, kurtuluşun gerçek temsilcisini tanımıyor ve doğru hattın nasıl yakalanması gerektiğini bilmiyordu. Düşman egemenliğine büyük bir öfkeyle karşı olduğu için de, zorunlu olarak, tanıdığı bu güce yardım ve desteğini sunuyordu.

Partimizin II. Kongresi'nde ülkeye dönüş kararının alınması ardından, güçlerimizin önemli bir bölümü Botan alanına aktarıldı. Artık bu alanda parti çalışmaları derinliğine ve genişliğine başlamıştı. **Ferhan** yoldaş, gelişen ulusal kurtuluş çalışmalarını duydu, kısa bir süre sonra bu çalışmaların niteliğinden, amaç ve taleplerinden, yoldaşların yaşam ve ilişkilerinden oldukça etkilendi ve ilişkiye geçti.

Parti faaliyetlerimiz alanda uzun bir süre KDP'li güçlerin engelleriyle karşılaştı. KDP'nin parti militanlarına karşı yer yer komploları gündemleşti. Kendisinin etkisinden çıkan yurtseverleri tehdit etmeye başladı, bunlar üzerindeki baskılarını yoğunlaştırdı. Bu baskı ve tehditlerden **Ferhan** yoldaş da nasibini aldı; artan gerici dayatmalara tavır takınarak ailesi ve çevresiyle ulusal kurtuluş saflarında yerini aldı.

15 Ağustos Atılımı'yla hızlanan ulusal kurtuluşçu mücadeleye aktif destek sunan **Ferhan** yoldaş, faşist Türk sömürgeciliğinin baskılarının boy hedefi haline geldi. Silahlı kurtuluş mücadelemizin kıvılcımlarının tutuşturularak yakıldığı ve buradan dalga dalga Kürdistan'ın tümüne yayılarak silahlı savaşıma öncülük ettiği, 12 Eylül rejimine karşı ilk etkili darbenin de başlatıldığı alan olması itibariyle Türk sömürgecilerinin Botan üzerindeki baskıları, operasyonları, işkence ve tutuklamaları, kısaca çıplak faşist zoru artırılarak yoğunlaştırıldı; köyler yakıldı, insanlar kurşuna dizildi, aileler zorla topraklarından uzaklaştırıldı, dağlar bombalandı, mallar talan edildi; işkence ve tutuklanma, yaşamın adeta zorunlu bir parçası haline getirildi. İşte **Ferhan** yoldaş da bütün bu baskılardan nasibini aldı. Türk sömürgeciliğinin faşist sürüsü, **Ferhan** yoldaşın ve çevresinin malını-mülkünü talan etti, evi yakıldı, ailesi ve çocuklarına en ağır işkenceler yapıldı. Tehdit ve baskıların yanısıra, kendi öz gerçeğine ve halkına düşman olması için sefil Türk ordusunun para, silah vb. tekliflerjyle karşılaştı, ama boyun eğmedi. O, kendisine dayatılan bu tekliflerin kabulünü teslimiyet ve ihanet sayarak şiddetle reddetti. Bunun üzerine sömürgecilerin baskı ve işkenceleri daha da yoğunlaştı, bu baskılar nedeniyle göç edip Güney Kürdistan parçasına gitti, bazıları gibi vatan topraklarından kopmadı. **Ferhan** yoldaş, gittiği Güney Kürdistan parçasında parti çalışmalarını büyük bir özveriyle sürdürmeye başladı.

Bir yandan faşist Türk sömürgeciliğinin, öte taraftan işbirlikçi KDP'nin gerici baskıları karşısında göç edip Güney Kürdistan'a yerleşen **Ferhan** yoldaş, burada da yine KDP'nin baskı ve çeşitli dayatmalarıyla karşılaştı. Güney Kürdistan'da bir müddet parti faaliyetlerini yürüttükten sonra, parti kararıyla Doğu Kürdistan'a gitti. Kürdistan'ın bu parçasında da dönemin emrettiği tarzda ulusal kurtuluş faaliyetlerine değerli hizmetlerde bulundu. **Ferhan** yoldaş tüm yaşamını çevresindeki insanları yurtseverleştirme, ulusal kurtuluşçu ruhla eğitme ve doğru yolu kavratma yönünde yoğun çabalarla geçirdi. Bu çabalar, partimizin gelişip güçlenmesinde yapılmış fedakar çalışmalar olarak her zaman anılacaktır.

Parti, ülke ve halk tarihimizin 1992 Mart Atılımı'nın hazırlık evresinde, kendisinden büyük hizmetler beklediğimiz bir anda, **Ferhan** yoldaş amansız bir hastalığa yakalandı. Hasta döşeğinde bile ülkedeki gelişmeleri, parti çalışmalarının durumunu Parti Önderliği'nden soruyordu. Son gayreti ve amacı, 1992 atılımının başarısında üstüne düşen hizmetleri yapmaktı. Ancak amansız hastalık yakasını bırakmadı ve 7 Ocak 1992 günü hayata gözlerini kapatarak fiziken aramızdan ayrıldı.

Ferhan yoldaş, istek ve amacın olan 1992 atılımının başarısı ve Kürdistan'ın zaferi için bütün yetenek ve çabalarımızı ortaya koyacağımıza, kanımızın son damlası ve son nefesimize kadar bağımsızlık ve özgürlük için haykıracağımıza söz veriyoruz.

Mücadele arkadaşları

Gözümün nuru

Sen ki
gözümün nuruydun
bereketli toprağım.
Yanan bağrıma
pınardın.
Öylesine bağlıydım ki
sana...
Bilirim sen de bana,
bire on verdin
bire milyonlar verdin
çünkü hep.
Büyüdü
kanat gerdi şahinlerin,
boy attı buğdayların,
yedi kez öldü de
dirildi
yaban güllerin.
Nasıl da kem gözle baktılar
düşmanlarımız
aramızdaki sevdaya.
Yine de kopmadık
büyüttük sevgimizi.
Sen kimdin ki?
Ben kimdim ki?
ayırabilirlerdi bizi!
Hani sevdalandık dedim ya;
benim bana sevdalanışıma
benziyor bu.
İki ayrı nesne değilse
sevdalılar
nasıl ayırsınlar ki birbirinden?
Gözümün nurusun sen
bereketli toprağım
yanan bağrıma pınarsın.
Sevdalıyım ya ben sana.
Sen de sevdalısın
belli ki bana;
bire on verdin
bire bin veriyorsun
çünkü hep.
Benim,
mezar taşlarından
boynuna taktığın kızıl gerdan
benim,
o gürleyen ses
benim,
yediveren gülü
benim,
o geçit vermez dağlar.
Gözümün nurusun sen
bereketli toprağım
yanan bağrıma pınarsın.
Güzelim
güzelim MEMLEKETİM.

Kurtuluş savaşımızın yeni tarihi aşamasını muzaffer kılmak için görev başına!

Ülkemiz Kürdistan'da olağanüstü gelişmeler yaşanıyor. Türk sömürgecileriyle partimizin önderliğinde kurtuluş savaşını yükselten halkımız arasında süren savaş yeni boyutlar kazanıyor. Halkımız, yakaladığı tarihi kurtuluş fırsatını zaferle sonuçlandırmak için tüm gücünü ortaya koymuştur. Büyük bir fedakarlık, kararlılık, cesaret ve azim içinde kahramanlıklar göstererek, "Ya özgür vatan ya ölüm" şiarının gereklerine göre hareket ediyor. Bunun karşısında, barbar olduğu kadar alçaklıkta da sınır tanımayan sömürgeci-faşist TC, teröre dayalı siyasetlerle yıkılışını önlemenin beyhude çabası içindedir. "Halka şefkat, gerillalara ölüm" biçiminde formüle edilen politikalarla kurtuluş savaşımızı yenilgiye uğratmanın çaresiz çabasını sürdürüyor. Başta faşist ordu olmak üzere, bütün sömürgeci kurumlar bu kirli savaşın hizmetine sokulmuştur. Kontr-gerillanın her geçen gün yoğunlaşan katliam ve baskı uygulamalarıyla, çatırdayıp dağılma sürecine giren sömürgeci rejim ayakta tutulmaya çalışılıyor. "Kürdü Kürde kırdırtma" politikası sürdürülüyor.

Kürdistan halkı, kurtuluş savaşını zafere götürmenin olanaklarına kavuşmuştur. Önderlik, askeri, siyasi, diplomatik, maddi ve manevi bütün alanlarda yaratılan güçlü kazanımlar, kurtuluş savaşımızın ileri boyutlarda geliştirilmesine fırsat tanıyor. Artan olanaklar, zaferi mümkün kılacak bir savaşın koşullarını alabildiğine olgunlaştırmıştır. PKK'de ifadesini bulan denenmiş, sağlam ve yaratıcı önderlik, savaşı kazanmanın en temel ögesi durumundadır. Kürdistan'ın her alanında üslenmiş, sayısı binleri bulan Halk Kurtuluş Ordumuz - ARGK her yönüyle güçlenmektedir. Tüm Kürt halkı kurtuluş savaşına katılmanın gereğine inanmış, güçlenen yurtseverlik duyguları ve bilinçle sömürgeciliğe karşı çok yönlü bir mücadele içerisindedir. Her parçada ve Kürdistan genelinde ulusal birlik düşüncesi gelişmekte ve mücadele, ulusun tümünü içine almış bulunmaktadır. İlerici insanlık, davamızın haklılığını gün geçtikçe daha fazla görmekte ve desteğini sunmaktadır. Bunlara, büyüyen maddi ve teknik olanaklar da eklenince, zaferi kazanmanın güçlü olanaklarına kavuştuğumuz ortaya çıkar. Gerilla ve halk ayaklanması temelinde yükselen mücadelemiz, düşmanımızı çaresizliğe mahkum etmiştir. Sömürgeciliğin temel dayanağı faşist ordunun savaşma cesareti kırılırken, TC'nin siyasal teşhir ve tecriti doruk noktasına ulaşmıştır. Düşmanımız iç ve dış dayanaklarını önemli oranda yitirip giderek zayıflayan bir konuma düşmüştür. Hem askeri hem de siyasal açıdan savunma içine itilmiştir, zorla ayakta kalabilmenin telaşındadır. Ekonomisinin büyük bir bölümü savaş harcamalarına ayıran faşist TC'nin yaşadığı bunalım, içinden çıkılmaz bir hal almıştır.

Kurtuluş savaşımızın gelişimi karşısında çaresizliğe düşen TC, bir yandan kontr-gerilla takviyeli katliam ve baskıları geliştirerek askeri şiddet yoluyla sonuç almak isterken; diğer yandan, "Kürt realitesini kabul ediyoruz" diyerek bazı sınırlı reformlarla halkımızın zaferini önlemeye çalışıyor. Her gün kara ve hava kuvvetleriyle düzenlenen saldırılar, kontr-gerillanın ardı arkası kesilmeyen katliamları, hiçe sayılan insan haklarını ortadan kaldıran uygulamaları; TC'nin siyasal çözümden uzak olduğunu, tartışmaya yer bırakmayacak tarzda gözler önüne sermektedir. Partimizin ateşkes ve görüşmeler yapma çağrısına TC'nin verdiği cevap, saldırıların dozajını artırmak olmuştur. Ordu güçleri, özel hareket birimleri, kara ve hava kuvvetleriyle güçlerimize yönelik imha hareketlerini aralıksız biçimde sürdürürken, kontr-gerilla halkı sindirmek için katliamlarını yoğunlaştırıyor. Yaşanan bu gerçekler, TC'nin siyasal çözüme yanaşmayacağını açıkça gösteriyor. Halkımızın desteğiyle meclise giren yurtsever milletvekillerinin Kürtçe bir-iki kelime kullanmaları ve Kürdistan'daki baskıları dile getirmeleri karşısında körüklenen şovenizm kampanyası, TC'nin siyasal çözüme hazır olmadığının diğer bir göstergesidir. Halkımız ve partimizin önünde tek bir seçenek vardır. O da, kurtuluş savaşını yükseltmek, gerilla ve halk ayaklanmasıyla sonuca gitmektir. Bunun dışında takınılacak tutum kendimizi aldatmak, düşmana toparlanma fırsatını vermek olur.

işbirlikçiler tarafından heder edilmesine fırsat tanımamak gerekiyor.

Kürdistan adına hareket ettiklerini söyleyen işbirlikçilerin, TC ile ortaklaşa bazı reformlarla kurtuluş savaşımızı tasfiye etme çabalarına karşı dururken, mücadelenin kazanımları savaşı zafere götürme temelinde değerlendirilmelidir. TC'nin gerçekleştireceği sınırlı reformlar gerilla ve serîhildanın daha güçlenmesi için kullanıldığı oranda bir anlam ifade eder. Düşmanın Kürt işbirlikçilerini de yedeğine alarak yapmak istediği reformlar bir tuzaktan ibarettir. "Halka şefkat, teröre karşı şiddet" politikasıyla kurtuluş savaşımızın önderi PKK'nin imhası amaçlanmaktadır. Önderliğin dıştalandığı bir durumda yapılacak reformların geri alınması pek zor olmayacaktır. Bunun içindir ki düşman, partimizi ve Başkan APO'yu hedeflemektedir.

Tarihi tekerrür ettirmeyeceğiz. Bir kez daha aldanmamak için alabildiğine duyarlı olmamız şarttır. Boş hayallere kapılmadan zafer yolunda kararlıca yürümeyi bilmeliyiz. Düşmanın sinsi oyunlarına gelmeden, hangi adla hareket ederse etsin, her türlü işbirlikçiliği mahkum ederek, gerilla savaşına katkımızı artırmalıyız. Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK'nin yürüttüğü savaş ulusal kimliğimizi ve özgürlüğümüzü kazanmanın biricik yoludur. Bütün diğer silahlı ve silahsız kurtuluşçu çalışmalar gerillayı esas aldığında anlam kazanır. Gerillaya dayanmayan, gerilla tarafından korunup desteklenmeyen çalışmalar sonuçsuz kalmaya mahkumdur. Bunun için kurtuluş mücadelesinin her alanında gerillayı esas alan bir çaba içerisinde olmalıyız. Yazılı-sözlü propaganda, örgütlenme, eylem, maddi ve manevi her türlü faaliyetimizi gerillaya bağlı olarak geliştirmeliyiz.

Ulusal kurtuluş savaşımızın zaferi, ülke topraklarının her parçasında ve yurtdışında yaşayan tüm insanlarımızın ulusal birliğine dayalı geliştirdiği mücadeleye bağlıdır. Hızla oluşan ulusal birliğimizi geliştirmeli, düşmandan veya işbirlikçilerinden kaynaklanan ulusal birliğimizi parçalama çabalarına karşı durmalıyız. Düşman, ihbarcılık ve çeteciliğin iflası sonucunda "Kürdü Kürde kırdırtma" politikasını yeni oyunlarla sürdürmeye çalışıyor. Bir taraftan KDP, YNK gibi işbirlikçi örgütleri yanına alıp partimize karşı çıkarak ulusal birliğimizi önleyip iç çatışmaları körüklerken, diğer taraftan "islami" çevreleri kullanma çabasındadır. Son aylarda partimizin sempatizanı yurtseverlere ve "Hizbullah" olarak adlandırılan çevrelere yönelik katletme, kundaklama ve tahriklerle yapılmak istenen, çetecilikle başarılamayan iç çatışmaları başarmaktır. TC'nin bu yönlü çabaları yeni değildir. Geçmiş yıllarda halkımızın dini duygularını istismar etmek için çok yoğun çabalar harcandı. Ancak başarılı olamayınca bu sefer de kontr-gerilla eliyle, "PKK-Hizbullah çatışıyor" gibi bir senaryoyu adım adım devreye sokarak, halkımızı birbirine kırdırtmanın çabasına soyunmuştur. Düşmanın bu sinsi oyunlarını boşa çıkarmak, dini ve mezhebi ne olursa olsun her namuslu Kürdistanlının görevidir. TC'ye inat ulusal birliğimizi güçlü bir biçimde geliştirip pekiştirmeliyiz. Nerede olursa olsun yüreklerimiz ulusal birlik için atmalı, kafalarımız ulusal kurtuluş için düşünmelidir. Böylece düşmanın oyunları şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da sonuçsuz bırakılmalıdır.

Serîhildanımızı, ulusal birliğimizi daha geliştirip güçlendirerek ülkemizin her tarafına yaymalıyız. Botan, Mêrdîn, Amed ve Garzan eyaletlerinde aralıksızca süren serîhildanlara ülkemizin diğer eyaletlerinin de eşlik etmesi son derece önemlidir. Serhed, Dersim, GAP, Orta ve Tolhildan (Güney-Batı) eyaletlerinde de serîhildan geliştirerek, ulusal çapta serîhildanı hakim kılmak, zafere ulaşmanın zorunlu bir gereğidir. Ülkemizin yarısı ayaklanma içindeyken, diğer yarısında sessiz kalmak veya sesimizin zayıf çıkması tehlikeli olduğu gibi, ulusal onur ve özgürlük mücadelesine de ters düşmektedir. Zaferin ülke çapındaki mücadeleyle sağlanacağının bilinciyle hareket ederek, mücadelenin gerisinde kalan alanlarda serîhildanlar hızla geliştirilmelidir. Kürdistan'ın tüm yerleşim birimleri serîhildandaki yerini almalıdır.

Genç-yaşlı, kadın-erkek bütün Kürdistanlılar!

İlk kez yakaladığımız kurtuluş fırsatını zaferle taçlandırmak için, kurtuluş savaşında üzerimize düşeni yapmak için, "Ya özgür vatan ya ölüm" şiarının gerektirdiği fedakarlık, kararlılık, cesaret ve azmi göstermeliyiz. 1992 yılı kurtuluş savaşımızda en büyük atılımı yaptığımız ve bugüne kadar gerçekleşen zaferin en yücesini kazandığımız yıl olmalıdır. Sömürgeci düşmanı ülkemizden kovarak özgürlüğümüzü elde etmek için, her şey ulusal kurtuluş savaşının hizmetine sokulmalıdır. Bunun için:

- ERNK saflarında örgütlenmeliyiz. Ayaklanma Komiteleri, Ayaklanma Silahlı Öncü Birlikleri, Halk Komiteleri, Ayaklanma Birlikleri ve diğer cephe birimleri içerisinde yer alarak mücadeleye katılım göstermeliyiz. Örgütsüzlük zayıflık, örgütlülük ise güç olmaktır. Örgütlenmeden mücadeleye gereken katkının sunulamayacağını bilerek ayaklanma örgütleri içinde bir an önce yerimizi almalıyız.

- TC yaygın katliam hazırlıkları içerisindedir. Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in intikam çığlıklarını attığı, cumhurbaşkanı ve başbakanı dahil tüm sömürgeci yöneticilerin "ezeceğiz, asacağız" politikasında direttikleri bir ortamda elimiz kolumuz bağlı durmayız. Halkımızın tarihte çokça yaşadığı katliamların bir benzeriyle karşılaşmamak ve düşmanın katliamlarını yanıtsız bırakmamak için hazırlıklı olmalıyız. Bunun gereği olarak, partimizin silahlanma çağrısına göre hareket ederek her aile ve eli silah tutan her insanımız, bir silah edinmelidir. Olanaklar harekete geçirilerek silahlanırken, herkes silahlanma için birbirini teşvik etmeli ve destek sunmalıdır.

- Düşmanın katliam, baskı ve ülkemizin tahribine yönelik saldırıları cevapsız kalmamalıdır. Her gün insanlarımız katledilmekte, halkımızın onuru ayaklar altına alınmakta, işkence günlük yaşamın bir parçası haline gelmiş bulunmakta, zenginlik kaynaklarımız talan edilmekte, ormanlarımız napalmlarla yakılmakta, yurtsever esnaflarımızın dükkanları yıkılmakta ve halkımız sürgün edilmektedir. Amed (Diyarbakır), Licê ve Pasûr (Kulp)'da onlarca insanımız katledilirken, hergün ülkemizin çeşitli yerlerinde kontr-gerilla yeni cinayetler işlemekte ve katliam planlarını uygulamaya çalışmaktadır. Demokratik hak ve özgürlükler bir tarafa, insanlarımızın can güvenliği bile kalmamıştır. Kısacası ülkemiz Kürdistan yaşanmaz hale getirilmek isteniyor. Yapılanlar karşısında tavırsız kalınamaz. TC'nin her yaptığına mutlaka cevap verilmelidir. Nitekim halkımız kendi yanıtını vermektedir. İstanbul olayı Pasûr ve Licê'deki katliamlara halkımızın tepkisel yanıtı olmuştur. Bundan böyle sömürgecilerin her saldırısı kat be kat fazlasıyla karşılık bulmalıdır ve bulacaktır. Devletin tüm kurum ve kuruluşları hedeflenirken, tarihi intikam ruhuyla hareket edilmelidir. Kürdistan yaşanmaz hale gelirken, Türkiye'yi yaşanır halde bırakamayız. Sömürgeci yetkililer "kana kan, intikam" diye çığlık atarken, halkımızdan sessiz durmasını bekleyemeyiz. Düşmanın her saldırısına misliyle cevap vermek meşru savunma hakkı olarak görülmeli ve buna göre hareket edilmelidir.

- Halkımızın ulusal birlik, dayanışma ve mücadele günü Newroz bayramı yaklaşıyor. Yeni yılın ve baharın gelişini müjdeleyen ulusal bayramımız Newroz'u tarihi geleneğine uygun bir biçimde kutlamak, onu kurtuluş mücadelemizde yeni bir hamlenin başlangıcı yapmaktır. 1992 Newroz'unu özgürlüğümüzü elde etmemizi getirecek büyük atılımın başlangıcı yapmalıyız. Newroz'u yaygın ulusal kurtuluş eylemliliğiyle karşılamalıyız. Yürüyüş, gösteri, toplantı, boykot, kepenk ve kontak kapatma, işgal, şenlikler düzenleme, şehitlerimizin mezarlarını ve ailelerini ziyaret etme vb. kitlesel etkinliklerle en görkemli Newroz kutlamaları yapılmalıdır. Her yeri ulusal renklerimiz yeşil, kırmızı ve sarı ile donatmalıyız. Newroz'u zaferi kazanma atılımının ilanı haline getirelim.

Kader belirleyici bir aşamaya gelmiş olan kurtuluş savaşımızın yeni tarihi aşamasına girerken görevlerimize seferberlik ruhuyla sahip çıkalım ve yerine getirelim. ARGK saflarına gerilla olarak katılmak, ordunun silahlanma, maddi ve teknik ihtiyaçlarını karşılamak için harekete geçelim. Gerilla savaşını ve serîhildanı yeni bir aşamada geliştirmek için tüm olanaklarımızla seferber olalım. Hep birlikte, "Ya zafer ya ölüm, ya zafer ya ölüm, ya zafer ya ölüm" diyerek haykıralım!

Kahraman Kürdistan halkı!

Yakaladığımız tarihi fırsatı, özgürlüğümüzü kazanacak tarzda kullanmamız için kurtuluş savaşına daha güçlü katılmak zorunludur. Bütün olanaklarımızla gerillayı desteklerken, serîhildanı güçlendirmeliyiz. Daha düne kadar kurtuluş savaşımıza küfreden, düşmanla aynı cephede partimize karşı savaşan, yurtseverlik kılığına bürünmüş işbirlikçi-reformist çevrelerin çabaları sadece düşmana hizmet eder. Binlerce şehidin kanı ve halkımızın eşsiz fedakarlığı pahasına yaratılan devrimci kazanımların çeşitli ad ve kılıflara bürünmüş

Yiğit Kürdistan gençliği!

Kurtuluş savaşımız tarihi bir dönemece girmiştir. Yaklaşan zaferi elde etmek için var gücümüzle savaşa katılmalıyız. Bugüne kadar olduğu gibi, bundan böyle de savaşta yerinizi almalısınız, gerilla ve serîhildanda yerin, en önde yürümek ve kurtuluş bayrağını, elde silah yükseltmektir. Onurluca yaşamanın yeri ARGK saflarıdır. Gün kaybetmeden ARGK saflarında yerinizi alın! Sömürgeciliğe karşı savaşmak ertelenemez görevinizdir. Bunun için yarışırcasına Halk Ordusu'na katılın! Her gencimiz bir an önce gerilladaki yerini almalıdır.

- Bijî Serok APO!
- Bijî PKK-ERNK-ARGK!
- Bin yılların intikamını almak için görev başına!

ARGK 2. Karargah Komutanlığı

Partimiz PKK'nin çeteler için çıkardığı Genel Af'ın süresi doldu!

Teslim olmayan tüm çeteler haindir ve acımaksızın ezileceklerdir!

1992 yılı ile birlikte Kürdistan'da savaş artık en yüksek ve en kanlı aşamasına girdi. Halkımız yeni mücadele dönemine, kendi kurtuluşu için ulusal saflaşmasını iyice sağlamlaştırmış olarak "topyekün savaş" sloganıyla giriyor. Bu tarihi sürece uygun olarak Kürt halkının silahlı ayaklanmaları peşpeşe ortaya çıkıp, sömürgeciliği ezip geçecek, bununla içiçe Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'nun binlerce kişilik kahraman kuvvetleri, faşist düşman ordusuna karşı büyük çaplı imhalara yönelecek ve böylece topyekün zafere gidilecektir. İşte düşman da bunun büyük korkusunu yaşadığından, tüm imkanlarını topyekün harekete geçirerek, içte ve dışta her türlü karşı tedbir ve ittifaklara yönelmektedir. Ne var ki, düşmanın tüm tedbirleri ezilerek, Kürt halkı, 1992'de planlanan büyük tarihi zaferlere ulaşacaktır.

İşte halkımızın bu denli topyekün halde, oluk oluk akan kan ve üç bin yılın sevinç gözyaşları içinde ayağa kalktığı bir dönemde, "çete", "köy korucusu" denen hainler halen ülkemizde varlığını sürdürmektedir. Çetecilik yıllardır halkımızın tertemiz Kürt bağrına sokulan kara bir hançerdir. Her taraftan, ayrılıp bağımsız devletler kurma temelinde ulusal hareketlerin şiddetle gelişip, önü alınamaz bir şekilde amaca ulaştığı günümüz dünyasında, Kürt halkı da ulusal bilinçle tüm ülke sathında saflarını iyice kenetlemiş olarak, kurtuluş için düşmanın üstüne üstüne yürüyor. Ama kendisini beş kuruşa satan bir avuç hain güruh, halen bu halk selinin önünde ayak bağı olmaya çalışıyor. Oysa büyük partimiz PKK bunların girdikleri yanlış yoldan dönmeleri, Kürdistan'a daha fazla zarar vermemeleri ve tekrar şeref ve haysiyetlerine kavuşmaları amacıyla, geçmişte ne suç işlemiş olurlarsa olsunlar, çeteler için, PKK IV. Ulusal Kongresi'nde bir yıllık (1991 yılı boyunca) "Genel Af" çıkardı ve yurtsever halkımızın talebi üzerine 3 ay daha (21 Mart 1992 tarihine - Newroz'a kadar) uzattı. Bu süre boyunca, dürüst ve namuslu davranıp "Genel Af"tan yararlanarak silah bırakanlar, bu yanlış yoldan vazgeçenler büyük sayıda oldu. Kürt ulusu ve bizzat kendileri için en iyi şeyi yapan bu kardeşlerimize, "Kürt ulusunun engin bağrına ve yurtseverlik görevlerinize hoş geldiniz" diyoruz.

Ama diğer yandan partimizin gösterdiği her türlü büyüklüğe rağmen, geriye kalan bir avuç çete o alçakça hiyanetlerinden halen vazgeçmedi. Silah bırakmayan çok az sayıdaki bu hainler, düşmanın önlerine fırlattığı bir parça kemiği midelerine doldurmak için, yıllardır ekmeğini yedikleri, üstünde yaşadıkları Kürdistan vatanına karşı silahlarını çevirmiş, Türk efendilerinin uşakları olarak kurşun sıkıyorlar. Bu hainleri ezmek artık her Kürt insanının üzerine farz olmuştur. Artık hiçbir tereddüte yer yoktur.

Çete denen hain güruh!

Siz, partimizin ve halkımızın gösterdiği bütün sorumlu ve iyiniyetli çabalarını, bütün büyüklük yaklaşımını elinizin tersiyle ittiniz. Her şeye rağmen bu pis ihanete devam edeceğinizi gösterdiniz. Öyleyse doğacak bütün sonuçlardan da sizler sorumlusunuz. Bundan sonra, Kürt halkının koynundaki yılanlar olarak öncelikle başı ezilecek olanlar sizlersiniz. Kürdistan'da ayakta kalan bütün çete odakları yerlebir edilecektir. Artık iyice büyüyen gerilla ordumuz, yüzlerce kişilik kuvvetlerle, bütün çete yuvalarına saldırarak, kurşun, roket, top vb. ile taş üstünde taş bırakmayacaktır. Hiçbir çeteye acınmayacaktır. Bu tarihsel ihanet kökünden kurutulacaktır.

Yurtsever halkımız!

Çete denen bu ihanet yuvalarını yerlebir etmek için hepiniz hazırlanın. Bu görev artık tüm yurtseverlerin görevidir. Düşman, Türk şovenizmini, faşizmini alçakça hortlatarak, kendi arasında tam bir birlik sağlayıp, biz Kürt halkına karşı katliam ve ezme harekatına hazırlanıyor. Bunun karşısında bizim de tam bir ulusal birlik halinde, büyük partimiz PKK'nin önderliğinde vatanımızı kurtarıp binlerce yıldır özlemini yaşadığımız özgürlüğe kavuşmak için, topyekün ayağa kalkıp en şiddetli savaşa girişmemiz kesindir. Bu büyük ulusal birliğe kavuşmak, her Kürt insanının vatani ve bizzat şahsına ilişkin görevidir. İşte bu yüce birliğe gelmeyen ve bizzat bunun karşısında bir hain olarak yeralan çetelere hiç bir şekilde acınmayacaktır. Düşmanın Türklük bayrağı altında, kadın-erkek, çoluk-çocuk gözetmeksizin bombardıman uçakları, eli bıçaklı faşizmi ve kontr-gerilla canileriyle Kürtlüğe karşı genel seferberlik savaşı açtığı günümüzde, içimizdeki hainleri safdışı etmemiz kaçınılmazdır. Bunun doğacak bütün sorumluluğu, "çete" denen güruhun kendilerine aittir. Çünkü partimizin tüm iyi niyetli ve şefkatli yaklaşımına, 1 yıl 3 aylık uzatılmış "Genel Af"a rağmen, onlar ihanette kararlı olduklarını ortaya koydular. Öyleyse hiyanet kökünden kurutulacaktır. Ordu güçlerimiz artık bu çirkef yuvalarını peş peşe silip süpürecek ve tarihe ibret olsun diye kanlarını acımadan yere dökecektir. Artık şu veya bu kişi, şu veya bu çete odağı denmeyecek, aftan yararlanmayıp halen silah kaldırmış olan tüm çeteler, tüm çete odakları yüzlerle saldırıya geçecek olan şanlı ordumuzun hedefi olarak imha edilecektir.

Yurtsever halkımız!

Bu hain güruha saldırıp imha etmek, Kürdistan için yapılacak en hayırlı ve yararlı işlerden biridir; böyle bir görevdir. Bu alçakları yaşatmayın! Onlara her yerde ve her an saldırın! Faşist düşmanın uşakları olarak bizi arkadan vuran bu hainleri acımadan imha edin. Yoksa en ufak bir fırsatını yakaladıklarında, bir tas çorba için onlar sizi imhaya yönelecektirler. Mallarına el koyun ve yoksul halkımız için, Kürdistan için kullanın. Çeteleri vurma, imha etme olanağınız hiç yoksa, onlara baskı yapın, kovun! Onların bu vatanda yaşamaya hakkı yoktur. Bu hainleri lanetleyin, onların hiç bir ferdiyle konuşmayın, selam vermeyin! Kendileriyle her türlü sosyal ve ekonomik ilişkiyi kesin! Onlara tam bir ambargo uygulayın ve Kürdistan'ın ekmeğini yemelerine müsaade etmeyin! Bu lanetli yuvalardan kız alıp vermeyin; onları evinize, halkımızın temiz camilerine sokmayın! Öldüklerinde başsağlığına, cenaze namazlarına gitmeyin.

Değerli halkımız! Bütün bunlar her Kürt insanının yurtseverlik görevidir. Herkes böylesi şerefli bir vatan görevini yerine getirmekle mükelleftir.

Zafer, Partimiz PKK ve Başkan APO komutasında ulusal birliğe kavuşan ve topyekün ayağa kalkan Kürdistan halkının olacaktır!

- Her türlü ihanete ölüm!
- Yaşasın ulusal birlik, bağımsızlık ve demokrasi mücadelemiz!

Mart 1992
PKK-MK

Yiğit Kürdistan halkı!

Kürdistan'ın kurtuluşu için topyekün savaşa!

Yaşadığımız dünyada uzun zamandır devam eden ulusal ve bölgesel savaşlar daha da kızışıyor. Bağımsızlık için amansız bir savaşa tutuşan halkların mücadelesi ABD ve gerici devletler tarafından boğazlanarak, çok vahşi bir biçimde imha edilmek isteniyor. Buna karşı halklar acı da olsa, çok büyük fedakarlıklar, kan ve can da istese, daha cesur ve kahramanca savaşıyorlar. Böylesine acımasız savaşlardan biri de güzel ve uğruna binlerce kez ölünmesi gereken ülkemiz Kürdistan'da yaşanıyor.

Partimiz PKK önderliğinde yirmi yılı aşkın bir süredir yürütülmekte olan ulusal kurtuluş savaşımız, bugün çok önemli bir gelişme düzeyine varmıştır. TC tarafından yatırıldığı ulusal imha sürecinden büyük bir silkinme ile dirilmeyi başaran halkımız kimlik savaşını kazanmıştır. Kürt ulusu ve vatanının varlığı ve bu vatan üzerinde yalnızca Kürdistan halkının bağımsız ve özgür yaşama, devlet kurma vb. her türlü ulusal ve insani hakka sahip olduğu kesindir. Yürütülmekte olan savaş bunun içindir. Halkımızın acı, işkence, yoksulluk dolu kahırlı yaşamı bunun içindir. Bunun için Kürdistan halkı büyük bir bağlılıkla PKK etrafında kenetlendi. Genç oğullarını ve kızlarını vererek silahlı kurtuluş kuvvetlerini (ARGK) oluşturdu. Gerilla ve serhildan cephesinde yüzlerce şehit verdi ve halen de veriyor. Ve tüm bunlar bağımsız, demokratik ve özgür bir Kürdistan kurmak ve böyle bir ülkede özgürce yaşamak içindir. Bu hakkın gerçekleşmesi için bugüne kadar çok şey yapıldı, bundan sonra daha fazlası yapılacaktır. Gerilla kuvvetlerimiz daha büyük harekatlar düzenleyerek düşman hedefleri bir bir yok edecektir. Halkımız, köydeşehirde her yerde düşmana karşı silahlı serhildanlar geliştirecek ve Türk egemenlik sistemini yerlebir edecektir. Silahlı halk savunması gelişecek, silahlı halk birlikleriyle köylerimiz ve şehirlerimiz savunulacaktır. Tüm bu çabaların tek bir amacı ve anlamı vardır. Ne pahasına olursa olsun Kürdistan ve Kürdistan halkı kurtulacaktır. Sömürgeci Türk egemenliğine son verilecektir. 1992 yılının başlarında Kürdistan'daki savaş bu gerçeği haykırıyor.

Halkımızın böylesine topyekün bir kurtuluşun öngünlerini yaşaması, baş düşmanımız TC devleti kadar ABD ve gericiliği de büyük bir korku içine sokmuştur. Bu nedenle mücadelemizin ezilmesini ortak baş hedef olarak tesbit etmişlerdir. Yıllardır partimiz önderliğindeki kurtuluş savaşımıza karşı her türlü faşist özel savaş yöntemlerini kullanan sömürgeci Türk devleti, bugün de ABD'nin tam desteğini arkasına alarak topyekün bir imha savaşına yönelmek istiyor. Bombardıman uçakları, savaş helikopterleri ve ağır topları devreye sokarak, özel savaşın imha yöntemlerini uyguluyor. 1992 kışı boyunca başta Botan olmak üzere tüm Kürdistan'da yaşatılan yoğun hava bombardımanını, köy ve şehirleri de kapsayacak şekilde uygulamak istiyor. Amaç, PKK önderliğinde ayağa kalkan Kürt ulusunu imha etmektir.

Açık ki, TC'nin topyekün savaşı esasta Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin imhasına yöneliktir. Ancak bunun ötesinde Ortadoğu'da emperyalizme karşı olan tüm halkları ve direniş merkezlerini de hedeflediği görmezlikten gelinemez. İşte hortlatılmak istenen büyük Türk ırkçılığı tüm Ortadoğu ve dünya insanlığı açısından büyük bir tehlikedir. Türk devletinin iktidarı, muhalefetiyle, Demirel, İnönü, Ecevit, Erbakan ve Doğan Güreş'iyle hep bir ağızdan kustukları bu iğrenç emellerine ve insanlıkdışı eylemlerine, Kürdistan halkı topyekün bir savaşla, kahramanca ve cesurca karşılık verecektir.

Kahraman Kürdistanlılar!

Durum çok açıktır. 1992 yılı Kürdistan'da çok acımasız ve kanlı bir savaşa tanık olacaktır. Görülüyor ki, düşmanımız tüm hazırlıklarını topyekün bir imha savaşına göre yapıyor. Öyleyse halkımız için de artık daha da kesinleşen ve başarılması gereken bir doğru vardır. O da insanlık ve ulusal varlığımıza, onurumuza ve yaşam hakkımıza yönelen bu faşist imha savaşına, topyekün bir halk savaşıyla karşılık vermek, kahramanca ve cesurca direnerek bu savaşı kazanmaktır. Tüm hazırlıklarımız buna göre olmalı, herşey buna hasredilmelidir. Başka çaremiz yoktur.

Partimiz ve halkımız savaşın bu kadar kanlı bir düzeye varmasını istemedi. Sorunun siyasal görüşme yöntemiyle, demokratik, karşılıklı saygı ve eşitlik ilkesine dayalı ortamda çözümü için her şeyi yaptı. Başkan APO'nun ve partimizin çağrıları ve girişimleri halkımızın ve dünya kamuoyunun bilgisi dahilindedir. Ancak Türk devleti partimizin bu demokratik çabalarına gerekli olumlu yanıtı vermediği gibi, halkımızı topyekün imha etmenin çok sinsice planlarını, hazırlık ve eylemlerini tırmandırmıştır. "Siyasi görüşme yoluyla ve demokratik yöntemlerle sorunu çözme" yönünde inandırıcı, güvenilir ve ciddi hiçbir yaklaşım ve çabanın olmadığı açığa çıkmıştır. Halkımızın bu konudaki sahteliklere ve aldatmacalara kanması ve oyalanması mümkün değildir. Tereddütsüz, topyekün, kanlı ve acımasız bir savaş yaşanacaktır. Halkımız bu savaşı yürütüp kazanmak için tüm varlığını ortaya koymaya ve son ferdine kadar yiğitçe savaşmaya hazır olsun. Bu savaş Asur zulmünün merkezi Ninova'nın yıkılıp-yakılmasında olduğu gibi Ankara'nın da faşist ordu generalleri ve devlet yetkililerinin başına yıkılmasıyla sonuçlanacaktır. Böylece Ortadoğu halkları faşist-ırkçı Türk sömürgeci tehlikesinden kurtulacaklardır. Halkımız böylesine tarihi ve büyük bir eylemin içerisindedir. Dönülmez bir noktada bulunuyoruz. Buradan tek bir adım bile geri atmak mümkün değildir. Herkes savaşa! Bu ulusal kurtuluş için, insanlık için bir seferberlik çağrısıdır.

Yurtsever Kürdistan köylüsü, gençler! Yaşlı, çocuk, kadın ve erkekler! Eli silah tutan herkes!

Her şey topyekün bir halk savaşı için! Parolamız budur. Hazırlıklarınızı tam yapın, görevlerinizi iyi kavrayın ve mutlaka başarın. Parti, cephe ve ordunun emirlerini iyi anlayın ve yerine getirin. Birliğinizi sağlamlaştırın; hainleri, fesatları aranızdan kovun. Silahlanın! Her köy bir ayaklanma merkezi, her ev bir çatışma mevzisi, her aile bir gerilla-serihildan birliği haline getirilsin. Dağda yayılan gerilla eylemlerine, köyde-şehirde devletin varlığına yönelen silahlı serihildanlar geliştirerek karşılık verin. Serihildan birlikleri ve komiteleri kurun. Her yer düşman askeri ve polisine karşı adım adım ve ölümüne savunulmalıdır. Çocuklar habercilik yapsın, düşman hareketi hakkında bilgi toplasın, taş ve sopayla direnişe katılsın. Kadınlar ve kızlar serihildanın en önünde yürüsün.

Düşmanın komplo ve oyunlarına karşı uyanık olun, tedbir alın. Biribirinizi yalnız bırakmayın, koruyun. Köyünüze, evinize düşmanın polisini, askerini sokmayın. Ortak savunma birlikleri ve mevzileri oluşturun. Yüksek bir moral, cesaret ve inançla düşmana karşı koyun.

Gizli yeraltı depoları yapın. Buralara bol miktarda erzak depolayın ki, yarın düşmanımız bizi açlıkla tehdit edemesin. Her köyün, her evin depoları olmalıdır. Hava saldırılarına karşı yeraltı sığınakları, tünelleri yapın.

Eli silah tutan herkes en yakın gerilla birliğine katılsın. Vatanımız Kürdistan'ın kurtulması için en ön cephede kahramanca çarpışmanın zamanıdır. Kaybedilecek vaktimiz yoktur, harekete geçin.

Büyük zafer, partimiz PKK ve Başkan APO komutasında topyekün ayağa kalkan halkımızın eseri olacaktır.

- Kahrolsun sömürgeci-faşist imha savaşı ve azgın Türk ırkçılığı!
- Yaşasın Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı!
- Yaşasın Başkan APO ve komutasındaki PKK-ERNK-ARGK!
- Her şey bağımsız, demokratik ve birleşik Kürdistan için!

Mart 1992
ARGK Merkez Askeri Konseyi

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

"Eskisinden daha az kayıpla, çok büyük başarılarla dönemi kazanmak, hatta ucunda bir parça özgür vatan olan halkın iktidarını kurmak mümkündür..."

Baştarafı 1. sayfada

mızda sorumsuz davrandınız ve en çok başarabileceğiniz bir gerillacılığı tanınmaz hale getirdiniz. Yıllar çok kötü kullanıldı. Burada kusuru esas itibarıyla kendinizde arayacaksınız. Günlerdir, çok yönlü irdeliyoruz. Gerçeği daha yakından kavramanız için hemen hemen bütün devrelere yönelik gerilla çözümlemelerimiz vardır.

Şu anda benim için yaşamın zorluğu, sizin orta yere serdiğiniz zorluklarınızdan kaynaklanıyor. Kendim uçarcasına aşabilirim ama, kişiliklerinizle öyle bir engel dikiyorsunuz ki, soluk aldırmıyorsunuz insana. Bu mudur sizin yoldaşlık ilişkileriniz? Olmaz! Böyle kişilikler hiçbir şey yapamaz. Her kişi kendi hastalığını, sorunlarını dayatmakla meseleleri mi çözer? Güçlü yanlarınızı egemen kılamıyor, esas almıyorsunuz. Çocukların tipik bir tarzı vardır. Acıkınca, susayınca bağırır çağırırlar. Sizin yöntemleriniz de tam böyledir. Ben bunu daha önceden de söylemiştim. Ancak siz bunu politika sanıyorsunuz. Bu politika, hak arama değil, çocukça, soytarıca bir şeydir. Bu sözler kocaman çocuklar olduğunuz için tabii. Yoksa gerçek çocuklar için değil, çocuklar az-çok bizi dinleyebilirler. Ama siz bu yaşta kendinizi çocuk yerine koyamazsınız. Çok zorlandınız mı, seçtiğiniz yol ölümü de kötü karşılamak, hiçbir tedbire başvurmadan, kendini yaşam belası haline getirmektir. Bunlar da doğru tarz değil. Yani sizin en çok başvurduğunuz, son tahlilde intihar tarzıdır. Bu yöntemlerle hiçbir şeyi kazanamayacağınız açıktır. Kişilikleriniz bu temelde oldukça dar kurulmuş ve kolay kırılıyor. Söyleyeyim; siz bu kişiliğinizle karnınızı dahi doyuramazsınız. Gerek düzen karşısında olsun ve gerekse de PKK'nin genel gelişim ölçüleri içinde olsun, siz kendinizi bu tarzla yaşatamazsınız.

Parti ve Parti Önderliği bir şeylere önderlik ediyor, bazı gelişmelere yol açıyor, ama bu, kişisel tutkularınıza, yenilgiye açık kişiliğinize ucuzca alet edesiniz diye değil. Önderlik bütün yönleriyle değerlendirildiğinde, hergün düşmana karşı kazanmayı esas alan bir kurumdur, bazı hususları tedavi etme yeri değil. Neden kendinizi hazırlamıyorsunuz diye sordum; doğru-dürüst bir konuşma, bir duruşa geçme yok! Peki siz savaşı nasıl geliştireceksiniz? Gönderdiklerimizin bazıları mecnun olup çıkıyor ve bir hafta dahi dayanamıyor. Açık ki halk savaşı böyle kazanılmıyor. Bizi bu temelde istismar etmemek lazım. Dürüst olacaksınız. İyi niyetiniz var ve kurbanlık koyun gibisiniz de. Ama bu dürüstlük değildir benim için. Dürüstlük, işlere amansızca sahip çıkmaktır. İşte bu yok sizde, başarıya göz dikme yok. Başarının nasıl sağlanması gerektiğine dair sorunla ilgilenme noktanız zayıftır. Ancak içinde bulunduğunuz dönem hiçbir şart altında bunu kabul etmiyor.

Hareketlerinizle, tavır ve davranışlarınızla önümüze dağ gibi engeller dikiyorsunuz. İlişki ve çalışma düzeninizle adeta köylü liberalizmini gösteriyorsunuz. Bu siyaset değildir. Bunu aşacaksınız. Anadan doğma özelliklerdir bunlar, gerici özelliklerdir. Devrimci eğitimle, savaşla hemen atılması gereken kirlerdir, paslardır. İçinizde şimdi tecrübeli arkadaşlar var, yanınızda köle ruhlar varsa kafalarını alıp sağa-sola vurun, kendilerine gelmelerini sağlayın. Bunları her zaman şikayet edeceğinize, gece-gündüz üzerlerine gidin. Bu serserilerle devrim yapamayız. Ülkede var bu tipler, bunların eğitilmeleri, hamur gibi hergün yoğrulmaları gerekiyor. Bu zor değildir ve bizim temel görevimizdir. Bu konuda yöntem belirleyin, bakış açınızı netleştirin, hedefinizi belirleyin ve bu doğrultuda yönelin. Siz başka türlü bu insanlarla savaşamazsınız. Ben kadro yetiştiremem, ancak kadrolaştırdım. Dediğim gibi bunlarla kendiniz uğraşacaksınız. Zaten hepinizi benim eğitmem mümkün değildir. Gelen ister yeni, ister eski olsun, hemen kendisini yere atıyor; "Al beni eğit" diyor. Oysa insanda biraz sorumluluk olmalıdır. Ben kendi mücadele pratiğimde sizlere derya kadar yol-yöntem önerdim. Mademki bu alanda yetkin insanlar olmaya kararlısınız, o halde alın size olanaklar, kendinizi yenileyin.

Onüç yıldır yabancı ellerde binlerce silahlı gerillayı eğit, ülke sahasına gönder; bu nerede görülmüştür? İşte buna rağmen en görkemli çalışma alanlarında bile doğru-dürüst kendinizi eğitmiyorsunuz. Adam olmak bu mudur? İşte, şimdi anlaşılıyor ne demek istediklerim. Yani kendinizi bileceksiniz ve birşeyler yapacaksınız. Bütün bu konularda gerçekçi olun, gerçekçi yaklaşın. Bizden yardım istiyorsanız, mücadele gerçeğimizi esas alın. Başka türlü bizden birşey istemeyin. Bana fazla inanmayın, güvenmeyin, ama benden öğrenin. Bunu size ders çıkarmanız için söylüyorum. Benden öğrenmeyi temel alın ve başka şeylere önem vermeyin.

Gerilla çok ciddi bir sorun olarak kendini dayatıyor. Bu nedenle savaş sorunlarına el atacağız; el attık. On yıldır ağır kişilik sorunlarından dolayı fazla mesafe alamadık. Bir dahaki seferde kendinizi hazırlayarak geleceksiniz; karşıma oturmasını bilerek, konuşmasını bilerek; üslup dersidir, hitap dersidir, kavrama yeteneğidir, bunları yetkinleştirerek geleceksiniz. Dinlemesini de bileceksiniz. Şimdiye kadar size yönelmedim, saygılı oldum, ama, bundan sonra yöntem değişiyor. 1992 bütünüyle değişiyor. Asker olmaya karar verdiniz, eğer komutan olmayı da kendinize layık görüyorsanız, bunun kişiliğine, üslup ve hitabetine ulaşacaksınız. Görevlerle oynamayacaksınız. Eğer görevlerle oynarsanız veya bir sürü kayba yol açarsanız, başınıza gerekirse kurşunu da yersiniz. İşte bundan da ben sorumlu değilim. Savaş suçlusu olmak kötü. Ağır ihmalkarlıklar yargılamaya götürür. Görevde ağır başarısızlık derhal görevdışı kalmaya götürür. Çizginin temel sorunlarına, temel taktiğine doğru yaklaşmamak yargılamaya götürür.

Geçmişte böyle değildi demeyin. Geçmişte çok kötüydük, geçmişte zaten kölenin kölesiydik. Şimdi biraz adam olmaya çalışıyoruz. Bizden de adamlar çıksın, önderler çıksın. Artık dönem bunu emrediyor. Benim ömrüm kaç yıl kaldı? Hep sizi mi taşıyacağız, siz birşeyler taşıyamayacak mısınız? Bu halkın hangi sorunlarını halledebiliyorsunuz? Bu örgütün hangi temel görevlerine çözüm gücü olabiliyorsunuz? Ne zor koşullarda ve ne de kolay koşullarda bunu yaptınız diyorum. Ben aşiret kurmak istemiyorum, nefret ediyorum zaten, yere girsin aşiretler. Din, tarikat kurmak istemiyorum. Bir siyasi askerlik, önderlik geliştirelim diyoruz. Özüyle, biçimiyle bunu geliştirebiliriz. Buna kendinizi verin. Ben, emekleriniz üzerinde ucuz bir önderlik tutturmak istemiyorum. Kendi çabamla, gücüm oranında halk hareketine biraz hizmet etmek istiyorum. Hatta oldukça iddialıyım, yani son nefesime kadar yararlı şeyler yapabilirim. Namus borcumdur ve muhakkak bunu yapacağım. Siz de böyle yapacaksınız. Ne bana dayanarak ölün ve ne de ucuz emekler üzerine kurulmayı kendinize yedirin. Biz size bu temelde doğru bir kişilik vermeye büyük önem gösteriyoruz. Umarım, bundan sonraki bütün yaklaşımlarınıza bu espriyi hakim kılarsınız. Bütün sorunları ele almada bu kişiliği esas alırsınız, aldırırsınız. Sorumluluk düzeyi olanlar özellikle bu temelde yürümeyi bilecektir. Lütfen anlayalım; anlayalım diyorum. Ben kimseyi partiyle, gerçeklerle oynatmam. Bu noktaya gelindikten sonra benden saygı filan da beklemeyin. Benden gerçekçilik bekleyebilirsiniz. Küsmeyin de. Küserseniz çok hakaret yaparım size. Şimdiye kadar o kadar tahammül ve sabır gösterdim, ama bundan sonra mücadelenin gidişatı ve düşmanın dayatmaları açısından gösteremeyeceğim. Gerçekçi olalım diyorum!

Elinizden birşeyler geliyorsa yapın; varsa bir yiğitliğiniz, bir mertliğiniz gösterin.

Saygı gösterdiğimiz için çoğunuzun üzerine sert yönelmedik aslında. Ama küçük-burjuvalar örgütü oluşturulmaya çalışılıyor. Hala esas aldığınız şeyler, istemler, özellikler bunlardır. Bu, gerçeklerle bağdaşmıyor. Haklı olmadığınızı anlamanız gerekiyor. Bu anlamda büyük ihmalkarlıklar yaptınız, muazzam sorumsuzluk örneği gösterdiniz. Kürt kişiliği düşürülmüş, oynanmış bir kişiliktir. Ancak siz PKK'ye ilk adım attığınızda şeref sözü vererek geldiniz. Biraz o sözün anlamını bileceksiniz. Kendinizi bize dayatmayın. Bizi yanlış kavramanın gereği yok. Ben de çalışıyorum, yani ben kendimi emeğimle, onur ve namus savaşımımla yaşatmaya çalışıyorum. Siz insana kendini yaşatma şansını bile vermiyorsunuz. Sayınız oldukça kalabalık. Bu sayı ciddi işler üzerinde dursa, halletmeyeceği hiçbir mesele yoktur.

Dönemin planlamasına doğru giderken, hükümetin kısa bir değerlendirmesini yapacağız. Türk sisteminin üzerinde çok duruldu. Tarihi temelleri ve alt-üst yapısının özellikleri üzerinde duruldu. Bunları tekrarlamayacağız. Cumhuriyetin kısa bir tarihçesini bile yapsak, bize birçok şeyi gösterir. Cumhuriyet, gerçekliğimizin inkarı temelinde ve bunun doğal bir sonucu olarak katliam, pasifikasyon, asimilasyon ve kendine göre bir çözümü 1970'lere kadar başarıyla getirdi. Buna karşı itirazlar, o yıllarda yükseltildi. Cumhuriyetin sınıf temeli, ideolojik temeli, siyasi gerçekliği tartışmaya açıldı. Bu temelde bazı gelişmeleri yakından gören bizlerin de bir hareket olarak etkilendiğimiz bilinir. İlkel-milliyetçi kalıntılar olsun, Türk solculuğundaki derin kemalist kalıntılar olsun, doğruları çarpıcı bir biçimde görmeye ve bu temelde bir örgütlenmeye fırsat vermedikleri için, uzun bir mücadele süreci sonunda PKK'nin ideolojik şekillenişini yarattık.

1980'lere doğru geldiğimizde, düzen buna 12 Eylül'le cevap verdi. PKK temelinde ortaya çıkacak oluşumlara fırsat tanınmayacağı bizzat Evren'in, "Ancak cesedimin üzerinden geçerler, ondan sonra bu Kürdistan meselesi olabilir" açıklamalarıyla dile getirildi. 12 Eylül bu temelde bizi büyük bir tasfiyeyle karşı karşıya bırakmak istedi. Bizim buna karşı tavrımız direnme oldu. 12 Eylül'e karşı direnmemiz zindanda ve dağda, yurt içinde ve yurt dışında büyük bir ısrarla sürdürüldü. Sonuçta 15 Ağustos'la birlikte silahlı mücadelemiz ileri bir aşamada sürdürülmek istendi. Bu mücadele TC'nin tüm imha ve tasfiye etme planlarına rağmen, günümüze kadar kesintisiz olarak sürdürüldü. Bizim bu kararlı adımlarımıza karşılık sömürgeciler, yeni politikalar üretmek zorunda kaldılar. Bu seferki Kürt direnmesi, Kürdistan ulusal kurtuluşçuluğu ezilmek şurda kalsın, iç ve dış koşulları ustaca değerlendirerek kendini yaşatabildi. İçte ve dışta dayatılan her türlü komploya, ihanete, provokasyona ve özel savaş çılgınlıklarına rağmen, mücadele kesintisiz olarak geliştirildi ve yaygınlaştırıldı. Halkın siyasi bilincinin, uyanışının ve eylemimizin gelişmesinde tarihte ilk kez bu denli yüksek seviyeye ulaşıldı. Gerillada da, silahlı mücadele boyutunda giderek genişleyen bir gelişmeye tanık olundu.

Böylece, Evren ve Özal'ın birlikte bastırmaya çalıştıkları hareketimiz ezilmediği gibi, bilakis onların iç ve dış politikada muazzam çıkmazlarla karşı karşıya gelmesine ve devleti neredeyse iflas noktasına getirmesine neden oldu. Her ne kadar görünüşte siyasal ve askeri olarak güçlülerse de, ekonomik ve siyasi olarak tam bir iflasın eşiğine getirildiler. Yine bir özel savaş tedbiri olarak düşündükleri Ekim '91 erken seçimleriyle birlikte önemli bir seçim darbesi yiyerek, başarısızlıkları daha da kanıtlandı. Hiç şüphesiz, etkili olan özel savaş güçleri olduğu için, Evren-Özal'ın 12 Eylül rejimi görünüşte yenildiyse de, onların yerine geliştirilen Demirel-İnönü hükümeti, özel savaşın istemleri dışında hareket edecek bir konumda değildir. Kaldı ki TC'nin devlet yapısı gözden

Demirel-İnönü hükümeti, özel savaşın istemleri dışında hareket edecek bir konumda değildir. Kaldı ki TC'nin devlet yapısı gözden geçirildiğinde bütün hükümetlerin, bir sivil oyuncak olmaktan veya özel savaşın ihtiyaçlarına cevap vermekten öteye bir değeri olmadığı anlaşılmıştır. Politikada esas yönlendirici güç, çokça üzerinde durulduğu gibi, karanlık-açık çevreleriyle, özel savaş güçleri dediğimiz, başta MİT, Özel Harp Dairesi, emniyet örgütleri ve Genelkurmaylık ile bunlara bağlı olan sermaye kesimi ve işbirlikçileridir. Parlamento ve hükümet sivil bir kılıftır. Amaçları sadece, bu politikaları örtbas etmeye ve halk tarafından yutulur hale getirmeye dayanır.

geçirildiğinde bütün hükümetlerin, bir sivil oyuncak olmaktan veya özel savaşın ihtiyaçlarına cevap vermekten öteye bir değeri olmadığı anlaşılmıştır. Politikada esas yönlendirici güç, çokça üzerinde durulduğu gibi, karanlık-açık çevreleriyle, özel savaş güçleri dediğimiz, başta MİT, Özel Harp Dairesi, emniyet örgütleri ve Genelkurmaylık ile bunlara bağlı olan sermaye kesimi ve işbirlikçileridir. Parlamento ve hükümet sivil bir kılıftır. Amaçları sadece, bu politikaları örtbas etmeye ve halk tarafından yutulur hale getirmeye dayanır.

Dolayısıyla, her ne kadar iç çelişkileri gelişmiş de olsa, iflasın eşiğine de gelseler, yeni hükümet bir özel savaş hükümeti olmaktan öteye gidemedi. Kaldı ki Demirel-İnönü hükümetinin kitlelere verdiği vaatlerle, belli oranda kitleyi kendi peşinden sürüklemesi ve oyalama şansının olması, bu politikayı daha da tehlikeli kılmaktadır. Kitlenin bu desteğini, özel savaşı biraz daha tırmandırmak için kullanıyorlar. Hatta bu konuda bizim desteğimizi alan HEP'i bile sürüklemek istiyorlar. Yine özel savaşı hem askeri ve hem de siyasi olarak takviye etmek istiyorlar. Yılbaşı ile birlikte bu hazırlıklar kendisini hemen açığa vurdu. Bir yandan halka, "şefkat" adı altında yaklaşım göstererek, kitleleri devrimin potansiyeli durumundan çıkarmayı hedeflerken, diğer yandan da kontr-gerilla eylemlerini, uçak saldırılarını yoğunlaştırarak, sindirme ve pasifikasyonu egemen kılmaya çalıştılar.

Kendilerinin de dile getirdiği gibi, bu hükümet, yangın dedikleri ulusal kurtuluş mücadelemizi önlemek için işbaşına getirildi. Halk isyanını, serîhildanı bastırmayı amaçlıyor. Birincil meselesi bu oluyor. Hükümet, esas itibarıyla bu mesele etrafında seferber olmuştur. Sanıyorum, iç ve dış politikadaki son ayarlamalar yine bu temeldedir. Özellikle Almanya'yı tekrar Kürt politikalarına çekmek, ABD'nin bu temeldeki desteğini özellikle İsrail siyonizmine dayanarak sürdürmek ve Sovyetler'deki gelişmelerden bu temelde yararlanmak istemektedirler. İç politikada, "Bu üçlüye dokunmayın" biçiminde bir yaklaşım göstererek, consensus (genel anlaşma) dedikleri iç anlaşmayla, mücadelemize karşı ortak hareket etmeyi amaçlamaktadırlar. Aslında bu, parlamento tartışmalarında da ortaya çıktı. Zaten bunlar halihazırda, "Kürt meselesine evet, PKK'ye hayır" biçiminde bir yaklaşımı sonuca götürmek istiyorlar. Bu hükümetin mevcut politik yaklaşımı böyledir. Ne kadar etkili olduğu da tartışmalıdır. Çelişkileri de olsa, bunu çok ısrarla gizlemeye çalışıyorlar. Bir an önce mücadelemizi bastırma herkesin, hepsinin ortak özlemi haline gelmiş durumdadır. Kendilerine göre, en büyük tehlike olarak biz kapıdayız. Mutlaka aşılması gereken bir psikoloji içindedirler. Gerginler; hükümet gergin, emniyet kuvvetleri gergin durumdadır. Hükümet cephesinde durum kısaca bundan ibarettir.

Askeri yönden yığınaklar var, uçaklar devrede. Yine bu temelde paralı askerliğe doğru yol alma, harekat birlikleri adı altında yeni düzenlemelere gitme söz konusudur. Bunlar da, bu politika ile içiçe yürütülmektedir. Genelkurmay, bizzat işin başındadır. Esas dikkat çekilen yan burasıdır. Daha önce özel kolordu komutanlıkları ve özel vali eliyle, hatta Jandarma Genel Komutanlığı adı altında yürütülen bu yeniden organizeler ve yönlendirmelerin, bizzat Genelkurmayın emri altında olduğu anlaşılıyor. Genelkurmayın, sanırım günlük olarak talimat çıkarma ve yönlendirme durumu söz konusudur. Mücadelemizin büyümesi bu sonucu doğurmuştur. Yani işler Genelkurmaylığı, vaktinin önemli kısmını bu işe verme gibi bir durumla karşı karşıya bırakmıştır. Bu, savaşın gelişim boyutunu gösteriyor. Son demeçleriyle bunu açıkça ortaya koydu. Özel savaşın böyle yeniden yapılanması, bizim yarattığımız gelişmelerle bağlantılıdır. Özde, eskisinden farkı yoktur. Türk özel savaş sistemi eskiden beri geçerlidir. Bu yeni bir yaklaşım değil, tam tersine olanakların yeni döneme uyarlanmasıdır.

Fakat tüm bu tedbirlere rağmen, özellikle sivil ve askeri klikler arasında çelişkiler yaşanıyor. Bunun yanı sıra, sivil klikler bir de kendi aralarında bu çelişkiyi yaşıyorlar. Dış politikada açmazları derindir. Yeni dış politika anlayışları fazla oturmuş değildir. Özellikle Türkî halklarla neyi, ne kadar sağlayacakları, bu konuda Rusya'yla ilişki-çelişkilerinin ne olacağı, ABD ile, Avrupa ile ilişkileri nasıl ele alacakları sorunlarının hepsi problem yüklüdür. Balkanlar ve Kafkaslar'da ortaya çıkan sorunlarda taraf olmak zorundalar. Taraf olma, karşı kutbu da geliştiriyor. Yani statüko bozulduğu için, yeni dengeler karşı dengeleri ortaya çıkarır. Yine, özellikle İsrail ile çok sıkı ilişkilerinden ötürü, ikiyüzlü bir islamcılıkla kendini artık yutturamaz. Araplarla, özellikle de İran ile araları daha da açılabilir. Türkiye halkları üzerinde İran'ın da ağırlığı var. Çünkü islamı esas alıyorlar. Türkiye ise, "Batı'yla iyiyim" mesajını vermek ve bunu esas almak isteyecektir. Bu da çatışmaya götürür. İsrail politikası Ortadoğu'da öyle kolay kolay kabul görecek bir politika değildir. Türkiye'nin özellikle Irak'la geliştirmek istediği ilişkiler vardır. Dikkat edilirse, Körfez savaşı döneminde TC açık taraftı. Ancak savaşın başarıya gitmemesinden ötürü TC'nin politikası ters tepti. Bu nedenle kendisinin çelişkili politikalarından biri olan Irak'la ilişkilerini düzenleme yoluna girmiştir. Evet, oldukça çelişkili bir durumdur.

İç politikada da durum buna benzerdir. İşçi sınıfını, emekçileri çok ucuz birtakım primlerle altı aylığına idare etmeye çalışıyorlar. Altı ayda bir maaşlarını yükselterek, radikal bir yönelime girmelerini engellemek istiyorlar. Hakeza memurları da öyle. Bunlar günübirlik politikalardır. Dolayısıyla da tatminkar olmaktan uzak bir durumdur. Yatırımlar durmuş gibidir, enflasyon ise durmak bilmiyor, hayat pahalılığı gerçekten kitleleri çılgına çeviriyor. Özel savaş yöntemleri günlük olarak tutturulmaya çalışılıyor. Toplumu tamamıyla kötürüm bir hale getirmek için, her türlü olanağı kullanıyor; sporu, toplumsal düşkünlüğü alabildiğine geliştiriyor. Yapay yöntemlerle toplumu sindirmeye, kontrol altında tutmaya çalışıyor. Aslında özel savaş yöntemleriyle toplum adeta bir oyuncak durumuna getirilmiştir.

Öyle görünüyor ki, tüm bu yaklaşımların esas amacı, yıllardan beri kökünü kazımaya çalıştıkları devrimci önderliği, özellikle de PKK'nin önderlik ettiği devrimciliği, tehlike olmaktan çıkarmaktır. Diğer birçok güç, bu politikalar karşısında yenildi. Adına Kürt solu da denilse, Türk solu da denilse, diğer muhalefetler de denilse, sağ da denilse, bunun aslında bir anlamı yoktur. Sağı eriterek ve birleştirerek bazı sivriliklerinden arındırdı. Solu ise, bir kısmını ehlileştirerek, bir kısmını düzenle bütünleştirerek, bir kısmını da pasifize ederek, imha ederek önemli oranda bitirmek istedi. Aslında Kürt hareketleri için de aynı şeyi söylemek mümkündür. Kimisini eriterek, kimisine de işbirlikçi statüler tanıyarak kendi içinde eritmek istedi.

Geriye biz kaldık. Ki, esas itibariyle yıllardır uğraştıkları, PKK'nin direniş politikası oldu. Onu bitirme işine çok büyük bir ihtirasla sarıldılar. Bu konuda aslında sadece kendileri değil, başta Almanlar olmak üzere tüm müttefikleri de oldukça ihtiraslıydı. PKK'nin devrimci ve sosyalist eğilimini kırmak için tüm güçlerini ortaya koydular. Ancak PKK bir milim dahi geri adım atmadı. Bilakis yeni açılımlarla ideolojik, siyasal ve askeri boyutlarını, kitle temelini geliştirdi. Halkı kendine temel güç olarak ilerleme sağladı. Yine orta sınıfların önemli bir kesimini kendi etkisi altına aldı. Türkiye'yi de bir ideolojik-siyasi ilerlemeye soktu. Kürdistan'ın diğer parçalarında da belli bir etkinliği yarattı. Önemli cephe gerilerini yedek alanlar haline getirdi. Özellikle Türk egemen sınıflarının Batı emperyalizmine ve siyonizme dayalı konumlarını da açığa çıkararak ve Ortadoğu halklarının çıkarını görerek, ittifak esprisi içinde yürüyen bir pozisyonu yakaladı. Şimdi içinden geçtiğimiz sürece, bundan sonra da ileri bir hamleyle karşılık vermek istiyoruz. Ulusal kurtuluş mücadelemize dayatılan reformist eğilimleri teşhir ve tecrit ettik. İlkel milliyetçi ve küçük-burjuva yaklaşımlara karşı güçlü tavırlar geliştirdik. Geçen yılki diplomasi atağını da bu temelde etkisiz kıldık. İçten dayatılan provokasyon da tasfiye olmaktan kurtulamadı. Birleşik olarak geliştirilen her türlü tasfiyecilik amacına ulaşamadı. İddiaları öyle olsa da esas olarak bu aşamada öne çıkıp alternatif olma durumları yok. İşte bu gelişmelere dayanarak biz, önümüzdeki dönemin üzerine yürümek istiyoruz.

Hükümet açısından süre itibariyle kendilerine beşyüz günlük bir planlama yaptılar. Yani yaklaşık 1994'e kadardır bu. 1994 yılı da sanırım bu hükümetin veya kurulacak yeni bir hükümetin kendine biçtiği ömür sürecidir. Türkiye'nin mevcut iç yapı dengeleri gözönüne getirildiğinde, ekonomisi, siyaseti ve mevcut politikası ile taş çatlasa kendilerini ancak bu yıla kadar planlayabilirler. Mevcut hükümetin, parlamentonun sürdürülmesi özel savaş taktiğidir. 1992 ve 1993'ü özellikle Demirel hükümeti ya İnönü ile -ki SHP'de bir yönetim değişikliği olabilir-, o olmazsa ANAP'ın bir bölümü ile veya bizzat ANAP'la götürmeye çalışacaktır. Bu süre içinde, belirttiğimiz gibi güvenlik meselesi dedikleri sorunu çözmeye, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadesini tasfiye etmeye çalışacak ve böylece sözümona Türkiye'nin birlik-bütünlük içindeki üniter devlet modelini kurumlaştıracaklar.

Buna bizim dayattığımız politika bellidir. Bizim de plan ve perspektiflerimizin düşmanın içinde bulunduğu bu konuma denk geleceği açıktır. Planlama süremiz, buna temel teşkil edecek durum, güç ve olanaklarımız bu süreyi en verimli bir biçimde nasıl kullanmamız gerektiğine cevabı içerir. Özellikle 1992 planlaması daha somut olarak çizilmeyi gerektiriyor. En önemli görev, 1992'yi devrim lehine güçlü bir biçimde kazanmaktır. Bunun için partinin stratejik ve taktik düzeyine bakmak gerekir. Partinin gerek siyasi, gerek askeri stratejisi doğru temellerde boyutlandırılarak sürdürülecektir. Bu anlamda söylenecek fazla bir şey yoktur. Stratejik düzey, dayandığı ideoloji ve siyasi veriler temelinde doğruluğunu kanıtlamıştır. Partinin sosyalist niteliği, iç-dış politikası, temel politik çizgisi ve yeni halk savaşı çizgisi boyutlanarak doğrulanıyor. Partinin, Türkiye halkına yönelik çizdiği doğrultu ile devrimci demokrasiyi esas alma, onu öne çıkarma görevine daha fazla eğildiği açıktır. Doğru bir enternasyonalizmi hayata geçirmek için Türkiye halkıyla birlikte şimdiye kadar yürüttüğü çabaları daha da kapsamlı olarak yürütebilir. Kürdistan içindeki reformizmi tasfiye etmek ve onun yerine halkın temel güç durumuna gelmesini sağlamak için temel işçi-köylü ittifakı yürütülüyor. Bu, aydın gençlik de dahil edilerek sürdürülen stratejik bir yaklaşımdır. Yine bölgemizin ilerici yönetimlerine dostane yaklaşım sürdürülüyor. Anti-emperyalist, anti-siyonist, anti-gerici konumunu sürdürüyor. Bunlar aslında stratejik yaklaşımlardır.

PKK'de esas sorun, her zaman söylediğimiz gibi taktiktir. Yani doğru stratejinin eyleme ve örgütlenmeye nasıl dönüşeceğidir. Taktiğin temel sorunu, günlük olarak stratejiye hizmet edecek en verimli örgüt ve eylem biçimlerini bulmaktır. Taktik, esas itibariyle bu sorunla uğraşır. En iyi, doğru, sonuç alıcı eylem hangisidir? Bu eylemin örgütlenmesi nasıl olur? Bu sorular taktik önderliğin cevap bulması gereken sorulardır. İşte en önemli ve de fazla mesafe alınmayan yön de burasıdır. Burada ilkellik var, burada her türlü militan ölçünün gerisindeki yaklaşımlar var, burada amatörlük, her türlü köylü hastalığı ve toplumun geleneksel etkileri ile eski düzenin etkileri var. Yani bu alanda ağır kişilik sorunları var. Bütün bunlar taktiğin tıkanmasına neden oluyor. Örgütlenmeyi tıkıyor, eylemi tıkıyor ve ağır kayıplara neden oluyor. PKK'de yıllardır bu alanda sorunlar çıktı ve de bu yönlü mücadeleler yürütüldü. Bu son günlerde de 1992'nin planlamasını yaparken, zorunlu olarak taktik yetmezlikler üzerinde durduk. Taktiğe gelmeme, taktikle oynama ve her türlü taktik dışı anlayışlara değinerek güçlü çözümlemelere vardık. Özellikle geçen yılların değerlendirmesi, 1991 yılının değerlendirmesi bu temelde yapıldı. Savaşta boyutlanmanın, taktik dışılık nedeniyle engellendiği ortaya çıktı.

Temel taktikleri yeniden söyleyelim. Bu taktikler, gerilla savaşıdır, serîhildandır, gerillanın o çok çeşitli örgütlenmesi ve eylem tarzıdır, yine serîhildanın örgütlenmesidir ve eylem tarzıdır. Buna öncülük eden taktik önderliktir. Aynı zamanda partinin çekirdeği de taktik önderliktir. Taktik önderliğin ısrarla kendisini göreve vermemesi, anlamsız, yerinde olmayan kayıplara ve çok ciddi fırsatların değerlendirilmemesine neden oluyor. Özellikle kendini eğitime, örgütlenmeye, üslenmeye ve eylemliliğe tam vermeyen taktik önderlik, birçok fırsatı değerlendirmediği gibi, savaşa keyfi yaklaşan, planlamadan yoksun, savaş kurallarını bir tarafa itip kendi kurallarını işleten bir duruma düşmüştür. Muazzam eğitim, örgütlenme ve düşmana büyük darbeler vurma fırsatı varken, maalesef bu fırsatı değerlendirmediler. Çok çeşitli önyargılarla örtbas etmeye çalıştılar. Birçok yönelimi, birçok doğru çalışmayı, çeşitli kişilik hastalıklarıyla oldukça ağırlaştırdılar. Halen de en çok üzerinde durduğumuz husus bu oluyor. Eskilerin önyargılı ve yetmez yaklaşımları, yeni gelenlerin ciddi kişilik bozuklukları ve eğitim yetersizlikleri ile birleşince, parti taktiğinin işletilmesinde zayıflıklara düşülüyor. Dolayısıyla PKK'de en temel sorun taktik önderlik sorunu oluyor.

Bütün bunlara rağmen, bugün parti taktiğini oturtmada bazı önemli adımlar da atılmıştır. Gerilla için özellikle sayısal ve niteliksel gelişme olanağı vardır. Tecrübe, üslenme ve lojistik ihtiyaçların giderilmesinde imkanlar artmıştır. Yine ülkenin genişliğine yayılmada, derinleşmede, cephe gerisinde gelişmede aşama kaydedilmiştir, nicelik ve maddi olarak fazla sorun yoktur. Bunun gibi birçok gelişmeye yol açacak imkanlar vardır. Yine halkın muazzam bir desteği vardır. Halk bizzat serîhildanlarıyla yükü yarı yarıya indirmiştir. Yine

PKK, özellikle Türk egemen sınıflarının Batı emperyalizmine ve siyonizme dayalı konumlarını da açığa çıkararak ve Ortadoğu halklarının çıkarını görerek, ittifak esprisi içinde yürüyen bir pozisyonu yakaladı. Şimdi içinden geçtiğimiz sürece, bundan sonra da ileri bir hamleyle karşılık vermek istiyoruz. Ulusal kurtuluş mücadelemize dayatılan reformist eğilimleri teşhir ve tecrit ettik. İlkel milliyetçi ve küçük-burjuva yaklaşımlara karşı güçlü tavırlar geliştirdik. Geçen yılki diplomasi atağını da bu temelde etkisiz kıldık. İçten dayatılan provokasyon da tasfiye olmaktan kurtulamadı. Birleşik olarak geliştirilen her türlü tasfiyecilik amacına ulaşamadı. İddiaları öyle olsa da esas olarak bu aşamada öne çıkıp alternatif olma durumları yok.

Bütün bunlara rağmen, bugün parti taktiğini oturtmada bazı önemli adımlar da atılmıştır. Gerilla için özellikle sayısal ve niteliksel gelişme olanağı vardır. Tecrübe, üslenme ve lojistik ihtiyaçların giderilmesinde imkanlar artmıştır. Yine ülkenin genişliğine yayılmada, derinleşmede, cephe gerisinde gelişmede aşama kaydedilmiştir, nicelik ve maddi olarak fazla sorun yoktur. Bunun gibi birçok gelişmeye yol açacak imkanlar vardır. Yine halkın muazzam bir desteği vardır. Halk bizzat serîhildanlarıyla yükü yarı yarıya indirmiştir. Yine birçok alanda, gerek savaşçı ve gerekse de kadro çıkarmada, savaştırmada tecrübeler artmıştır. Sorun, bu olumlulukları gerilla ordulaşmasında birleştirmek, bunun kurmayı olabilmek, komutası olabilmektir.

birçok alanda, gerek savaşçı ve gerekse de kadro çıkarmada, savaştırmada tecrübeler artmıştır. Sorun, bu olumlulukları gerilla ordulaşmasında birleştirmek, bunun kurmayı olabilmek, komutası olabilmektir. Esas olarak buna yönelmede zayıflıklar yaşanmaktadır. Biz, artan bu olanakları tek tek ele almak istemiyoruz ve zaten bunlar biliniyor. Partimizin yılların çabasıyla gerilla için sağladığı bu ortam paha biçilmezdir. Gerillada önderlik yapmak isteyenin, gerillayı ordulaştırmak isteyenin, hiç şüphesiz büyük bir olgunlukla partinin yarattığı bu ortamı çok iyi görmesi gerekir. Partinin etkisini bütün ülke sathına yayması, halk desteğini yaratması, sağlam cephe gerilerine yer açması, donanımı çok ileri düzeyde sağlaması; tüm bunlar gerilla için paha biçilmez gelişmelerdir. Yine çok sayıda savaşçıyı ortaya çıkarması, muazzam bir eğitimle iyi iş yapabilecek bir siyasi düzey yaratması gözönüne getirilmelidir. Gerilla ordulaşmasına giderken, demek ki mevcut verileri çok iyi görmek gerekiyor. Yeniden bir planlamaya gidilirken, sağlanan bu gelişmeleri ayrıntılarına kadar en iyi bir şekilde görmek, değerlendirmek ve hakkını vermek gerekiyor.

Tekrar söyleyeyim; bu konuda iddialı olmak, dikkatli adım atmak, değerleri koruyup, bir fişekten tutalım bir savaşçıya kadar hepsine en yüksek değeri vermek zorundayız. Yapacağımız planlamada, kırsal alanlardaki gelişmelerden kentlerdeki gelişmelere kadar hepsini iyi değerlendirmek gerekiyor. Düşman otoritesini yerlebir eden parti otoritesi iyi değerlendirilmek zorundadır. Bunlar iyi görülüp değerlendirilmeden, gerilla planına ulaşmak mümkün değildir. Ne sağ tasfiyeci ve ne de sol sekter anlayışlarla olanaklar güçlü bir tarzda değerlendirilebilir. Özellikle sorumluluk düzeyi olanların, gerillanın böyle oturtulacağını bilmeleri gerekiyor. Yine düşmanın siyasi otoritesinin zayıflamasıyla geliştireceği yeni yöntemler görülmelidir. Buna karşı kırda ve kentte halkın siyasal otoritesinin gelişeceği de açıktır. Bu anlamda cephe gerisinin de değerlendirilmesi önemlidir. Savaşçı ve kadro yapısına gereken eğitimler verilmeli, bu konuda parti tecrübesi en yetkin bir tarzda kullanılmalıdır. Partiyi, öncüyü oturtmanın yegane koşulu bütün bunları hayata geçirmektir. Bunda coğrafyanın iyi değerlendirilmesi de önemli rol oynar.

Döneme yönelik planlamalara giderken, kısaca bu noktaları belirtiyoruz. Hiç kuşkusuz güçlü ve detaylı bir planlama gereklidir, ancak bu, sizlerin yapacağı planlamalarla olacaktır. Genel hatlarıyla değinildiğinde, gerilla ordulaşması ve bunun planlaması için koşullar epey elverişlidir. Denilebilir ki, tarihimizde ilk defa sorunlar çözüm yollarıyla bu kapsamda dile geliyor. Bu anlamda sağlam verilerdir diyoruz. Buna dayanarak ciddi bir kuruluşa yönelim hiçbir dönemde olmadığı kadar bize olanak sunmaktadır. Bütün bunları iyi görmek, tarih bilincini ve siyasi bilinci mükemmel kılmak, özgürlük denilen kavrama doğru yaklaşmak gerekiyor. Sömürge olduğu dahi kabul görmeyen, katmerli bir yabancılaşmayı yaşayan bir ülkenin devrimcileri olarak, derin bir bilgiye ulaşmanız şart. Başarıya ulaşmak için bu konudaki muazzam tecrübesizlik ve toyluğu aşmanız gerekiyor. Biz sıradan bir özgürlük, bir dost ilişkisini elde etmek ve hatta doğru bir teorik seviye kazanmak için yıllarca büyük bir savaşım verdik. Ancak siz bu ortamda bile bunun derinliğine ulaşmadan yoksunsunuz. Bu, aynı zamanda sizin gerçekliğinizi gösterir. Kürdistan'da yol almak isteyen bir kişi kesinlikle bizim gerçekliğimizi kavramak zorundadır. Taktik önderliğin düşmüş olduğu hatalardan kurtulması mümkün değildir. "Üzerinde kurulurum" mantığı hem kötü ve hem de sahibini bitiren bir anlayıştır. Sadece silahı ele almak kişiyi güçlendirmediği gibi, sonuçta ihanete kadar da vardırır. Mesele silahı omuza almak, bir-iki laf gevelemek değildir. Biz bu işin teori ve pratiğini koyduk. Yanılgılı yaklaşımlar sonucu kötüyle noktalamaya kadar götürür.

Değerlerin bilinciyle hareket etmek, örgütü disipline götürür. Başka türlü PKK'nin savaş gerçekliğine yaklaşmayın. Yanılgılar sonuçta kaybetmeye, zarar vermeye götürür. Partinin bu konulardaki eleştirileri ciddidir ve mutlaka sonuç çıkarmanız gerekir. Çok ağır hatalı ve suçlu durumda olanlar bunu bilmelidir. Parti kendi öncülüğünü bu biçimde sizin elinizde çürümeye terk edemez. Parti ya sizi kendi potasında eritir, yetkin devrimciliğe ulaştırır ya da sizi ezer. Bunu da kulağınıza küpe edin. Partiyi doğru inceleme ve araştırma imkanı vardır. Mutlaka sonuç çıkarın. İşte bu gerçeklerin ihtiyatlı yaklaşımı içinde, planlamaya iyi yürüyebiliriz. Yani bu veriler kadar, bu verilere doğru yaklaşımı da esas olan bu yöntemle biz, önümüzdeki dönemi mükemmel planlayabiliriz. Gerek ulusal ordulaşma ve gerekse de ulusal ayaklanmaya büyük bir hız kazandırabiliriz. Ulusal ayaklanma ve serîhildan üzerine değerlendirmelerimizi sunduk. Gerilla için de bir veridir. Ayrıca ele almayacağız. Çünkü gerilla planlamasında serîhildana düşecek rol de yerli yerine oturuldu. Serîhildansız gerilla düşünülemez. Düşünülse de bir ayağı kopuktur.

Tarihi açıdan, siyasi açıdan çok önemli bir aşamanın içinde olduğumuz açıktır. Yöneliş, silahlı mücadele gelişim fırsatını yakalamıştır. Kürdistan tarihinde ilk defa ayaklanmalar, geçmiş ayaklanmalar gibi kanla bastırılamamış, yaşatılan tahribatlara fırsat verilmemiştir. Kürdistan halkının ulusallaşma ve özgürleşme adımını ilk defa partimiz atmıştır. Umut ve cesaret kadar, pratikte gerçekleştirme imkanını da ortaya çıkarmıştır. Dolayısıyla şimdiye kadar çokça yönelip de hakkını veremediğimiz gerilla ordulaşmasına, artık hiçbir bahaneyle yaklaşılamaz. Neden başaramadık, neden yapamadık biçiminde bir yaklaşım suç teşkil eder. Ayrıca böylesi bir yaklaşım göstermek, kişinin kellesini de götürebilir. Bu kadar tecrübe ve olanağa rağmen bunu ileri sürmek büyük bir felaketi yaşamaktır. Zaten böylesi bir kişilik ya düşmanın çizmeleri altında ezilir ya da partinin yargı esaslarına tabi tutulur. Şimdiye kadar yapılan müdahale ve planlamaların istenilen sonuca ulaşmamalarına duyduğumuz öfkenin nedeni budur. Hem dönem ve hem de olanak itibariyle bunun nedenleri vardır.

Unutmayın ki PKK'de politika zamana ve mekana bağlı olarak yürütülür. PKK önderliğinin dönemlere, militan ve savaşçı yapıya, eyleme, örgütlenmeye bakış açısının ve uygulama düzeyinin çok sıkı bir biçimde zamanla bağı vardır. Çok çelişki de olabilir; bir yerde çok tahammül edilir, bir yerde hiç tahammül edilmez; bir yerde bir hataya belli ölçüler dahilinde müsamaha gösterilir, bir yerde idama yol açar. Neden? Çünkü her dönemin kendine özgü koşulları vardır. Bu da dönemin kendine özgü sınırlarını belirler. Bazı dönemlerde tahammül kabul etmez ve zararlarının sınırı kestirilemez durumlar da ortaya çıkıyor. Bazı dönemler vardır kaybettirmez ama az kazandırır; bazı dönemler vardır, çok kazandırır, çok kaybettirir. İşte tüm bunları görmek, dönemleri yakalamak açısından önemlidir. İçine girdiğimiz dönemde, tarz eski tarz olursa felaket getirir. Kısaca PKK tarihini dönemlere bağlı olarak değerlendirdiğimizde, önderlik sorununu doğru anlayabiliriz. Dolayısıyla yanılmayın! Bir dönemler farklı davranıldı diye her dönemde böyle davranmak kişiyi yanılgıya götürür. Politika çok değişken bir olgudur, askerlik açısından da böyledir. Geçmişte olanaklar bunu gerektiriyordu, oysa bugün daha farklı bir dönemdeyiz. Buna dayanarak söylüyoruz ki, içinden geçtiğimiz dönem her bakımdan bizden mükemmel ordu kurmayı istiyor. Dönemlere bağlı olarak değerlendirdiğimizde, önderlik uygulamasını doğru kavramalısınız. Bunu, sanıyorum hiçbir PKK organı, önderi inkar edemez. Ordu kurmanın, savaşmanın olanakları var. Bunu başka türlü yansıtmak, başka türlü değerlendirmeye tabi tutmak mümkün değildir. Bunun için tam militan kişilik, vurucu kişilik de var. Parti bunu netleştirmiştir.

Partinin isteminin yerine getirilmemesi ihanetle eş tutulur. Yani öyle kişisel yanılgılar, gaflet durumları filan demekle de kişi kendini savunamaz. Bir defa burayı iyi görmeniz gerekiyor. Sorumluluk düzeyi yüksek olanların kendilerinde, çevrelerinde, bunu çok iyi görmeleri gerekir. "Vay geçen sene böyle düşündük, böyle yaptık" demekle hiçbir şey kurtarılamaz. Bu yılın olanakları geçmiş yılla kıyaslanamayacak düzeydedir. Hatta düşmanın da bize karşı yaklaşımları farklıdır. Dolayısıyla geçmişin alışkanlığı, çalışma düzeyi ve tarzı aşılmak zorundadır. Ama en fazla zorlandığınız yön de burasıdır. Birkaç yıllık gecikmeyle işlere yönelmenizin, başınızı büyük belalara sokacağını sanıyorum. Bundan kurtulmak için sol sekter ya da intiharvari bir çıkış yapacaksınız. Bu da felaket getirir. Partinin bütün derinliğiyle dayatmak istediği militan düzeyi bunun engellenmesi için çok büyük önem taşıyor. Bu sefer planlamamız, uygulamaya geçirilecek bir planlamadır. O halde sorun, gelip bunun sorumluluğunu alan kişiye, kuruma dayanıyor.

İşleri bu temelde sağlama aldıktan sonra, bu kez de bu verilere dayalı taktiklere nasıl bir somutluk kazandırılacağı sorusunu netleştirmek gerekecektir. Herşeyden önce, bu aşamanın kapsamı, gerilla hedefleri olmalıdır. Kürdistan'ın ulusal ve toplumsal yaşamında gerilla artık ağırlığını hem askeri ve hem de siyasi etkinlik düzeyinde gösterecek, bir ucunda alan kurtarmaya, diğer ucunda ise oldukça geri bölgelerde de savaştırmaya kadar giden bir konumda seyredecektir. Dolayısıyla kurtarılmış alan veya kızıl bölge de denilen alan, üzerinde durmaya değer. Kızıl alan, kurtarılmış bölge, özgürleştirilmiş bir parça vatan demektir. Buralar için her türlü çözüm yollarının öngörülmesi gerekir. Burada bütünüyle ordulaşmanın, halkın yaşamının ekonomik düzeyden tutalım, sosyal, siyasal düzeye kadar oturtulması gerekiyor. Birinci bölgeler meselesini, kızıl bölgeler meselesini işlemek gerekiyor. Büyük talepler ortaya çıkabilir; ki, bu bizim temel amaçlarımızdandır. Bunun için bazı veriler sunduk, Botan-Behdînan, Amed, Dersim, Garzan ve benzeri alanlar var. Kırsal ve dağlık alanların çevrelediği alanlarda böylesi bölgeler düşünülebilir. Ordulaşmayı bu alanlara dayandırarak geliştireceğiz. Zaten gerillanın ordulaşması, bu alanların koşullarına dayanıyor. Özellikle serîhildanlarda ortaya çıkacak siyasi gücün buralara kanalize edilmesi ve buralarda ordulaşması önem taşıyacaktır. Yine burada hareketli savaş türlerine geçilecek, geniş çemberler çizilerek düşmanın imhasına yönelik taktikler esas alınacaktır. Gerillayla hareketli savaş içiçe gelişmek zorundadır. Şehir-kır alanını düşmana karşı topyekün sağlama alınan, düşmana karşı öz savunma birlikleriyle kendini koruyan bir konuma getirecek, milisin oturtulmasını sağlayacaktır.

Serîhildan için söylediğimiz karmaşık bölgeler de kendisini gösterebilir. Kürdistan'da bir sürü karışık bölgeler de ortaya çıkar, bunlar gerillayla düşmanın içiçe yaşadığı bölgelerdir. Gerçekten karışık bölgelerde hem gerillanın hem de düşmanın çok rahat hareket etmesi vardır. Bu bölgeler de Kürdistan'da epey önem ifade eder. Yani Mardin, Serhed, önemli oranda Güney-Batı ve buna benzer diğer birçok bölgede karışık durum yaşanacaktır.

Sınırlı da olsa beyaz bölgeler de vardır. Kitlelerin fazla uyanmadığı, gerillanın fazla harekete geçmediği bölgelerdir bunlar. Bu dönemde bu alanlara da müdahale edilmeye çalışılacaktır. Bunlar da en azından karışık bölgeler haline getirilecektir. Bu yönüyle soruna yaklaşılabilir. Bu alanların durumu sık sık değişir. Karışık bölgelerde serîhildana daha çok ağırlık verilirken, kızıl bölgelerde de gerillaya ağırlık verilecektir. Beyaz bölgelerde ise daha çok örgüt çalışmasına, keşif birimlerine, propagandaya, suikast türü eylemlere ağırlık verilebilr.

Gerilla ordusunun hacim itibariyle de pekiştirilmesi gerekiyor. Örneğin bir Botan-Behdînan alanında en az ... bine ulaşmak, hatta mevcut durumda sayı ... bin ise bunu sene sonuna kadar ... bine ulaştırmak, Garzan, Amed ve Dersim gibi alanlarda ise en az ... bin dolayında gerillayı hedeflemek gerekecektir. Beyaz bölgelerde de bu gücü alay düzeyine getirmek, Türkiye dahil olmak üzere, birçok bölgeye de küçük timler ve suikast birlikleri yerleştirmek önemlidir. Buna benzer timleri de devrede hazır bulundurmak gerekir. Bunları kaba anlamıyla söylüyorum. Verilen sayılar çok da olabilir, az da olabilir, ama bu sınırları zorlamak ve hatta aşmak mümkündür. Özellikle serîhildanları geliştikçe ortaya çıkan gücü gerillaya kanalize etmek çok önemli bir görevdir. Gerillanın serîhildanı geliştirmesi, serîhildanın da gerillayı beslemesi gerekiyor. Siyasi ordulaşma böyle gelişecektir. Serîhildan taktiği temelinde örgütlenme düzeyinin yükselmesi ve halk komitelerinin oluşmasıyla bir meclise varmak olasıdır. Siyasi anlamda kurtarılmış bölgeler de beraberinde gelişecektir. Önümüzdeki planlama döneminde siyasi denetimi de en az askeri denetim kadar yaygınlaştırmak gerekiyor. Kent ve köy yönetimlerini önemli oranda, hatta yüzde yetmişbeş oranında kendi lehimize çevirme olanağımız vardır. Bunu çeşitli ekonomik, siyasal, sosyal, gizli ve legal kurumlar yoluyla gerçekleştirmek mümkündür. Çok sayıda kurum geliştirmek; en üstte meclis ve onun altında çok sayıda ekonomik, sosyal, ticari, kültürel kurumları yaygınca geliştirmek, ulusal, siyasal ordulaşmanın vazgeçilmez çalışmaları olacaktır. Özellikle serîhildan planlamasında bunlar da işlenir. Gerilla ile bağı açısından önemini koyduk. Hedef, gerilla ordulaşmasıyla özel savaşı boşa çıkarmadır. Kitleyi kontrol edelim, denetim altına alalım yaklaşımı aşıma uğratılmış, kitle tam hakimiyet altına alınmış, yine kontra birlikler hareketsiz bırakılmış veya en azından bu taktik yürütülemez duruma getirilmiştir. Bu dönem, özel savaş başarıya ulaşmadıysa da, önümüzdeki dönemde başarısızlığını tam kılmak, garnizonlara sıkıştırılmış bir güç durumuna getirmek, gerillanın en temel hedeflerinden birisidir. Düşmanın yeni oluşturduğu harekat birlikleri politikasını boşa çıkarmak, hava saldırılarını da etkisizleştirecek bir düzenlemeyi kendi içinde yaşamak, milis vasıtasıyla kontr-gerilla saldırılarının önüne geçmek, bunları boşa çıkarmak, özellikle sivil savunma birliklerini köylerde, mahallelerde hayata geçirerek kontracıları -ki bunlar gizli çalışır- boşa çıkarmak bir zorunluluktur. Evet, kontrayı milisler, harekat birliklerini de gerilla vasıtasıyla sınırlandırmak, etkisizleştirmek esas temel hedef oluyor.

Demek ki gerilla ordulaşmamız, özel savaş birliklerine karşı mücadeleyi ilerletecek, başarıya ulaştıracak büyüklükte olacaktır. Buna milis de, savunma birlikleri de dahildir. Zaman zaman hareketli savaşa başvurulacak, zaman zaman gerilla, zaman zaman da bireysel saldırılarla düşmanın terör politikası boşa çıkartılacaktır. Her ne kadar Kürdistan'da düşmanın garnizonları kalsa da, ordunun denetimi daha da zayıflayacaktır. Düşmanın siyasi denetimi zaten oldukça zayıflatılmıştır. Burjuva partileri, ekonomik sömürü organları, kültür kurumları, vakıflar vb. kurumlar aşılacak, bunların yerine ulusal kurtuluşçu kurumlar egemen kılınacaktır. Gerilla faaliyetleri mevcut dönemi, yani 1992'nin faaliyetlerini kapsarken, 1993'ü de gözönünde bulundurması gerekiyor. Hükümetteki değişiklikleri de gözönüne getirerek, esas olarak kendini büyütmeyi, siyasi hakimiyetini tam kılmayı, bu konuda düzen ister kendini siyasi görüşmeye açık tutsun ister tutmasın, bu taktiğinden vazgeçmemeyi, ısrarla sürdürmeyi; yine reformist yaklaşımları, reformizmi teşhir ve tecrit etmeyi esas alan bir politikayı hedef almalıdır. Bunu yaparken zaten hedef alınan, gerillanın büyütülmesi ve yaygınlaştırılmasıdır. Yapılacak reformlara ya da verilen tavizlere biz bu doğrultuda yaklaşıyoruz. Dönemin temel taktik hedefleri bunlardır.

Önümüzdeki dönemin sorunlarından olan kurumlaşma üzerinde biraz yoğunlaşabiliriz; kurumlaşma sorunu önemini koruyor. Bu konuda birçok olanak, savaşçı ve değer ortaya çıkmıştır, fakat bunun kurumlaşması sağlanamıyor. Yani merkezileşme, planlama, eğitim, örgütlenme

Kürdistan tarihinde ilk defa ayaklanmalar, geçmiş ayaklanmalar gibi kanla bastırılamamış, yaşatılan tahribatlara fırsat verilmemiştir. Kürdistan halkının ulusallaşma ve özgürleşme adımını ilk defa partimiz atmıştır. Umut ve cesaret kadar, pratikte gerçekleştirme imkanını da ortaya çıkarmıştır. Dolayısıyla şimdiye kadar çokça yönelip de hakkını veremediğimiz gerilla ordulaşmasına, artık hiçbir bahaneyle yaklaşılamaz. Neden başaramadık, neden yapamadık biçiminde bir yaklaşım suç teşkil eder.

ve harekat komutanlığı biçiminde bir seyir tutturulamıyor. Bu anlamda başı küçük bir gerilla gövdesi ile karşı karşıyayız. Hatta buna gövde de demeyelim, uzuvları sağda solda, merkezileşemeyen bir yapı söz konusudur. Hiç şüphesiz, neden merkezileşemiyor diye suçlama getiremeyiz ama, merkezileşmenin birçok olanakları artmış olmasına rağmen, halen merkezileşmeye doğru yürümemek kabul edilemez. Merkezileşme üzerine birçok şey söylendi. Sabote eden, yetersiz, yanılgılı, her türlü bireycilik ve kendini merkez yerine koyan anlayışlar ortaya konuldu. Nasıl merkez olunur? Bu da ortaya konuldu. Bütün bunlar, genelde partiyi özelde de gerillayı uygulamak için büyük önem taşıyor. Ciddi bir gerilla kurumlaşmasına ihtiyaç var. Yani herkes peşine beş-on kişi taksın gerillacılık yapsın diyemeyiz artık. Silahlı propaganda döneminin az çok bir anlamı vardır. Yine gerillanın alt yapısının, temel koşullarının oluşturulmaya çalışıldığı dönemlerde bu tip birimlere bir yere kadar anlayış gösterilebilir. Ama artık bunca gelişmeler sağlandıktan, işler dallanıp budaklandıktan, muazzam kurmay görevleri ortaya çıktıktan sonra merkezileşmeyi sağlayamama çok ağır bir sorumsuzluk olur. Dolayısıyla gerilla kurumlaşmasına, başta da merkezileşmesine ağırlık vermek gerekir. Akademi bile en temel kurumlaşma alanlarından birisi olmasına rağmen, bunlar yapılamadı. Ülkenin hemen hemen her alanı gerilla kurumlaşması için uygun olduğu halde değerlendirilmedi. Bu defa şunu sormak gerekir: Sen nerede eğitim, karargah istedin de yer bulamadın? Hiç kimse bunu iddia edemez. Her alanda bunu başarmak mümkün, kaldı ki bu yeraltı biçiminde olabilir, açık olabilir, geçici ya da sürekli olabilir. Durumuna uygun bir merkezileşmeye ulaşman için oldukça olanak sahibisin. Asıl mesele, doğru yürümemek, başarmak gücünü kendisinde ortaya çıkarmamaktır. O halde ileriki dönemde, mevcut alanları bu temelde tasnife tabi tutarak, gerilla ordulaşmasının merkezi haline getirecek düzeyde ele almak gerekir. Dolayısıyla sorun artık alan sıkıntısı değildir. Eskiden ülke dışında, bu bir avuç yerde çok önemli bir ihtiyacı gideriyorduk. Onüç yıldır bu sahayı kullanıyoruz ve de kullanabildik. Eğer iyi değerlendirilip sonuç çıkarılsa, ilerde nelerin yapılacağına dair iyi bir örnektir. Ülkede de geniş olanaklar sağlayacak alanları bu temelde kullanmak mümkündür. O halde, "yerim dardı, oynayamadım" yerine, "yerim geniştir, oynamalıyım" anlayışına ulaşmak gerekir.

Biz son zamanlarda bir karargah yöntemi geliştirmek istedik. Özellikle Botan-Behdînan alanı ve şu anda yerleştiğimiz sahalar iyi gelişme imkanı vaadediyor. Çok sıkı, çok hızlı değerlendirilirse, mutlaka bir gerilla kurumlaşmasına bizi götürür. Dolayısıyla gerillada üslenme, karargah sistemi, üslerde karargah, karargahlarda çalışma düzenlemesi sorunlarına çok daha kapsamlı yaklaşacağız. En başta bu alanlar gerçekten gerilla kurmayının üslendiği alanlar olmalıdır. Gerilla kurmayı her şeyden önce planlamayı esas alır. Planlama ne demektir? Önüne koyduğu görevler için güç getirme; yani asker bulmaktan tutalım, onu eğitme, deneme, sınama ve daha sonra harekat birlikleri halinde savaş alanlarına sevk etmeye; bunun için eğitim okulları açmaktan tutalım, eğitim kadrosunu oluşturmaya; eğitim malzemelerinden tutalım, onun nasıl en iyi bir iş bölümüne tabi tutulacağına karar vermeye kadar, bütün bunları saptamalıdır. Devrimi pekiştirmede kendisini sorumlu hissetme, ihtiyaçlara cevap verme ve örgüt yaratmadır. Biz bunu bu sefer kesinlikle kurumlaştıracağız. Yani görevleri belli, yetkileri belli, sorumlulukları belli, hazırlıkları, yürütenleri, iç işleyişi belli olan bir kurumlaşmaya ulaşmak fazla zor değildir. Kendi içinde lojistikçisi, eğitimcisi, kuryesi, ana karargah komutanlığı ve milis komutanlığı biçiminde görevlendirmeler bellidir. Esas olarak iş bölümü bu ana karargah bünyesinde oturtulur. Yine yüzlerce kişiyi eğitecek düzeyde bir eğitim faaliyeti, ana karargah komutanlığına bağlı olarak yürütülebilir. Bu konuda olanaklar oldukça fazladır. Yani bir Zagroslar'dan tutalım Cudi'ye, Toroslar'a, Dersim'e kadar, yine Binboğalar'dan tutalım Ağrı dağına kadar birçok alanda karargah sistemine bağlı eğitim faaliyetlerini yürütmek mümkündür.

Bununla bağlantılı olarak geliştirilmesi gereken diğer birimler de harekat birlikleridir. Her alanda artık bunlara ulaşmanın olanağı vardır. Hareketli birlikler derken, mıntıkası, bölgesi, sayısı ve hedefleri belli bir birlik anlayışını kastediyorum. Böyle birlikler çeşitli biçimlerde düşünülebilir. Esas itibarıyla bunları bölgeler, hatta mıntıkalar düzeyinde düşünmek mümkündür. Fakat her alanın özelliklerine uygun bir biçimde büyütülebilir veya küçültülebilirler. Gerilladan hareketli orduya dönüştürme gibi sorunları vardır. Yani o en çok söylenilen birleşme-dağılma ilkesine işlerlik kazandırmak gerekir. Denilebilir ki birinci bölgelerde gücü hızla toparlayıp düşmana büyük bir darbe vurduktan sonra hemen dağıtıma tabi tutma önem kazanabilir. Özel birlikler daha da geliştirilebilir. Vurucu birlikler kendi içinde ayrışmaya gidebilir. Roket ve orta boy silahları kullanan birlikler, keşif birlikleri, pusu birlikleri, saldırı birlikleri, iyi nişancılardan tutalım sabırlı, dayanıklı, cesur kişilerin konumlardırılmasına kadar, uzmanlaşmayı esas alan bir dağılım olacaktır. Ne tür birliklere ihtiyacımız var ne tür birlikleri kurmalıyız; bunu önceden düşünmek gerekiyor. Eskisi gibi her şeyi bir takımla yapmak zordur.

Araziye göre oturtma, silaha, saldırıya, savunmaya göre birlik oluşturma üzerinde daha da tartışılabilir. Birlik biçimleri, birlik özellikleri günümüzde daha da önemle üzerinde durmamızı gerektiriyor. Bunun yanında milis birlikleri olabilir. Milis birlikleri üretime bağlıdırlar. Şehirlerde mahalle savunmasını, köylerde köy savunmasını esas alırlar. Gizlidirler, küçüktürler, fakat bunların da eğitimi, sevk ve idaresi önemlidir. Kontra biraz gelişiyor, kontralara karşı savaşmada rolleri çok önemlidir. Gerillayla koordine arasındaki bağda olsun, istihbarat ve keşifte olsun, milisin rolü belirleyicidir. Milis problemini de günümüzün verileri ışığında özenle değerlendirmek gerekiyor. Milisin eğitimi, örgütlendirilmesi, sevk ve idaresi önemle ele alınmayı gerektirir. Gerillanın diğer bazı birimleri teşkil edilmelidir. Özellikle lojistik birimleri ayrıca ele alınmak zorundadır. Her gerilla birliğini lojistikle uğraştırmak doğru değildir. Lojistik, yani levazım, erzak temin etme ve onları kullanma, hazır hale getirme kendi içinde bir birimin, özel birimlerin işi olabilir. Hatta kendi içinde birisi yemek pişirirken, birisi de tahıl temin eder, birisi dükkandan ya da halktan yiyecek toplarken, birisi de taşır. Alanlar ayrı, taşıyanlar ayrı, pişirenler de ayrı olmalıdır. Yani uzmanlaşmayı biraz daha sıkı düşünmek gerekecek.

Yine kurye, keşif, istihbarat grupları vardır. Kuryeler ayrı, keşifçiler ayrı, istihbarat ayrı olur. İstihbarat için sıradan halktan insanlar görevlendirilir. Kuryeler çok uyanık, yolu-yöntemi iyi bilenlerden seçilir. Yine keşif grupları aynı zamanda saldırı yapabilecek birliklerdir. Yani savaşçı birliklere benziyor. Buna göre bir uzmanlaşma önem kazanır. Eğitimciler ordusu, çok sağlam bir şekilde şekillenir. Yani hergün değiştirdiğimiz eğitim kadrosu değil, sağlam eğitimcileri; silahtan anlayan, ideolojiden anlayan, politikadan anlayan, kişiliği çok sağlam, çok dönüştürebilen bir eğitimciler ordusundan eğitim bürosu oluşturulabilir. Yine örgütlenme ve siyasi işlerden iyi anlayan bürolar oluşturulabilir. Yani siyasi kararları verme, örgütlenme üzerinde karar verme büroları çok iyi oturtulur buralara. Harekat komutanlıkları cesur, gözüpek, pratiğe çok hakim kişilerden oluşturulur. Bütün bu konularda mevcut kadroyu, savaşçıyı iyi gözönüne getirip iş bölümüne, giderek uzmanlaşmaya tabi tutacağız. Bununla birlikte, bununla içiçe geliştirilecek bir meseledir.

Her ne kadar oturmuş bir kademe olmayacaksa da, yine de, genelde bir askeri komiteye, askeri konseye başvurulabilir. Askeri konsey ile askeri komite ayırımı yapmak yanlış değildir. Fakat dağınık çalışmadan ötürü fazla bir işlevi olmaz. Daha çok önem taşıyan, karargah ve harekat komutanlıklarıdır. Harekat komutanlıkları şüphesiz karargah komutanlıklarına biraz bağlıdır. Yani kurmaya bağlıdır. Dolayısıyla ana karargahları biraz o kademe itibariyle de sorumlu tutmak yerindedir. Harekat komutanlıklarına belirli inisiyatifler tanınır, ama karargahlara da bağlanmak durumları vardır.

Kurmay bölümü dar tutulur. Fakat oldukça da sorumlu ve işbilir olmak durumundadır. Harekat komutanlıkları da öyle başıboş, kendini herşeyin yerine koyan değil, kurmay ruhuna bağlı olmayı bilen komutanlıklar olmalıdır. Bir de birim düzenlememizi yapmamız gerekir. Yani ana karargahlar bir tugaya mı hakim, bir tabura mı? Kısaca, tugay komutanlığı, örgütlenmesi, tugayın

Gerilla kurmayı her şeyden önce planlamayı esas alır. Planlama ne demektir? Önüne koyduğu görevler için güç getirme; yani asker bulmaktan tutalım onu eğitme, deneme, sınama ve daha sonra harekat birlikleri halinde savaş alanlarına sevk etmeye; bunun için eğitim okulları açmaktan tutalım eğitim kadrosunu oluşturmaya; eğitim malzemelerinden tutalım onun nasıl en iyi bir iş bölümüne tabi tutulacağına karar vermeye kadar, bütün bunları saptamalıdır. Devrimi pekiştirmede kendisini sorumlu hissetme, ihtiyaçlara cevap verme ve örgüt yaratmadır. Biz bunu bu sefer kesinlikle kurumlaştıracağız. Yani görevleri belli, yetkileri belli, sorumlulukları belli, hazırlıkları, yürütenleri, iç işleyişi belli olan bir kurumlaşmaya ulaşmak fazla zor değildir.

sevk-idaresi, sevk-idare komutanlığı, harekat birlikleri komutanlığı, milis komutanlığı, eğitim komutanlığı bir bütün olarak tugay bünyesinde düşünülebilir. Bazı yerlerde tabur düşünülebilir. Herhalde bu planlama aşamasında tugay seviyesinde bir örgütlenme ortaya çıkar. Tugay komutanlığına ulaşmak mümkündür. Tugay çapında bir işbölümü, tugay çapında bir mevzileşme, bir işleyiş gözönüne getirilmelidir.

Özellikle birinci bölgelerin bazı alanlarında tugaylar gelişebilir. Önümüzdeki yıl içinde Botan-Behdînan'da birkaç tugaya ulaşmak mümkündür. Dersim'i zorlamak gerekir. Diğer yerlerde alay komutanlıkları geliştirilebilir, yani diğer eyaletlerde; Güney-Batı'da, Mardin'de, hatta Serhed'de alay komutanlıkları gelişebilir. Buralarda ana karargah olur, ana karargahın yön vereceği taburlar olabilir, tabur düzeyinde bölge ayrımını yapabilir. Artık o kendisine bağlıdır, ne kadarına güç getirebiliyorsa, onu yapar. Yani önümüzdeki dönemde en üst düzeyde tugaylar, alaylar, bölge ve eyaletler dahilinde örgütlendirilebilir. Bütün bu olanaklara rağmen yenilgiyi yaşamak istemiyoruz. Evet, bölüklere kadar da çıkabilir, hatta küçük mıntıkalarda takımlar düzeyinde kalabilir. Böyle bir kademeleşme üzerinde durabiliriz. Bu temelde ülkedeki alanları tasvire tabi tutabiliriz.

Tabii ki bununla içiçe olan bir tayin-terfi durumu vardır. Artık belli ölçüde komuta sisteminde mevki ve kariyer tutma önemlidir. Tabii ki tayin-terfinin bu temelde büyük önemi vardır. Yükseltme, düşürme, görevlere bağlılık, başarı, parti çizgi ve kişiliğine bağlılık temelinde somut görevlere gidilmelidir. Kısacası her düzeyde yeterlilik gösterme temelinde tayin-terfi geliştirmek ya da başaramadı mı rütbesini düşürme yöntemlerini geliştirmek kurmayın temel görevlerindendir. Tayin-terfi işleriyle kurmay uğraşır. O açıdan sağlam bir sicil tutma, savaşın doruğunu izleme, bu konuda raporları alma ve böylece sağlam bir tayin-terfiye gitmeyi sağlamalıdır. Bu görev daha bir özenle ele alınmalıdır.

Bir de nizamnameler sorunu vardır. Her birinin bir iç yönetmeliği olacaktır. Genel nizamname kadar, iç nizamnameler, iç yönetmelikler meselesi de halledilecektir. Bu, birimlerin hareket çerçevesini çizer. Yine az-çok her birimin önüne genel görevler konulabilir. Görevlere bağlı olmayan birimler düşünülemez. İçinde bulunulan dönem ve alana göre asgari ve azami görev belirlemesi yapılır. Belli bir inisiyatif payı tanınarak görevlerle karşı karşıya bırakılır. Keyfine göre görev yapar, keyfine göre yapmaz anlayışına son vermek gerekir. Keyfine göre komutan şöyle davranır, böyle davranır; işte nizamname ve görevlendirme buna son verir. Toplantı, hedefler, eğitim sistemiyle, birçok hususlar nizamname ve hedeflere bağlanarak birimler sorumlu kılınır, sorumluluk düzeyi yükseltilir. Bunun üzerinde daha fazla durmak ve sonuca gitmek önemli bir sorundur.

Tabii ki serîhildanla gerillanın ilişkisi, serîhildanlarla milisin, gerillanın ilişkileri de kendi başına ele alınmayı gerektirir. Gerilla-serîhildan bağlantısı, gerilla-milis bağlantısı da sağlam esaslara bağlanır. Bu çerçevede esaslar, araçlar sorunu halledilir.

Arazi değerlendirme sorunu vardır; arazi özellikle en az değerlendirilen bir konudur bizde. Arazi iyi bir değerlendirmeye tabi tutulmalıdır. İşte görüyoruz; arazi doğru değerlendirilmiyor, imha oluyoruz, düşmanın verdiği zararları görüyoruz. Nerede nasıl birlik üslendirilir; bu biraz coğrafyayla, araziyle bağlantılıdır. Nereye ne kadar yerleşilir, ne kadar kalınır, nerede nasıl hareket edilir; bunlara cevap bulmak için ülke boydan boya taksime tabi tutulur. Yazın nasıl kalınır, kışın nasıl kalınır? Bunlar çok önemli bir inceleme konusudur. Birliklerin üslenmesi, hareket tarzı sıkı sıkıya araziyle bağlantılıdır. Yine birliklerin büyütülmesi ve küçültülmesinin de araziyle çok yoğun bağı vardır. Yani arazisiz üslenme, hareket tarzı düşünülemez. Dolayısıyla arazi içinde düşmanın fazla ulaşmayacağı noktaların belirlenmesinden tutalım, bizim ile düşmanın içiçe yaşayabileceği alanlar, düşmanın hakim olduğu alanlar, dağlık ve ovalık alanlara kadar hepsi iyice netleştirilmelidir. Arazi ordulaşmamız için ne ifade eder? Çok stratejik ve çok dayanmamız gereken araziler var, dayanılmaması gerekene birlik dayatılmaz. Rahat kontrol altına alabileceğimiz araziler boş bırakılmaz. Mutlaka ulaşmamız gereken araziler vardır, terketmemiz gereken araziler vardır. Bunları böyle yaratıcı, net bir biçimde dönemler itibariyle sık sık gözden geçirip araziye ilişkin sorunları halletmek gerekir. Maalesef arazi bilincimiz ve bir de arazileri değerlendirmemiz çok zayıftır. Komuta kadememiz ve kadro yapımız halen bu konuda sağlam bir anlayışa ulaşmış değildir. Neresi ne kadar birlik alabilir, nerede ne kadar süre kalınabilir, nerede geçici kalınabilir, nerede sürekli kalınabilir; bunlar bile netleştirilmemiş! Dediğim gibi, mesela yeraltı olabilir. Mağarası vardır, yeraltına ihtiyaç vardır, öyleyse yeraltı hazırlanır. Ormanı vardır, kayası vardır; uçak tesir edeni vardır, etmeyeni vardır. Böyle geniş tasniflere tabi tutarak araziyi kullanmayı azamiye çıkarmamız, bu konuda sorunları iyi görmemiz gerekir.

Diğer sorunlar daha çok taktiğe ilişkin olabilir. Çarpışma taktikleri, pusular, baskınlar, sabotajlar, bildiğiniz taktikler kısmıdır. Bu sorunlar giderek biraz daha açıklık kazanır.

Geniş pusulama yöntemlerini, yine baskınları biraz daha sistemli düşünebilmek önemlidir. Aslında bu da şimdiye kadar doğru dürüst bilince çıkarılmadı. Örneğin bir pusu taktiği doğru dürüst gerçekleştirilemedi, çocuklar gibi baskın yapıldı. İşte en son karakol baskınları var, çok kayıplar da oldu. Ancak taktiğin doğru oturtulması durumunda mutlaka başarının elde edileceği ortaya çıktı. Yani doğru baskın taktikleri önceden tespit edilip, güçlü ve detaylı planlara varmak ne kadar gerçekse, plansız ve sonuç almayan eylemlerde de o kadar kayıplarımızın olacağı ortaya çıktı. Pusular doğru uygulanmadı, uygulansaydı ne kadar başarılı olduğu biliniyor. Sabotajlar yine hakeza; birçok sabotaj yapılmak istendi ama kendilerini parçaladılar. Yani sabotajcı birimler çok iyi oluşturulmak zorunda. Mayın patlatmalar, patlayıcı hazırlamalar kesinlikle uzmanlık gerektirir. Yol tutma taktiklerine epey başvurmak gerekecek. Yol tutmalar, ülkeyi bu temelde denetim altında tutmak, ekonomik ve siyasi olarak denetimi yoğunlaştırmak zorunludur.

Askeri taktikler bir anlamda kitleyi kontrol altına alma, düşmanı da hareket edemez duruma getirmenin taktikleridir. Taktikleri çok zengin hale getirmek gerekir. Baskın, pusu içiçe düşünülür, bunun birçok yanıltma usulü de vardır. Dediğim gibi, bunlar hareketli savaşa çekme anında daha yaygın olabilir. Düşmanın beklediği yerde çatışmamak, beklemediği yerde ve biçimde çarpışmak, beklediği sayıda değil, beklemediği sayıda kişiyle çarpışmak gereklidir; yani muazzam yanıltma taktiklerine ihtiyaç vardır. Savaşta yaratmayı çok ileri düzeyde düşünmemiz gerekiyor. Yürüyüş düzenleri yürüyüş kolları, yürüyüş emniyeti büyük önem taşır. Bir de mayınlama sorunu vardır. Onlarca arkadaş mayın patlaması sonucu şehit düştü. Halbuki bu basit bir yürüyüş düzenlemesidir. Yola çıkmadan veya yol esnasında, yolu deneyip sınamak gerekiyor. Bu esnada gitse çok çok bir arkadaş gidebilir, oysa diğer türlü üç hatta beş arkadaş şehit düşebilir. Bu tamamen bir sorumsuzluk örneğidir. Yürüyüşün emniyeti zor değildir. Zamanlaması, gizliliği, keşfi yapılarak daha iyi düzenlenebilir. Bunu aynı zamanda alanlardan alanlara, eyaletten eyalete gidebilecek güç için de düşünürüz. Uzun yürüyüşlerin daha planlı, emniyetli, keşifli yapılması için bunları düşünmek zorundayız. Suları geçmek, fırtınaları geçmek, tipileri geçmek, çığ tehlikesi olabilecek alanları geçmek önceden düşünülmesi gereken hususlardır. Darboğazlar vardır, geçit vermez yerler vardır; bunlar için düzenleme önceden olmak zorundadır. Bazen yolları tutup arabaları, otobüsleri hizmetimize koşturabiliriz. Bu aşamada bazı karayollarını bile rahatlıkla ikiüç noktasından tutup sevk ve idareyi böyle yapabiliriz. Geceleri tutarız, tamamını denetimimize de alabiliriz. Bir birimi bir yerden mi geçirmek istiyoruz, rahatlıkla götürebiliriz; bir erzağı mı götürmek istiyoruz, götürebiliriz.

Bir de cephe ve cephe gerisi sorunu var. Bizim için cephe gerisi muazzam doğmuştur. Cephe gerisine dayanarak cepheyi geliştirmenin olanakları çoktur. Hem ülke içinde ve hem de ülke dışında dayanacağımız cephe gerisi vardır. Kızıl bölgeler cephe bölgeleridir. Karmaşık bölgeler cephedir. Ülke dışındaki, şimdiden üslendiğimiz alanlar önemli oranda cephe gerisi görevini de görüyor. Serîhildanlar cephe gerisidir. Bunların iyi görülmesi gerekiyor. Cephe alanlarının da savaş alanları olduğunu bilerek, buna göre hareket tarzı ve yaşam tarzının geliştirilmesi gerekir. Yani bir cephe gerisinin yaşam tarzıyla, cephenin yaşam tarzı arasında çok büyük bir fark vardır. Bunu görüp değerlendirmek önem taşır.

Bunun yanında diğer bazı sorunlar da vardır. Asker nasıl alınır, asker nasıl yaratılır, asker kimdir? Asker eğitimle, tecrübeyle nasıl geliştirilir? Bu konular üzerinde çokça durulmuştur, daha da durulabilir. Asker almanın özel birimleri oluşturulur. Askere almak için kentlere, köylere adam gönderilir. Yani özel askere alma birlikleri bence oluşturulmaya değerdir. Bu özel asker alma birimlerini metropollere de gönderebiliriz, Avrupa'ya da göndeririz. İlk hazırlığı yapar, ilk elemeyi yapar; kim asker olmaya uygundur, bunu netleştirir. Hatta katılanların sağlam olarak yerine ulaştırılması sorunlarıyla ilgilenir ve gerekirse gereken noktaya da ulaştırır. Yani askere alma meselesini daha iyi bir örgütlenmeye kavuşturmak gerekiyor. Ayrıca asker yaratma sorunu, askere verilecek ilk eğitim iyi ayarlanmalıdır; bu onbeş günlük mü olur, kırkbeş günlük mü olur; pratik bir sorun olduğu için dönem içinde gelişmesi gereken yöntemlerdir. Aslında eyleme kaldırma sakıncalı olduğu için, ciddi bir eğitim, eleme ve sınamadan geçirilmesi gerekiyor. Belli bir denemeden geçirdikten sonra gerilla ordusuna almak, daha yararlı sonuçlar doğurur. Yani hazırlık süresi, ardından profesyonel asker olarak alma hazırlıkları ve profesyonel süreyi iyi ayırdederek bir askerileşme sistemini geliştirmek gerekiyor. Hatta eskiden bizim zorunlu askerlik yasamız vardı. Artık şimdi zorunluluk veya gönüllülükten de öteye askere alma kanunu gibi bir kanun geliştirilebilir. Özellikle her aileden mümkünse bir kişinin askere alınması, bir kanun maddesi haline getirilebilir. Aslında her ailenin bir ferdini gönüllü vermesi gerekir. Hem kanun hükmüdür ve hem de gönüllülüğü içerir. "Düşman ordusuna askere gitmeye son, kendi ulusal orduna asker olmaya koş!" biçimindeki bir talimatı geliştirmeli ve bu konuda da özel bir örgütlenmeye ulaşmalıyız. Bu dönem, talimat geliştirme dönemidir.

Aynı şey komutan için de söylenebilir. Komutan kimdir? Komutanın belli başlı özellikleri, görevleri nelerdir? Bu soruların cevaplarını netleştirmek gerekiyor. Şunu açıkça söyleyeyim. Komutanlıkla çok az bağdaşan yanlarınız vardır. Komutanlık gerçekten bizde en çok oynanan bir husustur. Komutan nasıl gelişir? Komutan nasıl bir öze, nasıl bir hitaba, nasıl bir üsluba, nasıl bir hal ve harekete sahiptir? Komutan yürüyüşe nasıl başlar? Komutanın günlük yaşamı, komutanın ahlakı, komutanın görev anlayışı, disiplin anlayışı nasıldır? Bu konularda sağlam bir anlayışa ulaşmanız gerekiyor. Biz bu sorunu daha önce işlemiştik, hatta bunun üzerine broşür de yazdık. Bu gerektiği kadar hayata geçirilmedi, ama şimdi geçirilmesi gerekir. Komutan kimdir sorusuna her yönüyle cevap vermek gerekir. Kendisini şekillendirmeyen kaba-saba adam komutan olamaz. Dolayısıyla bu sorunlara her zamankinden daha fazla yakıcı cevaplar vermek gerekir.

Ülke çapında bir koordineyi geliştirmek gerekiyor. Alttan üste doğru paralel olan koordineleşmeler gerekir. Artan bir koordineleşme, artan bir irtibatlaşma çok büyük önem taşır. Özel irtibat birimlerini, tekniği de gözönüne getirerek yeterli hale getirmek gerekir.

İşte bazı gerilla sorunlarımıza ana hatlarıyla böyle bakabiliriz. Bu konularda orta yerde çok değer vardır. Fakat yeniden düzenlemeye tabi tutmak ve önümüzdeki planlama döneminde bu düzenlemeye uygun sonuç alıcı çözümlemeleri saptamak oldukça önemlidir.

Biz burada genel perspektif düzeyinde bazı yaklaşımları geliştirdik. Ve zaten sizin uğraş alanınız da budur. Yani önderlik bu konulara ilişkin olarak parti çizgisini belirler, halkı hazırlar -ki bunlar strateji kapsamına girer. Diplomasiyle geliştirmeye çalışır. Yani gerilla için temel verileri sağlamakla, genel önderlik görevleri yerine getirebilir. Zaten bunlar sizin göreviniz de değildir. Yani halkı genel hazırlama, düzeyi tutturma, partiyi hazır tutma, temel taktik ihtiyaçları giderme; işte lojistiktir, dış itibardır, bunları az çok hazırladık. Gerisi taktik önderliğe düşüyor. Taktik önderlik de hepinizin canla başla uğraşıp halletmesi gereken bir sorundur. Bu da çalışılacak alana özgü yoğunlaşmalarla olur. Örneğin serîhildan faaliyetlerinde ise serîhildan, gerilla faaliyetlerinde ise gerilla taktiklerini uygulamak zorundadır.

Benim, sorunların içine bu kadar girmem hatalıdır. Stratejik bir önderliğin kendisini taktik sorunlara bu kadar bulaştırması iki nedenle sakıncalıdır: Birincisi, stratejik önderlik için çok yorucudur ve aynı zamanda da müdahale etmiş olur. İkincisi, asıl taktik önderliğin sorunları olması gereken bu sorunların çözümü stratejik önderliğe bağlandığı için, kendileri de görevdışı kalıyor. Durmadan müdahale etmem, benim açımdan ne kadar sakıncalıysa, sizlerin kendi rolünüzü oynamanız açısından da bir o kadar sakıncalıdır. Büyümemeniz bir açıdan da, stratejik önderliği hep uğraştırmanızdan, kendi asli işlerinizi hep üste havale etme anlayışınızdan kaynaklanıyor. Onun için çözüm gücü olmada zorlanıyorsunuz. Asıl görevi hep ihmal, gözardı ve üste havale ettiğiniz için, sizdeki komuta özellikleri gelişmiyor. Her zaman söylediğimiz gibi, taktik önderliğe kendinizi tam yerinde vermelisiniz. Bu kadar müdahale etmem, halen beni ikircikli durumda bırakıyor. Çünkü sizin kafalarınız çalışmalıydı, sizin bu konuda sorumluluk bilinciniz ayaklanmalıydı. Bu sorunlara teorik olduğu kadar pratik çözüm yolları da gösterilmeliydi. Halen de temel göreviniz budur.

Biz ana çerçeveyi çizmek ve ana hatlarıyla bazı sorunlara değinmekle iyi veya kötü birşeyler yapmaya çalıştık. Siz daha da çok karmaşık sorunlar ağını teşkil ediyorsunuz burda. Bütün karmaşıklığıyla sorunları görmek, sorunu tespit etmek ve çözümünü dayatmak, bu konuda stratejik önderliğin size verdiği altın değerindeki olanakları amansız bir biçimde kullanmak ve gereklerini yapmakla mükellefsiniz. Tekrar vurgulayayım: Öncü çekirdek serîhildanın, gerillanın öncüsü kılınmalıdır. Serîhildan kitlesinin örgütlenme, eylem, dağılma, toparlanma gibi bütün sorunlarını, gerillanın da mekanını, işleyişini, kurmay harekatını vb. noktaları değerlendirmeye tabi tutmalı, ihtimal dışı hiçbir şey bırakmamalı, ama bunu yaparken de öncelikler sırasına göre gitmeli ve birçok veriyi gözönünde bulundurmalıdır. Kimden ne kadar ve nasıl yararlanılır; kim, nereye, nasıl çekilmeli; bunlara yönelik planlamalara yönelmelidir. Bir asker almaktan tutalım kurmayı oturtmaya, hareket komutanlıklarını oluşturmaya, çarpışma düzenlerini saptamaya, güç toparlama ve güç dağıtmaya kadar hepsinin üzerinde yoğunlaşılmalıdır. Bunları yukarılara havale etmekle, es geçmekle komutan olunamayacağını bileceksiniz. "Vay gücüm yetmedi, anlayamadım" vb. gibi yakınmalar hep kendini aldatmadır. Buna "evet varım" diyen adam, gücünü bütünüyle yerleştirmesini, sevk ve idaresini mükemmel yapmasını bilir. Görevlere böyle talip olmak gerekir. Şimdi sizin bu zorlamalarınız karşısında benim kendimi kurtarmam mümkün müdür? Bu tarzla ben çatlarcasına görevlere yönelirken, siz de boşa çıkarırsınız.

Alanlar, görevler tutulmak içindir, yoksa birbirine bırakılmak için değil. Kısacası bu kamp bünyesinde önümüzdeki günlerde geliştireceğimiz gerilla tartışmalarıyla daha sağlıklı planlamalara ulaşabilir, görevleri böyle ortaya koyabiliriz. Şimdiden bunlar üzerinde yoğunlaşabilirsiniz. Genel bir planlama yanında eyalet planlamalarına da girebilirsiniz. Merkezi bir planlama birimi burada oluşur. O ana planlamayla uğraşır. Yine eyalet planlamaları olacaktır. Her eyalet için de küçük bir planlama grubu oluşur sanıyorum. Daha şimdiden bu planlamalara katkı sunabilecekler ayrışabilir. Ben şimdi burada ayrıştırmak istemiyorum, kendiniz de ayrıştırabilirsiniz. Önerilerinizi bize sunarsanız, değerlendirmeye çalışırız. Yani bence şimdiden bu değerlendirmelerin ışığında merkezi planlama birimi, eyalet planlama birimi teşkil edilerek, bu verilerin ışığında ve geçmiş planlamaları da dikkate alıp var olan materyallerden de yararlanarak bunlar gereken planlamalara ulaşır. Aslında şimdiye kadarki anlatımların hepsi içiçedir ve taktik önderliğe gelmek için çok önemli saptamalardır. Bakın öncelikle ruhunuzu, ruhsal özelliklerinizi, yaklaşımınızı aydınlatmaya çalıştık. Daha sonra, çözümlenmiş bir kişilik gereklidir dedik. Dikkat edin, sorunları ortaya koyduk, çözüm yollarına açıklık getirdik ve birçok faktörünü bile ortaya koyduk. Bu sefer artık doğru yaklaşmayı bileceksiniz. Yine de, "Bildiğimi okurum" derseniz, bunu kabul etmeyeceğiz. "Vay benim lümpen kişiliğim, vay benim sınıf dışı etkilerim, vay benim gafletim!" Artık bundan sonra bu laflara fazla izin vermeyeceğiz. Bu temelde asker olmayı yedireceksiniz kendinize. Genelde militanlık, özelde askeri militanlık kendinize yakıştırmanız gereken bir yaşam biçimidir. Dönem iyi, eskiden bu kadar diyemezdim ama, şimdi çok iddialı ve ispatlıyım. Bu sefer yapabilirsiniz. İtirazsız, bahanesiz ve de mükemmel olacak bundan sonrası.

Tarihte ilk defa nizama geliyoruz, ilk defa aşağılık bir durumdan biraz yücelme durumuna geçiyoruz. İlk defa kölelik kokan, çirkinlik kokan hal ve hareketlerden; nizam kokan, özgürlük kokan bir yaşama geçiyoruz. Buna saygı, buna özlem, buna ihtiyatlı yaklaşım şart. Ordulaşma böyle olur. Başkalarının askeri, kölesi olmaktan çıkıp, kendi şeref, onur ve özgürlük tutkusuyla şekillenen bir kişiliği esas almaktayız. Açık söylüyorum; yapmazsanız gözünüzü çıkaracağız. Benim bundan sonra üslubum daha sert ve acımasız olacak, gözyaşlarına bakmadan gerekeni yapacağım. Ki öyle olmazsa ben de tarihle alay etmiş olurum. Halka verdiğim sözleri yerine getirmemiş olurum. Mecburum yapmaya. Siz de artık çocuk değilsiniz, hiç biriniz diyemezsiniz ki, biz nazlı çocuklarız. Bunların da yeri yok bu aşamadan sonra. Saçlarınız ağarmış hepinizin, şimdi başaramazsanız ne zaman başaracaksınız? İstiyorsanız düşmanın ordusunda asker olmayı, gidin! İstiyorsanız köle gibi yaşamayı, gidin! İstiyorsanız bir lümpen yaşamı, gidin! Başka yerler de bulabilirsiniz. Bulabilirsiniz, ama bu anlamda yaşam bulamazsınız. Artık bu saflarımıza düzen gerekir.

Bu tutkularınız, keyfiniz zaten bir şey sağlamıyor sizin için. Ne verdi şimdiye kadar size, ne kazandırdı? Evet, tutkularınız, güdüleriniz nereye kadar sizi yaşattı? Örgütsüzlüğünüz, hırçınlığınız, tepkiciliğiniz, kolektivizme gelememeniz nereye getirdi sizi, ne kazandırdı size? Bizim düşürülmüş toplumsal ilişkiler düzenimizi bu parti içinde hortlatmak, bu hastalıkları hala kendi içinizde de yaşatmak ne kazandırdı? Biz, yenilgiyi yaklaştırmak istemiyoruz kendimize. Amaçlarımızın gerçekleşmesi böyle çözümlenmiş kişilikler, nizama ve disipline bağlanmış kişiliklerle mümkündür. Başka türlü kazanılamaz, kazanmadan da hiçbir şeyi alamayız.

Özgürlük düzenini kazanamazsak veya özgürlüğe götürebilecek düzeni -ki bu ordulaşmadır- yakalamadan, güç olmadan, kim sana özgürlük adına ne verebilir ki! Adını bile vermezler sana. Kendi düzenini kurma gücünü kendi içinden göstermezsen, köle düzenin uşağı olursun. Nitekim şimdiye kadar öyleydi. Kendi düzenini kurmaya cesaret edemeyenler, kendi nizamını geliştiremeyenler, başka düzenlerin, başka nizamların uşağı olurlar. Hastalığı, düzensizliği, kargaşayı kendine kişilik belleyenler, ancak hasta yaşarlar, düzensiz yaşarlar ve kimse de onlara değer vermez. Bu marifet değildir. Kendini dayatmanın bu toplumsal hastalıklarla bağı vardır ve düşmanın etkisi altında kalmadır. Dolayısıyla, ayırımlar açık ve net olmalıdır. Kelimelerle oynamayalım, demagoji yapmaya gerek yok. Düzen, nizam bizim için anlaşılmayan hususlar değildir artık. Buna gelmeyen kişilik, bunu zora sokan kişilik, düşmanın objektif ajanıdır. Buna göre kendinize bakıp çekidüzen vermelisiniz. Aksi halde ayaklar altında ezilirsiniz.

Tasfiyeciliği kabul eden var mı içinizde; gizli, açık tasfiyeciler var mı? Lümpen, serseriler var mı? Varsa açığa çıksınlar, yoksa geriye bu düzen, nizam ve PKK'nin yolu kalıyor. Ama çocukça, hatta bebek teorileriyle olmuyor. Hele o alışkanlıklar düzeninizle mümkün değil. Yiğitseniz, "sözümüzün adamıyız" diyorsanız gelin, o zaman işiniz bu. İşte zaman sizin olsun, ben yine sıkışarak yaşayayım. Nefes alma sizin olsun, ama bunun için hazırlanın. Gidiyorlar, daha üç gün olmadan devriliyorlar. Her günü kendileri için cehennem yapıyorlar, ben ne yapabilirim? Ben mi dedim böyle yapın diye? Size verilen emekler sizi kırk yıl, hem de çok görkemli yaşatabilirdi. Ülkede halkın ve önderliğin yüce değerlerinden yararlanamıyorsanız, kendinize öfkelenin. Daha ne istiyorsunuz? Yüzyıllardan beri hep böyle alışmışsınız. Bu alışkanlıkların, sizleri, sülalenizi nereye götürdüğü ve bundan sonra da nereye götüreceği belli. Hiç kimse bana buyurmadı, hiç birisi bana olanak sunmadı; kendim kütüphaneleri kemirdim, bir sürü inkar ortamında doğru birkaç sözcük, her türlü kapıların kapatıldığı yerden iğne ucuyla birtakım olanakları kazıma ve hep kazanma benim eylem tarzım, önderlik tarzım oldu. Değerlerle oynama, değerleri peşkeş çekme kimin haddine, kimden bu cesareti alıyorsunuz? Neden? Teori var, oldukça aydınlatıcı; pratik olanaklar var, oldukça güçlendirici; neden kullanmıyorsunuz? Madem özgürlük istiyorsunuz, madem maddi-manevi doyum istiyorsunuz; o halde bunları elde etmek bu değerlerle olur. Başka türlü birşey isteyemezsiniz. Başka türlü isteme çocukçadır ve çocuk da olmadığınız için bunu yapamazsınız. Kaldı ki siyasette çocukça davranarak birşey

Devamı 22. sayfada

Bahar atılımında gerilla ve halk omuz omuza

Newroz'da yüzbinler haykırdı: "PKK halktır, halk biziz!"

1. 28 Şubat 1992: Nisêbîn'de ARGK gerilla birliği, sömürgeci Türk devletinin askeri ve diğer resmi kuruluşlarına yönelik bir baskın eylemini gerçekleştirdi. Roket ve otomatik silahların kullanıldığı eylemde, düşmana çok büyük maddi hasarın verildiği belirtildi. Kayıpları hakkında düşman herhangi bir açıklama yapmadı.

2. 29 Şubat 1992: Midyad'ın Hêştirek (Ortaca) köyünden M. Lazın Akan ve Halil Avcı adlı iki kontra elemanı ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği tarafından tutuklandı. Sorgulamada suçlarını itiraf eden her iki hain, halka ve ulusal kurtuluş savaşımımıza karşı işledikleri ağır suçlardan dolayı ölümle cezalandırıldı.

3. 1 Mart 1992: HEP'in İstanbul'da düzenlediği *"Halklarımız kardeştir"* mitingine 7 bin kişi katıldı. **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî PKK"**, **"Halklarımız kardeştir"** vb. sloganların atıldığı miting, olaysız sonuçlandı.

4. 1 Mart 1992: Hezex (İdil)'te Hamit Savaş adlı öğrencinin hiçbir gerekçe gösterilmeksizin tutuklanması üzerine, İdil Lisesi öğrencileri eyleme geçti, okullar boykot edildi.

5. 2 Mart 1992: Cizîra Botan (Cizre)'a bağlı Dîcle bucağı Imêran (Kocapınar) köyündeki düşman karakoluna yönelik, ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği tarafından saldırı eylemi gerçekleştirildi. Kırk dakika süren çatışmada 9 düşman askeri öldürülürken, birçoğu ağır olmak üzere 15 düşman askeri de yaralandı.

6. 2 Mart 1992: Hezex'e bağlı Xirabê Rappin (Tepeköy) köyünde aralarında çetebaşı köy muhtarı Şefik Akman'ın da bulunduğu bir grup çete, yurtseverlerin samanlıklarını ateşe verdi. Bunun üzerine çatışma çıktı.

7. 2 Mart 1992: Misric (Kurtalan)'a bağlı Kanîmirî köyü yakınlarında evine gitmekte olan **A. Kerim Tekman**, kontr-gerilla saldırısı sonucu öldürüldü.

8. 2 Mart 1992: Nisêbîn'de Abdülkadirpaşa mahallesinde bulunan polis karakoluna ARGK gerilla birliğince bir saldırı eylemi gerçekleşti. 4 polis olay yerinde öldürülürken, 2 polis de ağır yaralandı. Halkın da katılımıyla çatışma uzadı. Takviye güç olarak gönderilen düşmana kurulan pusuda çok sayıda düşman gücü öldürüldü ve yaralandı.

9. 2 Mart 1992: Wan şehir merkezinde ARGK şehir gerillaları ile düşman güçleri arasında 6 saat süren bir çatışma meydana geldi. Bir ihbar sonucu meydana gelen çatışmada **Zinnet KARAASLAN (Bêrîvan), Leyla KURAN (Zekiye)** ve **Fevzi (Eyüp, Bawer)** adlı gerillalar kahramanca direnerek şehit düştüler. Olayda 4 polisin öldürüldüğü ve birçoğunun da yaralandığı bildirildi.

10. 3 Mart 1992: Hezex'te Xirabê Rappin'deki çeteler, yurtseverlere ait evleri ateşe verdiler. Duruma müdahale eden köylülerle çeteler arasında ikinci bir çatışma meydana geldi. Yaklaşık bir saat süren çatışmada çetebaşı olan köy muhtarı Şefik Akman olay yerinde ölürken, yeğeni Celal Enek ağır yaralandı. Bunun üzerine köy halkına saldıran düşmanın ordu sürüsü yurtseverlere ait evleri ateşe vererek yaktılar.

11. 3 Mart 1992: Nisêbîn'de düşman güçleri Abdülkadirpaşa mahallesindeki evlere yönelik bir operasyon düzenlediler. Kadın ve çocukları döverek dışarı çıkaran düşman, halka hakarette bulundu. Koçer (göçer) aşiretinden 40 kadar yurtsever gözaltına alındı.

12. 4 Mart 1992: Nisêbîn'e bağlı eski adı Gundikê Henna olan Gundikê Hemze köyüne ait minibüs Serê Pirê (Köprübaşı) mevkiinde kontraların saldırısına uğradı. Saldırıda Nezir Alptekin (35), Salih Çiçek (57) ve Süleyman Akbal (37) adlı yurtseverler çeşitli yerlerinden kurşunla yaralandılar.

13. 4 Mart 1992: Nisêbîn'de Pira Alaman (Alman Köprüsü) civarında devriye gezen bir polis aracını yaylım ateşine tutan bir gerilla birliği, eylemi başarıyla tamamladıktan sonra geri çekildi. Düşman, kayıplarına ilişkin herhangi bir açıklama yapmadı.

14. 5 Mart 1992: Nisêbîn'de bir polis otosuna yönelik gerçekleştirilen eylemde, polis otosu tahrip edildi. Polislerin kayıpları hakkında bilgi edinilemedi.

15. 5 Mart 1992: ARGK şehir gerillaları, Nisêbîn'de 2 kontra elemanını sağ olarak ele geçirdi ve sorgulamak üzere tutukladı.

16. 5 Mart 1992: 2 Mart günü Wan'da şehit düşen 3 gerilla için törenler yapıldı. **Zinnet KARAASLAN**'ın cenazesi düşman yeri olan Gimgim (Varto)'a götürülerek toprağa verildi. **Fevzi (Bawer)** adlı gerilla Wan'da toprağa verilirken, **Leyla KURAN**'ın cenazesi Sêrt'e götürüldü. 4 bin kişinin katıldığı cenaze töreninde **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî PKK"**, **"Bijî ARGK"**, **"Bijî ERNK"**, **"Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"** sloganları atıldı. 4 yurtsever gözaltına alındı, ancak halkın müdahalesiyle serbest bırakıldılar. **Zinnet KARAASLAN**'ın cenaze töreninde yaklaşık 100 kişi gözaltına alındı.

17. 6 Mart 1992: Nisêbîn Kışla mahallesinde kontralar Şerif Akıncı adlı bir yurtsevere saldırarak katletmek istediler. Olayı duyan ARGK şehir gerillaları duruma müdahale ederek Şerif Akıncı'yı yaralı vaziyette kurtardı. ARGK gerillalarının müdahalesiyle üç kişi oldukları tespit edilen kontralardan ikisi ağır yaralandı, diğeri de kaçarak polis karakoluna sığındı. Yaralanan H. Yusuf Yılmaz ve Şahabettin Bodur adlı kontralar, düşman güçleri tarafından hastaneye kaldırıldı.

18. 6 Mart 1992: Nisêbîn'de kontralara yataklık eden işbirlikçi Şükrü Demir adlı unsur, Şerif Akıncı aldı yurtsevere saldıranlarla birlikte hareket ettiğinin tespit edilmesiyle, ARGK şehir gerillaları tarafından ölümle cezalandırıldı.

19. 7 Mart 1992: Sömürgeci-faşist TC ordusunun havadan saldırıları yoğunlaştı. 1 Mart'tan itibaren başlayan hava saldırıları artırılarak devam ediyor. Başta Güney Kürdistan'ın Behdînan bölgesindeki Xan Kûrkê ve Heftanîn olmak üzere, Botan bölgesindeki Cûdî dağı ve Bestan (Bestler) mıntıkaları F-4 ve F-104 savaş uçakları ve helikopterlerle bombalanıyor. Bombalamalar ve buna karşı gerilla direnişi 8, 9, 10, 11 ve 12 Mart günlerinde de devam etti. İlk belirlemelere göre Güney Kürdistan'daki Deşta Herdê, Lolan, Seyitxan, Bozan, Kêgilî, Geliya Sarê ve Bediyazan köyleri misket bombalarıyla harabe haline getirildi. İlk günkü saldırıda 7'si çocuk, 2'si kadın toplam 12 sivil katledilirken, 25 kişi de yaralandı. 9-12 Mart tarihleri arasındaki saldırılarda da 14 sivil daha katledildi.

20. 10 Mart 1992: Sömürgeci Türk ordusu, Çewlik (Bingöl)'in Gexî (Kiğı) ile Mazra (Elazığ)'nın Pali (Palu) ilçeleri arasında bulunan Beyhan (Akdağ) dağını bombalamaya başladı. 13 Mart'a kadar aralıksız sürdürülen bombardımanda düşman bir sonuç elde edemedi.

21. 11 Mart 1992: Dersim'in Mêzger (Mazgirt) ilçesine bağlı Riçik (Geçitveren) köyünde ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği ile düşman güçleri arasında şiddetli bir çatışma çıktı. Çatışma esnasında gerillaların bulunduğu yer havadan da bombalandı. Düşman, kayıpları hakkında bir açıklama yapmazken, çarpışmada ARGK'nin 6 savaşçısı kahramanca direnerek şehit düştü.

22. 11 Mart 1992: Dersim'de lise öğrencileri, kontra katliamlarını protesto etmek amacıyla okulu boykot ettiler. Okulu boykot eden 15 öğrenci gözaltına alındı.

23. 11 Mart 1992: Bismil ilçe merkezine baskın düzenleyen ARGK gerilla birliği, TC'nin ilçedeki Emniyet Müdürlüğü ve emniyet lojmanları ile jandarma karakolunu otomatik silahlarla taradı. Eylemin ardından ilçenin çeşitli yerlerinde bildiriler dağıtıldı.

24. 12 Mart 1992: Nisêbîn'de Kaçakçılar Çarşısı denilen pasajda 2 polis kendilerine kurban tespit ederlerken ARGK'nin intikam saldırısına uğradılar. Polis Ahmet Yıldız olay yerinde ölürken, yaralanan diğer polis silahıyla halkı taramaya başladı. Bu esnada sebze satan bir seyyar satıcı yaralandı. Yaralı polis Adem Şimşek kaldırıldığı hastanede öldü. Yaralı seyyar satıcının durumunun iyi olduğu bildirildi.

25. 12 Mart 1992: Nisêbîn'deki esnaflara yönelik terör estiren özel tim, tüm dükkanların cam ve kapılarını kırdılar, birçok konfeksiyon mağazasını da yağmaladılar. Bazı dükkanlar ateşe verildi. Çok sayıda dükkan sahibi ve oradan geçmekte olan sivil halktan 100 kişi rastgele gözaltına alınarak sorgulamaya götürüldü.

26. 12 Mart 1992: Hezex'in Bafê (Sulak) köyünde konumlandırılan 75 kişilik düşman karakoluna yönelik ARGK gerilla birliği bir baskın gerçekleştirdi. Düşmanın tüm mevzilerini ele geçiren gerilla birliği, karakolun içine kadar girdi. Karakol çevresinde bulunan 4 panzer ve 2 askeri araç imha edildi. Başta, vurulan askerlerin silahları olmak üzere, çok sayıda silah ve cephaneye el konuldu. İlk belirlemelere göre 8 düşman askeri öldürüldü, çok sayıda asker de yaralandı.

27. 12 Mart 1992: 12 Eylül'de faşizmin iktidara el koyuşundan bu yana Girê Sor (Siverek)'a ilk gerilla saldırısı yapıldı. ARGK gerillaları altı koldan ilçe merkezine girerek, düşmanın tüm askeri ve sivil kurumlarını roketlerle dövdüler. Roketlerin isabet ettiği Çarşı Polis Karakolu, Çevik Kuvvet Merkezi, Emniyet Müdürlüğü, İlçe Jandarma Komutanlığı ve Kaymakamlık binaları ile diğer bazı kurum binaları hasara uğradı, bazıları enkaz haline geldi. Gerillaların baskını karşısında düşman hiçbir varlık gösteremedi. Gerillalar ilçeden çekildikten sonra, İlçe Jandarma Karakolu karşısında bulunan çay bahçesindeki bir grup genç evlerine gitmek isterlerken, düşmanın rastgele taramalarına maruz kaldı. Olayda **Ali Yılmaz** ve **Erman Oyman** adlı iki yurtsever öğrenci şehit düştü. Düşman, kayıpları hakkında açıklama yapmadı.

28. 13 Mart 1992: Bir önceki günkü olayda şehit edilen **Ali Yılmaz** ve **Erman Oyman** için cenaze töreni düzenlendi. Girê Sor'da 10 bin kişinin katıldığı cenaze töreninde, şehitlerin naaşı ERNK bayraklarına sarıldı. **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî PKK"**, **"Kürdistan faşizme mezar olacak"** ve **"Şehîdên me nemirin"** sloganlarıyla yürüyüş yapıldı. Tören, mezarlıktaki mitingle son buldu.

29. 13 Mart 1992: Mêrdîn'e bağlı Qûrdisê (Yardere) köyü yakınlarında Türkiye Elektrik Kurumu Müdürlüğü'ne ait bir araç, halk milisleri tarafından ateşe verilerek yakıldı. 1 araba telsizi, 2 el telsizi, 1 tabanca ve 1 av tüfeğine milislerce el konuldu.

30. 13 Mart 1992: Bismil'in Tepe nahiyesi jandarma karakoluna baskın gerçekleştiren gerilla birliği, karakolu yerle bir etti. Olayda 3 düşman askeri öldürüldü.

31. 13 Mart 1992: Bir ARGK gerilla birliği Mêrdîn'in Sürgüce köyü karakoluna yönelik bir saldırı eylemi gerçekleştirdi.

32. 14 Mart 1992: Bismil ilçe merkezindeki jandarma karakolu ve emniyet lojmanlarına yönelik, ARGK gerilla birliği bir kez daha saldırı eylemi gerçekleştirdi. Olayın ertesi günü evlere baskın gerçekleştiren düşman, halktan 40 kişiyi gözaltına aldı.

33. 14 Mart 1992: Kerboran'a bağlı Halila (Kılavuz) köyüne yönelik bir baskın düzenleyen düşman güçleri, 21 yurtseveri gözaltına aldı. Hasankeyf'te gözaltına alınan Ahmet Yavuz ve Sabri Şahin adlı yurtseverlerden haber alınamıyor. Aynı gün Êlih (Batman)'te gözaltına alınan Mehmet Özenç, Seyfettin Yılmaz, Emin Aydın ve Şirin Özbek adlı yurtseverlerden de bir haber alınamıyor. Amed'de 100 öğrenci gözaltına alınırken, Êlih'te 150, Dersim'de 200 ve Çewlik'te de 10 kişi gözaltına alındı.

34. 15 Mart 1992: Nisêbîn'de Abdülkadirpaşa mahallesine karşı bir operasyon gerçekleştiren düşman güçleri, özel tim ve polis desteğiyle evleri bastılar. Kadınların da aralarında bulunduğu 100'den fazla insan gözaltına alındı.

35. 15 Mart 1992: Cizîra Botan'ı ablukaya alan düşman, evleri rastgele taradı. Bu arada top oynamakta olan **Mehmet Evren** adlı 12 yaşındaki bir çocuk aldığı kurşun yaralarıyla yaşamını yitirirken, Ramazan Yılmaz adlı bir yurtsever de ağır yaralandı. Olaya müdahale eden ARGK şehir gerillaları, düşmanın yaratmak istediği provokasyonu engelledi.

36. 15 Mart 1992: Cizîra Botan'da akşam saatlerinde sömürgeci ordu gücü, ikinci bir kez ev ve dükkanları rastgele taradı. Bu olayda **Gerdi Aykara** adlı yurtsever bir işçi şehit düştü. Keşif taburundan evlere roket atıldı. Bu saldırı sonucu da M. Emin Özalp, Şahin Çiçek, Bağır Babah adlı yurtseverler yaralandılar. Dükkanlarda büyük hasar meydana geldi.

37. 15 Mart 1992: Mêrdîn'e bağlı Akras köyünde Abdullah Aktürk adlı bir yurtsever imam kontraların saldırısına uğradı. Başından ve vücudunun çeşitli yerlerinden aldığı sopa darbeleriyle komaya giren yurtsever imam, Diyarbakır hastanesinde tedavi altına alındı.

38. 15 Mart 1992: Wan'ın Şax (Çatak) ilçesindeki Büyükağaç Jandarma Taburu'nda bir asker, 2 assubayı öldürdü, 2 uzman çavuşu da yaraladı.

39. 15 Mart 1992: Bismil'in Doruk köyünde korucular kendi aralarında çatıştı. Bu çatışmada Kemal Karakaş adlı korucu yaralandı.

40. 16 Mart 1992: Tutuklanan yurtseverlerin serbest bırakılması amacıyla Botika (Yemişli), Heştwan (Çalışkanlar), Poyraz, Kerkinê (Koçak), Zêriyê (Ulaş), Hêrdê (Yamanlar) ve Kelehê (Akburç) köylüleri yürüyüşe geçti. Üç kilometre yürüyen köylülerin kararlılığı karşısında düşman daha önce tutuklamış olduğu yurtseverleri serbest bıraktı.

41. 16 Mart 1992: İki hafta önce Ilozî (Özder) köyünden Osman Aslan adında bir kontr-gerilla elemanı esir alındı. Gerillaların yaptığı sorgulama sonucunda suçlarını itiraf eden kontr-gerilla elemanının komiser statüsünde görevli olduğu belirtildi.

42. 16 Mart 1992: Gercews (Gercüş)'e bağlı Hewrê (Düzmeşe) köyü muhtarı **Şevki Demir** kontralar tarafından öldürüldü.

43. 16 Mart 1992: Bismil Lisesi ve Ticaret Lisesi öğrencileri Halepçe katliamının yıldönümü nedeniyle o-

kulları boykot ettiler.

44. 16 Mart 1992: Amed'deki tüm okullarda öğrenciler, Halepçe katliamı yıldönümü dolayısıyla gösteriler ve boykotlar gerçekleştirdiler.

45. 16 Mart 1992: Pilûr (Ovacık)'a bağlı Kirmil (Aşağıtorunoba) köyünde düşman güçleri ile gerilla birliği arasında çıkan çatışmada biri bayan toplam 8 gerilla şehit olurken, 2 düşman asteğmeni öldürüldü. Düşmanın diğer kayıpları hakkında bir bilgi edinilemedi.

46. 16 Mart 1992: Dara Hênê (Genç)'ye bağlı Çaybaşı köyünde gerilla birliği ile düşman güçleri arasındaki çarpışmada 2 gerilla şehit düşerken, bir korucu öldürüldü.

47. 17 Mart 1992: İstanbul'da toplam 25 banka Kürdistan yurtsever gençliği tarafından bombalandı.

48. 17 Mart 1992: Amed şehir merkezinin birçok yerinde Halepçe katliamı yıldönümü nedeniyle çeşitli etkinlikler ve anma toplantıları yapıldı.

49. 17 Mart 1992: Ceyhan'da düşmanın gerçekleştirdiği operasyonlarda 7 yurtsever gözaltına alındı.

50. 17 Mart 1992: Mêrdîn merkeze bağlı Qûrdisê (Yardere) ve Aytepe köyleri 5 bin kişilik düşman askeri ablukası altına alındı. Evlerin kapılarını kırarak içeri giren düşman güçleri, çok sayıda yurtseveri gözaltına aldı.

51. 17 Mart 1992: Pasûr (Kulp) ilçesine bağlı Narlıca, Kaynak ve Ağaçlı köylerini basan özel tim, çok sayıda köylüyü gözaltına aldı. Özel eğitilmiş köpekler ve panzerlerin de kullanıldığı baskında köy meydanlarında toplatılan halka işkenceler yapıldı.

52. 18 Mart 1992: Erxenî (Ergani)'ye bağlı Glagîs (Kesentaş) köyü gece düşman ordusu tarafından tarandı.

53. 18 Mart 1992: Misric ilçesi, üç koldan ARGK gerillaları tarafından basıldı. *Gerillalar önce çimento fabrikasını roketlerle vurdular, sonra içeri girerek fabrika bekçilerine ait 2 adet G-3 marka silaha el koydular.*

54. 18 Mart 1992: Misric ilçesi Tolan köyündeki TRT verici istasyonu ve trafo merkezlerine bir gerilla birliğinin gerçekleştirdiği baskında her iki merkez de yerle bir edildi.

55. 18 Mart 1992: Kerboran'a bağlı Zengan (Karabayır) köyüne saldıran düşman güçleri ile ARGK gerilla birliği arasında uzun süren bir çatışma meydana geldi. Gerillaların bulundukları evi top ateşine tutan düşman, aynı anda köy camisini basarak köy imamını ve orada bulunan öğrencileri kurşuna dizdi. Olayda 5 gerilla şehit düştü. Öldürülen köy imamının **Melê Salih** olduğu öğrenildi. Katledilen yurtseverlerden ikisinin ismi **M. Zeki Say** ve **Abdullah Say**'dır. Diğer yurtseverlerin isimleri henüz öğrenilemedi. Çatışmada şehit düşen 5 gerilladan 3'ü gerilla saflarına yeni katılanlardan. Olayda 13 yurtsever de kurşuna dizilerek katledildi.

56. 18 Mart 1992: Zengan köyündeki katliam olayının duyulması üzerine Kerboran esnafı kepenkleri indirdi.

57. 18 Mart 1992: Düşman, Cizîra Botan'a bağlı Hoser (Düzova) karakolunu boşalttı. Köylüler, boşaltılan karakolda ateşler yakıp halay çekerken, düşmanın silahlı saldırısına uğradı. Olayda bir kız çocuğu ağır olmak üzere çok sayıda yurtsever yaralandı.

58. 18 Mart 1992: Kosar (Kızıltepe) ilçesine bağlı Meşkînan (Erdem) Heftîwehan (Yedikardeş), Uzêrê (Uluköy) ve Xursa (Yücel) köylerine binbaşı Ramazan Çakmak komutasındaki düşman gücü baskın düzenledi. Köy evlerini arayan düşman güçleri, halkın ziynet eşyalarına el koydu, değerli eşyalarını çaldı. Köylülere işkence eden düşman, Uzêrê köyünden Şükrü Yalçınkaya ve Heftîwehan köyünden Mehmet Akcan'ı yaraladı.

59. 19 Mart 1992: Yine binbaşı Ramazan Çakmak emrindeki talancı TC ordusu, Allûcan (Alıçlı) köyüne saldırdı. Evlerinin talan edilmesine karşı koyan köylülerden 7'si gözaltına alındı.

60. 19 Mart 1992: Eylem hazırlığı içinde olan Hıdır Acar ve M. Latif Mutlu adındaki kontra elemanları, ARGK şehir gerillaları tarafından suçüstü yakalanarak tarandılar. Hıdır Acar adlı kontra olay yerinde ölürken, M. Latif Mutlu adındaki kontra ise ağır yaralı olarak Mêrdîn'e götürüldü.

61. 19 Mart 1992: Cizîra Botan'da üç lise ve ilkokul öğrencileri okulları boykot ederek derslere girmediler. Okul bahçelerinde ateş yakıp ulusal kurtuluşçu marşlar okuyan öğrenciler, bir de yürüyüş gerçekleştirdiler. **"Bijî Newroz"**, **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî PKK"** sloganları atan öğrencilere düşman saldırdı. Olay esnasında çok sayıda öğrenci yaralandı.

62. 19 Mart 1992: Midyad Cumhuriyet mahallesinde kontraların saldırısına uğrayan yurtsever **Zeynettin Demir** şehit oldu. Aslen Nisêbînli olan Zeynettin Demir'in cenazesi Hezex'e götürüldü. Cenaze törenine 8 bin yurtsever katıldı. Törende, düşman provokasyon yaratarak katliam yapmak istediyse de amacına ulaşamadı. Zeynettin Demir'in katledilmesi nedeniyle Midyad esnafı kepenkleri indirdi, araçların kontakları açılmadı.

63. 19 Mart 1992: Cizîra Botan'da ARGK şehir gerillaları, ihanetten vazgeçmeyen bir haini yargılayarak ölümle cezalandırdı ve elektrik direğine astı.

64. 19 Mart 1992: Kosar'da korucu köyü olan Hacı Mirza köyüne bir baskın gerçekleştiren ARGK gerilla birliği, 11 korucunun silahına el koydu. Halkın önünde af dileyen korucular, gerillaların kanına girmediklerinden dolayı affedildiler.

65. 19 Mart 1992: Hezex'te Mahmut adlı bir kontranın evine baskın düzenleyen şehir gerillaları ile kontralar arasında çıkan çatışmada kontranın oğlu olay yerinde ölürken, kendisi de ağır yaralandı. Çatışmada **Ahmet Naz** adlı bir milis de şehit düştü.

66. 20 Mart 1992: Nisêbîn, Hezex, Êlih, Kerboran, Midyad, Farqîn (Silvan), Amed, Çolamerg (Hakkari), Sêrt, Wan, Tûx (Tatvan) il ve ilçelerinde Newroz dolayısıyla hazırlıklar ve şenlikler yapıldı. Çok sayıda yabancı demokratik kuruluş temsilcileri, gazeteciler, muhabir ve milletvekilleri Kürdistan'a gittiler.

67. 21 Mart 1992: Cizîra Botan'da beş ayrı yerde toplanan 30 bin kişi Newroz'u ateşler yakarak ve halaylar çekerek kutlamaya başladı. Beş ayrı koldan şehitliğe yürüyen halka, Mem û Zîn caddesi ve Cûdî mahallesinin çıkışında düşman güçleri saldırdı. Bir anda savaş alanına dönen mahallelerde halka panzerlerden ateş açıldı, otomatik silahlarla tarandı. Bütün evler tahrip edildi. Cizîra Botan şehir merkezinde aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 11 kişi katledildi. Köylerdeki ölü sayısı 18'e yükseldi. 50'ye yakın yaralı var.

68. 21 Mart 1992: Gercews (Gercüş)'te 20'yi 21'e bağlayan geceden itibaren başlayan Newroz kutlamalarına düşman saldırdı. Halkı tarayan düşman **Davut Soyvural** (15) ve **Nuri Soyvural** adlı yurtseverleri katletti. İki yurtseverin cenaze törenine binlerce kişi katıldı. Cenaze törenine saldıran düşman güçleri çok sayıda yurtseveri yaraladı, onlarca yurtsever gözaltına alındı.

69. 21 Mart 1992: Amed'de esnaf kepenk indirdi. Şehrin bütün semtlerinde Newroz kutlamaları yapıldı. Mardinkapı semtinde bulunan şehitlik ziyaret edildi. Üniversitede 2 bin öğrenci Newroz'u kutladı.

70. 21 Mart 1992: Nisêbîn'deki Newroz kutlamalarına 30 bin kişi katıldı. Gece başlayan kutlama gündüz de devam etti. PKK-ERNK bayrakları ile ARGK flamaları taşındı. Sarı-kırmızı-yeşil renklerden elbise giyen kitleler Newroz'u büyük bir gösteriyle kutladı.

71. 21 Mart 1992: Şirnex'teki semtlerden ve çevre köylerden gelen binlerce insan şehir merkezinde düşman barikatıyla karşılaştı. Toptepe köyünden gelen ve Ziraat Bankası önünde bekletilen halktan çocukların taranmasıyla olay başladı. İlk ateşin ardından, değişik yerlerde mevzilenen düşman güçleri halkı taramaya başladı. Alanda mevzilenen panzerler ve özel timler İsmetpaşa ve Cumhuriyet mahallelerindeki evleri taradı. Yaralanan bir arkadaşını kurtarmaya çalışan bir genç, özel timler tarafından kurşuna dizildi. HEP İl Başkanı Abdullah Özcan, özel timler tarafından dövülerek öldürülmek istendi.

Bu olaylarda 47 yurtsever yaşamını yitirdi, yüzlercesi de yaralandı.

72. 21 Mart 1992: Êlih'teki kutlamalara onbinlerce kişi katıldı. Hava yağmurlu olmasına rağmen, sokaklarda ateşler yakıldı, davul-zurna eşliğinde halaylar çekildi ve sloganlar atıldı; binlerce mermi sıkıldı. Çevre köylerde de aynı tarzda kutlamalar yapıldı.

73. 21 Mart 1992: Sêrt'teki Eğitim Enstitüsü'nde öğrenciler Newroz'u kutlamak için ateş yakıp halay çektikleri bir sırada düşman saldırısına uğradılar. 2'si ağır olmak üzere 11 öğ*renci, aldıkları darbelerle yaralandı.*

Sêrt halkı ateşler yakıp, **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî PKK"** sloganları eşliğinde havaya ateş ederek halaylar çekip Newroz'u kutladılar.

74. 21 Mart 1992: Misric'da binlerce insan sokaklara dökülüp ateşler yakarak, **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî PKK"**, **"Bijî Kurdistan"** sloganları halk türküleri eşliğinde halaylar çekerek Newroz'u kutladılar.

75. 21 Mart 1992: Erxenî'de öğrencilerin Newroz kutlamalarına düşman saldırdı; öğrencilerin çanta ve ceketleri yakıldı. Dışarıda yapılan yürüyüşe ateş açıldı. Olayda 2 yurtsever öldürülürken, 15 kişi de yaralandı. 45-50 kişi gözaltına alındı.

76. 21 Mart 1992: Riha (Urfa)'da lise öğrencileri **"Bijî Newroz"**, **"Kürdistan faşizme mezar olacak"**, **"Bijî Serok APO"**, **"Gerilla vuruyor, Kürdistan'ı kuruyor"** sloganları eşliğinde ateşler yakarak Newroz'u kutladılar. Şehir merkezindeki İş Bankası'na molotof kokteyl atıldı, bir işbirlikçinin otomobili ateşe verildi.

77. 21 Mart 1992: Xelfetî (Halfeti)'de çatışma çıktı, ancak ayrıntılı bilgi alınamadı. Wahne köyünde iki kişi gözaltına alındı.

78. 21 Mart 1992: Hezex'te Newroz kutlamaları davul-zurnalarla başladı. Şiirler okunup konuşmalar yapıldı. PKK, ERNK bayrakları ile ARGK flamaları taşındı. Gösterilere 6 bin kişi katıldı. Gündüz kutlamalarına düşman müdahale etmezken, akşamki kutlamalara saldırdı. Gösteriden sonra evine gitmekte olan **Adile** ... adlı ev kadını, düşmanın kurduğu pusuya düştü ve açılan ateşle yaşamını yitirdi.

79. 21 Mart 1992: Hezro (Hazro) Hênê (Hani) ve Licê'nin köylerinden binlerce kişi Fîs köyüne giderek Newroz'u kutladılar. Licê ilçe merkezinden Fîs köyüne gitmek isteyen 1000 kişi, düşman barikatıyla karşılaştı. Esnaflar kepenkleri indirdi.

80. 21 Mart 1992: Bismil'de esnaf kepenkleri indirirken, şoförler araçların kontaklarını kapadı. 10 bin kişi Akpınar mahallesinde ateşler yakıp Newroz'u kutladı.

81. 21 Mart 1992: Çinar ilçe merkezinde toplanan 2 bin kişi ateşler yakıp, halaylar çekti. Yapılan Newroz kutlamasına burada düşman müdahalesi olmadı.

82. 21 Mart 1992: Mêrdîn şehir merkezinde HEP İl Binası önünde toplanan 1000 kişi marşlar okudu, konuşmalar yapıldı, Newroz'la ilgili skeç oynandı.

83. 21 Mart 1992: Kosar Belediye Parkı'nda toplanan 4 bin kişi ateşler yaktı, marşlar söyleyip sloganlar attı, direnişçi türküler eşliğinde halaylar çekti.

84. 21 Mart 1992: Derîka Çiyayê Mazî (Derik)'de, Efes Sineması'nda toplanan 3 bin kişi Newroz'u kutladı.

85. 21 Mart 1992: Stewr (Savur)'deki Newroz kutlamalarına 1500 kişi katıldı. Çevre köylerden kutlamalara katılmak için gelen kitleler, Stewr girişinde düşman barikatıyla engellendi.

86. 21 Mart 1992: Midyad'da esnafın bir önceki günden itibaren başlattığı kepenk kapatma eylemi devam etti. İlçe merkezinde toplanan 5 bin kişi ateşler yakarak Newroz kutlamalarını yaptı. İlçeye giriş-çıkışlar yasaklandı.

87. 21 Mart 1992: Mehsert (Ömerli) ilçesine bağlı 20 köyde kitleler ateşler yakarak şenlikler düzenlediler.

88. 21 Mart 1992: Wan'da yaklaşık 30 bin kişilik kitle şehir merkezine doğru sloganlar atarak yürüyüşe geçti. PKK, ERNK bayrakları ve ARGK flamaları taşındı. Polis, korucu, özel tim ve askerlerden oluşan *düşman güçleri panzerlerin desteğiyle* halkın üzerine ateş açtı. Olaylar sırasında Sadun Seylan isimli işbirlikçi aşiret ağasına bağlı 20 korucu da halka ateş etti. Saldırıda 5 kişi yaşamını yitirdi, 12'si ağır olmak üzere 28 kişi yaralandı. İHD ve HEP yöneticilerinin de içinde bulunduğu çok sayıda insan gözaltına alındı. Van İHD Şube Başkanı Yavuz Binbay ağır yaralı olarak hastaneye kaldırıldı.

89. 21 Mart 1992: Adana'da Barbaros, Yenibey, Hürriyet, Havuzbahçe ve Dağlıoğlu mahallelerinde toplanan 25 bin kişi bir yürüyüş gerçekleştirdi. **Başkan APO, Mahsum KORKMAZ** ve **Mazlum DOĞAN** yoldaşların büyük boy posterleri taşındı. Ulusal kurtuluş lehine sloganlar atıldı. Yürüyüşe katılanların hemen hemen hepsi sarı-kırmızı-yeşil renklerden oluşan giysiler giydiler. Aralıksız yağan yağmur altında kitleler Newroz'u büyük bir coşkuyla kutladılar.

90. 21 Mart 1992: Mazra (Elazığ)'da 20'yi 21'e bağlayan gecede yaygın bildiriler dağıtıldı.

91. 21 Mart 1992: Çiyayê Mazî (Mazıdağı)'de toplanan 1000 kişi Newroz'u şenliklerle kutladı.

92. 21 Mart 1992: Tûx (Tatvan) şehir merkezinin üç ayrı yerinde ateşler yakıldı. Binlerce kişi şehir merkezinde yürüyüş yaptı. PKK, ERNK bayrakları ile ARGK flamaları taşındı, ulusal kurtuluşçu sloganlar atıldı. Newroz kutlamaları Tûx'un tüm köylerinde yapıldı. Xêlat (Ahlat) ve Xîzan (Hizan)'daki kitleler de Tûx'taki kutlamalara katıldı.

93. 21 Mart 1992: Bazîd (Doğubeyazıt)'de toplanan kitle, yürüyüşe başladığı andan itibaren düşman saldırılarıyla karşılaştı. Şehrin başka bir noktasında başlayan diğer bir gösteriye de düşman müdahalesi oldu. Olayda çok sayıda insan yaralandı.

94. 21 Mart 1992: İstanbul-Kartal'da binlerce kişinin katıldığı bir yürüyüş yapıldı. HEP Kartal İlçe Binası önündeki Newroz kutlamasına polis ve çevik kuvvetler saldırdı. 400 kişi binada direnişi sürdürürken, dışarıdaki kitleler sloganlarla saldırıları protesto etti. Saldırılar sonucu 4'ü ağır olmak üzere 20-30 civarında kişi yaralandı.

95. 21 Mart 1992: Kerboran'da toplanan binlerce kişi ateşler yakarak halaylar çekti. PKK, ERNK bayrakları ve ARGK flamaları taşındı.

96. 21 Mart 1992: Norşîn (Güroymak)'de tüm esnaflar kepenk indirdi, ateşler yakıldı.

97. 21 Mart 1992: Milazgir (Malazgirt)'de tüm esnaflar kepenk indirdi. Yürüyüşe geçen yüzlerce kişinin üzerine ateş açıldı. Düşman çok sayıda insanı gözaltına aldı.

98. 21 Mart 1992: Çewlik (Bingöl)'te 20 Mart'tan itibaren kentin çeşitli yerlerinde ateşler yakıldı. Küçük gruplar halindeki kitleler halaylar çekti. Kent merkezinde ve ilçelerinde çok sayıda insan gözaltına alındı.

99. 21 Mart 1992: Qagizman (Kağızman)'da 500 kişilik bir yürüyüş ve gösteri yapıldı.

100. 21 Mart 1992: Ankara'da kalabalık bir grup gösteri yaptı. Düşman, göstericilere müdahale etti.

101. 21 Mart 1992: Antalya'daki Antik Tiyatro'da toplanan 10 bin kişi, sloganlar eşliğinde kültürel etkinliklerle Newroz'u kutladı.

102. 21 Mart 1992: Ceyhan'da 3 bin kişi yürüyüş yaptı.

103. 21 Mart 1992: Mersin ve İskenderun'da Newroz nedeniyle gösteriler yapıldı.

104. 21 Mart 1992: Dersim'de Cumhuriyet alanında toplanan 2 bin 500 kişi ateşler yakarak halaylar çekti. Ulusal kurtuluş lehine slogan atan *kitleler, daha sonra HEP İl Binası* önünde toplandı Burada konuşmalar yapıldı, sloganlar atıldı. Bütün esnaflar kepenk indirdi.

105. 21 Mart 1992: Grîdax (Ararat, Ağrı) şehir merkeziyle birlikte, tüm ilçelerinde esnaflar kepenk indirdi.

106. 21 Mart 1992: Meledî (Malatya) Dilan Düğün Salonu'nda toplanan 1000 kişi Newroz'u kutladı.

107. 21 Mart 1992: Gumgum (Varto)'da esnaf üç gün boyunca sürmek üzere kepekleri indirdi. Bir gup şehir merkezinde ateş yaktı.

108. 21 Mart 1992: Wêranşar (Viranşehir)'da lastikler yakıldı, davul-zurna eşliğinde halaylar çekildi. Sarı-kırmızı-yeşil renkten oluşan bayraklar taşındı. Kutlamaya katılan binlerce kişi, daha sonra **Halil GÜL** adlı şehit gerillanın mezarını ziyaret etti.

109. 21 Mart 1992: Serê Kehnî (Ceylanpınar)'de gece başlayan kutlamalar gündüz de devam etti. İki ayrı koldan yürüyüşler gerçekleşti. Balıkgöl'de toplanan bir grup, **"Bijî Serok APO"**, **"Newroz pîroz be"**, **"Botan-GAP elele"** gibi sloganlar attı. Olayda Abdullah Tatlım adlı bir yurtsever yaralandı.

110. 21 Mart 1992: Diluk'ta Antep Üniversitesi Gıda Mühendisliği kantininde toplanan öğrenciler, devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulundu. Ey Raqîp marşını söyleyen öğrenciler, dışarıda toplanan halkla birleşerek Newroz'u kutladılar. Öğrenciler derslere girmediler.

111. 21 Mart 1992: Girê Sor (Siverek)'da toplanan 9 bin kişi, ateşler yakıp davul-zurna eşliğinde halaylar çekti. **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî Kurdistan"**, **"Kürdistan faşizme mezar olacak"**, **"Newroz pîroz be"** şeklinde slogan atan kitleler, şehitler anısına saygı duruşunda bulundular. Ey Raqîp marşı okundu. Bu arada polis otosunda bulunan bir

polis diğer bir polisi yaraladı.

112. 21 Mart 1992: Güney Kürdistan'da sınır boylarında bulunan köyler ile Pirsûs (Suruç)'ta toplanan 4 bin kişi ateşler yakarak halaylar çekti. Devrim şehitleri anısına saygı duruşu yapıldı.

113. 21 Mart 1992: Bêrecûk (Birecik)'ta toplanan 1000 kişi ateşler yaktı, çeşitli kültürel etkinliklerle Newroz'u kutladı.

114. 21 Mart 1992: Heweng (Bozova)'de toplanan 1000 kişi Newroz'u kutladı.

115. 21 Mart 1992: Serhedan (Kars) şehir merkezinde Newroz kutlamaları yapıldı.

116. 21 Mart 1992: Erzirom (Erzurum)'un Xinûs (Hınıs) ilçesinde kepenkler indirildi. Tatos (Tekman) ve Gogsî (Karayazı) ilçelerinde Newroz kutlamaları yapıldı.

117. 22 Mart 1992: Şirnex'te biraraya gelen binlerce insan, şehitleri toprağa vermek üzere yürüyüş yaptı.

118. 22 Mart 1992: Cizîra Botan ve Şirnex'teki katliamları protesto etmek amacıyla Nisêbîn'de 5'er bin kişilik gruplar sloganlar atarak bir kolda birleşmek istediler. Düşman barikatıyla karşılaşan halk barikatları aşmak istedi. Panzerler ve tanklardan halk tarandı. Özel tim ve polisler otomatik silahlarla hedef gözetmeksizin halka ateş açtı. İnsanların bazıları panzerlerin altında kaldı. Yüzlerce kişinin yaralandığı olayda, 15 yurtsever yaşamını yitirdi.

Ayrıca düşman saldırıları esnasında kendilerini köprüden aşağıya atanların da Çağçağ suyunda boğuldukları bildirildi.

119. 22 Mart 1992: Nisêbîn'de bir askeri jip, şehir gerillaları tarafından roketlendi; içindekiler imha edildi. Kısa bir süre sonra özel timler tarandı, bunlardan ikisi olay yerinde öldü. Sınır üzerindeki düşman askerlerine yönelik bir saldırı gerçekleştirildi, askerlerin birçoğu kaçarken, düşman kayıpları hakkında bilgi edinilemedi.

120. 22 Mart 1992: Gever (Yüksekova)'da Newroz kutlamalarına saldıran düşman güçleri, halkı taradı. Olayda **Ahmet Balçın, Ali Orbay** ve adlarını öğrenemediğimiz 4 yurtsever öldürüldü, çok sayıda insan yaralandı.

121. 22 Mart 1992: Çolamerg'de Şirnex ve Cizîra Botan'daki katliamları protesto etmek amacıyla 3 bin kişi yürüdü. Düşman güçlerinin saldırılarına halk da karşılık verdi. Alınan haberlere göre 4 polis ve 15 yurtseverin yaralandığı bildirildi. Çolamerg esnafı kepenk kapattı, şoförler araçlarını çalıştırmadılar. En az 25 kişi gözaltına alındı.

122. 22 Mart 1992: Erxenî'de Emniyet Müdürlüğü'ne ateş açıldı. Olaydan sonra düşmanın halka saldırısı sonucu 5 kişi yaralandı.

123. 22 Mart 1992: Adana'da, Cizîra Botan ve Şirnex'teki katliamları protesto etmek için 40 bin kişi yürüdü. Düşmanın ordu gücü halkı taradı. İlk belirlemelere göre 1 yurtsever öldürüldü, çok sayıda yaralı var. Gösteriler akşam da devam etti.

124. 22 Mart 1992: **"Halkımın Newroz'unu kanımla-canımla kutluyorum"** diyen ve Kürdistan'daki Newroz katliamını protesto etmek için sabahın erken saatlerinde İzmir-Kadifekale'de **Rahşan Demirel** adlı 18 yaşındaki bir Kürt kızı üzerine benzin dökerek kendini yaktı.

Olayın duyulması üzerine Kadifekale'de 6 bin kişi yürüyüş yaptı. **"Şehîdên me nemirin"**, **"Bijî Serok APO"**, **"Bijî Kurdistan"**, **"Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur"**, **"Bijî Newroz"** sloganlarının atıldığı yürüyüş korteji, cenazenin Kadifekale camiinden alınmasıyla birlikte, cami önünde biriken 2 bin kişilik kitleyle birleşerek **Rahşan Demirel**'in evine kadar geldiler. Evin önünde bütün şehitlerin anısına saygı duruşu yapıldı.

125. 22 Mart 1992: Cizîra Botan'da halkın tarandığı Cûdî mahallesinde halk cenazelerin alınması için yürüyüş ve gösteri yaptı. Cizîra Botan'da çatışmalar devam etti. Roket atışlarıyla 2 düşman panzeri imha edildi. Devriye gezen 3 polis kurşuna dizildi, bir polis de evinde öldürüldü. Roket saldırılarıyla isabet alan panzer ve askeri araçtaki 18 düşman askeri öldü.

21 Mart günü şehit olan yurtseverlerden 4'ünün kimliği belirlendi. Bunlar **Yusuf Ergin, Lokman Erzen, Hüseyin Sönmez** ve **Hüseyin Ertenal**'dır. Sokağa çıkma yasağına rağmen, sokak aralarında halkla düşman arasında yer yer çatışmalar devam etti.

126. 22 Mart 1992: Hezex'te, Şirnex ve Cizîra Botan'daki katliamları protesto etmek amacıyla bütün esnaf kepenk indirdi, şoförler kontak kapattı, öğrenciler okulları boykot etti. Atatürk İlkokulu bombalanarak imha edildi.

127. 22 Mart 1992: Nisêbîn'den Amed'e getirilen ağır yaralılardan 2'si daha şehit düştü.

128. 22 Mart 1992: Mazra'da, Yeni Ülke gazetesi bürosu polisler tarafından basılarak dağıtıldı, büro çalışanları ölümle tehdit edildi.

129. 22 Mart 1992: Kosar'da düşman güçleri mahalleleri taradı.

130. 22 Mart 1992: İstanbul'daki gösteride yaralananlardan biri yaşamını yitirdi. Bir önceki günkü olaylarda HEP İlçe Binası'ndaki eşyalar polis tarafından yağmalandı.

131. 22 Mart 1992: Erzirom'da toplanan 600 kişi ateşler yakarak sloganlar eşliğinde Cizîra Botan ve Şirnex'teki katliamları protesto etti. 20'den fazla gösterici gözaltına alındı.

132. 23 Mart 1992: Cizîra Botan'da halk ile düşmana güçler arasındaki çatışma devam etti. Sokak aralarında sürdürülen çatışmalar durmadı. Yabancı gazetecilerin de aralarında bulunduğu bir grup gazeteci panzerlerden saldırısına uğradı. Panzerlerden açılan ateş sonucu Sabah gazetesi Ankara muhabiri İzzet Kezer öldürüldü. Cizîra Botan çevresindeki dağlar bombalanıyor. Evler kurşunlanıyor; top atışlarıyla birçok ev yıkılmış durumda.

133. 23 Mart 1992: Amed'de Alipaşa İlkokulu'nda öğretmenlik yapan **Mehmet Karan,** kontralarca katledildi.

134. 23 Mart 1992: Wan ve çevre köylerinde yoğun tutuklamalar devam ediyor. İHD Şube Başkanı Yavuz Binbay ağır yaralı hastanede yatarken, dükkanı polisler tarafından yağma edildi. Wan'da şehit düşen yurtseverlerden birinin adının **Kesin Bayram** olduğu öğrenildi.

135. 23 Mart 1992: Nisêbîn'e giriş-çıkışlar yasaklandı. Özel timin ateşi sonucu bir kişi daha öldürüldü.

136. 23 Mart 1992: Gever'de şehit düşen **Emin Korkmaz**'ın cenazesi Çolamerg'e götürüldü. Çolamerg'de durum gergin ve bütün esnaflar kepenkleri indirerek protestoya devam ediyor. Cenaze törenine 8 bin kişi katıldı. PKK, ERNK bayrakları ve ARGK flamaları taşındı.

137. 23 Mart 1992: Gever, Şemzînan (Şemdinli) ve Çelê (Çukurca)'de esnafların kepenk indirme eylemi devam ediyor. Bu arada Gever'de öldürülen düşman güçleri arasında 2 binbaşı ile 1 yarbayın bulunduğu bildirildi.

138. 23 Mart 1992: İstanbul'da gözaltına alınan 100 kişi 1. Şube'de açlık grevine başladı.

139. 23 Mart 1992: Bismil'de esnaf kepenk indirdi. Öğrenciler yürüyüş yaptı. Düşmanın müdahale ettiği olayda yaralılar var. Ayrıca, düşmanın uygulamalarını protesto etmek amacıyla Çinar'daki esnaf da kepenk indirdi.

140. 23 Mart 1992: Kerboran, Kosar ile Mêrdîn'in diğer ilçelerinde esnaf kepenk indirdi.

141. 23 Mart 1992: Amed'de öğrenciler okulları boykot etti.

142. 23 Mart 1992: Adana'nın Barbaros ve Yenibey mahallelerinde operasyon düzenleyen polis, evlerin kapılarını kırdı ve çok sayıda insanı gözaltına aldı. Yenibey mahallesine girmek isteyen polis ile halk arasında çatışma çıktı. Taş ve sopalarla polislere saldıran halka, takviye olarak gelen polisler tarafından rastgele ateş açıldı. Olayda **Necmettin Ekinci** ile adını tespit edemediğimiz bir yurtsever öldürüldü. Nazmi Tantekin, İsmail Talaş, Muhyettin Talayhan, Milan Özben ve isimlerini öğrenemediğimiz çok sayıda insan yaralandı.

143. 23 Mart 1992: İzmir-Kadifekale'de Newroz ateşiyle şahadete ulaşan **Rahşan Demirel** için yapılan cenaze törenine 50 binin üzerinde insan katıldı. Tabut ERNK bayrağına sarıldı. Cenaze töreninde ulusal kurtuluş mücadelemiz lehine sloganlar atıldı. Şehit **Rahşan Demirel**'in eyleme gitmeden önce doldurduğu kaset, törende kitlelere dinletildi.

144. 23 Mart 1992: Maden'de 3 korucu ölümle cezalandırılarak direklere asıldı ve ağızlarına para konuldu.

145. 23 Mart 1992: Çermûk'da 1 korucu ölümle cezalandırılarak direğe asıldı ve ağzına para konuldu.

146. 23 Mart 1992: Gever'de bir yurtsever daha özel timlerin saldırısı sonucu katledildi. Ölü sayısı 7'ye yükseldi.

147. 23 Mart 1992: İstanbul'un Yenibosna Yıldırım Beyazıt Caddesi'nde devriye gezen polis otosu tarandı. 2 polis ağır yaralandı. Olay üzerine çevre kahvelerde yapılan aramalarda çok sayıda kişi gözaltına alındı.

148. 23 Mart 1992: İstanbul-Kaynarca'da Kürdistan'daki katliamları protesto etmek isteyen bir grubun üzerine polis tarafından ateş açıldı. Marmara Üniversitesi öğrencisi Salih Şeref kurşunla yaralandı.

149. 23 Mart 1992: Bursa'da Uludağ karakolu tarandı. Tarama esnasında karakol grup amiri ile 2 polis yaralandı.

150. 23 Mart 1992: Mersin'de devriye gezen polis otosu tarandı.

151. 23 Mart 1992: İzmir-Buca'daki Ufuk Mahallesi Polis Karakolu silahla tarandı, 1 polis yaralandı.

152. 23 Mart 1992: Antalya'daki bir karakola silahlı saldırı yapıldı. Olayın kesin sonuçları öğrenilemedi.

153. 24 Mart 1992: İstanbul-Zincirlikuyu'da MİT elemanlarını taşıyan bir otobüs tarandı. Olayda 1'i binbaşı 2 MİT elemanı öldürüldü, 2'si ağır olmak üzere 9'u yaralandı.

154. 24 Mart 1992: Şirnex'te Ali Seren'e ait ev düşman tarafından roketlendi; evde bulunan bir çocuğun bacağı koptu.

Bir önceki gün düşman tarafından öldürülen iki kadının **Fakiye** ve **Nahiye Yılmaz** oldukları öğrenildi.

155. 24 Mart 1992: Wan'da Yeni Ülke gazetesi muhabiri Naif Yaşar ve bir muhabir düşman güçleri tarafından tarandı ve ağır yaralı olarak hastaneye kaldırıldılar.

156. 24 Mart 1992: Êlih'te Mehmet isimli bir lokanta sahibi vuruldu. Bu kişinin, çevrede olumsuz biri olarak tanındığı bildirildi.

157. 24 Mart 1992: İzmir-Buca Ufuk Mahallesi polis karakolu tarandı.

158. 24 Mart 1992: İki milletvekilinin de aralarında bulunduğu çeşitli kurum, kuruluş temsilcileri ve kişiler, Kürdistan'daki katliamları protesto etmek için Amed'de açlık grevine başladılar.

159. 25 Mart 1992: Bestan'ın Mişare bölgesindeki Çemê Pîrê mevkiinde gerillalar düşmanın iki askeri aracını roketle imha ettiler. Araçlarda bulunan 30 düşman askeri öldürüldü.

160. 25 Mart 1992: Gercews ile Midyad arasında bulunan bir düşman karakolu imha edildi.

161. 25 Mart 1992: İstanbul'da Türk ve Kürt aydınlarından oluşan bir grup, Kürdistan'daki katliamları protesto etmek için açlık grevine başladı.

162. 25 Mart 1992: Ankara-Tuzluçayır'da bir kahveye yapılan baskında 1 polis öldürüldü, 1 polis ve 2 bekçi de yaralandı.

163. 25 Mart 1992: Adana'da Emniyet Müdürlüğü Bakım-Onarım Şube Müdürü'nün otomobiline yapılan silahlı saldırıda makam şoförü öldürülürken, kendisi de ağır yaralandı.

164. 25 Mart 1992: Sabah saatlerinde Sêrt'in Şems ve çevre köylerinden biraraya gelen yurtseverler, TC'nin katliamlarını protesto etmek amacıyla bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Düşman, apaçi helikopterleriyle halkı havadan taradı. Olayda **Şefika Yiğittekin** ve ismini öğrenemediğimiz bir yurtsever şehit düştü, onlarca insan yaralandı.

165. 25 Mart 1992: Nisêbîn'de bir polis otosu imha edildi.

166. 25 Mart 1992: Gerillalar, Kerboran'daki jandarma taburuna yönelik bir baskın eylemi gerçekleştirdiler. Düşmandan çok sayıda kayıp var. Eylemin gerçekleştirildiği esnada Kerboran'ın bir başka köyünde 2 ajan ölümle cezalandırıldı.

167. 25 Mart 1992: Mêrdîn ile Kosar arasındaki yol gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü yapıldı. Yoldan geçmekte olan 2 askeri araç imha edildi.

168. 25 Mart 1992: Çiyayê Mazî ile Stewr arasında bulunan bir çimento fabrikası gerillalarca basıldı.

169. 26 Mart 1992: Girgê Amo'nun Kortê köyü, panzer ve zırhlı araçların desteğinde düşman güçlerinin saldırısına uğradı. Evleri hedef alarak panzerlerle açılan ateşte çok sayıda evin yıkıldığı ve yaralıların olduğu bildirildi.

170. 26 Mart 1992: Düşman, panzer ve zırhlı araçların desteğinde 25 bin askeri gücüyle Cizîra Botan'da evlerin kapılarını kırarak arama yapmaya başladı. Durum gerginliğini koruyor.

171. 26 Mart 1992: Farqîn (Silvan)'de kahvecilik yapan **Hemdu Seman İpekçi** adındaki bir kişi kontralar tarafından öldürüldü.

172. 26 Mart 1992: Sabahın erken saatlerinde ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği Xêzro'nun Şimşim köyüne baskın gerçekleştirerek 45 korucuyu silahsızlandırdı, gerillanın kanına giren 3 korucuyu da kendileriyle beraber götürerek kurşuna dizdi. Gerillaların köyden ayrılması ardından silahsızlandırılan korucuların ihbarı sonucu Kodak köyü yakınlarında gerilla birliğimiz ile düşman güçleri arasında çatışma çıktı. Çatışmada, düşman güçlerine pusu kuran gerilla birliğimiz 25 düşman askerini öldürdü. Gelen haberlere göre, öldürülen askerlerin arasında 2 de yüzbaşı bulunmaktadır. Çatışmada 1 gerilla da şehit düştü.

173. 27 Mart 1992: İstanbul'da Türk ve Kürt aydınlarının başlattığı açlık grevi sona erdi. Basın Konseyi önüne siyah çelenk bırakan bir grup aydın tutuklandı.

174. 27 Mart 1992: 25 Mart günü Sêrt'in Şems köyündeki gösteride, düşmanın taraması sonucu yaralananlardan **Medeni Tunç** (15) Diyarbakır Hastanesi'nde şehit düştü.

175. 27 Mart 1992: Êlih'teki Fatih Lisesi, Yahya Kemal Beyatlı Lisesi, İmam Hatip Lisesi, Ticaret Lisesi ve Endüstri Meslek Lisesi öğrencileri okulları boykot ederek derslere girmediler. Öğleden sonra tüm öğrenciler okulların bahçesinde biraraya gelerek Ey Raqîp marşını okudular ve şehitlerin anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulundular. 35 öğrenci gözaltına alındı.

176. 27 Mart 1992: Botan'ın Mişare bölgesinde gerillaların kurduğu pusuya düşen düşman askeri araçlarından 3 cemse imha edildi. Cemselerin içinde bulunan 57 düşman askeri ölü ve yaralı olarak safdışı edildi, silahlara gerillalar tarafından el konuldu.

177. 27 Mart 1992: Riha'da bir polis otosu tarandı, 2 polis öldürüldü.

178. 28 Mart 1992: Riha'da bir eve yapılan baskında 1 kadın ve 3 esnaf düşman tarafından katledildi. Olay TC basınında çarpıtılarak, "Bir evde kıstırılan 4 gerilla öldürüldü" biçiminde yansıtıldı.

179. 28 Mart 1992: Ulusal yas nedeniyle Gridax, Wan, Çolamerg, Gever, Şemzînan, Qilaban, Amed, Êlih, Girgê Amo, Midyad, Hezex, Kerboran, Kosar, Gercews, Derîka Çiyayê Mazî, Çiyayê Mazî, Basan, Misric, Patnos, Bazîd, Qagizman, Qamûşan, Nisêbîn, Cizîra Botan, Şirnex'te halk evinden çıkmadı, esnaf kepenk açmadı ve araçlar çalışmadı.

180. 29 Mart 1992: Kerboran'a bağlı Dêwan (Sümer) köyüne 35 askeri araç ve panzerden oluşan düşman kuvvetleri bir baskın düzenledi. Köyde arama yapan düşman, birşey bulmayınca, köylülerden silahların teslim edilmesini istedi. Köylüler, silahları olmadığını belirtmeleri üzerine işkenceden geçirildi. Katliamcı yüzünü gizlemeyen düşman, köylüler arasından iki kişiyi ayırıp kurşuna dizdi.

181. 29 Mart 1992: Kerboran'ın Tirowa (Bağözü) köyüne saldıran düşman, yaptığı aramada silah bulamayınca köylüleri işkenceden geçirdi. İşkence sonucu Kadir Deniz adlı yurtsever bir köylü komaya girdi. Halkın değerli eşyaları düşman tarafından talan edildi.

182. 29 Mart 1992: Kerboran'ın Xelila (Kılavuz) köyüne baskın düzenleyen düşman, yaptığı aramada birşey ele geçiremeyince, 14 yurtseveri gözaltına aldı.

183. 29 Mart 1992: TC'nin Şirnex, Wan, Nisêbîn ve Cizîra Botan'daki katliamlarını protesto etmek amacıyla Gercews'in Zeniyan (Ulaş), Dertgan (Nurlu), Giresê (Çukuryurt), Kerkînê (Koçak), Hermê (Yakıtlı) köyleri ve bu köylere bağlı mezralardan biraraya gelerek Gercews'e doğru yürüyüş gerçekleştiren köylüler, ilçenin girişinde düşmanın barikatıyla karşılaştı. Aynı anda Gercews merkezinde de toplanan halk, eylem halindeki köylüleri karşılamak için yürüyüş düzenledi, ancak düşmanın barikatını aşmayınca oturma eylemi yaptı.

184. 29 Mart 1992: Derîka Çiyayê Mazî ilçesine bağlı Akanlı ve çevre köylerindeki halk, TC'nin katliamlarını potesto etmek amacıyla E-24 karayolunda oturma eylemi yaptı.

185. 29 Mart 1992: Şirnex'in üç kilometre yakınında bulunan bir karakola düzenlenen baskında 4 düşman askeri öldürüldü.

186. 29 Mart 1992: Newroz olaylarında Şirnex'te gözaltına alınan **Bişenk Anık** adlı 16 yaşındaki genç bir kız, işkence sonucu katledildi. Cenaze Şirnex'te toprağa verildi.

187. 29 Mart 1992: Misric'a bağlı 38 köy halkı birleşerek, TC'nin katliamlarını protesto eden bir yürüyüş gerçekleştirdiler.

Kadın sorununda da özgürlükçü çözümü kendimizden başlatarak topluma yayalım ...

Baştarafı 10. sayfada

dayanmayan tutkular PKK'de mahkum edilir. Kaldı ki bu tutkular en aşağı derecedeki topluluklara özgüdür. Bu güdüler her türlü boyun eğmeye götürür. Parti içinde bu örnekler çok büyük zarara yol açar. Bu yanımızı çok iyi göreceğiz. Halk ve parti içinde yaşayan bir olgu olarak, çaremiz buradadır. Devrim ne kadar zorla kazanılıyorsa; vatan, özgürlük, parti ne kadar zorla kazanılıyorsa, bu ilişkiler de öyle kazanılacaktır. Bu, hem kadın ve hem de erkek için geçerlidir. Sen kaba gücüne dayanarak kazanmayacaksın; o, ucuz tutkularına dayanarak kazanmayacak. Göz-göze, baş-başa olmayacak. Artık mücadele var. Bir de şu kanıtlanmalı: Bu kişilikler artık büyük tanrı ve tanrıçalara bağlandılar. Parti ve halk olarak, sersemletici afyon görevini gören kör tutkuların dirilmesine engel olduk mu, biz artık özgürüz, kurtulmuşuz demektir ve buna dayalı ilişkiler de meşrudur diyebiliriz. Uğruna savaştığımız ilişkiler var. Uygulamada gerçekten ciddi çaba istiyor. Kadın erkeği kazansın, erkek kadını kazansın!

Fakat bütün bu çabalarımıza rağmen görülüyor ki, kazanma işlevi çok geri. Ben biraz açıklık getirmeye çalıştım. Tartışmayla derinleştirilebilir. Konu ikiyüzlülükten, çeşitli aldatmacalardan çıkarılabilir. Uğruna böyle çaba harcandıkça, gerçekten insanı güçlendirecek, öz güveni, öz beğeniyi geliştirecek ve güzelliğin de kaynağı olacaktır. Bazen fiziki güç yönüne ağırlık veriyorsunuz, ona tapıyorsunuz; tehlikeli buluyorum. Gerek siyasal, gerekse fiziki güce dayanarak bu ilişkide sonuç almak tehlikelidir. Bu, kendine özgü çaba ile kazanılır.

Güzellik olgusu devrimin bir yan ürünüdür. Mutlaka devrim ondan bir şeyler almalı, ona bir şeyler katmalıdır. Tam da bu alanda artistik harekete ihtiyaç vardır. Güzellik duygusunu ancak bu temelde yüceleştirebilir, anlam verebilir, oldukça sevip sayabilirsiniz. Bu önemli bir olgudur ve devrimde de mutlaka gelişebilmelidir. Çünkü, kaynağında böylesine bir yaklaşım ve mücadele vardır. Unutmayalım ki, ucuz güzellik ve güzelliklere ucuz el atmak olmaz. Bu gaspetme anlamına gelir ve buna da hiç birimizin hakkı yoktur. Bu, partide bir ilkenin çiğnenmesidir; ilke çiğnenirse suç işlenmiş olur, suç da cezayı getirir. En azından partiden tasfiye edilmeyi, saldırı durumunda olursa savaşmayı getirir.

Şimdiye kadar bu konuda yaşanan darlık, sığlık, hatalı yaklaşım şekilleri olsa da, uzun süredir geliştirdiğimiz çözümlemeler bugün biraz daha çerçevelendi, ileri düzeyde ifadesini buldu. Bu çözümlemeler, toparlayıcı birçok yönüyle hem çözüm yanı ağır basan yaklaşımlar ifade ediyor ve hem de en önemlisi bu konudaki partilileşmemizi geliştirecektir.

Partileşmeyi yalnız bununla da sınırlamayalım. Bunu vatanın bağımsızlığına götürmeye ve toplumsal özgürlüğe kadar taşırmaya bağlıyoruz. Dar anlamıyla partileşme öncü düzeyinin kendini yetkinleştirmesi, yaşam tarzına bu yetkinliği egemen kılması, gelenek ve özellik kazanması anlamına gelir. Bu, kişiyi yeni bir ilişkiye, yeni bir yaşama, kendi çabasıyla kurallara öncü olmaya zorluyor. Bu anlamda, partileşmenin anlamı ertelemeksizin karşınıza çıkıyor. Partileşme sorunlarımızda ve özellikle taktiğe gelmede ya eğitim, ya eylem, ya örgütlenme ihmal ediliyor; birisini yapalım derken diğeri ihmal ediliyor. Bunun yanlış yaklaşım olduğu biliniyor. Eğitim, eylem ve örgütlenme içiçedir. Gerillada da, ideolojik grup düzeyinde de bu böyledir. Aynı belirlemeler bu konu için de geçerlidir. Savaşırken, bu meseleyi çözeceksiniz. İdeal çözüm, savaşırken geliştirilen çözümdür. Bu soruna yaklaşımda savaşı ikinci plana bırakma, savaştan kaçınma gibi bir tutumla içiçe yürüyorsanız, kesinlikle sakat yoldaşsınız. Gerilla eğitim ve örgütlenme ile içiçe ve çok yoğun yürümek durumunda değil midir? Bu sorunda da öyledir. Savaş ne kadar şiddetleniyorsa, özgürlük de o derece yakalanmalıdır. Mesela, Botan'da kadının ve yaşamın özgürleşmesi başa geçmelidir, içiçe yaşanmalıdır. Nitekim orada kadınların ölümüne savaşa koşması sebepsiz değildir. Özgürlüğü savaşta yakalıyorlar. Bu kadınların savaşma isteklerine saygılı olalım. Bazıları buna karşılık vermiyor; orada, bastırma ve feodal tasarrufçuluk var. Anladığımız kadarıyla çok sayıda kadın büyük fedakarlıkla savaşa koşuyor. Bu, parti ilkesine verilen bir cevaptır. Senin görevin bunu bastırmak değil, bunu işlemek, örgütlemek ve mutlaka çalışabileceği bir zemin sunabilmektir. Oysa, sen tam tersini yapıyorsun. Bu, parti ilkesiyle çelişir. "Savaşamazsınız, zordur, kadınsınız" vb. tarzındaki tutumlar geleneksel tutumdur ve nitekim tahripkar rol oynayan da budur. Doğru tutum, bunları sıcak savaşıma çeken, savaşı böyle geniş bir kadın kitlesiyle donatmaya ve burada ilişkileri düzenlemeye varan tutumdur. Hayat bunu zorunlu kılıyor; fakat bunu göremeyenler, görüp de gereklerini yerine getirmeyenler var.

Halbuki bizde kadın cinsinin o müthiş düşürülmüşlüğünün, çarpıtılmışlığının, bir toplumsal nesne olarak iradece yok edilmişliğinin önüne geçilmesi ancak bu savaşla mümkündür. Dolayısıyla, geleneksel yaklaşımla "siz yaklaşmayın, siz kimsiniz, sizin statünüz şudur" demek, tam köleliği ve de klasik köleliği bir adım ileride uygulamaktan başka bir şey değildir. Ve bu, partiyi parti aleyhine uygulamaktan başka bir şey değildir.

Bazı ucuz sloganlar geliştirilir; "savaşma-seviş", diye. Bu karşı-devrimci bir slogandır. Vietnam'da devrime karşı emperyalizmin geliştirdiği bir slogandır. Bugün de TC, bu ilkeyi bize karşı geliştirdi. Daha on beş yaşındaki gençlerimize evliliği dayattı, bazı sahte sevişme oyunlarını ortaya çıkardı. Bunlara ilişkin olarak bazı örnekler vermiştim. Mesela Diyarbakır merkezinde genç kızlar, çılgınca gözyaşlarına boğularak sahte sevişme adı altında kendilerinden geçmişlerdi. Emrah'larla, İbo'larla arabesk korkunç boyutlara tırmandırıldı ve bu kesinlikle özel savaş patentliydi. Büyük gözyaşlarının Diyarbakır zindanı etrafında akıtılması gerekirken, çok büyük bir soysuzun naraları için gelişmesi, üzerinde durmayı gerektirir. Üstelik o alçak, dudak büküp, "Bunlar Ermeni midir, nedir?" diyordu. Evet, güdümleştirilmiş bir sanat maskotu veya maskesi, işte bizim gençliğe ve onları savaşa çekmemize böyle bir "sevişle" karşılık veriyor. Oysa sevginin savaşın gelişimi ile gelişebileceği tartışmasızdır. Bunlar birbirine bağlıdır. Bizden de birbirlerini "sevme" adına soysuzca kaçanlar oldu. Bunlara alçak denilir. O sevgi değil, güdüleri konuşturmadır. Nitekim gittikleri yerde birbirlerine karşı sevgi-saygı bir yana, hayvan gibidirler. Bunu 12 Eylül faşizminin düşürdüğü ve de körüklediği aile, kadın-erkek ilişkisine uyarlayalım, göreceğiz ki, tutkular körcesine, mantıktan ve tarihin dönemecinden habersiz ve hatta bir özel savaş fonksiyonu yüklenmiş olarak dayatılıyor. Sonuç ise, onbinlerce gencin gerçeklerden kopması, tam bir afyonlanmasıdır. Buna spor ve din de dahildir. Burada kadın ve aile kurumu da önemli bir rol oynuyor. Böylelikle savaşımımız karşısında çok büyük bir barajlama oluşturulmaya çalışılmıştır. Görülüyor ki, bu slogan altında yapılanların etkisi halen çoğunuzun üzerinden atılmamıştır. Bu tehlikelidir ve yerle bir edilmesi gerekir. Bunun yerine yükseltilmesi gereken slogan, temel değerler uğruna savaşabildiğin kadar sevgiye hak kazanırsın ilkesidir. Diğeri karşı-devrim ilkesinin kanalına girmek, orada akıp gitmektir. Sonuçta, karşı-devrimin kenefine bir damla olmaktır.

Sorunu, partileşme temeline daha yakın bir adım atmak için somutlaştırdık. Hiç şüphesiz sorun, oldukça özgür yaklaşmayı gerekli kılar. Bu konuda parti silahını asla kötü kullanmamalıyız. Tam tersine dürüstlüğü, karşılıklı saygıyı, eşitliği, gönüllülüğü ve daha çok da mücadele atakliğını derinleştirmemiz gerekir. Birbirinizi devrimin önemli sorunlarında denemedikçe asla buna yaklaşmayın. Bu konuda ölçüleriniz ilkeye bağlılık temelinde gelişmelidir. Aksi halde, sonuçta çok kötü kaybedebilirsiniz. Bence böyle kötü kaybetmektense devrimimizi doğru yolda inşa etmek, toplumumuzun en önemli düşürülmüşlük kurumunun ve burada şekillenen nefes aldırmaz ilişkilerin yerine, özgür ilişkileri partiye ve halka malederek çıkış yolu aramak, çabamız oranında çözüme katkıda bulunmak ve bunu başarıya ulaştırmak oldukça önemli görevimizdir. Bu temelde hepiniz görevlerinize iyi bağlanmaya, iyi kavramaya ve gereklerini yapmaya, partide yalnız kendi bireysel çözümünüze değil -bu hep ikinci planda kalmalı- genel çözüme göz kulak olmaya, bu konuda olası sapmalarla iyi mücadele etmeye, doğruların önünü açmaya, oldukça esnek olmaya ve hata payını özeleştiri ile aşmaya özen göstermelisiniz.

Sorun üzerinde tıkayıcı-bastırmacı durarak değil, hep önünü açarak, bir anlamda bizi ilerde de uğraştıracağını bildiğimizden, yenilenmeye fırsat tanıyoruz. Bu konuda sorunu geleneksel yaklaşımların ötesinde ele almaya cesaret kazandıran, destek sunan öncü rolünüzü ısrarla uygulayın. Bazı küçük hatalar yüzünden kötü mahkumiyetler yapmayın. Toplumun geleneksel değer yargılarının körüklediği böyle mahkumiyetler yerine, hep doğru devrimci görevler üzerinde tecrübe kazandırarak, duyguları temel değerlere bağlı kılarak birbirinizi tanımaya ve güçlendirmeye büyük önem vermelisiniz. Bu görevi bütün alanlarda başarmaya çalışmalısınız. Parti bünyesinde ve onun önderlik ettiği ulusal kurtuluş saflarında bu temelde başarımız geliştikçe, ulusal kurtuluşun ve enternasyonalist katkımızın ileri düzeyde gerçekleşeceği kesindir. Bütün devrimci görevlerde olduğu gibi, bu temeldeki görevlerimiz üzerine de doğru ve yetkin gitmek en olumlusudur. Yine, bunun başarısı için her şeyimizi ortaya koymak en tercih edilenidir.

Bir kez daha, bu temelde görevlerinize doğru sahip çıkmanız ve başarmanız için gücünüzü olgunca ve yerinde kullanmaya çağırıyorum. Bu ilkeli tutumu gittiğiniz yerlerde ısrarla uygulayıp, başarmanızın önemini vurguluyorum.

Ekim 1990

Eskisinden daha az kayıplar, çok büyük başarılarla dönemi...

Baştarafı 18. sayfada

elde edemezsiniz. Dostlar bile çocukça isteyenlere birşey vermezler. Yani biraz siyasetin dilini anlayacaksınız. Zapt û rapta daha da gelemeyiz, yine bildiğimiz usulde hareket ederiz demek, kayıplarınıza yol açar. Parti artık bunu sizin için kabul etmiyor. Sizin de kabul etmemeniz gerekiyor. Dolayısıyla üzerinde çok durmalı, bundan sonra bence akıllı olmayı bilmelisiniz. Gerçekler, şimdiye kadar bildiğiniz gibi değildir. İnanıyorum ki iyi şeyler istiyorsunuz; oldukça fedakar, cesur bir düzeyi de yaşıyorsunuz. Fakat bunun nasılını, bunun bitirici tarzını yakalayamıyorsunuz. Çabanız pek yetersiz ve yerinde değil. Belli bir üslubunuz perspektif sunmuyor, bünyeniz pek sağlam değil. İşte bu ayarlamayı siz yapacaksınız.

Ben tek başıma, herşeyin kapatıldığı, kapatılması şurda kalsın, herşeyin aleyhte olduğu bir dünyada eğer yol açabiliyorsam, siz bizim çizdiğimiz yoldan çok daha rahat yol alabilirsiniz. İstismarcı olmayalım bu yolda! İstismarcılık, yani ucuz kurtarmacılık iyi bir siyasi yaklaşım değildir. İstismarcılık her türlü olumsuzluğa götürür. Bu yol istismar etmeniz için, kendinize ucuzca kullanmanız için döşenmedi sizlerin önüne. Sağlam yürümeniz için herşeye göğüs gerildi. Bunda çalışma yoldaşlığı esas alındı. Belli ki daha çok kendi üzerinizde duracaksınız. Sağla solla fazla uğraşmak yerine, kendinizle uğraşın, kendinize düzen verin. Bu, şu anlama geliyor: Kendine düzen veren çevresine de düzen verir. Ben söyleyeyim; ilk günde kendime düzen verdiğim zaman, ulusa da düzen verdim. İlk günüm de önderliktir, son günüm de. Bütün yürüyüşüm bu çerçevededir. O açıdan, kendimle uğraşıyorum da, seninle uğraşma fırsatım yok demedim. Hatta sosyalist bir önderlik olduğum için, evrensel çapta da kendi görevlerimden kaçmadım. Madem ki sosyalistiz, o halde sosyalizmin bütün sorunlarına sahip çıkmaktan kaçınamayız. Onun için, "Ben şimdi kendimle uğraşıyorum, sağımla solumla uğraşamam" demeyin. Hayır! Kendisiyle uğraşmak, çevresiyle uğraşmaktır. Kendine düzen vermek, çevresine de düzen vermektir; bütünüyle partiye, saflara düzen vermektir. Bunların hepsi de içiçedir. Biz bunları şimdiye kadar böyle değerlendirdik, böyle yönetmeye çalıştık.

Şimdi eğer biz size çok sert yönelmiyorsak, eğer biz sizleri zorluklarla karşılaştırmak istemiyorsak, sizin bu yolda doğru yürümeniz içindir. Bunu siz bir zaaf, kendiniz için de ucuz bir yaşam tarzı olarak değerlendirmeyin. Belki kendi başınıza kaldıramayacağınız şeyleri yüklemeyelim diye yaptık. İyi yaptık, kötü yaptık; bu mühim değil, ama şimdi gerçeği size bütün yönleriyle gösteriyorum. Yani böyle gösterdim diye, "Vay sen niye bize önceden söylemedin de, şimdi söylüyorsun" diyerek mi eleştireceksiniz? Hayır! Sizi biraz daha olgunlaştırmak, sorunları kavrayabilir düzeye getirmek ve bunun için gerekirse en ağır yükü taşımak bir önderlik görevidir dedik ve öyle yaptık. Ama şimdi oldukça doğru yaklaşabilir, sorumluluk üstlenebilir, yük paylaşabilir ve hatta önemli başarıların sahibi olabilirsiniz diyorsak, bu, çok doğru ve yerinde birşeyi de söylüyoruz demektir. Açık ki, bütün sorumlu düzeyinde olan çalışanlarımız, her sahada bu yaklaşımlara büyük değer biçerek, gerekirse yeniden düzeltme ve düzenlemeyi kendi içinde ve birimlerinde sağlayarak dönemi kazanmayı esas almalıdır.

Bizim sıkıntımız, düşmanın dayatmalarından veya olanaklarımızın zayıflığından -ki bunlar eskiden çok fazlaydı- kaynaklanmıyor. Baştan beri hep söylemek istediğimiz, mevcut örgüt düzeyimizi, askeri-siyasi düzeyleri tutturmada büyük hataların yapıldığıdır. Bu konuda alabildiğine yaşanan amatörlüğü aşmak gerekiyor. O kadar güç gönderilmesine rağmen, bu amatörlüklerin aşılmaması sizleri imhaya götürür. Görüyorsunuz, elimizden gelen herşeyi yapıyoruz. Aslında bu da her alanda çalışabilecek ekip işidir. Özellikle taktik önderlik sahasını doldururken, daha fazla kazanmaya çalışın. Bizden beklenen yerine getiriliyor. Siz de, sizlerden beklenen, halkın ve hatta sizin kendinizden beklediklerinizi yerine getirmelisiniz. Bu, aynı zamanda sözünüzün de bir gereğidir. Bu temelde, geçmişin eksiklik ve yetmezliklerinden de ders çıkararak sorumluluklarınızı yerine getirmelisiniz. Düşmanın özel savaş yöntemlerine karşı, halkın serihildanını ve gerillayı dayatarak, onu boşa çıkarmalıyız. Şimdiye kadarki pratiğimize dayanarak diyorum ki, anormal gelişmeler olmazsa, eskisinden daha az kayıpla ve çok büyük başarılarla dönemi kazanabilir, hatta ucunda bir parça özgür vatan olan halkın iktidarına kalkabiliriz. Dönemi böyle ele alırken, artan bir sorumlulukla, kazanmayı her yönden garantiye alan bir yürüyüşle yürüyelim! Bu yürüyüş görkemli bir yürüyüştür. Yüce tutku dediğimiz yaşama en iyi verilecek karşılık budur. Evet, değerlendirelim ve kazanalım diyoruz!

24 Ocak 1992

V.i.S.d.P:	Yazışma Adresi:	Hesap numarası:				
			Avustralya 5.00 A.$		Hollanda	4.50 hfl.
			Avusturya 30.00 s.		İngiltere	2.00 £
H. Barcedoğmuş	Serxwebûn	Stadtsparkasse - Köln	Belçika 90.00 bfr.		İsveç	16.00 skr.
Vogelsangerstr. 286	Postfach 10 16 83	Konto Nr.: 27 93 29 53	Danimarka 16.00 dkr.		İsviçre	4.00 sfr.
5000 Köln 30	5000 Köln 1	BLZ: 370 501 98	Fransa 14.00 ffr.		Norveç	16.00 nkr.

seçme birlikleri getiriyoruz diyorlar, getirebilirler. Adam da vurabilirler, katliam da yapabilirler; ama bu sadece ve sadece daha fazla ordulaşmamız, daha fazla savaşmamız, daha çok cesaret ve fedakarlık kazanmamız gibi bir sonuca yol açacaktır.

Biraz yakın dönemin savaş gerçekliğine bakalım, mücadeleyi nasıl geliştirdiğimizi çok iyi göreceğiz. Bu kadar hazırlıktan sonra bu bahar atılımına biz taarruz demiyoruz, normal gelişmedir diyoruz. Elbette ki bu normal gelişme de tarihimiz için bir taarruz gibidir. Bütün halkımız yemek-ten-içmekten önce bunu düşünüyor, gecesini gündüzüne katmış bunu bekliyor, bunun hazırlığı içindedir. Elbette ki ruhta bir taarruz, düşüncede bir taarruz, yürüyüşte bir taarruzdur. Ama bu onların sandığı gibi ahmakçasına, eski Kürt isyanlarında olduğu gibi hazırlıksız bir taarruz değildir. Oldukça planlıdır, yer altına girmiştir, kurallarını ve taktiklerini kendisi hazırlayıp öyle yürüyen bir taarruzdur. Ve bunu da ne onların kış saldırıları, ne hava saldırıları ve ne de kontraları önleyebilir.

Siz cefakar, mazlum ve haklı Kürdistan halkımız!

Bu yılı karşılarken, bu Newroz'u karşılarken, tamamen bu gerçeklerin bilinciyle, duygusuyla, görev aşkıyla ve de eylemiyle, mücadelesiyle varım diyorsunuz. Buna biz büyük değer veriyoruz. Partimiz de şimdiye kadar bunun için kendisini geliştirdi, hazırladı. Ordumuz bunun için kendisini geliştirdi, hazırladı. Parti de, ordu da sizin içindir, sizin cepheniz, sizin serihildanınız içindir. Bunun dışında, sizin üstünüzde, size rağmen eylem yapmak, siz olmadan savaş kazanmak ne mümkündür, ne bunu düşünürüz ve ne de kabul ederiz. Bu savaş sizin savaşınız, bu özgürlük mücadelesi sizin özgürlük mücadeleniz ve siz de karşılık verdiniz. Birleşen bir halk, özgürlüğe yürüyen bir halk, hele bu halk Kürdistan halkıysa, hele bin yılların özgürlük umutlarının artık çiçeklendiğini gören bir halksa, hele bunca kahrı, zulmü görüp de bugüne ulaşan bir halksa, bunca yıldır savaşıp yenilmeyen bir halksa mutlaka kazanacaktır ve siz bu yılı kesin öz gücünüzle, öz savaşımınızla kazanacaksınız. Bundan kuşku yok. Biz eğer şimdiye kadar yaşadıysak, büyük sabır gösterdiysek sadece ve sadece bu kendi öz davanız, öz savaşınız, bunun gerçeğine ulaşmanız, örgütlenmeniz, örgütlenip güçlü savaşmanız içindi. Bunu bugün görmekle bahtiyarız, mutluyuz. Çünkü artık savaş sizin oluyor, çünkü artık durmayan, yürüyen sizler oluyorsunuz ve buna dayanarak diyorum ki, en büyük amacımız yerine gelmiştir. Zafer kadar önemli bir zafer sizin böylesine yürümenizdir. Ne şehitler pahasına olursa olsun, karşınızda düşmanın tankı, topu, uçağı, ne olursa olsun, buna karşı yürümek ve hakkınız olan, onsuz yaşanamayacak olan kimliğinize kavuşmak, özgürlüğünüze kavuşmak ve bunun için tüm bedelleri ödemeye hazır olmak. İşte sizi böyle görünce biz de mutluyuz. Bütün partililer de, savaşçılar da mutludurlar; onlar da artık savaşmanın bir zevk meselesi olduğunu iyi biliyor ve öyle savaşıyorlar. Daha da hazırlanarak savaşıyorlar.

Yine, birçok dostlarımıza söylüyorum: Her gün düşmanın basın-yayını, radyosu, televizyonu gerçekdışı bilgiler yayıyor, yıpratma savaşları açıyor. Yurtdışında yapıyor, yurt dahilinde yapıyor. Türkiye halkına karşı da bunu yapıyor. Buna aldanmayınız. Sizin bütün bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm özlemleriniz bizim uğruna savaştığımız değerlerdir. Yine en başta Türkiye halkının yemek-içmek kadar demokrasiye ihtiyacı vardır. O demokrasinin en iyi savaşçısı biziz. Bugün birçok demokratik ödün veriyorlarsa, idamlar durdurulmuşsa, zindanlar boşaltılmışsa, bu mücadelemiz sayesindedir. Eğer bugün emekçilere az çok ilgi gösteriyorlarsa, mücadelemizden duydukları korkudandır.

Türkiye halkı çok iyi bilmeli ki, bugün demokrasi adına birşey varsa eğer, faşizm geriletilmişse, bunun en başta gelen nedeni mücadelemizdir. Buna dayanarak, Türkiye halkı kurtuluşunun bizim kurtuluşumuzdan geçtiğini, verdiğimiz savaşın kendisinin de savaşı olduğunu eminim artık biliyor ve gittikçe dost oluyor, gittikçe müttefik oluyor. Önümüzdeki günlerde Türkiye halkının da Newroz'u Newroz olacaktır. Türkiye halkı kendisini yeni bir günde, yeni bir kimlikle donatarak, demokratik sorunlarını siyasi yoldan çözmek isteyen, şovenizme kapılmayan bir halk olmanın savaşımı içinde, bunun başarısı içinde olacaktır. Buna inanıyoruz ve tüm gücümüzle Türkiye halkını bu mücadelesinde destekliyoruz, selamlıyoruz.

Ortadoğu'nun diğer halkları vardır. Aynısını onlar için de söylüyoruz. Arap halkı, Fars halkı, bütün azınlıklar, her mezhepten insanlarımız, özellikle yüzyıllardan beri ezilen Aleviler, Yezidiler, Ermeniler ve yine Türkiye'nin birçok azınlık halkı, Araplar, Çerkezler, Lazlar, diğer küçük topluluklar, bunların hepsinin demokratik özlemlerine, kültürel kimliklerine sahip çıkmalarına en büyük desteği biz sağlamışız. Mezhep baskıları içimizde halledilmiştir. Değişik dinlerin üzerindeki baskılar mücadelemiz sayesinde hafifletilmiştir. Gerçek bir demokrasiye bu temelde ulaşmışız. Yine halkımızın adalet isteyen, özgürlük isteyen dini duygularına, islamın devrimci özüne en çok partimizde gereken yer verilmiştir. Gerçek müslümanım diyen, müslümanlığın özüne bağlıyım diyen, bunun PKK'de gerçekleştiğini görmekle bahtiyar olabilir. Ve ben burada yeniden saygıyla anmak istediğim bir şansiyetin adını söyleyeceğim. Yüz yaşına basmış ve bu Şubat'ta şehit verdiğimiz, her zaman hürmetle, saygıyla ve büyük bir insan olarak anmamız gereken, müslüman olmakla nasıl yurtsever olunur, nasıl adil olunur, nasıl temiz olunur, yüz yaşında olunmasına rağmen yirmi yaşındaki bir delikanlı gibi nasıl savaş içinde olunur, teslim olmamak nedir; tüm bunların seçkin misali Melê Abdurrahman'ı anlamak gerek. Evet O, bizim büyük bir dostumuz olduğunu, bu dağlarımıza kadar gelerek, yüz yaşında olmasına karşılık bu dağları 15-20 yaşındaki bir delikanlı gibi yayan yürüyüp bize kadar ulaşarak ve son nefesinde, "Görmek istiyordum bu 1992 Newroz'unu" sözleriyle bize vasiyetini bırakarak ortaya koymuş; halkımızın dini duygularının da bugün PKK'de nasıl karşılık bulduğunu, bir Ömer Muhtar gibi, İran'daki bir Humeyni gibi büyük bir alim, büyük bir yurtsever din adamı olduğunu ortaya koyarak göstermiştir. O'ndan daha iyi müslüman olamaz. O, 70 yıldır faşist kemalist geleneğe karşı savaştı. En büyük müslüman; fakat adil, zulme karşı eşitlik için, adalet için bir müslüman nasıl olunur, en iyi cevabı O'dur ve O da PKK'nin bir değeridir, PKK'nin bir dostudur.

Sevgili halkımız, yoldaşlar, savaşçılar!

İşte bu 1992 Newroz'una böyle yönelirken gerçekten coşkuluyuz, mutluyuz ve netlikle bu defa tarihimizin en büyük özgürlük hamlesini gerçekleştirme şansını elde etmişiz. Sizler bu şansı hiç şüphesiz tam zaferle sonuçlandırmak gibi bir görevle karşı karşıyasınız. Partimizin birlik ve bütünlüğüne yönelik tüm engelleme çabalarına rağmen, provokasyon ve kışkırtmalara rağmen, çok iş yapılmıştır. Niceliğimiz ve niteliğimiz, bugün sadece Kürdistan halkı için ulusal kurtuluşu değil, sosyalizmi de, demokrasiyi de örnek bir biçimde, dünya halklarının da bir umudu olmak biçiminde sürdürüyor. Ortadoğu halkları için demokrasi ve sosyalizmin en seçkin örneğini sunuyor. Bununla iftihar ediyoruz. Ve geçenlerde şunu gördüm: Bir Avrupalı ifade ediyordu ki, dünyada kendilerine göre tek marksist-leninist hareket olarak biz kalmışız. Bununla anlatmak istediği şudur: Yenilmeyen tek sosyalist örgüt PKK'dir. Yani eşitlik ve özgürlüğün en iyi temsilcisi, yenilmeyen temsilcisi PKK'dir ve tabii ki onun önderlik ettiği halkıdır. Bundan da gurur duyuyoruz.

ABD emperyalizmi bizi affetmek istemiyormuş, terörist damgasını daha çok vurup Türkiye'yi her bakımdan destekleyecekmiş! Hani Amerika bizi destekliyordu, hani helikopterlerle paket atmıştı?! Bununla bizi karalamak istediler, kendileri utansınlar. Böyle bir emperyalist gücün bizi hedeflemesinden de yine gurur duyuyoruz. Avrupa bizi desteklemiyormuş, Kürt işbirlikçilerini destekliyormuş; varsın desteklesin. Ankara hükümeti Talabani'leri, Barzani'leri çağırmış, arkadan sözümona bizi hançerletecekmiş. Gücü varsa yapsın. Biz bütün bunların tedbirlerini almışız. İliklerinde zerre kadar dürüstlük olan, gururu olan herkesin, her Kürdün de nasıl birleşmesi gerektiğini biliriz.

İnanıyoruz ki bu önümüzdeki yıl bizim olacaktır. Biz bu yılda Halk Kurtuluş Ordusu'nu, yani ARGK'yi daha da büyüteceğiz, onbinlerce savaşçıya kavuşturacağız. Bunun bütün hazırlıkları yapılmıştır; dağlar da hazırdır, yollar da açılmıştır, silahlar da hazırdır, vardır. Bunun için, ne kadar Kürt genci varsa, hepsi daha şimdiden yönünü dağlara vermeli, silahına, halk ordusuna kavuşmak için, bu büyük mutluluğu paylaşmak için gelebilmelidir. Halk ordumuz bu sene oldukça güçlenecektir. Halk ordumuz tecrübesiyle ve sayısıyla her türlü düşman saldırısını boşa çıkaracak kadar güçlü bir biçimde kuruluşunu gerçekleştirecek ve gittikçe düşmana daha büyük darbeler vuran, onu kentte ve kırda darbeleyen, ülkenin önemli bir bölümünü ondan temizleyerek denetim altına alan bir güç haline gelecektir. Bundan hiç kuşkunuz olmasın. Bu açıdan diyorum ki, tüm gücünüzle görevlerinize sarılın; her aile cepheye bir savaşçı, her aile cepheye bir çuval un, bir miktar yiyecek yollayabilmeyi önüne hedef olarak koymalıdır. Her ailemiz gerilla ordumuzun, ARGK'nin iyi bir destekleyicisi durumuna gelebilmelidir, faşist Türk ordusuna asker yollamamalıdır.

Yine, ulusal meclisimizi bu yıl toplayacağız. Ulusal meclis sizin, halkımızın meclisidir. Halkımızın değerlerine en çok bağlı, halkımızın ulusal kurtuluş yasalarına, halkımızın kimliğini bağımsız ve özgür kazanmasına sonuna kadar kendini adamış, onun ister devrimde ister devrimden sonra en yüce organını teşkil etmek üzere her türlü yasalarına, kurallarına uyum gücünü gösterenlerle böyle bir meclise gitmek bu yılın en önemli görevidir. Biz şimdiye kadar faşist Türk parlamentosuna birçok milletvekili yolladık ama onlar kendi adlarını bile söylemediler. Adlarını söylediklerinde ise, hepsi üzerlerine çullandı. Gördünüz; bir-iki Kürtçe sözcük söylendi, Kürt-Türk kardeştir denildi, buna da saldırdılar. Bu ne demektir? "Sizin bu mecliste yeriniz yoktur" demektir, bu anlama gelir. O halde biz niye kendi meclisimizi kurmayalım? 30 milyonu aşkın bir ulusun neden ulusal meclisi olmasın? İşte bu yıl bu vazgeçilmezdir ve gerekleri mutlaka yerine getirilmelidir dediğimiz ulusal meclisi gerçekleştireceğiz. Hem de ulusal kurtuluş gücümüzün, ulusal kurtuluş savaşımımızın hakim olduğu bölgelerde bunu gerçekleştireceğiz. Yurtdışında değil, göçmenlikte değil, ülkemizin içinde yaratacağız. Ve bu meclis sizin meclisinizdir. Seçin içinizden, en iyilerini seçin, şehir ve köy olarak halk konferansları yapın, Kürt Konferansları geliştirin. Bu konferanslar içinizden en iyilerini delege olarak çıkarmalı. Daha şimdiden tartışın: Meclisin görevi nedir? Delegeler meclise nasıl gitmeli? En iyileri nasıl bulunmalı? Nerede var, nasıl yaratılır? Kendiniz bunları tartışın, temsilcilerinizi seçin yollayın; böylece tarihi meclisiniz şekillensin, bu mecliste tarihi özgürlük iradeniz kanun haline gelsin, yasa haline gelsin, kendi kaderinizi kendi elinize alsın. Bu şansı iyi değerlendirin. Bu seneyi de bu temelde eşsiz bir yıl haline getirelim.

Değerli Kürdistan halkı!

Görüyorsunuz ki, bu yıl bizim için şanlı bir yıldır. Kayıplarımız olabilir, çok çok kan dökebiliriz ve fakat ucunda böylesine büyük görevler eğer başarılacaksa, eğer yenilmeyecek-sek, hatta yenileceksek bile bu şerefli olacaksa, bütün bunlar kabulümüzdür. Bu temelde şimdiye kadar yürüttüğümüz faaliyetlerin sizlere layık olduğunu, eğer gerçekten bugün böylesine bir gelişmeyle size göstermiş isek, bundan mutluyuz. Biz size rağmen, sizin onayınız olmadan tek bir adım atmayız. Sizin tarihi, vazgeçilmez çıkarlarınızı bilmeseydik, nefes bile alamazdık. Bunu bilmeniz çok önemlidir. Kendim, halkın yüce çıkarları olmadan, değil böylesine tek başına yıllarca büyük bir savaşı vermek, nefes alamayacağımı çok iyi biliyorum. Ama söz konusu olan halkın çıkarı ise, halkın vazgeçilmez haklarıysa, tek de olunsa mutlaka bağlı kalınması gereken halkın şeref ve onuruysa, biz ona seve seve katıldık. Düşüncesi gerekiyorsa düşüncesi, siyaseti gerekiyorsa siyaseti, örgütü ve ordusu gerekiyorsa örgütü ve ordusunu kurmaktan çekinmedik ve bunları bugün sizin huzurunuzda belirtirken, sizlere sunarken sadece bir halk evladı olarak görevlerimizi yerine getirmiş olmanın alçakgönüllü ve saygılı tavrı içindeyim. Bundan sonra da, izninizle ve en önemlisi de büyük desteğinizle, kendi davanızı bizzat ele almanızla, görevlerime daha da bağlı kalacağıma, gerçekleştirmenin bundan sonra daha kolay olacağına eminim ve bu temelde hizmeti eksiksiz yerine getireceğim.

Sizler, bütün halkımız! Köylüsü, kentlisi, işçisi, kadını, genci, ihtiyarı, yurtiçinde-yurtdışında olanı! Sizlere böyle seslenirken, hepinizin yerine getirmeniz gereken görevleri olduğunu söyledim. Hiç boş durmayın. Yine her zaman söylediğim gibi, eğer biriniz bir söz söyleyebiliyorsa sözle, eğer çekiniyorsanız kalbinizle, eliniz bir taş atıyorsa taşla, daha fazlasını atmak istiyorsa bir silahla, eğer hiçbir şey yapamıyorsanız da yerinde tarafsız durarak, ama gerçekten ne istiyorsa onu yaparak bu kavgaya katılmalıdır. Birleştirebiliyorsanız ailenizi birleştirin, birleştirebiliyorsanız köyünüzü, mahallenizi birleştirin, daha da fazlasını yapabiliyorsanız, kentleri, bölgeleri, vilayetleri birleştirin. Ve böylece görevlerinizi gerçekleştirin. Hiç boş durmayın, demeyin ki bu işleri biz yapamayız. Görüyorsunuz ki, kalbiniz bile dua ederse, bu bir yardımdır; bir taş bile atsanız, gece bir hainin suratına tükürseniz, fırsat bulduysanız taşla kafasına vursanız bu da bir görevdir ve hepiniz, kadın-erkek, genç ihtiyar, köyde-kentte bunları yapabilirsiniz. Mümkünse daha iyisini, daha fazlasını yapın. Gün bugündür, bu kadar hazırlık bunun için yapılmıştır. Yaparsanız başarırsınız, görevlerinizin üzerine böyle yürürseniz mutlaka kazanırsınız. Bu temelde tekrar bu yılın size kutlu olmasını diliyorum. Bu yılı da savaşınızla, özgücünüze dayanarak, savaşarak kazanmanızı diliyorum ve yine sizlere bağlılık sözüme sonuna kadar bağlı kalacağımı belirtiyorum. Her zaman olduğu gibi, candan selam, saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

- Yaşasın diriliş günü olan Newroz!
- Yaşasın ulusal kurtuluş savaşımımız!
- Yaşasın ona önderlik eden partimiz PKK!
- Kahrolsun faşist-sömürgeci Türk egemenliği!
- Kahrolsun onu destekleyen her türlü emperyalist-işbirlikçi güçler!

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Newroz mesajı:

"Tarihimizin en büyük özgürlük hamlesini gerçekleştirme şansını elde etmiş bulunuyoruz"

Değerli partililer, değerli savaşçılar ve değerli dostlarımız!

Tarihi 1992 Newrozu dolayısıyla sizleri kutlarken hepinizi candan selamlarım.

Partimiz ve ulusal kurtuluş mücadelemiz için daha şimdiden hakkında çok şey söylenen önemli bir sürece girerken kıştan beri düşmanın tarihinde görülmedik hava saldırılarıyla, kontra saldırılarıyla ve her türlü psikolojik savaş yöntemleriyle bu Newroz'u tam bir özgürlük atılımına çevirmemizi önlemek için elinden geleni yaptığını iyi biliyoruz.

Sizlere bu vesileyle bir kez daha seslenirken, hakkında çok şey söylenen ve sözümona demokrasiye, insan haklarına bağlı kalacağını ve bu arada Kürt sorununa demokratik-siyasi bir çözüm bulacağını iddia eden Demirel-İnönü hükümetinin de ne mal olduğunu çok iyi görmüş olarak bundan sonra özellikle tarihi görevimizin ne olduğunu, nasıl bir birlik, nasıl bir özgürlük yürüyüşü gerçekleştirmemiz ve nasıl bir savaşımı vermemiz gerektiğini tekrar da olsa vurgulamak istiyorum.

İyi bilindiği üzere, bu hükümet işbaşına gelir gelmez, iyi niyetimizin bir eseri olarak, çok ağır olan tarihi ulusal-toplumsal sorunlarımızın çözümü için, demokratik ve siyasal bir yola, gerçekten tercih etmediğimiz silahlı savaşımı durdurup, böylesi bir çözüm yoluna imkan vermek için iyi niyetimizi ortaya koyduk, çağrılarımızı yaptık. Lakin düşman, o geçmişteki işgal-istila ve yoketme tarihine güvenerek, bizim de zayıflığımızı, tam birlik-bütünlük halinde örgütlenemediğimizi görerek veya bunun zayıflığını fırsat bilerek, bir kez daha bütün gücüyle üzerimize yüklenip bizi sözde tasfiye etmeye, daha bahara ulaşmadan tarihi özgürlük yürüyüşümüzü yoketmeye, bunu önlemeye çalışma gibi çok uğursuz bir biçimde, haksız ve sonuç vermeyecek bir biçimde kötü yolu seçmiştir. Onca gücü olmasına rağmen, yine arkasına Amerika'yı, Avrupa'yı ve hatta uluslararası bütün diplomatik olanakları almasına rağmen, içerde yeni bir seçimin verdiği avantajı kullanarak ve bazı işbirlikçi Kürtleri de arkasına alarak, iyi niyetli olmadığını ve savaşı tercih ettiğini çok açık bir biçimde hepinize göstermiştir. İyi niyetli olmadığını, Kürt meselesini kabul etmediğini, lafta "Kürt vardır" biçiminde bir uyutmacayla işin üstünü örtbas etmek istediğini, gerçekte faşist ve ulusal imhacı bir politikayı esas aldığını çok net bir biçimde bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Türkiye Cumhuriyeti, daha önceki Osmanlı sisteminin yaptığı gibi, gerçekten birçok halka uygun gördüğü işgal, istila ve katliamı en son bizim üzerimizde de tam başarıyla denemek istediğini saklamıyor. Cumhuriyet başlarken de sözümona iki milletin kardeşliğine dayanan bir kurtuluş savaşı verildi ve halen, devleti birlikte kurduk, diyorlar. Evet, kurtuluş savaşında onlar desteklendi. Ve hatta Osmanlı tarihi döneminde de çok iyi biliyoruz ki, İran'a saldırırken, Arabistan'a saldırırken, Avrupa'daki halklara saldırırken Kürtlerin desteğini aldılar ve hem de fazlasıyla aldılar. Fakat bütün bu tarihlerden çok iyi biliyoruz ki, olan halkımıza olmuştur. Türkler Ortaasya'dan bir göçer topluluğu biçiminde geldiler, bize dayandılar. Anadolu'yu işgal ettiler ve yerleştiler, Balkanlar'a yerleştiler, gerçekten bize dayanarak birçok savaşı kazandılar. Daha sonra ise İdris-i Bitlisiler türünden işbirlikçileri de kullanarak adım adım tersini yapmaya, her türlü siyasal ve ulusal gelişmemizi tasfiye etmeye çalıştılar. 19. yüzyılda gelişen isyanları büyük terörle ezerek gerçekten terörizmin ne olduğunu çok iyi gösterdiler. Halen Kürdistan'ın her tarafında atalarımızın kemikleri yığılı dururken, gösterdikleri şiddet ve terör yetmiyormuş gibi, Mustafa Kemal'in kurduğu Cumhuriyet'te de bu uygulamalarını sürdürdüler. Mustafa Kemal İstanbul'da bir gün kalamaz ve İzmir'e bir adım bile atamaz iken, Kürdistan'a gelip, hem de Kürt ileri gelenlerinin himayesi altında, bir ulusal kurtuluş savaşı vermiş ve bu savaş sonucunda Cumhuriyeti kurmuşlardır. Ancak Cumhuriyetin kuruluşu ardından sıra Kürtlerin ulusal haklarını vermeye gelince, Türk egemenleri Şeyh Sait önderlikli isyandan başlayıp Seyit Rıza önderlikli isyana kadar imhadan başka birşey düşünmediklerini, Kürtleri soykırımdan geçirip geri kalanları da asimilasyonla, eritmeyle ortadan kaldırmaktan başka birşey düşünmediklerini ortaya koydular. O günden bugüne kadar da gerçekleşen, "Kürt yoktur, adı bile yoktur, başlarını kaldırırlarsa ezeriz" felsefesidir. Dağlarımızın taşlarımızın adını bile değiştirdiler, ulusal varlık olarak her şeyimizi bir daha dirilmemecesine yok etmek istediler. Kendi deyişleriyle, toprağa gömüp üzerini betonladılar.

Çok iyi biliyorsunuz ki, sevgili halkımız, biz de sıradan bir ulusal kişilik, sıradan bir ulusal şeref duygusu varsa eğer, bunları sinemize oturtamayacağımızı, insanlığımızdan vazgeçmemişsek kendimizi inkar edemeyeceğimizi bilerek, tek başımıza da olsa, bu politikaya karşı koymaya çalıştık. Ve bildiğiniz gibi, biz PKK olarak, ulus gerçeği temelinde hiç kimsenin sesini çıkaramadığı ve hatta kendimizin kendimize Kürt demeye utandığı bir dönemde "Kürt ulusu vardır, Kürt ulusu sömürge bir ulustur, Kürt ulusuna dayatılan politika imha politikasıdır. Biz buna karşıyız, hiçbir şart altında böylesine bir yok olmayı kabul edemeyiz" diyerek ortaya çıktık. Çok küçük bir grupla başkaldırdık 1970-80 yılları arasında. Büyük imkansızlıklar ve sağdan soldan her türlü aldatılmışlık ortamında, her taraftan engellemelere rağmen partimiz PKK'yi ilan ettik. Üzerimize gelen 12 Eylül rejimine karşı da şerefle direnmeyi seçtik; yakılarak, ölüm oruçlarında bir deri bir kemik kalarak ulusal onuru çiğnetmedik, sözümüzü geri almadık. 12 Eylül faşizmine biz çok az imkanla tarihimizin en şanlı direnme destanını yaratarak, 15 Ağustos'ta yeniden tarihi bir hamleyi başlatarak cevap verdik. Bildiğiniz gibi, sekiz yıldır süren bu savaşta halkımızın yeniden doğuşunu, tarihi bir gelişmenin içine girişini gerçekleştirdik. Halkımızın kendi öz halk kurtuluş ordusunu, gerilla ordusunu yaratarak, kendi öz isyanını, serihildanlarını yaratarak bu tarihi Newroz gününe kadar yenilmez, başarısı kesin, savaşan bir halk gerçekliğine ulaştık.

Bugün düşman işte bu çok kısaca belirttiğimiz tarihi, çok haklı ve vazgeçilmez gelişmemize büyük imhayla karşılık veriyor. Arkamıza Amerika'yı aldık diyor, Bush yeşil ışık yakmıştır, diyor. Saddam'ı sözümona nasıl bitirmişlerse, bizi de, APO'yu da öyle bitireceklermiş! Avrupa da bize terörist damgası vuruyor. Bilmem eski Sovyetler'in artıklarından TC kendine destek görmüş, ayrıca Türkiye Cumhuriyetleri çoğalmış, Türkler 200 milyona ulaşmış! Değil! Bütün bunlar şovenizmi en ileri bir aşamaya ulaştırmak, bizleri başka türlü göstererek ezilmemiz ve köle kalmamız gerektiğine dünyayı inandırmak için! Ve hatta sizleri inandırmak için! Bunun için de sahte şefkat politikasına sarılıyorlar. Sözümona sizleri teröristlerin elinden kurtarmak amacıyla şefkatle kucaklayacaklarmış! Bu temelde Newroz'a doğru gelirken, 50 tane milletvekili sizi kandırmak için, bu politikayla sizi yanlarına çekmek için büyük utanmazlık içinde ayağınıza kadar gelip, bu tarihi tersine çevirmek ve büyük özgürlük hamlemizi başka türlü göstermek gibi beyhude bir çaba içine giriyorlar. Lakin bunlar gerçekten ne tarihten birşey anlıyorlar ne de gerçeklere saygıdan birşey anlıyorlar. Gözlerini şovenizm bürümüş, faşist uygulamadan başka hiçbir şey tanımıyorlar.

Çok iyi bildiğiniz gibi son zamanlarda, bu yetmiyormuşcasına Hizbullah adı altında özellikle halkımızın dini duygularını da kötüye kullanmaya çalışarak yeni bir kontra savaşı açtılar. Çok iyi biliyoruz ki, bunların bu yeni savaşı kontr-gerillanın, Özel Harp Dairesi'nin bir savaşıdır. Ve çoğu da faşist MHP'nin Ülkü Ocakları'nın artıklarıdır. Eğitmişler ve polisin desteği sayesinde, direnişimizin en güçlü olduğu merkezlere gönderiyorlar. Bunlar her gün yurtseverleri katlediyorlar. Böylece güya bir taşla iki kuş vurmak istiyorlar. Sözümona böylelikle müslümanları yanlarına çekecekler. Yine özellikle İran'ın desteklediği Hizbullah örgütü ile bizleri karşı karşıya getirmeyi amaçlıyorlar. Evet, böylesine uğursuz bir taktiği de en son dayattılar ve birçok yerde çok değerli yurtseverleri katlettiler. Kürdü Kürde kırdırmanın bu yeni biçimine de bu yeni hükümet oldukça umut bağladı ve uyguladı. Daha önce köy koruculuğu vardı, aşiret alayları vardı; bunlar fazla sonuç vermeyince, bütün güçleriyle bunları kullanmak istemelerine rağmen bu oyun tutmayınca bu son oyuna başvurdular. Bu da yetmeyince bu kez hava saldırıları geliştirip daha bahar gelmeden bitireceğiz safsatasına kendilerini inandırarak gerçekten hunharca saldırmaktan geri durmayacaklarını gösterdiler. Yeni helikopterler aldılar, kobradır, zırhlıdır deyip her türlü silahla donatarak, karda kışta üzerimize gelmeye çalıştılar. Amerika'ya gittiler, destek istediler; İran'a gittiler, destek istediler; her gün Suriye'yi, Irak'ı uzlaşmaya zorlayarak dış olanakları bitirmek istiyorlar. Evet, bütün bunlar ortadayken bu hükümet nasıl bir demokratik çözüm istiyor, Kürt kimliğini nasıl kabul etmiş, gerçekten çözüm istiyor mu istemiyor mu sorularına hepiniz çok iyi cevap verebilirsiniz. Belli ki hepsi yalan. Ortada çözüm yok. Bunların çözümden anladığı, tarihi yok etmedir. Ve halen de akılları başlarına gelmemiştir. Bizi eski Kürtler sanıyorlar, eskisi gibi isyan edip yenileceğimizi sanıyorlar. Biz bunun beyhude bir çaba olduğunu bir kez daha bunlara hatırlattıktan sonra, halkımızın büyük özgürlük yürüyüşünün hızının bile kesilemeyeceğini, halkımızın büyük birlik ve bağımsızlık yürüyüşünün bırakalım hızının kesilmesini daha da alevleneceğini burada sizlerle birlikte açıkça haykırmalıyız.

Siz değerli halkımız ve değerli dostlar!

Newroz'u bu temelde ve bu gerçeklerin ışığında karşıladığımızı çok iyi biliyorsunuz. Ve şimdiden içine girdiğiniz hareketlilikle bu Newroz'a nasıl bir anlam vereceğimizi, nasıl karşılık vereceğimizi gösterdiniz. Nusaybin'lerde, Cizre'lerde, Şırnak'larda, Batman'larda, ülkemizin bütün önemli merkezlerinde kar-kış demeden yürüyüşler gerçekleştirdiniz. Bu cesur bir yürüyüş, zaferden başka hiçbir şeye imkan vermeyen bir yürüyüştür. Dolayısıyla sizlerin yürüyüşü kurtuluşun en temel garantisi olduğunu gösteriyor ve bunlara en iyi cevabı veriyor. Tekrar geliyorlar, halk elimizden kayıyor diyorlar, birbirlerine bölgeye gidin diyorlar. Demirel ve İnönü milletvekillerine utanmadan şunu söylüyor: "Siz politikacısınız, kahvelerde halkı iyi kaldırmasını bilirsiniz, gidin kaldırın, gece-gündüz aralarında bulunun." Bizi ne sanıyorlar, kendilerini ne sanıyorlar? Bunlar bitmiş-tükenmiş insanlardır, baştan da söyledik; bizimle savaşan Özel Harp Dairesi'dir, Türk ordusudur. Bu sivil politikacılar, sağcısıyla-sahte solcusuyla, özel savaş ordusunun maskesi olmaktan öteye gidemiyor. Ve biz de aldanmadık, bütün hazırlıklarımızı bu gerçeği bilerek yaptık. Şimdi biz de Parti olarak, Cephe olarak, Ordu olarak şunu çok açıkça belirtiyoruz ki, hazırlıklarımız bunların bütün saldırılarını, sahtekarlıklarını yerle bir etmeye ve halkımızın tarihi bağımsızlık ve özgürlük yürüyüşünü, birlik ve bütünlük mücadelesini yürütmeye, her koşul altında başarıyla yürütmeye muktedirdir. Sizlere kendi cephemizden seslenirken çok iyi söyleyebilirim ki, hiçbir yıla bu kadar hazırlıklı girmedik. 1992 yılına yalnız ve yalnız Gü- ney hudut boylarında 3 bin kişiden fazla, her düzey savaşı yaşamaya ve yürütmeye hazır bir güçle, bun eğiterek karşılık verdik. Ülke içinde yine binlerce sa güçle, muazzam hazırlıkları geliştirerek ve eylemleri eksik etmeyerek bu Newroz'u karşılamaya çalıştık. D man moral bozmak istedi, her saldırıda, "yerle bir et dedi. Evet, yerle bir ettik dediği saldırılarda, o da çoğ lukla kendi eksikliklerimizden dolayı bir-iki kişi, bilemez on kişiden öteye bize kayıp verdiremedi. Hava saldırıları la göz korkutmak istiyorlar, bütün askerleri komando yap tık diyerek göz korkutmak istiyorlar. 15 Mart'a kadar en